

EES-viðbætur

ISSN 1022-9337

Nr. 37

við Stjórnartíðindi EB

9. árgangur

25.7.2002

I EES-STOFNANIR

1. EES-ráðið

2. Sameiginlega EES-nefndin

2002/EES/37/01	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/497/EB frá 18. júlí 2000 um breytingu á ákvörðun 97/778/EB og til að uppfæra skrá um skoðunarstöðvar á landamærum sem eru viðurkenndar fyrir dýraheilbrigðiseftirlit	1
2002/EES/37/02	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/501/EB frá 25. júlí 2000 um breytingu á ákvörðun 97/778/EB og til að uppfæra skrá um skoðunarstöðvar á landamærum sem eru viðurkenndar fyrir dýraheilbrigðiseftirlit	14
2002/EES/37/03	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/571/EB frá 8. september 2000 um aðferðir við dýraheilbrigðiseftirlit með afurðum frá þriðju löndum sem senda á til tollfrjálsra svæða, tollfrjálsra vörugæmslna, tollvörugæmslna eða rekstraraðila sem sjá millilandaskipum fyrir vistum	15
2002/EES/37/04	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/583/EB frá 27. september 2000 um breytingu á ákvörðun 94/360/EB um lægri tíðni eftirlits með ástandi tiltekinna afurðasendinga sem eru fluttar inn frá þriðju löndum samkvæmt tilskipun ráðsins 90/675/EBE	20
2002/EES/37/05	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/622/EB frá 29. september 2000 um breytingu á ákvörðun 97/778/EB og til að uppfæra skrá um skoðunarstöðvar á landamærum sem eru viðurkenndar fyrir dýraheilbrigðiseftirlit	22
2002/EES/37/06	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 418/2001 frá 1. mars 2001 um að leyfa ný aukefni og nýja notkun aukefna í fóðri	23
2002/EES/37/07	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 937/2001 frá 11. maí 2001 um að leyfa nýja notkun aukefna, nýja aukefnablöndu, framlengingu bráðabirgðaleyfa og 10 ára leyfi fyrir aukefni í fóðri	31
2002/EES/37/08	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1334/2001 frá 2. júlí 2001 um bráðabirgðaleyfi fyrir nýtt aukefni í fóðri	39
2002/EES/37/09	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/36/EB frá 23. júní 2000 um kakó- og súkkulaðivörur til manneldis	41
2002/EES/37/10	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2000/37/EB frá 5. júní 2000 um breytingu á VI. kafla a, Lyfjagát, í tilskipun ráðsins 81/851/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna um dýralyf.	48

2002/EES/37/11	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/657/EB frá 16. október 2000 um að samþykkja ákvarðanir bandalagsins um innflutning á tilteknum efnum samkvæmt reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2455/92 um inn- og útflutning tiltekinna hættulegra efna.	51
2002/EES/37/12	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/41/EB frá 19. júní 2001 um tuttugustu og fyrstu breytingu á tilskipun ráðsins 76/769/EBE um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnslufyrirmælum aðildarríkjanna varðandi takmörkun á sölu og notkun tiltekinna skaðlegra efna og efnablandna, að því er varðar efni sem eru flokkuð sem krabbameinsvaldandi, stökkbreytivaldandi eða efni sem hafa skaðleg áhrif á æxlun	94
2002/EES/37/13	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2001/19/EB frá 20. desember 2000 um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar þenslusamskeyti fyrir vegabrýr	96
2002/EES/37/14	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 997/2001 frá 22. maí 2001 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 805/1999 um sérstakar ráðstafanir vegna framkvæmdar á reglugerð ráðsins (EB) nr. 718/1999 um stefnu bandalagsins varðandi flutningsgetu flotans er miðar að því að efla flutninga á skipgengum vatnaleiðum	98
2002/EES/37/15	Tilskipun ráðsins 2001/23/EB frá 12. mars 2001 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um vernd launamanna við aðilaskipti að fyrirtækjum, atvinnurekstri eða hluta fyrirtækja eða atvinnurekstrar	99
2002/EES/37/16	Tilmæli framkvæmdastjórnarinnar 2001/310/EB frá 4. apríl 2001 um meginreglur fyrir aðila sem vinna utan dómstóla að úrlausn deilumála sem varða neytendur	104
2002/EES/37/17	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/53/EB frá 18. september 2000 um úr sér gengin ökutæki	110
2002/EES/37/18	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2001/157/EB frá 12. febrúar 2001 um breytingu á ákvörðun 98/488/EB um vistfræðilegar viðmiðanir er veita á umhverfismerki bandalagsins fyrir jarðvegsbæti	119
2002/EES/37/19	Reglugerð ráðsins (EB) nr. 659/1999 frá 22. mars 1999 um ítarlegar reglur um beitingu 93. gr. EB-sáttmálans	120
2002/EES/37/20	Tilmæli ráðsins 98/537/EB frá 24. september 1998 að því er varðar samvinnu í Evrópu um að tryggja gæði æðri menntunar	129
2002/EES/37/21	Tilmæli Evrópuþingsins og ráðsins 2001/166/EB frá 12. febrúar 2001 að því er varðar samvinnu í Evrópu um að meta gæði menntunar í skólum	132

3. Sameiginlega EES-þingmannanefndin

4. Ráðgjafarnefnd EES

II EFTA-STOFNANIR

1. Fastanefnd EFTA-ríkjanna

2. Eftirlitsstofnun EFTA

3. EFTA-dómstóllinn

EES-STOFNANIR

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2002/EES/37/01

frá 18. júlí 2000

um breytingu á ákvörðun 97/778/EB og til að uppfæra skrá um skoðunarstöðvar á landamærum sem eru viðurkenndar fyrir dýraheilbrigðiseftirlit(*)

(tilkynnt með númeri C(2000) 2014)

(2000/497/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 97/78/EB frá 18. desember 1997 um meginreglur um skipulag dýraheil-brigðis-efirlits með afurðum sem fluttar eru inn til banda-lagsins frá þriðju löndum⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 6. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/496/EBE frá 15. júlí 1991 um setningu meginreglna um fyrirkomulag heil-brigðiseftirlits með dýrum sem eru flutt til bandalagsins frá þriðju löndum og breytingu á tilskipunum 89/662/EBE, 90/425/EBE og 90/675/EBE⁽²⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 96/43/EB⁽³⁾, einkum 4. mgr. 6. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/778/EB⁽⁴⁾, eins og henni var síðast breytt með ákvörðun 2000/126/EB⁽⁵⁾, er skrá yfir skoðunarstöðvar á landa-mærum sem eru viðurkenndar að því er varðar dýra-heil-brigðis-efirlit með lifandi dýrum og dýraafurðum frá þriðju löndum.
- 2) Að beiðni þýskra yfirvalda og í kjölfar skoðunar á vegum bandalagsins ber að bæta skoðunarstöð á Hanover-Langenhagen-flugvelli við skrána.
- 3) Að beiðni yfirvalda Breska konungríkisins og í kjölfar skoðunar á vegum bandalagsins ber að bæta skoðunarstöð á Stansted-flugvelli við skrána, breyta viðurkenningu stöðvanna í Hull og Tilbury og taka stöðvarnar í Sharpness og Leith af skrá.

- 4) Að beiðni austurrískra yfirvalda og í kjölfar skoðunar á vegum bandalagsins ber að bæta skoðunarstöð á járnbrautar-stöðinni Vin-ZB Kledring við skrána og afskrá stöðvarnar í Heygeshalom og Hohenau að því er varðar afurðir.
- 5) Að beiðni finnskra yfirvalda skal skoðunarstöðin í Vaasa afskráð.
- 6) Að beiðni ítalskra yfirvalda skal viðurkenningum skoðunarstöðvanna í Bari, Trieste-höfn, Trieste-vegi og Genoa breytt.
- 7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um dýra-heilbrigði.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Viðaukinn við þessa ákvörðun kemur í stað viðaukans við ákvörðun 97/778/EB.

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 18. júlí 2000.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 200, 8.8.2000, bls. 41, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 142/2001 frá 11. desember 2001 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 13, 7.3.2002, bls. 3.

(1) Stjtið. EB L 24, 30.1.1998, bls. 9.

(2) Stjtið. EB L 268, 24.9.1991, bls. 56.

(3) Stjtið. EB L 162, 1.7.1996, bls. 1.

(4) Stjtið. EB L 315, 19.11.1997, bls. 15.

(5) Stjtið. EB L 36, 11.2.2000, bls. 30.

- E = Équidos registrados definidos en la Directiva 90/426/CEE del Consejo — Registrerede heste som defineret i Rådets direktiv 90/426/EØF — Registrierte Equiden, wie in der Richtlinie 90/426/EWG des Rates bestimmt — *TÚÚGx j dnyzÚs' eÚúe hj' x g'ej æÚÚb ùÚúú* eúqđú 90/426/ABT *Úg Egubegæg* — Registered Equidae as defined in Council Directive 90/426/EEC — Équidés enregistrés au sens de la directive 90/426/CEE du Conseil — Equidi registrati ai sensi della direttiva 90/426/CEE del Consiglio — Geregisteerde paardachtigen als omschreven in Richtlijn 90/426/EEG van de Raad — Equídeos registados conforme definido na Directiva 90/426/CEE do Conselho — Rekisteröidyt hevoseläimet kuten määritellään neuvoston direktiivissä 90/426/ETY — Registrerade hästdjur enligt definitionen i rådets direktiv 90/426/EEG
- O = Otros animales — Andre dyr — Andere Tiere — *š eš' Yæ Ũ* — Other animals — Autres animaux — Altri animali — Andere dieren — Outros animais — Muut eläimet — Övriga djur
- 4-5 = Menciones especiales — Særlige betingelser — Spezielle Bemerkungen — *Aææygf' Ũj ŨÚúy eúÚúf* — Special remarks — Mentions spéciales — Note particolari — Bijzondere opmerkingen — Menções especiais — Erikoismainintoja — Anmärkningar
- (1) = De acuerdo con los requisitos de la Decisión 93/352/CEE de la Comisión, adoptada en aplicación del apartado 4 del artículo 18 de la Directiva 90/675/CEE del Consejo — Kontrol efter Kommissionens beslutning 93/352/EØF vedtaget i henhold til artikel 18, stk. 4, i Rådets direktiv 90/675/EØF — Kontrolle erfolgt in Übereinstimmung mit den Anforderungen der Entscheidung 93/352/EWG der Kommission, die in Ausführung des Artikels 18 Absatz 4 der Richtlinie 90/675/EWG des Rates angenommen wurde — *AææcÚÚú ùi mÚx æÚ mÚ Úúf Ũ ÚúúúÚÚf Úúf Ũ hjúÚúúf* 93/352/ABT *Úúf A' æj e' e' g' e' g' æg æcúæqđúúúú Ũi Ũj mææ* *Úg Yj æg 18' Ũj Yj Ũúúf 4 Úúf eúqđúúf* 90/675/ABT *Úg Egubegæg* — Checking in line with the requirements of Commission Decision 93/352/EEC taken in execution of Article 18(4) of Council Directive 90/675/EEC — Contrôles dans les conditions de la décision 93/352/CEE de la Commission prise en application de l'article 18, paragraphe 4, de la directive 90/675/CEE du Conseil — Controllo secondo le disposizioni della decisione 93/352/CEE della Commissione in applicazione dell'articolo 18, paragrafo 4, della direttiva 90/675/CEE del Consiglio — Controle overeenkomstig Beschikking 93/352/EEG van de Commissie, vastgesteld ter uitvoering van artikel 18, lid 4, van Richtlijn 90/675/EEG — Controlos nas condições da Decisão 93/352/CEE da Comissão, em aplicação do n.º 4 do artigo 18.º da Directiva 90/675/CEE do Conselho — Tarkastus suoritetaan komission päätöksen 93/352/ETY, jolla pannaan täytäntöön neuvoston direktiivin 90/675/ETY 18 artiklan 4 kohta, vaatimusten mukaisesti — Kontroll i enlighet med kraven i kommissionens beslut 93/352/EEG, som antagits för tillämpning av artikel 18.4 i rådets direktiv 90/675/EEG
- (2) = Únicamente productos envasados — Kun emballerede produkter — Nur umhüllte Erzeugnisse — *EgúæÚúÚmæzŨj' j eúúúÚÚ mæjæ* — Packed products only — Produits emballés uniquement — Prodotti imballati unicamente — Uitsluitend verpakte producten — Apenas produtos embalados — Ainoastaan pakatut tuotteet — Endast förpackade produkter
- (3) = Únicamente productos pesqueros — Kun fiskeprodukter — Ausschließlich Fischereiprodukte — *j æj mÚÚÚ mæjæ* — Fishery products only — Produits de la pêche uniquement — Prodotti della pesca unicamente — Uitsluitend visserijproducten — Apenas produtos da pesca — Ainoastaan kalastustuotteet — Endast fiskeriprodukter
- (4) = Únicamente proteínas animales — Kun animalske proteiner — Nur tierisches Eiweiß — *Úx æygf' j x ŨúÚÚ mæjæ* — Animal proteins only — Uniquement protéines animales — Unicamente proteine animali — Uitsluitend dierlijke eiwitten — Apenas proteínas animais — Ainoastaan eläinproteiinit — Endast djurprotein
- (5) = Únicamente lana, cueros y pieles — Kun hår, skind og huder — Nur Haare, Häute und Felle — *Ŗj æ æÚúúy mÚÚÚ mæjæ* — Wool hides and skins only — Laine et peaux uniquement — Lana e pelli unicamente — Uitsluitend wol, huiden en vellen — Apenas lâ e peles — Ainoastaan villavuodat ja nahat — Endast hudar och skinn
- (6) = Únicamente paja y heno — Kun halm og hø — Nur Stroh und Heu — *z hjæ ŨÚúú æÚÚúg g* — Straw and hay only — Paille et foin uniquement — Paglia e fieno unicamente — Uitsluitend stro en hooi — Apenas palha e feno — Ainoastaan oljet ja heinät — Endast halm och hö
- (7) = Únicamente productos de la pesca de Islandia y Noruega — Kun fiskerivarer fra Island og Norge — Nur Fischereiprodukte von Island und Norwegen — *j æj mÚÚÚ mæjæ Ũ hj hj æÚúú æÚú ? e'j bđqđú* — Fishery products only from Iceland and Norway — Produits de la pêche uniquement en provenance d'Islande et de Norvège — Prodotti della pesca unicamente provenienti dall'Islanda e dalla Norvegia — Uitsluitend visserijproducten uit IJsland en Noorwegen — Apenas produtos da pesca da Islândia e Noruega — Ainoastaan Islannista ja Norjasta olevat kalastustuotteet — Endast fiskeriprodukter från Island och Norge
- (8) = Únicamente esperma y embriones — Kun sæd og embryoner — Nur Sperma und Embryos — *E' yj mÚ æÚúy mæj gŨ mæjæ* — Semen and embryos only — Sperme et embryons uniquement — Unicamente sperma ed embrioni — Uitsluitend sperma en embryo's — Apenas sémen e embriões — Ainoastaan siemenneste ja alkio — Endast sperma och embryon
- (9) = Únicamente lana — Kun hår — Nur Wolle — *Ŗj æ mæjæ* — Wool only — Laine uniquement — Lana unicamente — Uitsluitend wol — Apenas lâ — Ainoastaan villa — Endast ull
- (10) = Poneys de Islandia (únicamente desde abril hasta octubre) — Islandske ponyer (kun fra april til oktober) — Island-Ponys (nur von April bis Oktober) — *z æj hjúx mÚ YææŨ (' hjægg) (Ũ hj Úæz j' j ææ yx g' Úæ BæŨ hj æ mæjæ)* — Icelandic ponies (from April to October only) — Poneys d'Islande (d'avril à octobre uniquement) — Pony islandesi (solo da aprile ad ottobre) — IJslandse pony's (enkel van april tot oktober) — Pôneis da Islândia (apenas de Abril a Outubro) — Islanninponit (ainoastaan huhtikuusta lokakuuhun) — Islandshästar (endast från april till oktober)

País: BÉLGICA — **Land:** BELGIEN — **Land:** BELGIEN — **Íslenska:** Belgía — **Country:** BELGIUM —
Pays: BELGIQUE — **Paese:** BELGIO — **Land:** BELGIË — **País:** BÉLGICA — **Maa:** BELGIA — **Land:** BELGIEN

1	2	3	4	5
Antwerpen	0502699	P	HC, NHC	U, E, O
Brussel-Zaventem	0502899	A	HC, NHC	
Charleroi	0503299	A	HC(2), NHC	
Gent	0502999	P	HC, NHC-T	
Liège	0503099	A	HC	
Oostende	0503199	A	HC	E, O
Zeebrugge	0502799	P	HC, NHC	

País: DINAMARCA — **Land:** DANMARK — **Land:** DÄNEMARK — **Íslenska:** Danmörk — **Country:** DENMARK — **Pays:**
DANEMARK — **Paese:** DANIMARCA — **Land:** DENEMARKEN — **País:** DINAMARCA — **Maa:** TANSKA — **Land:**
DANMARK

1	2	3	4	5
Aalborg	0902299	P	HC-T(1), HC-NT, NHC	E, (10)
Aarhus	0902199	P	HC-T(1), HC-NT, NHC	
Esbjerg	0902399	P	HC-T(1), HC-NT, NHC	
Fredericia	0911099	P	HC-T(1), HC-NT, NHC	U, E, O
Frederikshavn	0902099	P	HC-T(1), HC-NT, NHC	
Hanstholm	0911399	P	HC-T(1), HC-NT, NHC	
Hirtshals	0911599	P	HC-T(1), HC-NT, NHC	U, E, O
Kolding-Billund	0901799	A	HC-T(1)	U, E, O
Kolding-Billund	0901899	P		U, E
København	0911699	A	HC-T(1), HC-NT, NHC	U, E, O
København	0921699	P	HC-T(1), HC-NT, NHC	U, E, O
Køge	0931699	P	HC-T(1), NC-NT, NHC	
Neksø	0941699	P	HC-T(1)(3)	

País: ALEMANIA — **Land:** TYSKLAND — **Land:** DEUTSCHLAND — **Íslenska:** Þýskaland — **Country:** GERMANY —
Pays: ALLEMAGNE — **Paese:** GERMANIA — **Land:** DUTSLAND — **País:** ALEMANHA — **Maa:** SAKSA — **Land:**
TYSKLAND

1	2	3	4	5
Berlin-Tegel	0150299	A	HC, NHC	U, O
Bietingen	0148999	R	HC-NT, NHC-NT	
Brake	0151599	P	NHC-NT(4)	
Bremen	0150699	P	HC, NHC	E, (10)
Bremerhaven	0150799	P	HC, NHC	
Cuxhaven	0151699	P	HC, NHC	
Dresden-Friedrichstadt	0153499	F	HC, NHC	U, E, O
Düsseldorf	0151999	A	HC, NHC	
Forst	0150399	R	HC, NHC-NT	

1	2	3	4	5
Frankfurt/Main	0151099	A	HC, NHC	U, E, O
Frankfurt/Oder	0150499	F	HC, NHC	
Frankfurt/Oder	0150499	R	HC, NHC	U, E, O
Furth im Wald-Bahnhof	0153399	F	HC-NT, NHC-NT	
Furth im Wald-Schafberg	0149399	R	HC, NHC	U, E, O
Hahn-Flughafen	0155999	A	HC(2), NHC(2)	O
Hamburg Flughafen	0150999	A	HC, NHC	U, E, O
Hamburg Hafen	0150899	P	HC, NHC	E, (10)
Hannover-Langenhagen	0151799	A	HC(2), NHC(2)	O
Kiel	0152699	P	HC, NHC	E
Köln	0152099	A	HC, NHC	O
Konstanz Straße	0153199	R	HC, NHC	U, E, O
Lübeck	0152799	P	HC, NHC	U, E
Ludwigsdorf Autobahn	0152399	R	HC, NHC	U, E, O
München	0149699	A	HC, NHC	O
Pomellen	0151299	R	HC, NHC	U, E, O
Rostock	0151399	P	HC, NHC	U, E, O
Rügen	0151199	P	HC, NHC	
Schirnding-Landstraße	0149799	R	HC, NHC	O
Schönefeld	0150599	A	HC, NHC	U, E, O
Stuttgart	0149099	A	HC, NHC	O
Waidhaus	0150099	R	HC, NHC	U, E, O
Weil/Rhein	0149199	R	HC, NHC	U, E, O
Weil/Rhein Mannheim	0153299	F	HC, NHC	
Zinnwald	0152599	R	HC, NHC	U, E, O

País: GRECIA — **Land:** GRÆKENLAND — **Land:** GRIECHENLAND — **ἡ ἑλλάς** — **Country:** GREECE — **Pays:** GRÈCE — **Paese:** GRECIA — **Land:** GRIEKENLAND — **País:** GRÉCIA — **Maa:** KREIKKA — **Land:** GREKLAND

1	2	3	4	5
Αἰὼν ἑὸς/Evzoni	1006099	R	HC, NHC	U, E, O
Ἀθῶναις-j de3ÚHellinikon-Athina	1005599	A	HC, NHC	U, E, O
Ἰδμενί/Idomeni	1006299	F		U, E
Ἰγουμενίτσα/Igoumenitsa	1005999	P	HC, NHC	U, E, O
Καβάτια/Kakavia	1007099	R	HC, NHC	U, E, O
Νέος Καβάσσος/Neos Kafassos	1006399	F	HC, NHC	U, E, O
Νέος Καβάσσος/Neos Kafassos	1006399	R	HC, NHC	U, E, O
Ὀρμενίον/Ormenion	1006699	R	HC, NHC	U, E, O
Πεπλός/Peplós	1007299	R	HC, NHC	U, E, O
Πειραιῶς/Pireas	1005499	P	HC, NHC	U(11)
Προμάχωνας/Promachonas	1006199	F		U, E, O
Προμάχωνας/Promachonas	1006199	R	HC, NHC	U, E, O
Θεσσαλονίκη/Thessaloniki	1005799	A	HC, NHC	O
Θεσσαλονίκη/Thessaloniki	1005699	P	HC, NHC	U, E, O

1	2	3	4	5
Algeciras	1147599	P	HC, NHC	U, E, O
Alicante	1148299	A	HC, NHC	O
Alicante	1148299	P	HC, NHC	
Almería	1148399	A	HC, NHC	O
Almería	1148399	P	HC, NHC	
Barcelona	1147199	A	HC, NHC	O
Barcelona	1147199	P	HC, NHC	
Bilbao	1148499	A	HC, NHC	O
Bilbao	1148499	P	HC, NHC	
Cádiz	1147499	P	HC, NHC	
Cartagena	1148599	P	HC, NHC	
Gijón	1148699	A	HC	
Gijón	1148699	P	HC, NHC	
Huelva	1148799	P	HC, NHC-NT	
A Coruña-Santiago de Compostela	1148899	A	HC, NHC	
A Coruña-Santiago de Compostela	1148899	P	HC, NHC	
Las Palmas de Gran Canaria	1148199	A	HC, NHC	O
Las Palmas de Gran Canaria	1148199	P	HC, NHC	U, E, O
Madrid-Barajas	1147899	A	HC, NHC	U, E, O
Málaga	1147399	A	HC, NHC	O
Málaga	1147399	P	HC, NHC	U, E, O
Palma de Mallorca	1147999	A	HC, NHC	O
Pasajes-Irún	1147799	A	HC, NHC	
Pasajes-Irún	1147799	P	HC, NHC	U, E, O
Santa Cruz de Tenerife	1148099	A	HC, NHC	U, E, O
Santa Cruz de Tenerife	1148099	P	HC, NHC	U, E, O
Santander	1148999	A	HC, NHC	
Santander	1148999	P	HC, NHC	
Sevilla	1149099	A	HC, NHC	O
Sevilla	1149099	P	HC, NHC	
Tarragona	1149199	P	HC, NHC	
Valencia	1147299	A	HC, NHC	O
Valencia	1147299	P	HC, NHC	
Vigo-Vilagarcía-Marín	1147699	A	HC, NHC	
Vigo-Vilagarcía-Marín	1147699	P	HC, NHC	
Vitoria-Gasteiz	1149299	A	HC, NHC	U, E, O
Zaragoza	1149399	A	HC	

1	2	3	4	5
Beauvais	0216099	A		E
Bordeaux	0213399	A	HC-T(1), HC-NT, NHC	
Bordeaux	0223399	P	HC	
Boulogne	0216299	P	HC-T(1), HC-NT, NHC	
Brest	0212999	A	HC-T(1), HC-NT	
Brest	0212999	P	HC	
Caen	0221499	P	HC-T(1), HC-NT	
Concarneau-Douarnenez	0222999	P	HC-T(1)(3)	
Deauville	0211499	A		E
Divonne	0210199	R		U(13), E
Dunkerque	0215999	P	HC-T(1), HC-NT, NHC	
Ferney-Voltaire (Genève)	0220199	A	HC-T(1), HC-NT, NHC	O
La Rochelle-Rochefort	0211799	P	HC-T(1)(3), HC-NT(3)	
Le Havre	0217699	P	HC-T(1), HC-NT, NHC	
Lorient	0215699	P	HC-T(1), HC-NT, NHC	
Lyon-Satolas	0216999	A	HC-T(1), HC-NT, NHC	O
Marseille	0211399	P	HC-T(1), HC-NT, NHC	U, E, O
Marseille	0221399	A	HC-T(1), HC-NT, NHC	O
Nantes-Saint-Nazaire	0214499	A	HC-T(1), HC-NT, NHC	
Nantes-Saint-Nazaire	0214499	P	HC-T(1), HC-NT, NHC	
Nice	0210699	A	HC-T(1), HC-NT, NHC	O
Orly	0229499	A	HC-T(1), HC-NT, NHC	
Port-la-Nouvelle	0211199	P	NHC-NT(5)	
Roissy Charles-de-Gaulle	0219399	A	HC-T(1), HC-NT, NHC	U, E, O
Rouen	0227699	P	HC-T(1), HC-NT, NHC	
Saint-Louis-Bâle	0216899	A	HC-T(1), HC-NT, NHC	O
Saint-Louis-Bâle	0216899	F	HC-T(1), HC-NT, NHC	
Saint-Louis-Bâle	0216899	R	HC-T(1), HC-NT, NHC	
Saint-Malo	0213599	P	HC-T(1), HC-NT, NHC	
Saint-Julien Bardonnex	0217499	R	HC-T(1), HC-NT, NHC	U, E, O
Sète	0213499	P	HC-T(1), HC-NT, NHC	
Toulouse-Blagnac	0213199	A	HC-T(1), HC-NT, NHC	O

1	2	3	4	5
Cork	0802699	P	HC-T(1), HC-NT, NHC	U, E
Dublin Airport	0802999	A	HC-T(1), HC-NT, NHC	U, E, O
Dublin Port	0802899	P	HC-T(1), HC-NT, NHC	
Killybegs	0802799	P	HC-T(1)(3)	
Shannon	0803199	A	HC-T(1), HC-NT, NHC	U, E, O
Waterford	0803099	P	HC-T(1), HC-NT, NHC	U, E

1	2	3	4	5
Ancona	0300199	A	HC, NHC	
Ancona	0300199	P	HC	
Bari	0300299	P	HC, NHC	U, E
Bergamo	0303999	A	HC, NHC	
Bologna-Borgo Panigale	0300499	A	HC, NHC	O
Cagliari	0303899	P	HC, NHC	U, E, O
Campocologno	0303199	F		U
Catania	0300799	A	HC, NHC	
Catania	0300799	P		O(12)
Chiasso	0300599	F	HC, NHC	U, E, O
Chiasso	0300599	R	HC, NHC	U, E, O
Gaeta	0303299	P	HC-T(3)	
Genova	0301099	A	HC, NHC	O
Genova	0301099	P	HC, NHC	
Gioia Tauro	0304099	P	HC, NHC	
Gorizia	0301199	R	HC, NHC	U, E, O
Gran San Bernardo-Pollein	0302099	R	HC, NHC	U, E, O
La Spezia	0303399	P	HC, NHC	U, E
Livorno-Pisa	0301399	A	HC, NHC	
Livorno-Pisa	0301399	P	HC, NHC	
Milano-Linate	0301299	A	HC, NHC	O
Milano-Malpensa	0301599	A	HC, NHC	U, E, O
Napoli	0301899	A	HC, NHC-NT	
Napoli	0301899	P	HC, NHC	
Olbia	0302299	P	HC-T(3)	
Palermo	0301999	A	HC, NHC	
Palermo	0301999	P	HC, NHC	
Prosecco-Fermetti	0302399	F	HC, NHC	
Prosecco-Fermetti	0302399	R	HC, NHC	U, E, O

1	2	3	4	5
Ravenna	0303499	P	HC, NHC	O E, O
Reggio Calabria	0301799	A	HC, NHC	
Reggio Calabria	0301799	P	HC, NHC	
Roma-Fiumicino	0300899	A	HC, NHC	
Salerno	0303599	P	HC, NHC	
Taranto	0303699	P	HC, NHC	O U, E, O U
Torino-Caselle	0302599	A	HC, NHC	
Trapani	0303799	P	HC	
Trieste	0302699	P	HC, NHC	
Trieste	0302699	R	HC, NHC	
Venezia	0302799	A	HC, NHC	
Venezia	0302799	P	HC, NHC	

País: LUXEMBURGO — **Land:** LUXEMBOURG — **Land:** LUXEMBURG — **Land:** LUXEMBURG — **Country:** LUXEMBOURG — **Pays:** LUXEMBOURG — **Paese:** LUSSEMBURGO — **Land:** LUXEMBURG — **País:** LUXEMBURGO — **Maa:** LUXEMBURG — **Land:** LUXEMBURG

1	2	3	4	5
Luxembourg	0600199	A	HC, NHC	U, E, O

País: PAÍSES BAJOS — **Land:** NEDERLANDENE — **Land:** NIEDERLANDE — **Land:** NIEDERLANDE — **Country:** NETHERLANDS — **Pays:** PAYS-BAS — **Paese:** PAESI BASSI — **Land:** NEDERLAND — **País:** PAÍSES BAIXOS — **Maa:** ALANKOMAT — **Land:** NEDERLÄNDERNA

1	2	3	4	5
Amsterdam	0401399	A	HC(2), NHC(2)	U, E, O
Amsterdam	0401799	P	HC-T	
Eemshaven	0401899	P	HC	
Harlingen	0402099	P	HC-T	
Maastricht	0401599	A	HC, NHC	
Moerdijk	0402699	P	HC-NT	U, E, O
Rotterdam	0401699	P	HC, NHC	
Vlissingen	0402199	P	HC(2), NHC	

País: AUSTRIA — **Land:** ØSTRIG — **Land:** ÖSTERREICH — **Land:** ÖSTERREICH — **Country:** AUSTRIA — **Pays:** AUTRICHE — **Paese:** AUSTRIA — **Land:** OOSTENRIJK — **País:** ÁUSTRIA — **Maa:** ITÁVALTA — **Land:** ÖSTERRIKE

1	2	3	4	5
Berg	1300199	R	HC, NHC	U, E, O
Deutschkreutz	1300399	R	HC(2), NHC-NT	E, O, U(13)
Drasenhofen	1300499	R	HC, NHC	U, E, O
Feldkirch-Buchs	1301399	F	HC-NT(2), NHC-NT	

1	2	3	4	5
Feldkirch-Tisis	1301399	R	HC(2), NHC-NT	E
Heiligenkreuz	1300299	R	HC(2), NHC, (18)	
Höchst	1300699	R	HC, NHC-NT	U, E, O
Hohenau	1300799	F	HC-NT, NHC-NT	U
Karawankentunnel	1300899	R	HC(2), NHC-NT	E, O, U(13)
Linz	1300999	A	HC, NHC	O
Nickelsdorf	1301099	R	HC, NHC	U, E, O
Sopron	1301199	F	HC(2), NHC-NT	
Spielfeld	1301299	R	HC, NHC	U, E, O
Villach-Süd	1301499	F	HC-NT, NHC-NT	
Wien-Schwechat	1301599	A	HC, NHC	E, O, U(13)
Wien-ZB-Kledering	1300599	F	HC(2), NHC-NT	
Wulowitz	1301699	F	NHC-NT(6)	
Wulowitz	1301699	R	HC, NHC-NT	E, O, U(13)

País: PORTUGAL — **Land:** PORTUGAL — **Land:** PORTUGAL — **Ítjálki:** 08/08/08 — **Country:** PORTUGAL —
Pays: PORTUGAL — **Paese:** PORTOGALLO — **Land:** PORTUGAL — **País:** PORTUGAL — **Maa:** PORTUGALI —
Land: PORTUGAL

1	2	3	4	5
Aveiro	1204499	P	HC-T(3)	
Faro	1203599	A	HC(2)	O
Figueira da Foz	1204599	P	HC-T(3), (2)	
Funchal (Madeira)	1203699	A		O
Funchal (Madeira)	1203699	P	HC, NHC	
Horta (Açores)	1204299	P	HC-T(3)	
Lisboa	1203399	A	HC, NHC	U, E, O
Lisboa	1203999	P	HC, NHC	
Olhão	1204799	P	HC-T(3)	
Peniche	1204699	P	HC-T(3)	
Ponta Delgada (Açores)	1203799	A	HC, NHC	
Ponta Delgada (Açores)	1203799	P	HC, NHC	
Portimão	1204199	P	HC-T(3)	
Porto	1203499	A	HC, NHC	O
Porto	1204099	P	HC, NHC	
Praia da Vitória (Açores)	1203899	P	HC, NHC	U, E
Setúbal	1204899	P	HC(2), NHC	
Viana do Castelo	1204399	P	HC-T(3)	

País: FINLANDIA — **Land:** FINLAND — **Land:** FINNLAND — **ᵿ ᵿ ᵿ:** ᵿ ᵿ ᵿ ᵿ ᵿ — **Country:** FINLAND — **Pays:** FINLANDE — **Paese:** FINLANDIA — **Land:** FINLAND — **País:** FINLÂNDIA — **Maa:** SUOMI — **Land:** FINLAND

1	2	3	4	5
Hamina	1420599	P	HC, NHC	
Helsinki	1410199	A	HC, NHC	U, E, O
Helsinki	1400199	P	HC, NHC	U, E, O
Ivalo	1411299	R	HC, NHC	
Kotka	1400599	P	HC, NHC	
Vaalimaa	1410599	R	HC, NHC	U, E, O

País: SUECIA — **Land:** SVERIGE — **Land:** SCHWEDEN — **ᵿ ᵿ ᵿ:** ᵿᵿ ᵿ ᵿᵿ — **Country:** SWEDEN — **Pays:** SUÈDE — **Paese:** SVEZIA — **Land:** ZWEDEN — **País:** SUÉCIA — **Maa:** RUOTSI — **Land:** SVERIGE

1	2	3	4	5
Göteborg	1614299	P	HC(1), NHC	U, E, O
Göteborg-Landvetter	1614199	A	HC(1), NHC	U, E, O
Helsingborg	1612399	P	HC(1), NHC	
Karlskrona	1610199	P	HC(1), NHC	
Norrköping	1605199	A		U, E
Stockholm	1601199	P	HC(1)	
Stockholm-Arlanda	1601299	A	HC(1), NHC	U, E, O
Varberg	1613199	P	HC(2), NHC	E, (10)
Wallhamn	1614599	P	HC, NHC	
Ystad	1612199	P	HC(1), NHC	

País: REINO UNIDO — **Land:** DET FORENEDE KONGERIGE — **Land:** VEREINIGTES KÖNIGREICH — **ᵿ ᵿ ᵿ:** ᵿ ᵿ ᵿ ᵿ ᵿ ᵿ ᵿ — **Country:** UNITED KINGDOM — **Pays:** ROYAUME-UNI — **Paese:** REGNO UNITO — **Land:** VERENIGD KONINKRIJK — **País:** REINO UNIDO — **Maa:** YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA — **Land:** FÖRENADE KUNGARIKET

1	2	3	4	5
Aberdeen	0730399	P	HC-T(1), HC-NT	
Belfast	0740099	A	HC-T(1), HC-NT, NHC	
Belfast	0740099	P	HC-T(1), HC-NT, NHC	
Bristol	0711099	P	HC-T, NHC-NT	U
Dover	0711499	P	HC-T(1), HC-NT, NHC	
East Midlands	0712199	A	HC-T(1), NHC-NT	O(14)
Falmouth	0714299	P	HC-T(1)(3)	
Felixstowe	0713099	P	HC-T(1), HC-NT, NHC	

1	2	3	4	5
Gatwick	0713299	A	HC-T(1), HC-NT, NHC	O
Glasgow	0731099	A	HC-T(1), HC-NT, NHC-NT, NHC-T(8)	O
Glasson	0710399	P	NHC-NT	
Goole	0714099	P	NHC-NT(4)	
Grangemouth	0730899	P	NHC-NT(4)	
Great Yarmouth	0712599	P	HC-T(1), HC-NT, NHC	
Grimsby - Immingham	0712299	P	HC-T(1), HC-NT, NHC-NT	E
Grove Wharf Wharton	0711599	P	NHC-NT	
Harwich	0710699	P	HC-T(1), HC-NT	
Heathrow	0712499	A	HC-T(1), HC-NT, NHC	U, E, O
Hull	0714199	P	HC-T(1), HC-NT	
Invergordon	0730299	P	NHC-NT(4)	
Ipswich	0713199	P	HC-T(1), HC-NT, NHC	
Lerwick	0730099	P	NHC-NT(4)	
Liverpool	0712099	P	HC-T(1), HC-NT, NHC	
Luton	0710099	A		U, E
Manchester	0713799	A	HC-T(1), HC-NT, NHC	O(15)
Milford Haven incorporating Pembroke	0720299	P	HC-T(1), HC-NT, NHC	
Newhaven	0713399	P	HC-T(1), HC-NT, NHC	
Portsmouth	0711299	P	HC-T(1), HC-NT, NHC	
Rosyth	0730999	P	NHC-NT(4)	
Scrabster	0730199	P	HC-T(1)(3)	
Sheerness	0711799	P	HC-T(1), HC-NT, NHC	
Shoreham	0713499	P	NHC-NT(9)	
Southampton	0711399	P	HC-T(1), HC-NT, NHC	
Stansted	0114399	A	HC-NT, NHC-NT	U, E
Sutton Bridge	0713599	P	NHC-NT(4)	
Teesport	0713899	P	NHC-NT	
Teignmouth	0713699	P	NHC-NT(4)	
Thamesport	0711899	P	HC-T(1), HC-NT, NHC	
Tilbury	0710899	P	HC-T(1), HC-NT, NHC	
Tyne - Northshields	0712999	P	HC-T(1), HC-NT, NHC	
Wick	0731299	P	HC-T(1)(3)	

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2002/EES/37/02

frá 25. júlí 2000

um breytingu á ákvörðun 97/778/EB og til að uppfæra skrá um skoðunarstöðvar á landamærum sem eru viðurkenndar fyrir dýraheilbrigðiseftirlit(*)

(tilkynnt með númeri C(2000) 2258)

(2000/501/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 97/78/EB frá 18. desember 1997 um meginreglur um skipulag dýraheilbrigðiseftirlits með afurðum sem fluttar eru inn til bandalagsins frá þriðju löndum ⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 6. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/496/EBE frá 15. júlí 1991 um setningu meginreglna um fyrirkomulag heilbrigðiseftirlits með dýrum sem eru flutt til bandalagsins frá þriðju löndum og breytingu á tilskipunum 89/662/EBE, 90/425/EBE og 90/675/EBE ⁽²⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 96/43/EB ⁽³⁾, einkum 4. mgr. 6. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/778/EB ⁽⁴⁾, eins og henni var síðast breytt með ákvörðun 2000/126/EB ⁽⁵⁾, er skrá yfir skoðunarstöðvar á landamærum sem eru viðurkenndar að því er varðar dýraheilbrigðiseftirlit með lifandi dýrum og dýraafurðum frá þriðju löndum.
- 2) Að beiðni franskra yfirvalda og í kjölfar skoðunar á vegum bandalagsins ber að bæta skoðunarstöð á Vatry-flugvelli við skrána.
- 3) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um dýraheilbrigði.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Eftirfarandi færslu er bætt við skrána yfir skoðunarstöðvar á landamærum fyrir Frakkland í viðaukanum við ákvörðun 97/778/EB:

1	2	3	4	5
Vatry	0215199	A	HC-T	

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 25. júlí 2000.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjútð. EB L 200, 8.8.2000, bls. 61, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 142/2001 frá 11. desember 2001 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagananna nr. 13, 7.3.2002, bls. 3.

⁽¹⁾ Stjútð. EB L 24, 30.1.1998, bls. 9.

⁽²⁾ Stjútð. EB L 268, 24.9.1991, bls. 56.

⁽³⁾ Stjútð. EB L 162, 1.7.1996, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjútð. EB L 315, 19.11.1997, bls. 15.

⁽⁵⁾ Stjútð. EB L 36, 11.2.2000, bls. 30.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2002/EES/37/03

frá 8. september 2000

um aðferðir við dýraheilbrigðiseftirlit með afurðum frá þriðju löndum sem senda á til tollfrjálsra svæða, tollfrjálsra vörugæmslna, tollvörugæmslna eða rekstraraðila sem sjá millilandaskipum fyrir vistum(*)

(tilkynnt með númeri C(2000) 2532)

(2000/571/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 97/78/EB frá 18. desember 1997 um meginreglur um skipulag dýraheilbrigðiseftirlits með afurðum sem fluttar eru inn til bandalagsins frá þriðju löndum ⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 12. gr., og 6. mgr. 13. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í því skyni að vernda heilbrigði manna og dýra eru í tilskipun 97/78/EB settar fram kröfur um eftirlit með afurðum úr dýraríkinu, sem fluttar eru inn í bandalagið um skoðunarstöðvar á landamærum.
- 2) Því aðeins má heimila viðtöku afurðasendinga inn á tollfrjáls svæði, tollfrjálsar vörugæmslur eða tollvörugæmslur að einstaklingurinn sem er ábyrgur fyrir farminum hafi gefið yfirlýsingu um að hve miklu leyti viðkomandi afurðir eru ætlaðar til frjálsrar dreifingar eða notkun þeirra annarsstaðar.
- 3) Afurðir sem ekki standast kröfur bandalagsins geta verið ætlaðar til flutnings í vörugæmslur á tollfrjálsum svæðum, tollfrjálsar vörugæmslur eða tollvörugæmslur og sem vistir fyrir millilandaskip, og þar sem slíkar afurðir fela í sér aukna áhættu fyrir heilbrigði manna og dýra í bandalaginu skulu þær sæta

viðbótareftirliti til að tryggja rétta meðhöndlun afurðanna við flutning þeirra, geymslu og afhendingu þannig að komið sé í veg fyrir að afurðirnar séu markaðssettar í bandalaginu.

- 4) Til að hafa eftirlit með og gera kleift að rekja sendingar afurða sem ekki standast kröfur bandalagsins verður að gefa skýr fyrirmæli um hvernig nota skuli þau mismunandi vottorð sem leyfð eru samkvæmt tilskipun 97/78/EB og einnig um þær kröfur sem gilda um merkingu slíkra sendinga á meðan á geymslu þeirra stendur þannig að auðvelt sé að bera á þær kennsl.
- 5) Opinber dýralæknir á skoðunarstöð á landamærum á innflutningsstað skal tryggja hreinlæti og öryggi afurða, sem ekki standast kröfur bandalagsins, og eru fluttar í og úr vörugæmslum, áður en hann samþykkir sendingu þeirra og, þegar um flutning í vörugæmslur í öðru aðildarríki er að ræða, sjá til þess að lögbært yfirvald viðkomandi aðildarríkis hafi veitt heimild til þess að vörugæmsla á áfangastað taki á móti slíkum afurðum.
- 6) Þær vörugæmslur sem afurðirnar, sem ekki standast kröfur bandalagsins, eru fluttar til og geymdar í skulu vera undir eftirliti lögbæra yfirvaldsins og halda skal nákvæmar skrár í því skyni að rekja megi feril allra slíkra afurða sem fara í gegnum vörugæmsluna.
- 7) Gefa þarf nákvæmar leiðbeiningar um það eftirlit sem opinber dýralæknir skal hafa með afurðum, sem ekki standast kröfur bandalagsins þegar afurðirnar hafa verið fluttar í, geymdar eða fluttar úr vörugæmslum, og um að hvaða marki heimilt er að skipta sendingum upp.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 240, 23.9.2000, bls. 14, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 142/2001 frá 11. desember 2001 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 13, 7.3.2002, bls. 3.

(¹) Stjtið. EB L 24, 30.1.1998, bls. 9.

- 8) Til að tryggja skilvirkt eftirlitskerfi þar til komið er á afhendingarstað skal setja reglur um hvernig skuli staðið að tilkynningum og hvaða vottorð skuli fylgja sendingum frá rekstraraðilum sem afgreiða beint til millilandaskipa.
- 9) Rekstraraðilar sem sjá millilandaskipum fyrir vistum og vörugeymslur sem þeir nota skulu vera undir eftirliti lögbærs yfirvalds.
- 10) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um dýraheilbrigði.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

1. Öllum afurðum, sem ekki standast kröfur bandalagsins, sem heimiluð er viðtaka á undir tolleftirliti og fluttar eru í eða úr eða geymdar í vörugeymslum á tollfrjálsum svæðum, tollfrjálsum vörugeymslum eða tollvörugeymslum, skal fylgja vottorðið sem um getur í 1. mgr. 5. gr. tilskipunar 97/78/EB útgefið af opinbera dýralækninum.

2. Þrátt fyrir 1. mgr. skal vottorðið sem um getur í a-lið 2. mgr. 13. gr. tilskipunar 97/78/EB látið fylgja öllum sendingum afurða, sem ekki standast kröfur bandalagsins og sendar eru frá vörugeymslu í millilandaskip, annaðhvort beint eða um sérstaklega samþykktu vörugeymslu, sem um getur í a-lið 2. mgr. 13 gr. tilskipunar 97/78/EB.

3. Þegar um er að ræða afurðir, sem ekki standast kröfur bandalagsins sem eru fluttar beint frá skoðunarstöð á landamærum yfir í millilandaskip skulu tvö vottorð, það sem um getur í 1. mgr. 5. gr. og það sem um getur í a-lið 2. mgr. 13. gr. tilskipunar 97/78/EB, fylgja afurðasendingunni.

4. Frumeintak dýraheilbrigðisskjala eða -vottorða sem koma með sendingum frá þriðju löndum af afurðum, sem ekki standast kröfur bandalagsins, skulu fylgja afurðasendingunni. Á meðan á eftirlitinu sem um getur í 2. mgr. 12 gr. tilskipunar 97/78/EB stendur skal opinberi dýralæknirinn taka afrit af þessum dýraheilbrigðisskjölum til varðveislu á skoðunarstöðinni á landamærum.

5. Ætíð skal merkja hverja einingu sendinga af afurðum, sem ekki standast kröfur bandalagsins, og geymdar eru í vörugeymslum með númeri viðeigandi vottorðs sem um getur í 1. mgr. 5 gr. tilskipunar 97/78/EB í því skyni að auðvelda auðkenningu þeirra.

6. Ef sendingu afurða, sem ekki standast kröfur bandalagsins, er skipt upp í tvo eða fleiri hluta í vörugeymslu á tollfrjálsum svæði, tollfrjálstri vörugeymslu eða tollvörugeymslu skal opinber dýralæknir gefa út nýtt vottorð fyrir hvern hluta afurðasendingarinnar. Til að gera rekjanleika mögulegan skulu öll nýútgefin vottorð innihalda

millivísun í upprunalega vottorðið, sem um getur í 1. mgr. 5. gr. tilskipunar 97/78/EB, og fylgdi afurðunum í vörugeymsluna. Opinberi dýralæknirinn skal halda eftir frum-eintaki vottorðsins.

2. gr.

Eftirfarandi skilyrði skulu gilda um flutninga afurðasendinga, sem um getur í 1. gr. í og úr vörugeymslum sem samþykktar eru samkvæmt b-lið 4. mgr. 12 gr. eða 1. mgr. 13. gr. tilskipunar 97/78/EB:

- opinber dýralæknir á skoðunarstöð á landamærum verður að fullvissa sig um, ef nauðsyn krefur með því að hafa samband við viðkomandi lögbært yfirvald, að lögbært yfirvald á ákvörðunarstað hafi samþykkt vörugeymslu á tollfrjálsum svæði, tollfrjálsta vörugeymslu eða tollvörugeymslu eða rekstraraðila sem sér millilandaskipum fyrir vistum til móttöku á þessari tegund afurða sem ekki standast kröfur bandalagsins,
- lögbært yfirvald, sem ber ábyrgð á sendingarstað, skal gera lögbæru yfirvaldi, sem ber ábyrgð á ákvörðunarstað, viðvart um sendinguna með því að nota Animonetkerfið,
- tollinnsiglin sem notuð eru og um getur í 7. og 8. mgr. 12. gr. tilskipunar 97/78/EB skulu vera þannig úr garði gerð að þau rofni þegar ökutækið eða gámurinn er opnaður,
- landflutningatæki sem notuð eru við flutning afurða, sem ekki standast kröfur bandalagsins, skal þrifa og sótt-hreinsa að notkun lokinni ef nauðsyn ber til,
- berist afurðasendingarnar ekki á yfirlýstan ákvörðunarstað í síðasta lagi 30 dögum eftir að þær voru sendar af stað skal málið falið tollýfirvöldum til frekari rannsóknar.

3. gr.

1. Vörugeymslur samþykktar í samræmi við b-lið 4. mgr. 12. gr. tilskipunar 97/78/EB skulu, auk krafanna í þeirri gr., að minnsta kosti:

- vera undir stjórn lögbærs yfirvalds,
- veita opinberum dýralækni aðgang að bréfasíma og síma.

2. Skráin, sem um getur í þriðja undirlið b-liðar 4. mgr. 12. gr. tilskipunar 97/78/EB, yfir sendingar sem eru fluttar í eða úr vörugeymslu og samþykktar vörugeymslur skulu halda, verður að tryggja rekjanleika afurðasendinga og afstemmingu magns afurða sem flutt er í og úr vörugeymslunni. Auk upplýsinganna sem tilgreindar eru í b-lið 4. mgr. 12. gr. tilskipunar 97/78/EB skal skráin innihalda eftirfarandi upplýsingar:

- fyrir afurðasendingar sem fluttar eru í vörugeymslu: upprunaland og skoðunarstöð á landamærum á komustað,
- fyrir hverja afurðasendingu: tilvísunarnúmer viðeigandi vottorðs sem um getur í annaðhvort 1. mgr. 5. gr. eða a-lið 2. mgr. 13. gr. tilskipunar 97/78/EB,

- tilvísunarnúmer og heimilisfang vörugeymslu á ákvörðunarstað sem um getur í c-lið 1. mgr. 13. gr. tilskipunar 97/78/EB (ef við á),
- viðtökuskip eða ákvörðunarland sem er þriðja land og skoðunarstöð á landamærum á útflutningsstað (ef við á).

4. gr.

Opinber dýralæknir eða einstaklingar sem vinna undir leiðsögn hans skulu tryggja að í vörugeymslum sem samþykktar eru samkvæmt b-lið 4. mgr. 12. gr. tilskipunar 97/78/EB og þegar um er að ræða sendingar afurða, sem ekki standast kröfur bandalagsins, að:

- sannprófun skjala fari fram fyrir allar afurðasendingar sem koma í vörugeymsluna,
- sannprófun skjala og auðkenna fari fram á öllum afurðasendingum á meðan á geymslu stendur og áður en þær fara úr geymslunni til að sannprófa uppruna þeirra og ákvörðunarstað,
- leyfi hafi fengist fyrir öllum flutningi afurðasendinga úr vörugeymslum,
- pakkingar einstakra undireininga sem hver eining afurðasendingarinnar inniheldur haldist óbreyttar þegar afurðasendingu er skipt upp.

Lögbæru yfirvaldi er einnig heimilt, ef grunur leikur á að heilbrigði manna og dýra sé stefnt í hættu, að framkvæma eftirlit með ástandi, ef nauðsyn krefur á öllum afurðum sem um getur hér að framan sem sendar eru til, geymdar í eða sendar úr vörugeymslum á tollfrjálsum svæðum, tollfrjálsum vörugeymslum eða tollvörugeymslum.

5. gr.

1. Athafnasvæðin sem um getur í c-lið 1. mgr. 13. gr. eða a-lið 2. mgr. 13. gr. tilskipunar 97/78/EB skulu vera undir stjórn lögbærs yfirvalds.

2. Dýraheilbrigðisskjalið sem um getur í a-lið 2. mgr. 13. gr. tilskipunar 97/78/EB skal byggt á fyrirmyndinni í viðaukanum við þessa ákvörðun.

Nota má eitt vottorð fyrir afurðasendingu sem inniheldur afurðir úr öðrum upprunalegum afurðasendingum, sbr. fyrirmynd að vottorði í viðaukanum.

3. Tilkynningin til lögbærs yfirvalds á upprunastaðnum sem um getur í b-lið 2. mgr. 13. gr. tilskipunar 97/78/EB skal gerð með vottorðinu sem lýst er hér að framan.

Þegar ákvörðunarstaður afurðasendingar er höfn í öðru aðildarríki skal senda lögbæru yfirvaldi í viðtökuhöfninni afrit af vottorðinu sem um getur hér að framan.

Þegar afurðirnar hafa verið settar um borð í millilandaskipið skal vottorðið sem um getur í 2. mgr. meðáritað af opinberum starfsmanni lögbæra yfirvaldsins eða af opinberum fulltrúa skipstjóra millilandaskipsins og það endursent opinbera dýralækninum til sönnunar á afhendingu.

6. gr.

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 93/14/EBE ⁽¹⁾ er hér með afturkölluð.

7. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 8. september 2000.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

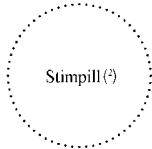
framkvæmdastjóri.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 9, 15.1.1993, bls. 42.

4. Staðfesting

Ég votta að afurðirnar sem lýst er hér að framan hafa verið samþykktar til sendingar um boð í skip eða vörugemymslu sem tilgreind er hér að framan í samræmi við a-lið 2. mgr. 13. gr. tilskipunar 97/78/EB.

Gjört í: þann:
(staður) (dagsetning)

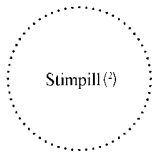
.....
(Undirritun opinbers dýralæknis) (²)

.....
(Nafn með hástöfum, menntun og titill)

5. Staðfesting á komu sendingar

Ég staðfesti afhendingu sendingarinnar sem tilgreind er í 3. þætti, eins og hún er geymd í skipinu sem tilgreint er í 2. þætti.

Gjört í: þann:
(staður) (dagsetning)

.....
(Undirritun lögbærs yfirvalds/fulltrúa skipstjóra skipsins) (²)

.....
(Nafn með hástöfum, staða)

.....
(²) Undirskrift og stimpill skulu vera í öðrum lit en aðrar upplýsingar á vottorðinu.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2002/EES/37/04

frá 27. september 2000

um breytingu á ákvörðun 94/360/EB um lægri tíðni eftirlits með ástandi tiltekinna afurðasendinga sem eru fluttar inn frá þriðju löndum samkvæmt tilskipun ráðsins 90/675/EEB(*)

(tilkynnt með númeri C(2000) 2735)

(2000/583/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 97/78/EB frá 18. desember 1997 um meginreglur um skipulag dýraheilbrigðiseftirlits með afurðum sem fluttar eru inn til bandalagsins frá þriðju löndum ⁽¹⁾, einkum 10. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Tilskipun 97/78/EB felldi niður og kom í stað tilskipunar ráðsins 90/675/EEB ⁽²⁾, en á grundvelli hennar var tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 94/360/EB um lægri tíðni eftirlits með ástandi tiltekinna afurðasendinga sem eru fluttar inn frá þriðju löndum ⁽³⁾ samin.
- 2) Eftir að snefill af vaxtarhvetjandi hormónum sem eru lífverum ekki náttúruleg (xenobiotic) fannst í innfluttu kjöti frá Bandaríkjunum Norður-Ameríku var, með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 1999/302/EB ⁽⁴⁾, komið á auknu eftirliti með öllum innflutningi á nýju nautakjöti og sláturúrgangi, að undanskildu vísundakjöti og sláturúrgangi, frá því landi.
- 3) Eftir að þessar efnaleifar fundust styrktu yfirvöld í Bandaríkjunum Norður-Ameríku áætlun sína um hormónafríða nautgripi í júní 1999 en í ljósi þess að í skoðunarferð sinni til Bandaríkjanna rakst Matvæla og dýraheilbrigðisskrifstofa framkvæmdastjórnarinnar á

frekari vandamál tengd þessari áætlun var henni frestað í júlí 1999 en hún síðan endurvakin í september 1999 í endurbættri mynd sem áætlunin um nautgripi sem ekki hafa verið meðhöndlaðir með hormónum.

- 4) Eftir að tekið var upp viðbótareftirlit, sbr. ákvörðun 1999/302/EB, hefur ekki greinst eitt einasta jákvætt sýni á tímabilinu og þar að auki hefur engin þeirra prófana sem gerðar hafa verið samkvæmt áætlun Evrópubandalagsins um viðbótarprófanir vegna hormónna sýnt jákvæðar niðurstöður.
- 5) Talið er að nú sé viðeigandi að afnema þær ráðstafanir um viðbótareftirlit sem gripið var til 1999 og fækka tíðni skoðana á nýju kjöti sem flutt er inn frá Bandaríkjunum Norður-Ameríku þannig að í stað þess að allar afurðasendingar séu skoðaðar séu einungis 20 % afurðasendinga skoðaðar, sem jafngildir venjulegu eftirliti með ástandi alls nýs kjöts sem flutt er inn frá þriðju löndum, sem mælt er fyrir um í ákvörðun 94/360/EB.
- 6) Mikils er um vert að ljóst sé að allar afurðasendingar af nýju kjöti sem fluttar eru inn frá Bandaríkjunum Norður-Ameríku sem sæta eftirliti með ástandi munu áfram vera rannsakaðar á rannsóknastofu með tilliti til hæfilegs magns hormónaleifa.
- 7) Þessi ákvörðun er fyrsta skref í þá átt að afnema smám saman með öllu þá skyldu að gera prófun á hverri afurðasendingu, sem valin hefur verið til eftirlits með ástandi, með tilliti til hormóna og verður ákvörðunin endurskoðuð á grundvelli væntanlegra niðurstaðna úr prófunum.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 246, 30.9.2000, bls. 67, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 142/2001 frá 11. desember 2001 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 13, 7.3.2002, bls. 3.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 24, 30.1.1998, bls. 9.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 373, 31.12.1990, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 158, 25.6.1994, bls. 41.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 117, 5.5.1999, bls. 58.

- 8) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um dýraheilbrigði.

trenbólon, zeranól og stilben þar með talið díetýlstilbóestról, og með tilliti til óeðlilega mikils innihalds leifa náttúrulegu hormónanna 17-beta-estradíóls, prógesteróns og testósteróns. “

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

3. 2. mgr. 1. gr. a falli niður.

Ákvörðun 94/360/EB er breytt sem hér segir:

2. gr.

1. Í stað 1. mgr. 1. gr. a komi eftirfarandi:

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

„—tíðni eftirlits með ástandi er 20 %,“

2. Í stað fyrsta undirliðar 1. mgr. 1. gr. a komi eftirfarandi:

Gjört í Brussel 27. september 2000.

„— taka skal tvö opinber sýni úr hverri afurðasendingu sem prófuð er og þau rannsökuð með tilliti til leifa hvers eftirtalinna hormóna sem eru lífverum ekki náttúrulegir (xenobiotic) melengestról asetat,

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2002/EES/37/05

frá 29. september 2000

um breytingu á ákvörðun 97/778/EB og til að uppfæra skrá um skoðunarstöðvar á landamærum sem eru viðurkenndar fyrir dýraheilbrigðiseftirlit(*)

(tilkynnt með númeri C(2000) 2747)

(2000/622/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 97/78/EB frá 18. desember 1997 um meginreglur um skipulag dýraheilbrigðiseftirlits með afurðum sem fluttar eru inn til bandalagsins frá þriðju löndum ⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 6. gr.,

Með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/496/EBE frá 15. júlí 1991 um setningu meginreglna um fyrirkomulag heilbrigðiseftirlits með dýrum sem eru flutt til bandalagsins frá þriðju löndum og breytingu á tilskipunum 89/662/EBE, 90/425/EBE og 90/675/EBE ⁽²⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 96/43/EB ⁽³⁾, einkum 4. mgr. 6. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/778/EB ⁽⁴⁾, eins og henni var síðast breytt með ákvörðun 2000/501/EB ⁽⁵⁾, er skrá yfir skoðunarstöðvar á landamærum sem eru viðurkenndar að því er varðar dýraheilbrigðiseftirlit með lifandi dýrum og dýraafurðum frá þriðju löndum.
- 2) Að beiðni lögbærra yfirvalda breska konungsríkisins og í kjölfar skoðunar á vegum bandalagsins ber að bæta skoðunarstöð á Prestwick-flugvelli við skrána.

- 3) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um dýraheilbrigði.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Eftirfarandi færslu er bætt við skrána yfir skoðunarstöðvar á landamærum fyrir Breska konungsríkið í viðaukanum við ákvörðun 97/778/EB:

1	2	3	4	5
Prestwick	0731199	A		U, E

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 29. september 2000.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 260, 14.10.2000, bls. 51, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 142/2001 frá 11. desember 2001 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 13, 7.3.2002, bls. 3.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 24, 30.1.1998, bls. 9.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 268, 24.9.1991, bls. 56.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 162, 1.7.1996, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 315, 19.11.1997, bls. 15.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 200, 8.8.2000, bls. 61.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 418/2001

2002/EES/37/06

frá 1. mars 2001

um að leyfa ný aukefni og nýja notkun aukefna í fóðri(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 70/524/EBE frá 23. nóvember 1970 um aukefni í fóðri⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2697/2000⁽²⁾, einkum 4. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í tilskipun 70/524/EBE er kveðið á um að heimilt sé að veita leyfi fyrir ný aukefni eða nýja notkun aukefna eftir að umsókn, sem gerð var í samræmi við 4. gr. tilskipunarinnar, hefur verið tekin til skoðunar.
- 2) Í 1. mgr. 9. gr. e í tilskipuninni er kveðið á um að heimilt sé að veita bráðabirgðaleyfi fyrir ný aukefni eða nýja notkun aukefna ef skilyrðin í b- til e-lið 3. gr. a í tilskipun 70/524/EBE eru uppfyllt og telja má með réttu, með hliðsjón af fyrirliggjandi niðurstöðum að efnið hafi einhver þau áhrif sem um getur í a-lið 2. gr. þegar það er notað í fóður. Heimilt er að veita slíkt bráðabirgðaleyfi í allt að fjögur ár ef um er að ræða aukefni sem tilgreind eru í II. hluta viðauka C við tilskipunina.
- 3) Matið á skjölum, sem lögð voru fram, sýnir að nýju örveru- og ensímefnablöndurnar og nýja notkunin á örveru- og ensímefnablöndunum, sem lýst er í I. og II. viðauka, uppfylla framangreind skilyrði og því er heimilt að leyfa þær til bráðabirgða til fjögurra ára.
- 4) Í aaa-lið 2. gr. tilskipunar 70/524/EBE er þess krafist að leyfi fyrir hníslalyf séu tengd þeim einstaklingi sem ber ábyrgð á því að setja þau í dreifingu.
- 5) Í 9. gr. b í tilskipun 70/524/EBE er kveðið á um að leyfi fyrir slík efni skuli veitt til 10 ára frá þeim degi sem endanlegt leyfi tekur gildi ef öll skilyrðin, sem mælt er fyrir um í 3. gr. a í tilskipun 70/524/EBE, eru uppfyllt.
- 6) Matið á skjölunum, sem lögð voru fram, sýnir að hníslalyfið, sem lýst er í III. viðauka, uppfyllir allar kröfur 3. gr. a þegar það er notað í dýraflokknum og við þau skilyrði sem lýst er í viðaukanum.

7) Matið á skjölunum sýnir að ákveðnar aðgerðir geti verið nauðsynlegar til að vernda starfsmenn fyrir váhrifum af völdum aukefnanna. Slík vernd ætti hins vegar að vera tryggð með beitingu tilskipunar ráðsins 89/391/EBE frá 12. júní 1989 um lögleiðingu ráðstafana er stuðla að bættu öryggi og heilsu starfsmanna á vinnustöðum⁽³⁾ og þeim tilskipunum sem heyra undir hana.

8) Vísindanefndin um fóður hefur sent frá sér jákvætt álit um skaðleysi þessara efnablandna ensíma og örvera og hníslalyfsins og um hagstæð áhrif þess síðastnefnda á búfjárframleiðslu við þau skilyrði sem lýst er í umræddum viðaukum.

9) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um fóður.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Heimilt er að leyfa efnablöndurnar, sem tilheyra flokknum „örverur“ og tilgreindar eru í I. viðauka við þessa reglugerð, sem aukefni í fóðri samkvæmt skilyrðunum sem mælt er fyrir um í sama viðauka.

2. gr.

Heimilt er að leyfa efnablöndurnar, sem tilheyra flokknum „ensím“ og tilgreindar eru í II. viðauka við þessa reglugerð, sem aukefni í fóðri samkvæmt skilyrðunum sem mælt er fyrir um í sama viðauka.

3. gr.

Heimilt er að leyfa aukefnið, sem tilheyrir flokknum „hníslalyf og önnur lyf“ og tilgreint er í III. viðauka við þessa reglugerð, sem aukefni í fóðri samkvæmt skilyrðunum sem mælt er fyrir um í sama viðauka.

4. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Hún kemur til framkvæmda 1. mars 2001.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 62, 2.3.2001, bls. 3, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 150/2001 frá 11. desember 2001 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 13, 7.3.2002, bls. 14.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 270, 14.12.1970, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 319, 16.12.2000, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 183, 29.6.1989, bls. 1.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 1. mars 2001.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

I. VIÐAUKI

Nr. (eða EB-nr.)	Aukefni	Efnaformúla, lýsing	Tegund eða flokkur dýra	Hámarksaldur	Lágmarksinnihald		Hámarksinnihald	Önnur ákvæði	Gildistími leyfis
					CFU/kg heilfóðurs				
20	<i>Bacillus licheniformis</i> DSM 5749 <i>Bacillus subtilis</i> DSM 5750 (í hlutfallinu 1/1)	Blanda <i>Bacillus licheniformis</i> og <i>Bacillus subtilis</i> sem inniheldur að lágmarki $3,2 \times 10^9$ CFU/g aukefnis ($1,6 \times 10^9$ CFU/g af hvorri bakteríu)	Kálfar	6 mánuðir	$1,28 \times 10^9$	$1,6 \times 10^9$		í notkunarleiðbeiningum með auk-efninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluhita, geymslupól og þol við kögglun.	28.2.2005
21	<i>Enterococcus faecium</i> DSM 3530	Blanda <i>Enterococcus faecium</i> sem inniheldur að lágmarki $2,5 \times 10^9$ CFU/g	Kálfar	6 mánuðir	1×10^9	1×10^9		í notkunarleiðbeiningum með auk-efninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluhita, geymslupól og þol við kögglun.	28.2.2005

II. VIÐAUKI

Nr. (eða EB-nr.)	Aukefni	Efnaformúla, lýsing	Tegund eða flokkur dýra	Hámarksaldur	Lágmarksinnihald		Önnur ákvæði	Gildistími leyfis
					Virkniteiningar á kílógramm	Hámarksinnihald heilfóðurs		
23	Endó-1,4-beta-xýlanasi EC 3.2.1.8	Efnablanda endó-1,4-beta-xýlanasa, framleiddur með <i>Trichoderma longibrachiatum</i> (CNCM MA 6-10W), með virkni að lágmarki: Fast form: 70 000 IFP (°)/g Vökvaform: 7 000 IFP/ml	Eldiskalkúnar	—	700 IFP	—	1. Í notkunarleiðbeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluhita, geymsluþol og þol við köggln 2. Ráðlagður skammtur á hvert kílógramm heilfóðurs: 1 400 IFP 3. Til nota í fódurböndur auðugar af fjölsýkrum öðrum en sterkju (einkum arabinoxýlönun), t.d. þær sem innihalda yfir 40% hveiti	28.2.2005
			Varphænur	—	840 IFP	—	1. Í notkunarleiðbeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluhita, geymsluþol og þol við köggln 2. Ráðlagður skammtur á hvert kílógramm heilfóðurs: 840 IFP 3. Til nota í fódurböndur auðugar af fjölsýkrum öðrum en sterkju (einkum arabinoxýlönun), t.d. þær sem innihalda yfir 40% hveiti	28.2.2005
27	Endó-1,4-beta-xýlanasi EC 3.2.1.8 Endó-1,3(4)-beta-glúkanasi EC 3.2.1.6	Efnablanda endó-1,4-beta-xýlanasa, framleiddur með <i>Trichoderma reesei</i> (CBS 529.94), og endó-1,3(4)-beta-glúkanasa, framleiddur með <i>Trichoderma reesei</i> (CBS 526.94), með virkni að lágmarki: Fast form: 200 000 BXU (°)/g 200 000 BU (°)/g Vökvaform: 30 000 BXU/g 30 000 BU/g	Mjólkurgúsir	2 mánuðir	7 500 BXU 7 500 BU	— —	1. Í notkunarleiðbeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluhita, geymsluþol og þol við köggln 2. Ráðlagður skammtur á hvert kílógramm heilfóðurs: 7 500 til 15 000 BXU 7 500 til 15 000 BU 3. Til nota í fódurböndur auðugar af fjölsýkrum öðrum en sterkju (einkum beta-glúkónun og arabinoxýlönun), t.d. þær sem innihalda yfir 50% hveiti	28.2.2005

Nr. (eða EB-nr.)	Aukefni	Efnaformúla, lýsing	Tegund eða flokkur dýra	Hámarksaldur	Lágmarksinnihald		Önnur ákvæði	Gildistími leyfis
					Virkniefningar á kílógramm heilfóðurs	Hámarksinnihald		
28	3-fýtasi EC 3.1.3.8	Efnablenda 3-fýtasa, framleiddur með <i>Trichoderma reesei</i> (CBS 528.94), með virkni að lágmarki Fast form: 5 000 PPU (°)/g Vökvaform: 1 000 PPU/g	Eldis- kjúklingar	—	500 PPU	—	1. Í notunarleiðbeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluhita, geymsluþol og þol við kögguln 2. Ráðlagður skammtur á hvert kílógramm heilfóðurs: 500 til 750 PPU 3. Til nota í fóðurböndur sem innihalda yfir 0,22% fýrínbundinn fosfór	28.2.2005
30	Endó-1,3(4)-beta-glúkanasi EC 3.2.1.6 Endó-1,4-beta-xýlanasi EC 3.2.1.8	Efnablenda endó-1,3(4)-beta-glúkanasa og endó-1,4-beta-xýlanasa, framleiddir með <i>Penicillium funiculosum</i> (IMI SD 101), með virkni að lágmarki: Duffform: Endó-1,3(4)-beta-glúkanasi: 2 000 U (°)/g Endó-1,4-beta-xýlanasi: 1 400 U/g (°)/g Vökvaform: Endó-1,3(4)-beta-glúkanasi: 500 U/ml Endó-1,4-beta-xýlanasi: 350 U/ml	Eldis- kalkúnar	—	Endó-1,3(4)-beta-glúkanasi: 100 U Endó-1,4-beta-xýlanasi: 70 U	—	1. Í notunarleiðbeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluhita, geymsluþol og þol við kögguln 2. Ráðlagður skammtur á hvert kílógramm heilfóðurs: endó-1,3(4)-beta-glúkanasi: 100 U endó-1,4-beta-xýlanasi: 70 U 3. Til nota í fóðurböndur auðugar af fjölsýkrum öðrum en sterkju (einkum beta-glúkónum og arabínóxýlönunum), t.d. þær sem innihalda yfir 50% hveiti	28.2.2005
			Varphænur	—	Endó-1,3(4)-beta-glúkanasi: 100 U Endó-1,4-beta-xýlanasi: 70 U	—	1. Í notunarleiðbeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluhita, geymsluþol og þol við kögguln 2. Ráðlagður skammtur á hvert kílógramm heilfóðurs: endó-1,3(4)-beta-glúkanasi: 100 U endó-1,4-beta-xýlanasi: 70 U 3. Til nota í fóðurböndur, auðugar af fjölsýkrum öðrum en sterkju (einkum beta-glúkónum og arabínóxýlönunum), t.d. þær sem innihalda yfir 60% bygg eða 30% hveiti	28.2.2005

Nr. (eða EB-nr.)	Aukefni	Efnaformúla, lýsing	Tegund eða flokkur dýra	Hámarks-aldur	Lágmarks-innihald Virkneiningar á kílógramm heilfóðurs	Hámarks-innihald	Önnur ákvæði	Gildistími leyfis
			Eldissvín	—	Endó-1,3(4)-beta-glúkanasi: 100 U Endó-1,4-beta-glúkanasi: 100 U Endó-1,3(4)-beta-glúkanasi: 70 U	—	1. Í notkunarleifðeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluhlita, geymsluþol og þol við köggulun. 2. Ráðlagður skammtur á hvert kílógramm heilfóðurs: endó-1,3(4)-beta-glúkanasi: 100 U endó-1,4-beta-glúkanasi: 70 U 3. Til nota í fódurböndur auðugar af fjölskykrum öðrum en sterkju (einkum beta-glúkónum og arabinoxýlönnum), t.d. þær sem innihalda yfir 50% bygg eða 60% hveiti	28.2.2005
59	Endó-1,4-beta-glúkanasi EC 3.2.1.8 Endó-1,3(4)-beta-glúkanasi EC 3.2.1.6 Subtilísín EC 3.4.21.62 Alfa-amýlasi EC 3.2.1.1 Fjölgalakturnónasi EC 3.2.1.15	Efnablanda endó-1,4-beta-glúkanasa, framleiddur með <i>Trichoderma longibrachiatum</i> (ATCC 2105), endó-1,3(4)-beta-glúkanasa og alfa-amýlasa, framleiddur með <i>Bacillus amyloliquefaciens</i> (DSM 9553), subtilísíni, framleitt með <i>Bacillus subtilis</i> (ATCC 2107), fjölgalakturnónasa, framleiddur með <i>Aspergillus aculeatus</i> (CBS 589.94), með virkni að lágmarki: Endó-1,4-beta-glúkanasi: 300 U (7)/g Endó-1,3(4)-beta-glúkanasi: 150 U (8)/g Subtilísín: 4 000 U (9)/g Alfa-amýlasi: 400 U (10)/g Fjölgalakturnónasi: 25 U (11)/g	Eldis-kjúklingar	—	Endó-1,4-beta-glúkanasi: 300 U Endó-1,3(4)-beta-glúkanasi: 150 U Subtilísín: 4 000 U Alfa-amýlasi: 400 U Fjölgalakturnónasi: 25 U	—	1. Í notkunarleifðeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluhlita, geymsluþol og þol við köggulun 2. Ráðlagður skammtur á hvert kílógramm heilfóðurs: endó-1,3(4)-beta-glúkanasi: 300 U endó-1,4-beta-glúkanasi: 150 U subtilísín: 4 000 U alfa-amýlasi: 400 U fjölgalakturnónasi: 25 U 3. Til nota í fódurböndur auðugar af fjölskykrum, sterkju og öðrum en sterkju (einkum arabinoxýlönnum og beta-glúkónum), t.d. þær sem innihalda yfir 40% mais	28.2.2005
60	Endó-1,4-beta-glúkanasi EC 3.2.1.8 Endó-1,3(4)-beta-glúkanasi EC 3.2.1.6	Efnablanda endó-1,4-beta-glúkanasa, framleiddur með <i>Trichoderma longibrachiatum</i> (ATCC 2105), endó-1,3(4)-beta-glúkanasa, framleiddur með <i>Trichoderma longibrachiatum</i> (ATCC 2106), með virkni að lágmarki: Endó-1,4-beta-glúkanasi: 5 000 U (7)/g Endó-1,3(4)-beta-glúkanasi: 50 U (8)/g	Eldis-kjúklingar	—	Endó-1,4-beta-glúkanasi: 500 U Endó-1,3(4)-beta-glúkanasi: 5 U	—	1. Í notkunarleifðeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluhlita, geymsluþol og þol við köggulun. 2. Ráðlagður skammtur á hvert kílógramm heilfóðurs: endó-1,4-beta-glúkanasi: 500 til 2 500 U endó-1,3(4)-beta-glúkanasi: 5 til 25 U 3. Til nota í fódurböndur auðugar af fjölskykrum öðrum en sterkju (einkum beta-glúkónum og arabinoxýlönnum), t.d. þær sem innihalda yfir 20% hvægg og 40% hveiti	28.2.2005

Nr. (eða EB-nr.)	Aukefni	Efnaformúla, lýsing	Tegund eða flokkur dýra	Hámarks-aldur	Lágmarks- innihald	Hámarks- innihald	Önnur ákvæði	Gildistími leyfis
					Virkniningar á klógramm heilfóðurs			
61	Endó-1,4-beta-xýlanasi EC 3.2.1.8 Endó-1,3(4)-beta- glúkanasi EC 3.2.1.6	Efnablanda endó-1,4-beta-xýlanasa, framleiddur með <i>Trichoderma reesei</i> (CBS 526.94), með virkni að lágmarki: Duffform: Endó-1,4-beta-xýlanasi: 17 000 BXU (°)/g Endó-1,3(4)-beta-xýlanasi: 11 000 BU (°)/g Vökvaform: Endó-1,4-beta-xýlanasi: 22 000 U/ml Endó-1,3(4)-beta-glúkanasi: 15 000 U/ml	Eldis- kjúklingar	—	Endó-1,4- beta- xýlanasi: 17 000 BXU Endó-1,3(4)- beta- glúkanasi: 11 000 BU	— —	1. Í notkunarleiðbeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluhita, geymsluþol og þol við kögguln 2. Ráðlagður skammtur á hvert klógramm heilfóðurs: endó-1,4-beta-xýlanasi: 17 000 BXU endó-1,3(4)-beta-glúkanasi: 11 000 BU 3. Til nota í fôðurblöndur auðugar af fjölsýkrum öðrum en sterkju (einkum beta-glúkónum og arabínóxýlönun), t.d. þær sem innihalda yfir 40% bygg eða 55% hveiti	28.2.2005

(¹) 1 IFP er magn þess ensíms sem leysir 1 mikrómol afoxandi sykra (xýlósaíafngilda) á mínútu úr xýlani úr höfrum við pH 4,8 og 50 °C.
(²) 1 BXU er magn þess ensíms sem leysir 0,06 mikrómol afoxandi sykra (xýlósaíafngilda) á mínútu úr xýlani úr birkvi við pH 5,3 og 50 °C.
(³) 1 BU er magn þess ensíms sem leysir 0,06 mikrómol afoxandi sykra (glúkósaíafngilda) á mínútu úr beta-glúkani úr byggvi við pH 4,8 og 50 °C.
(⁴) 1 PPU er magn þess ensíms sem leysir 1 mikrómol ólífræns fóstats á mínútu úr natríumfýrati við pH 5,0 og 37 °C.
(⁵) 1 U er magn þess ensíms sem leysir 5,55 mikrómol afoxandi sykra (malósaíafngilda) á mínútu úr beta-glúkani úr byggvi við pH 5,0 og 50 °C.
(⁶) 1 U er magn þess ensíms sem leysir 4,00 mikrómol afoxandi sykra (malósaíafngilda) á mínútu úr xýlani úr birkivi við pH 5,5 og 50 °C.
(⁷) 1 U er magn þess ensíms sem leysir 1 mikrómol afoxandi sykra (xýlósaíafngilda) á mínútu úr xýlani úr hafrahismi við pH 5,3 og 50 °C.
(⁸) 1 U er magn þess ensíms sem leysir 1 mikrómol afoxandi sykra (glúkósaíafngilda) á mínútu úr beta-glúkani úr byggvi við pH 5,0 og 30 °C.
(⁹) 1 U er magn þess ensíms sem leysir 1 mikrómol fensólsambands (ýrósaíafngilda) á mínútu úr kaséinvarfenni við pH 7,5 og 40 °C.
(¹⁰) 1 U er magn þess ensíms sem leysir 1 mikrómol glúkósidtengja á mínútu úr vamsóleysanlegu, víxtengdu sterkjuflóðuhvarfenni við pH 6,5 og 37 °C.
(¹¹) 1 U er magn þess ensíms sem leysir 1 mikrómol efnis (galaktúrónsýruafngilda) á mínútu úr fjöl-D-galaktúrónhvarfenni við pH 5,0 og 40 °C.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 937/2001

2002/EES/37/07

frá 11. maí 2001

um að leyfa nýja notkun aukefna, nýja aukefnablöndu, framlengingu bráðabirgðaleyfa og 10 ára leyfi fyrir aukefni í fóðri(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 70/524/EBE frá 23. nóvember 1970 um aukefni í fóðri ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2697/2000 ⁽²⁾, einkum 4. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í tilskipun 70/524/EBE er kveðið á um að heimilt sé að veita leyfi fyrir ný aukefni og nýja notkun aukefna eftir að umsókn, sem gerð var í samræmi við 4. gr. tilskipunarinnar, hefur verið tekin til skoðunar.
- 2) Í 1. mgr. 9. gr. e í tilskipuninni er kveðið á um að heimilt sé að veita bráðabirgðaleyfi fyrir nýtt aukefni eða nýja notkun aukefnis ef skilyrðin í b- til e-lið 3. gr. a eru uppfyllt og telja má með réttu, með hliðsjón af fyrirliggjandi niðurstöðum að efnið hafi einhver þau áhrif sem um getur í a-lið 2. gr. þegar það er notað í fóður. Heimilt er að veita slíkt bráðabirgðaleyfi í allt að fjögur ár ef um er að ræða aukefni sem tilgreind eru í II. hluta viðauka C við tilskipunina.
- 3) Matið á skjölunum sem lögð voru fram varðandi nýja notkun á ensím- og örveruefnablöndunum, sem lýst er í I. og II. viðauka, sýnir að þær uppfylla framangreind skilyrði og því er heimilt að leyfa þær til bráðabirgða í fjögur ár.
- 4) Ný gögn voru lögð fram til þess að víkka út leyfi fyrir ensímefnablöndu sem skráð var til bráðabirgða undir færslu nr. 11 þannig að það taki einnig til nýs eðlisástands. Matið á skjölunum sem lögð voru fram sýnir að heimilt sé að leyfa hið nýja eðlisástand til bráðabirgða.
- 5) Leyfið fyrir örveruefnablöndu nr. 1 *Bacillus cereus* var. *toyoi* (NCIMB 40 112) var endurnýjað til bráðabirgða 1. október 2000 í takmarkaðan tíma í því skyni að nægur tími gefist til endurmats á öryggi stofnsins með tilliti til myndunar eiturefna eins og krafist er í álit vísindanefndarinnar um fóður (SCAN) varðandi öryggi við notkun á *Bacillus*-tegundum í fóðri sem samþykkt var 17. febrúar 2000.

- 6) Samkvæmt álit vísindanefndarinnar um fóður varðandi *Bacillus cereus* var. *toyoi* (NCIMB 40 112) sem samþykkt var 21. mars 2001 sýnir matið á skjölunum að varan geti talist örugg hvað myndun eiturefna varðar. Bráðabirgðaleyfi fyrir vörunni getur því aftur tekið gildi.
- 7) Í aaa-lið 2. gr. tilskipunar 70/524/EBE er þess krafist að leyfi fyrir hníslalyf séu tengd þeim einstaklingi sem ber ábyrgð á því að setja þau í dreifingu.
- 8) Í 9. gr. b í tilskipun 70/524/EBE er kveðið á um að leyfi fyrir slík efni skuli veitt til 10 ára frá þeim degi sem endanlegt leyfi tekur gildi ef öll skilyrðin, sem mælt er fyrir um í 3. gr. a í tilskipun 70/524/EBE, eru uppfyllt.
- 9) Matið á skjölunum sem lögð voru fram sýnir að hníslalyfið, sem lýst er í IV. viðauka, uppfyllir allar kröfur 3. gr. a þegar það er notað í dýraflokknum og við þau skilyrði sem lýst er í umræddum viðauka.
- 10) Matið á skjölunum sýnir að ákveðnar aðgerðir geti verið nauðsynlegar til að vernda starfsmenn fyrir váhrifum af völdum aukefnanna. Slík vernd ætti hins vegar að vera tryggð með beitingu tilskipunar ráðsins 89/391/EBE frá 12. júní 1989 um lögleiðingu ráðstafana er stuðla að bættu öryggi og heilsu starfsmanna á vinnustöðum ⁽³⁾.
- 11) Vísindanefndin um fóður hefur sent frá sér jákvætt álit um öryggi þessara ensím- og örveruefnablandna og hníslalyfsins og um hagstæð áhrif þess síðastnefnda á búfjárframleiðslu við þau skilyrði sem lýst er í umræddum viðauka.
- 12) Ráðstafanir, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um fóður.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Heimilt er að leyfa efnablöndurnar, sem tilheyra flokknum „ensím“ og tilgreindar eru í I. viðauka við þessa reglugerð, sem aukefni í fóðri samkvæmt skilyrðunum sem mælt er fyrir um í sama viðauka.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 130, 12.5.2001, bls. 25, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 151/2001 frá 11. desember 2001 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 13, 7.3.2002, bls. 15.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 270, 14.12.1970, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 319, 16.12.2000, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 183, 29.6.1989, bls. 1.

2. gr.

Heimilt er að leyfa efnablöndurnar, sem tilheyra flokksnum „örverur“ og tilgreindar eru í II. viðauka við þessa reglugerð, sem aukefni í fóðri samkvæmt skilyrðunum sem mælt er fyrir um í sama viðauka.

3. gr.

Bráðabirgðaleyfin fyrir efnablönduna, sem tilheyrir flokksnum „örverur“ og tilgreind er í III. viðauka taka því aftur gildi samkvæmt skilyrðunum sem mælt er fyrir um í þessum viðauka.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 11. maí 2001.

4. gr.

Heimilt er að leyfa aukefnið, sem tilheyrir flokksnum „hníslalyf og önnur lyf“ og tilgreint er í IV. viðauka við þessa reglugerð, sem aukefni í fóðri samkvæmt skilyrðunum sem mælt er fyrir um í sama viðauka.

5. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Hún kemur til framkvæmda 1. júní 2001.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

I. VIÐAUKI

Nr. (eða EB-nr.)	Aukefni	Efnaformúla, lýsing	Tegund eða flokkur dýra	Hámarksaldur	Lágmarksinnihald		Hámarksinnihald	Önnur ákvæði	Gildistími leyfis
					Virknieiningar á hvert kílógramm heilfóðurs				
11	Endó-1,4-beta-glúkanasi EC 3.2.1.4	Efnablanda endó-1,4-beta-glúkanasa, endó-1,3(4)-beta-glúkanasa og endó-1,4-beta-xýlanasa, framleiddir með <i>Trichoderma longibrachiatum</i> (ATCC 74 252), með virkni að lágmarki: Kyrnaform og fljótandi form: Endó-1,4-beta-glúkanasi: 8 000 U (°)/g eða ml Endó-1,3(4)-beta-glúkanasi: 18 000 U (°)/g eða ml Endó-1,4-beta-xýlanasi: 26 000 U (°)/g eða ml	Eldis-kjúklingar	—	Endó-1,4-beta-glúkanasi: 400 U		—	1. Í notkunarleiðbeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluhita, geymsluþol og þol við kögglun. 2. Ráðlagðir skammtar á hvert kílógramm heilfóðurs: Endó-1,4-beta-glúkanasi: 400–1 600 U Endó-1,3(4)-beta-glúkanasi: 900–3 600 U Endó-1,4-beta-xýlanasi: 1 300–5 200 U. 3. Til nota í fódurböndum, auðugar af fjölsýkrum öðrum en sterkju (einkum arabinoxýlönun og beta-glúkónunum), t.d. þær sem innihalda yfir 30% hveiti eða bygg og yfir 10% rúg.	30.6.2004
	Endó-1,3(4)-beta-glúkanasi: 900 U								
	Endó-1,4-beta-xýlanasi: 1 300 U								

Nr. (eða EB-nr.)	Aukefni	Efnaformúla, lýsing	Tegund eða flokkur dýra	Hámarksaldur	Hámarksinnihald		Önnur ákvæði	Gildistími leyfis
					Lágmarksinnihald	Hámarksinnihald		
					Virkniteiningar á hvert kílógramm heilfóðurs			
			Eldiskalkúnar	—	Endó-1,4-beta-glúkanasi: 400 U	—	1. Í notkunarleifðbeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluhita, geymsluþol og þol við kögglun. 2. Ráðlagðir skammtar á hvert kílógramm heilfóðurs: endó-1,4-beta-glúkanasi: 400–800 U endó-1,3(4)-beta-glúkanasi: 900–1 800 U endó-1,4-beta-xýlanasi: 1 300–2 600 U. 3. Til nota í fódurböndur auðugar af fjölsykrum öðrum en sterkju (einkum arabínóxýlönunum og beta-glúkónunum), t.d. þær sem innihalda yfir 40% hveiti.	31.5.2005
51	Endó-1,4-beta-xýlanasi EC 3.2.1.8	Efnablanda endó-1,4-beta-xýlanasa, framleiddur með <i>Bacillus subtilis</i> (LMG S-15136), með virkni að lágmarki 100 IU (⁴)/g	Mjólkurgúsir	2 mánuðir	10 IU	—	1. Í notkunarleifðbeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluhita, geymsluþol og þol við kögglun. 2. Ráðlagður skammtur á hvert kílógramm heilfóðurs: 10 IU. 3. Til nota í fódurböndur auðugar af arabínóxýlani, t.d. þær sem innihalda yfir 40% hveiti.	31.5.2005

(1) 1 U er magn þess ensíms sem leysir 0,1 mikrómol glúkósa á mínútu úr karboxymetylcellulósa við pH 5,0 og 40 °C.

(2) 1 U er magn þess ensíms sem leysir 0,1 mikrómol glúkósa á mínútu úr beta-glúkani úr byggi við pH 5,0 og 40 °C.

(3) 1 U er magn þess ensíms sem leysir 0,1 mikrómol glúkósa á mínútu úr xýlani úr hafrahismi við pH 5,0 og 40 °C.

(4) 1 IU er magn þess ensíms sem leysir 1 mikrómol afoxandi sykra (xýlósajafngilda) á mínútu úr xýlani úr birkiviði við pH 4,5 og 30 °C.

II. VIÐAUKI

Nr. (eða EB-nr.)	Aukefni	Efnaformúla, lýsing	Tegund eða flokkur dýra	Hámarksaldur	Lágmarksinnihald		Hámarksinnihald	Önnur ákvæði	Gildistími leyfis
					CFU/kg heilfóðurs				
3	<i>Saccharomyces cerevisiae</i> NCYC Sc 47	Efnablanda <i>Saccharomyces cerevisiae</i> sem inniheldur að lágmarki 5×10^9 CFU/g aukefnis	Mjólkurkúr	—	4×10^8	2×10^9	í notkunarleiðbeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluhita, geymsluþol og þol við kögglun. Magn <i>Saccharomyces cerevisiae</i> í dagskammti skal ekki fara yfir $5,6 \times 10^9$ CFU á hver 100 kg líkamsþyngdar. $8,75 \times 10^9$ CFU er bætt við á hver 100 kg líkamsþyngdar sem umfram eru.	31.5.2005	
5	<i>Saccharomyces cerevisiae</i> CBS 493.94	Efnablanda <i>Saccharomyces cerevisiae</i> sem inniheldur að lágmarki 1×10^8 CFU/g aukefnis	Mjólkurkúr	—	5×10^7	$3,5 \times 10^8$	í notkunarleiðbeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluhita, geymsluþol og þol við kögglun. Magn <i>Saccharomyces cerevisiae</i> í dagskammti skal ekki fara yfir $1,2 \times 10^9$ CFU á hver 100 kg líkamsþyngdar. $1,7 \times 10^8$ CFU er bætt við á hver 100 kg líkamsþyngdar sem umfram eru.	31.5.2005	

III. VIÐAUKI

Nr. (eða EB-nr.)	Aukefni	Efnaformúla, lýsing	Tegund eða flokkur dýra	Hámarksaldur	Lágmarksinnihald		Hámarksinnihald	Ömur ákvæði	Gildistími leyfis
					CFU/kg heilfóðurs				
1	<i>Bacillus cereus</i> var. <i>toyoi</i> NCIMB 40112/ CNCM 1-1012	Efnaþlanda <i>Bacillus cereus</i> var. <i>toyoi</i> sem inniheldur að lágmarki 1×10^{10} CFU/g aukefnis	Eldis- kjúklingar	—	$0,2 \times 10^9$	1×10^9	Í notkunarleiðbeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluhita, geymsluþol og þol við köggulun. Má nota í fôðurböndur sem innihalda hin leyfðu hnísalyf: natríummónensín, lasólásíð-natríum, natríumsalínómýsín, dekokínat, róben-íðín, narasín, halófúgínón	1.3.2002	
			Varphæmur	—	$0,2 \times 10^9$	1×10^9	Í notkunarleiðbeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluhita, geymsluþol og þol við köggulun.	1.3.2002	
			Kálfar	6 mánuðir	$0,5 \times 10^9$	1×10^9	Í notkunarleiðbeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluhita, geymsluþol og þol við köggulun.	1.3.2002	
			Eldis- nautgripir	—	$0,2 \times 10^9$	$0,2 \times 10^9$	Í notkunarleiðbeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluhita, geymsluþol og þol við köggulun. Magn <i>Bacillus cereus</i> var. <i>toyoi</i> í dagskammti skal ekki fara yfir $1,0 \times 10^9$ CFU á hver 100 kg líkamsþyngdar. $0,2 \times 10^9$ CFU er bætt við á hver 100 kg líkamsþyngdar sem umfram eru.	1.3.2002	

Nr. (eða EB-nr.)	Aukefni	Efnaformúla, lýsing	Tegund eða flokkur dýra	Hámarksaldur	Lágmarksinnihald	Hámarksinnihald	Önnur ákvæði	Gildistími leyfis
					CFU/kg heilfóðurs			
			Kanínur til undaneldis	—	$0,1 \times 10^9$	5×10^9	Í notkunarleiðbeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluþol og þol við kögglun.	1.3.2002
			Eldiskanínur	—	$0,1 \times 10^9$	5×10^9	Má nota í fódurböndur sem innihalda hið leyfða hníslalyf: róbenídín.	Í notkunarleiðbeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluþol og þol við kögglun.
							Má nota í fódurböndur sem innihalda hin leyfðu hníslalyf: róbenídín, salínómýsín-natríum.	

IV. VIDAUKI

Skráningar- númer aukfnis	Nafn og skráningarnúmer þess sem ber ábyrgð á að setja aukefni í dreifingu	Aukefni (viðskiptaheiti)	Samsetning, efnaformúla, lýsing	Tegund eða flokkur dýra	Hámarksaldur	Lágmarks- innihald	Hámarks- innihald	Önnur ákvæði	Gildistími leyfis
						Virkniteiningar í milligöllum á hvert kílógramm heilfóðurs			

Hnúsalyf og önnur lyf

E 766	Intervet International bv	Natriumsalínómýsín 120 g/kg (Sacox 120)	<i>Samsetning aukfnis:</i> Natriumsalínómýsín = 120 g/kg Kísildíoxíð: 10–100 g/kg Kalstíumkarbónat: 350–700 g/kg <i>Virkt efni:</i> Natriumsalínómýsín, $C_{42}H_{69}O_{11}Na$, CAS-númer: 53003-10-4 natriumsalt af polýetramónó- karboxýlsýru sem er framleidd með gerjun <i>Streptomyces albus</i> (DSM 12217) Skyld óhreiningdi: < 42 mg elaiófýlín/kg af natriumsalínó- mýsín, < 40 g 17-epí-20-desoxý-salínómýs- ín/kg af natriumsalínómýsín.	Eldiskáninur	—	20	25	Notkun bönnuð í a.m.k. 5 daga fyrir slátrun. í notkunarleiðbein- ingum komi fram: „Hættulegt dýrum af hestaætt.“ „Þetta fóður inni- heldur jónófor: óráð- legt er að nota það samtímis tilteknum lyfjum (t.d. tíamúlín)“	31.5.2011
-------	------------------------------	---	---	--------------	---	----	----	---	-----------

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 1334/2001

2002/EES/37/08

frá 2. júlí 2001

um bráðabirgðaleyfi fyrir nýtt aukefni í fóðri(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 70/524/EBE frá 23. nóvember 1970 um aukefni í fóðri ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2697/2000 ⁽²⁾, einkum 4. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í tilskipun 70/524/EBE er kveðið á um að heimilt sé að veita leyfi fyrir nýtt aukefni eftir að umsókn, sem gerð var í samræmi við 4. gr. tilskipunarinnar, hefur verið tekin til skoðunar.
- 2) Í 1. mgr. 9. gr. e í tilskipuninni er kveðið á um að heimilt sé að veita bráðabirgðaleyfi fyrir nýtt aukefni ef skilyrðin í b- til e-lið 3. gr. a tilskipunarinnar eru uppfyllt og telja má með réttu, með hliðsjón af fyrirbyggjandi niðurstöðum að efnið hafi einhver þau áhrif sem um getur í a-lið 2. gr. þegar það er notað í fóður. Heimilt er að veita slíkt bráðabirgðaleyfi til allt að fjögurra ára ef um er að ræða aukefni sem tilgreind eru í II. hluta viðauka C við tilskipunina, þar með eru taldir vaxtarhvarar.
- 3) Í aaa-lið 2. gr. tilskipunar 70/524/EBE er þess krafist að leyfi fyrir vaxtarhvata séu tengd þeim einstaklingi sem ber ábyrgð á því að setja þá í dreifingu.
- 4) Matið á skjölunum sem lögð voru fram í tengslum við leyfi fyrir kalíumdíformat, sem tilheyrir flokknum „vaxtarhvarar“ sem lýst er í viðaukanum, sýnir að efnið uppfyllir framangreind skilyrði og því er heimilt að leyfa það til bráðabirgða til fjögurra ára.

5) Matið á skjölunum sýnir að ákveðnar aðgerðir geti verið nauðsynlegar til að vernda starfsmenn fyrir váhrifum af völdum efnisins. Slík vernd ætti hins vegar að vera tryggð með beitingu tilskipunar ráðsins 89/391/EBE frá 12. júní 1989 um lögleiðingu ráðstafana er stuðla að bættu öryggi og heilsu starfsmanna á vinnustöðum ⁽³⁾.

6) Vísindanefndin um fóður hefur sent frá sér jákvætt álit að því er varðar öryggi vaxtarhvatans fyrir dýr, notendur, neytendur og umhverfið við þau skilyrði sem lýst er í viðaukanum.

7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um fóður.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Aukefnið sem tilheyrir flokknum „vaxtarhvarar“ sem skráð er í viðaukann við þessa reglugerð er leyft til bráðabirgða til notkunar sem aukefni í fóður samkvæmt skilyrðunum sem mælt er fyrir um í viðaukanum.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna.

Hún kemur til framkvæmda 1. júlí 2001.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 2. júlí 2001.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 180, 3.7.2001, bls. 18, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 151/2001 frá 11. desember 2001 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 13, 7.3.2002, bls. 15.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 270, 14.12.1970, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 319, 16.12.2000, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 183, 29.6.1989, bls. 1.

VIÐAUKI

Skráningar- númer aukefnis	Nafn og skráningar- númer þess sem ber ábyrgð á að setja aukefni í dreifingu	Aukefni (viðskiptaheiti)	Samsetning, efnamúla, lýsing	Tegund eða flokkur dýra	Hámarksaldur	Lágmarks- innihald	Hámarks- innihald	Önnur ákvæði	Lok gildistíma leyfis
						(milligrömm virks efnis á hvert kilógramm heilföðurs)			

Vaxtarhvatar

1	Norsk Hydro Ltd	Kalíumdíformat (Formi TM LHS)	Samsetning aukefnis: Kalíumdíformat, fast efni 98 g/100 g, Sílikat 1,5 g/100g, Van 0,5 g/100 g Virkt efni: Kalíumdíformat, fast efni KH(COOH) ₂ CAS-númer 20642-05-1	Mjólkurgísir	2 mánuðir	6 000	6 000	—	30.6.2005
				Eldissvín	—	6 000	6 000	—	30.6.2005

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2000/36/EB

2002/EES/37/09

frá 23. júní 2000

um kakó- og súkkulaðivörur til manneldis(*)

EVROÞUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS Hafa,
með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 95. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,
í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Rétt er að einfalda tilteknar lóðrétt tengdar tilskipanir á sviði matvæla svo að eingöngu sé tekið tillit til grunnkrafna, sem gerðar eru vegna þeirra vara sem falla undir tilskipanirnar, svo að flutningar viðkomandi vara verði greiðir á innri markaðinum, í samræmi við niðurstöður fundar leiðtoga ráðsins sem haldinn var í Edinborg 11. og 12. desember 1992, og sem staðfestar voru með niðurstöðum fundar leiðtoga ráðsins í Brussel 10. og 11. desember 1993.
- 2) Tilskipun ráðsins 73/241/EBE frá 24. júlí 1973 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi kakó- og súkkulaðivörur til manneldis ⁽⁴⁾ var rökstudd með því að sá munur sem væri milli innlendrar löggjafar um nokkrar tegundir kakó- og súkkulaðivara gæti hindrað frjálsa flutninga þessarar vöru og gæti þess vegna haft bein áhrif á tilkomu og starfsemi hins sameiginlega markaðar.
- 3) Því var fyrrnefnd tilskipun sniðin til að mæla fyrir um skilgreiningar og sameiginlegar reglur um samsetningu, framleiðsluforskriftir, umbúðir og merkingar kakó- og súkkulaðivara til þess að tryggja frjálsan flutning innan bandalagsins.
- 4) Breyta ber þessum skilgreiningum og reglum til þess að unnt sé að taka tillit til tækniframfara og breytt smekks neytenda og samræma almennri löggjöf bandalagsins um matvæli, einkum löggjöf um merkingar, sætuefni og önnur leyfð aukefni, bragðefni, útdráttarleysi og greiningaraðferðir.

- 5) Í tilteknum aðildarríkjum er heimilt að bæta jurtafitu, annarri en kakósmjöri og allt að 5%, í súkkulaðivörur.
- 6) Í öllum aðildarríkjum skal vera heimilt að bæta tiltekinni jurtafitu, annarri en kakósmjöri og allt að 5%, í súkkulaðivörur. Þessi jurtafita skal jafngilda kakósmjöri og því ber að beita tækni- og vísindalegum viðmiðunum við skilgreiningu hennar.
- 7) Í því skyni að tryggja einsleitni innri markaðarins skal vera unnt að flytja allar súkkulaðivörur, sem þessi tilskipun fjallar um, innan bandalagsins undir vöruheitunum sem eru sett fram í ákvæðum I. viðauka við þessa tilskipun.
- 8) Samkvæmt almennum reglum um merkingu matvæla, sem settar voru fram í tilskipun ráðsins 79/112/EBE frá 18. desember 1978 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um merkingu, kynningu og auglýsingu matvæla til sölu til neytenda ⁽⁵⁾, er skráning innihaldsefna í samræmi við 6. gr. fyrrnefndrar tilskipunar sérstaklega lögboðin. Með þessari tilskipun gildir tilskipun 79/112/EBE um kakó- og súkkulaðivörur til þess að neytendur fái réttar upplýsingar.
- 9) Þegar um er að ræða súkkulaðivörur, sem jurtafitu, annarri en kakósmjöri, hefur verið bætt í, skal tryggja að neytendur fái réttar, óvilhallar og hlutlægar upplýsingar auk skrárinnar yfir innihaldsefni.
- 10) Hins vegar útilokar tilskipun 79/112/EBE ekki að fram komi á merkingum súkkulaðivara að jurtafitu, annarri en kakósmjöri, hafi ekki verið bætt við, að því tilskildu að upplýsingarnar séu réttar, óvilhallar og hlutlægar og villi ekki um fyrir neytendum.
- 11) Tiltekin vöruheiti, sem í krafti þessarar tilskipunar eru frátekin fyrir tilteknar vörur, eru í raun notuð í samsettum vöruheitum sem viðurkennt er, í tilteknum aðildarríkjum, að lýsi vörum sem ekki er unnt að rugla saman við þær sem eru skilgreindar í þessari tilskipun. Því ber að viðhalda slíkum lýsingum. Notkun slíkra heita skal engu að síður vera í samræmi við ákvæði tilskipunar 79/112/EBE, einkum 5. gr.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 197, 3.8.2000, bls. 19, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 152/2001 frá 11. desember 2001 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 13, 7.3.2002, bls. 16.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 231, 9.8.1996, bls. 1 og Stjtið. EB C 118, 17.4.1998, bls. 10.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 56, 24.2.1997, bls. 20.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 23. október 1997 (Stjtið. EB C 339, 10.11.1997, bls. 128), sameiginleg afstaða ráðsins frá 28. október 1999 (Stjtið. EB C 10, 13.1.2000, bls. 1) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 15. mars 2000 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB). Ákvörðun ráðsins frá 25. maí 2000.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 228, 16.8.1973, bls. 23. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 89/344/EBE (Stjtið. EB L 142, 25.5.1989, bls. 19).

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 33, 8.2.1979, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/4/EB (Stjtið. EB L 43, 14.2.1997, bls. 21).

- 12) Þróun innri markaðarins, síðan tilskipun 73/241/EBE var samþykkt, gerir kleift að „sætt suðusúkkulaði“ hljóti sams konar meðferð og „suðusúkkulaði“.
- 13) Viðhalda ber undanþágunni sem kveðið er á um í tilskipun 73/241/EBE og heimilar Breska konungsríkinu og Írlandi að leyfa notkun heitisins „milk chocolate“ til þess að auðkenna „milk chocolate with high milk content“. Samt sem áður komi heitið „family milk chocolate“ í stað enska heitisins „milk chocolate with high milk content“.
- 14) Samkvæmt meðalhöfsreglunni er ekki gengið lengra með tilskipuninni en nauðsyn krefur til þess að settum markmiðum verði náð til samræmis við þriðju málsgrein 5. gr. sáttmálans.
- 15) Kakó, kakósmjör og fjöldi annarra tegunda jurtafitu, sem er notuð í framleiðslu suðusúkkulaðis, eru aðallega framleidd í þróunarlöndunum. Það er í þágu þjóða þróunarlandanna að gerðir séu samningar til eins langs tíma og frekast er unnt. Því ber framkvæmdastjórninni að kanna með hvaða hætti bandalagið getur veitt stuðning í þessa veru þegar um er að ræða kakósmjör og aðra jurtafitu (til dæmis með því að stuðla að „sanngjörnum viðskiptum“).
- 16) Nauðsynlegar ráðstafanir til þess að hrinda þessari tilskipun í framkvæmd ber að samþykkja í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽¹⁾.
- 17) Til að koma í veg fyrir að nýjar hindranir myndist gegn frjálsum vöruflutningum ættu aðildarríkin ekki að samþykkja innlend lagaákvæði sem varða umræddar vörur og ekki er kveðið á um í þessari tilskipun.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Tilskipun þessi gildir um kakó- og súkkulaðivörur til manneldis, sbr. skilgreiningu í I. viðauka.

2. gr.

1. Heimilt er að bæta jurtafitu, annarri en kakósmjöri, sem er skilgreind og greint frá í II. viðauka, í þær súkkulaðivörur sem eru skilgreindar í 3., 4., 5., 6., 8. og 9. lið A-hluta I. viðauka. Fyrirnefnd viðbót skal ekki fara yfir 5% af fullunninni vöru eftir að heildarþungi annars neysluhæfs efnis, sem er notað í samræmi við B-hluta I. viðauka, hefur verið dreginn frá án þess að minnka lágmarksinnihald kakósmjörs eða heildarmagn kakópurrefnis.

2. Heimilt er að markaðssetja súkkulaðivörur, sem samkvæmt 1. mgr. innihalda jurtafitu, aðra en kakósmjör, að því tilskildu að til viðbótar merkingu þeirra, sbr. ákvæði 3. gr., sé áberandi og auðlæsileg yfirlýsing: „Inniheldur jurtafitu auk kakósmjörs“. Yfirlýsing þessi skal birtast innan sama sjónsviðs og upptalning innihaldsefna, en greinilega aðskilin frá þeirri upptalningu, með lettri sem er að minnsta kosti jafnstórt og feitt og nálægt vöruheitinu. Þrátt fyrir þessa kröfu er einnig heimilt að birta vöruheitið annars staðar.

3. Breytingar á II. viðauka skal gera í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 95. gr. sáttmálans.

4. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 3. febrúar 2006 og í samræmi við 95. gr. sáttmálans, leggja fram tillögu sem er ætlað að breyta upptalningunni í II. viðauka ef nauðsyn krefur og að teknu tilliti til niðurstaðna viðeigandi könnunar á áhrifum þessarar tilskipunar á efnahag þeirra landa sem framleiða kakó og jurtafitu, aðra en kakósmjör.

3. gr.

Tilskipun 79/112/EBE gildir um þær vörur, sem eru skilgreindar í I. viðauka, með fyrirvara um eftirfarandi skilyrði:

1. Vöruheitin, sem eru talin upp í I. viðauka, skulu aðeins eiga við þær vörur sem getið er um þar og skulu notuð í viðskiptum til auðkenningar.

Samt sem áður er einnig heimilt að nota þessi vöruheiti aukalega og í samræmi við ákvæði eða venjur í aðildarríkinu, þar sem varan er seld neytendum, til að auðkenna aðrar vörur sem ekki verður ruglað saman við þær sem eru skilgreindar í I. viðauka.

2. Ef vörurnar, sem eru skilgreindar í 3., 4., 5., 6., 7. og 10. lið A-hluta I. viðauka, eru seldar í blönduðu úrvali er heimilt að „úrval af súkkulaði“ eða „úrval af fylltu súkkulaði“ eða áþekk heiti komi í stað vöruheitanna. Ef sú er raunin er heimilt að birta sameiginlega skrá yfir allar vörur í hinu blandaða úrvali.

3. Í merkingum kakó- og súkkulaðivara, sem eru skilgreindar í c- og d-lið 2. liðar og 3., 4., 5., 8. og 9. lið A-hluta I. viðauka, skal koma fram hvert heildarmagn kakópurrefnis er með því að fella inn eftirfarandi:

„kakópurrefni: ...% að lágmarki“.

4. Í merkingum varanna, sem um getur í b- og d-lið (seinni hluta málsliðarins) 2. liðar A-hluta I. viðauka, skal koma fram hvert innihald kakósmjörs er.

5. Heimilt er að bæta við vöruheitin „suðusúkkulaði“, „mjólkursúkkulaði“ og „hjupsúkkulaði“, sem eru tilgreind í I. viðauka, upplýsingum um eða lýsingum á gæðaviðmiðunum, að því tilskildu að vörurnar innihaldi:

þegar um er að ræða suðusúkkulaði, að minnsta kosti 43% kakópurrefni að heildarmagni, þar af minnst 26% kakósmjör,

(¹) Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

- þegar um er að ræða mjólkursúkkulaði, að minnsta kosti 30% kakóþurrefni að heildarmagni og að minnsta kosti 18% þurrmjólk sem er framleidd með því að vatnssneyða nýmjólk, léttmjólk, undanrennu, rjóma, að hluta eða algerlega, eða fengin úr rjóma, smjöri eða mjólkurfitu sem eru vatnssneydd að hluta eða algerlega, þar af minnst 4,5% mjólkurfitu,

- þegar um er að ræða hjúpsúkkulaði, að minnsta kosti 16% af fitusnauðu kakóþurrefni.

4. gr.

Þegar um er að ræða vörur, sem eru skilgreindar í I. viðauka, skulu aðildarríkin ekki samþykkja innlend ákvæði sem er ekki kveðið á um í þessari tilskipun.

5. gr.

1. Samþykka þar nauðsynlegar ráðstafanir til framkvæmdar þessari tilskipun, sem varða þau efnissvið sem um getur hér að aftan, í samræmi við stjórnsýslufyrirmælin sem um getur í 2. mgr. 6. gr.:

- að færa þessa tilskipun til samræmis við almenn ákvæði bandalagsins sem gilda um matvæli,
- að laga ákvæði 2. liðar B-hluta og C- og D-hluta I. viðauka að tækniframförum.

2. Evrópuþingið og ráðið skulu, eigi síðar en 3. ágúst 2003 og með fyrirvara um 3. mgr. 2. gr., endurskoða, að fenginni tillögu framkvæmdastjórnarinnar, annan undirlið 1. mgr. þessarar greinar til þess að rýmka megi málsmeðferð við aðlögun að framförum í tækni og vísindum.

6. gr.

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar fastanefndarinnar um matvæli sem var komið á fót með ákvörðun ráðsins 69/414/EBE ⁽¹⁾, hér á eftir kölluð „nefndin“.

2. Þegar fjallað er um þessa málsgrein gilda ákvæði 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

Fresturinn, sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera þrír mánuðir.

3. Nefndin setur sér starfsreglur.

7. gr.

Tilskipun ráðsins 73/241/EBE fellur úr gildi frá og með 3. ágúst 2003.

Líta þer á tilvísanir í niðurfelldu tilskipanirnar sem tilvísanir í þessa tilskipun.

8. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykka nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari fyrir 3. ágúst 2003. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

2. Beita þer þessum ráðstöfunum þannig að:

- markaðssetning þeirra vara, sem eru skilgreindar í I. viðauka, sé heimiluð frá og með 3. ágúst 2003, enda samræmist þær þeim skilgreiningum og reglum sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun,
- bönnuð sé markaðssetning framleiðsluvara, sem eru ekki í samræmi við ákvæði þessarar tilskipunar, frá og með 3. ágúst 2003.

Markaðssetning framleiðsluvara, sem eru ekki í samræmi við þessa tilskipun en merktar fyrir 3. ágúst 2003 í samræmi við tilskipun ráðsins 73/241/EBE, er samt sem áður heimil uns birgðir eru þrotnar.

3. Þegar aðildarríkin samþykka þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

9. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

10. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Lúxemborg 23. júní 2000.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

N. FONTAINE

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

J. SÓCRATES

forseti.

⁽¹⁾ Stjútíð. EB L 291, 19.11.1969, bls. 9.

I. VIÐAUKI

VÖRUHEITI, SKILGREININGAR OG EIGINLEIKAR VARANNA

A. VÖRUHEITI OG SKILGREININGAR

1. **Kakósmjör**

auðkennir fitu úr kakóbaunum eða hlutum kakóbauna með eftirfarandi eiginleikum:

- innihald óbundinnar fitusýru
(gefið upp sem olíusýra): ekki yfir 1,75%
- efni sem er ekki unnt að sápuð
(ákvarðað með jarðolíueter): ekki yfir 0,5%, nema þegar um er að ræða pressað kakósmjör þar sem það skal ekki vera yfir 0,35%

2. a) **Kakóduft, kakó**

auðkennir vöruna sem verður til við að umbreyta í duft kakóbaunum sem hafa verið hreinsaðar, afhýddar og ristaðar og sem innihalda að minnsta kosti 20% kakósmjör, reiknað eftir vigt þurfnisins, og ekki yfir 9% vatns;

b) **Fituskert kakó, fituskert kakóduft**

auðkennir kakóduft sem inniheldur minna en 20% kakósmjör, reiknað eftir vigt þurfnisins;

c) **Súkkulaðiðduft**

auðkennir þá vöru sem er samsett úr blöndu kakódufts og sykurs og inniheldur að minnsta kosti 32% kakóduft;

d) **Súkkulaði í drykki, sykrað kakó, sykrað kakóduft**

auðkennir þá vöru sem er samsett úr blöndu kakódufts og sykurs og inniheldur að minnsta kosti 25% kakóduft; þessum heitum fylgi orðið „fituskert“ þegar varan er fituskert sbr. skilgreiningu í b-lið.

3. **Suðusúkkulaði**

- a) auðkennir þá vöru sem er framleidd úr kakóvörum og sykri sem, með fyrirvara um b-lið, inniheldur að minnsta kosti 35% kakóþurfnis að heildarmagni, þar með talið að minnsta kosti 18% kakósmjör og að minnsta kosti 14% fitusnaut kakóþurfnis;

- b) samt sem áður, þar sem eftirfarandi orðum er bætt við þetta heiti:

• „spæni“ eða „flögur“: skal varan, korn- eða flögulaga, innihalda að minnsta kosti 32% kakóþurfnis að heildarmagni, þar með talið að minnsta kosti 12% kakósmjör og að minnsta kosti 14% fitusnaut kakóþurfnis;

• „hjúp-“: skal varan innihalda að minnsta kosti 35% kakóþurfnis að heildarmagni, þar með talið að minnsta kosti 31% kakósmjör og að minnsta kosti 2,5% fitusnaut kakóþurfnis;

• „súkkulaði með gíandújahnetum“ (eða einhverju öðru úr „gíandúja“): varan er annars vegar framleidd úr súkkulaði, sem í er að minnsta kosti 32% kakóþurfnis að heildarmagni, þar af eru að minnsta kosti 8% fitusnaut kakóþurfnis, og hins vegar framleidd úr fínulduðum heslihnetum þar sem í 100 g vörunnar eru ekki minna en 20 g og ekki meira en 40 g af heslihnetum. Heimilt er að bæta við eftirfarandi:

- a) mjólk og/eða þurrmjólk framleidd með uppgufun, í slíku hlutfalli að fullunnin varan inniheldur ekki yfir 5% þurrmjólk;

- b) möndlum, heslihnetum og öðrum hnetutegundum, annaðhvort heilum eða í bitum, þó þannig að samantlagt, ásamt muldum heslihnetum, séu þær ekki meira en 60% af heildarþyngd vörunnar.

4. **Mjólkursúkkulaði**

- a) auðkennir þá vöru sem er framleidd úr kakóvörum, sykri og mjólk eða mjólkurvörum og inniheldur, með fyrirvara um b-lið:

• að minnsta kosti 25% kakóþurfnis að heildarmagni,

• að minnsta kosti 14% þurrmjólk sem er framleidd með því að vatnssneyða nýmjólk, léttmjólk, undanrennu, rjóma að hluta eða algerlega eða fengin úr rjóma, smjöri eða mjólkurfitu sem eru vatnssneydd að hluta eða algerlega,

• að minnsta kosti 2,5% fitusnaut kakóþurfnis,

• að minnsta kosti 3,5% mjólkurfitu,

• að minnsta kosti 25% fitu að heildarmagni (kakósmjör og mjólkurfitu).

- b) Samt sem áður, þar sem eftirfarandi orðum er bætt við þetta heiti:
- „spæni“ eða „flögur“: skal varan, korn- eða flögulaga, innihalda að minnsta kosti 20% kakóþurrefni að heildarmagni, að minnsta kosti 12% þurrmjólk sem er framleidd með því að vatnssneyða nýmjólk, léttmjólk, undanrennu, rjóma að hluta eða algerlega eða úr rjóma, smjöri eða mjólkurfitu sem eru vatnssneydd að hluta eða algerlega og að minnsta kosti 12% fitu alls (kakósmjör og fitu),
 - „hjúp“: lágmarksfituinnihald vörunnar að heildarmagni (kakósmjör og mjólkurfita) skal vera 31%,
 - „mjólkursúkkulaði með gíandújahnetum“ (eða einhverju öðru úr „gíandúja“): varan er annars vegar framleidd úr mjólkursúkkulaði sem í er að minnsta kosti 10% þurrmjólk sem er annars vegar fengin með því að vatnssneyða nýmjólk, léttmjólk, undanrennu, rjóma að hluta eða algerlega eða úr rjóma, smjöri eða mjólkurfitu sem eru vatnssneydd að hluta eða algerlega og hins vegar úr finmuldum heslihetum þar sem í 100 g vörunnar eru ekki minna en 15 g og ekki meira en 40 g af heslihetum. Möndlum, heslihetum og öðrum hnetutegundum má bæta við, annaðhvort heilum eða í bitum, þó þannig að samanlagt, ásamt muldum heslihetunum séu þær ekki meira en 60% af heildarþyngd vörunnar.
- c) Þar sem orðinu „mjólk“ í þessu heiti er skipt út fyrir:
- „rjómi“: skal lágmarksmjólkurfituinnihald vörunnar vera 5,5%,
 - „undanrenna“: skal hámarksmjólkurfituinnihald vörunnar vera 1%.
- d) Breska konungsríkinu og Írlandi er heimilt að leyfa notkun orðsins „mjólkursúkkulaði“ á yfirráðasvæðum sínum til þess að auðkenna vöruna, sem um getur í 5. lið, ef orðinu fylgir eftirfarandi ábending, í báðum tilvikum, um magn þurrefnis sem mælt er fyrir um fyrir sitt hvora vöruna: „þurrmjólk: ...% að lágmarki“.

5. Ljóst mjólkursúkkulaði

auðkennir þá vöru sem er framleidd úr kakóvörum, sykri og mjólk eða mjólkurvörum og inniheldur:

- að minnsta kosti 20% kakóþurrefni að heildarmagni,
- að minnsta kosti 20% þurrmjólk sem er framleidd með því að vatnssneyða nýmjólk, léttmjólk, undanrennu, rjóma að hluta eða algerlega eða úr rjóma, smjöri eða mjólkurfitu sem eru vatnssneydd að hluta eða algerlega,
- að minnsta kosti 2,5% fitusnautt kakóþurrefni,
- að minnsta kosti 5% mjólkurfitu,
- að minnsta kosti 25% fitu að heildarmagni (kakósmjör og mjólkurfitu).

6. **Hvít súkkulaði** auðkennir þá vöru sem er framleidd úr kakósmjöri, mjólk eða mjólkurvörum og sykri og inniheldur að minnsta kosti 20% kakósmjör og að minnsta kosti 14% þurrmjólk, sem er fengin með því að vatnssneyða nýmjólk, léttmjólk, undanrennu, rjóma að hluta eða algerlega, eða framleidd úr rjóma, smjöri eða mjólkurfitu, sem eru vatnssneydd að hluta eða algerlega, og er að minnsta kosti 3,5% mjólkurfita.

7. Fyllt súkkulaði, súkkulaði með ... fyllingu, súkkulaði fyllt með ... kjarna

merkir fyllta vöru þar sem ytri hlutinn er úr einni af þeim vörum sem eru skilgreindar í 3., 4., 5. og 6. lið. Merkingin gildir ekki um vörur sem innihalda brauðvörur, sætabrauð, kex eða neysluhæfan ís.

Ytri hluti vara úr súkkulaði, sem hafa eitt þessara heita, skal nema að minnsta kosti 25% af heildarþyngd vörunnar.

8. „Chocolate a la taza“

merkir þá vöru sem er framleidd úr kakóvörum, sykri og mjöli eða sterkju úr hveiti, hrísgrjónum eða maís og inniheldur að minnsta kosti 35% kakóþurrefni að heildarmagni, þar með talið að minnsta kosti 18% kakósmjör og að minnsta kosti 14% fitusnautt kakóþurrefni og ekki yfir 8% mjöl eða sterkju.

9. „Chocolate familiar a la taza“

merkir þá vöru sem er framleidd úr kakóvörum, sykri og mjöli eða sterkju úr hveiti, hrísgrjónum eða maís og inniheldur að minnsta kosti 30% kakóþurrefni að heildarmagni, þar með talið að minnsta kosti 18% kakósmjör og að minnsta kosti 12% fitusnautt kakóþurrefni og ekki yfir 18% mjöl eða sterkju.

10. Konfekt

merkir vöru sem er einn munnbiti og gerð úr:

- fylltu súkkulaði, eða
- hreinu súkkulaði eða samsetningu eða blöndu af súkkulaði, sbr. skilgreiningar í 3., 4., 5. eða 6. lið, og annarra neysluhæfra efna, að því tilskildu að súkkulaði sé að minnsta kosti 25% af heildarþyngd vörunnar.

B. VALFRJÁLS, LEYFILEG INNIHALDSEFNI

Neysluhæfum efnum bætt við

1. Einnig er heimilt, með fyrirvara um 2. gr. og 2. lið B-páttar, að bæta öðrum neysluhæfum efnum í súkkulaði-vörurnar sem eru skilgreindar í 3., 4., 5., 6., 8. og 9. lið A-páttar.

Samt sem áður er viðbót:

- dýrafitu og efnablandna hennar, sem eru ekki beint úr mjólk, bönnuð,
- mjóls eða sterkju í korn- eða duftformi aðeins leyfileg þegar viðbótin er í samræmi við skilgreiningarnar sem mælt er fyrir um í 8. og 9. lið A-páttar.

Magn þeirra neysluhæfu efna, sem er bætt við, skal ekki fara yfir 40% af heildarþyngd fullunninnar vöru.

2. Aðeins er heimilt að bæta þeim bragðefnum í vörurnar, sem eru skilgreindar í 2., 3., 4., 5., 6., 8. og 9. lið A-páttar, sem eru ekki eftirlíking súkkulaði- eða mjólkurfitubragðs.

C. PRÓSENTUREIKNINGUR

Reikna skal lágmarksinnihald í vörunum í 3., 4., 5., 6., 8. og 9. lið A-páttar eftir að þyngd innihaldsefnanna, sem kveðið er á um í B-þætti, hefur verið dregin frá. Þegar um er að ræða vörurnar í 7. og 10. lið A-páttar skal reikna lágmarksinnihald eftir að þyngd innihaldsefnanna, sem kveðið er á um í B-þætti, hefur verið dregin frá ásamt þyngd fyllingar.

Reikna skal súkkulaðiinnihald varanna, sem eru skilgreindar í 7. og 10. lið A-páttar, með tilliti til heildarþyngdar fullunninnar vöru ásamt fyllingu.

D. SYKUR

Með sykri, sem um getur í þessari tilskipun, er ekki aðeins átt við sykur sem er fjallað um í tilskipun ráðsins 73/437/EBE frá 11. desember 1973 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi tilteknar sykurvörur til manneldis ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 356, 27.12.1973, bls. 71. Tilskipuninni var síðast breytt með aðildarlögunum frá 1985.

II. VIÐAUKI

JURTAFITA SEM UM GETUR Í 1. MGR. 2. GR.

Jurtafitan, sem um getur í 1. mgr. 2. gr., er, ein sér eða í blöndum, kakósmjörigildi og skal fylgja eftirfarandi viðmiðunum:

- a) hún er jurtafita án lárinsýru sem er auðug af samhverfum, einmettuðum tríglyseríðum af gerðinni POP, POSt og StOS⁽¹⁾;
- b) hún er blandanleg í öllum hlutföllum við kakósmjör og samrýmist eðliseiginleikum sínum (bræðslumarki og hitastigi kristöllumunar, bræðsluhraða, herðingarþörf);
- c) hún er einvörðungu framleidd með hreinsunar- og/eða þættunaraðferðum sem útiloka ensímbreytingu tríglyseríðformgerðar.

Heimilt er, í samræmi við viðmiðanirnar hér að framan, að nota eftirtalda jurtafitu sem er fengin úr þeim plöntum sem eru taldar upp hér að aftan:

Venjulegt heiti jurtafitu	Vísindaheiti plantnanna sem unnt er að framleiða fitutegundirnar úr sem eru taldar upp
1. Illípesmjör, Borneótólga eða Tengawang	<i>Shorea</i> spp.
2. Pálmaolía	<i>Elaeis guineensis</i> <i>Elaeis olifera</i>
3. Salsmjör	<i>Shorea robusta</i>
4. Sheasmjör	<i>Butyrospermum parkii</i>
5. Kokúmolía	<i>Garcinia indica</i>
6. Mangókjarnaolía	<i>Mangifera indica</i>

Aðildarríkjunum er enn fremur heimilt, sem undantekning frá því sem kemur fram hér að framan, að leyfa notkun kókosfeiti í eftirfarandi tilgangi: í súkkulaði sem er notað til framleiðslu á ís og frosnum vörum.

⁽¹⁾ P (palmitínsýra), O (olíusýra), St (sterínsýra).

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2000/37/EB

2002/EES/37/10

frá 5. júní 2000

um breytingu á VI. kafla a, Lyfjagát, í tilskipun ráðsins 81/851/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna um dýrallyf(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 81/851/EBE frá 28. september 1981 um samræmingu laga aðildarríkjanna um dýrallyf ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 93/40/EBE ⁽²⁾, einkum 42. gr. i,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Nauðsynlegt er að tryggja að lyfjagátarkerfi í bandalaginu séu aðlöguð að staðaldri með hliðsjón af framförum í tækni og vísindum til að tryggja að óhætt sé að nota dýrallyfin áfram.
- 2) Til að vernda almannaeilbrigði ber að safna gögnum um aukaverkanir í mönnum, vegna notkunar dýrallyfja, og meta þau.
- 3) Í lyfjagátarkerfunum ber að taka tillit til fyrirbyggjandi gagna um ófullnægjandi virkni.
- 4) Söfnun upplýsinga um aukaverkanir vegna notkunar sem er ekki samkvæmt fyrirbætur, um rannsóknir á réttmæti útskilnaðartíma og um hugsanlegar hættur fyrir umhverfið getur auk þess stuðlað að því að bæta reglubundna vöktun á réttu notkun dýrallyfja.
- 5) Nauðsynlegt er að taka tillit til breytinga sem eiga sér stað af völdum alþjóðlegrar samræmingar á skilgreiningum, iðorðanotkun og tæknipróun á sviði lyfjagátar.
- 6) Aukin beiting málsmeðferðar um gagnkvæma viðurkenningu, sem tekin var upp með tilskipun 81/851/EBE, útheimtir að nógildandi málsmeðferð um tilkynningu og miðlun upplýsinga um meintar aukaverkanir verði breytt til að tryggja betri samræmingu milli aðildarríkjanna.
- 7) Markmiðið með aukinni notkun rafrænna aðferða til að miðla upplýsingum um aukaverkanir dýrallyfja, sem eru markaðssett í bandalaginu, er að safna öllum upplýsingum um aukaverkanir saman á einn stað og tryggja um leið að lögbær yfirvöld í öllum aðildarríkjum fái þessar upplýsingar.

8) Nauðsynlegt er að skilgreina nánar þau hugtök sem nú eru notuð í lyfjagátarkerfunum fyrir dýrallyf.

9) Það er í þágu bandalagsins að tryggja samræmi á milli lyfjagátarkerfa fyrir dýrallyf, sem falla undir miðstýrða málsmeðferð við veitingu leyfa, og lyf sem eru leyfð samkvæmt annarri málsmeðferð.

10) Markaðsleyfishafar skulu þar að auki bera virka ábyrgð á áframhaldandi lyfjagát á dýrallyfjunum sem þeir setja á markað.

11) Ráðstafanir, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um dýrallyf.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Ákvæðum VI. kafla a, Lyfjagát, í tilskipun ráðsins 81/851/EBE er breytt sem hér segir:

1. Í stað 42. gr. a komi eftirfarandi texti:

„42. gr. a

Til að tryggja að samþykktar verði viðeigandi ákvarðanir um dýrallyf sem leyfð eru í bandalaginu, með hliðsjón af upplýsingum um meintar aukaverkanir dýrallyfja við eðlilega notkun, skulu aðildarríkin koma á lyfjagátarkerfi fyrir dýrallyf. Nota skal þetta kerfi til að safna upplýsingum sem koma að gagni við eftirlit með dýrallyfjum, einkum um aukaverkanir í dýrum og mönnum vegna notkunar dýrallyfja, og við vísindalegt mat á þess konar upplýsingum.

Upplýsingarnar skal bera saman við tiltæk gögn um sölu og ávísun dýrallyfja.

Í kerfinu er einnig tekið mið af öllum fyrirbyggjandi upplýsingum um ófullnægjandi virkni miðað við væntingar, um notkun sem er ekki samkvæmt fyrirbætur, um rannsóknir á réttmæti útskilnaðartíma og um hugsanlegar hættur fyrir umhverfið vegna notkunar lyfsins; þessar upplýsingar eru túlkaðar í samræmi við viðmiðunarreglur framkvæmdastjórnarinnar, sem um getur í 42. gr. g, og geta haft áhrif á mat á ávinningi og áhættu af völdum lyfsins.“

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 139, 10.6.2000, bls. 25, var nefnd í ákvörðun sameiginlegrar EES-nefndarinnar nr. 153/2001 frá 11. desember 2001 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 13, 7.3.2002, bls. 17.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 317, 6.11.1981, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 214, 24.8.1993, bls. 31.

2. Í stað 42. gr. b komi eftirfarandi:

„42 gr. b

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „aukaverkun“: viðbrögð sem eru skaðleg og ekki fyrirhuguð og koma fram við inntöku skammta sem eru venjulega gefnir dýrum til að fyrirbyggja, greina eða meðhöndla sjúkdóma eða breyta lífeðlisfræðilegri starfsemi;
- b) „aukaverkun í mönnum“: viðbrögð sem eru skaðleg og ekki fyrirhuguð og sem koma fram hjá mönnum eftir að þeir hafa orðið fyrir váhrifum frá dýrallyfi;
- c) „alvarleg aukaverkun“: aukaverkun sem leiðir til dauða, er lífshættuleg, leiðir til alvarlegrar fötlunar eða vanhæfni eða er meðfætt frávík/fæðingargalli eða veldur varanlegum eða langvinnnum einkennum hjá dýrunum sem fengu lyfið;
- d) „óvænt aukaverkun“: aukaverkun sem, í eðli sínu, alvarleika eða afleiðingum, samræmist ekki því sem segir í samantekt á eiginleikum lyfsins;
- e) „öryggisskýrsla sem er uppfærð reglulega“: skýrslur sem eru gerðar reglulega og innihalda skrárnar sem um getur í 42. gr. d;
- f) „eftirlitsrannsókn eftir markaðssetningu“: lyfjafaraldursfræðileg rannsókn eða klínísk prófun sem er framkvæmd í samræmi við skilmála markaðsleyfisins og í því skyni að greina og rannsaka hættuna sem tengist leyfðu dýrallyfi;
- g) „notkun sem er ekki samkvæmt fyrirætlunum“: notkun dýrallyfs sem er ekki í samræmi við samantekt á eiginleikum lyfsins, þ.m.t. rangnotkun og alvarleg misnotkun lyfsins.

Markaðsleyfishafinn og lögbær yfirvöld skulu, að því er varðar túlkun á skilgreiningum og meginreglum í þessum kafla, fylgja hinum ítarlegu viðmiðunarreglum sem um getur í 42. gr. g.“

3. Ákvæðum 42. gr. c er breytt sem hér segir:

- a) í fyrstu málsgreininni er orðunum „sá sem ber ábyrgð á markaðssetningu dýrallyfs“ breytt í „markaðsleyfishafi“;
- b) í a-lið annarrar málsgreinar er orðunum „á einum stað“ breytt í „til að þær séu aðgengilegar á að minnsta kosti einum stað í bandalaginu“;
- c) í b-lið annarrar málsgreinar er orðunum „viðeigandi innlendar viðmiðunarreglur eða viðmiðunarreglur bandalagsins“ breytt í „viðmiðunarreglur sem um getur í 42. gr. g“;
- d) eftirfarandi d-liður bætist við aðra málsgreinina:

„d) senda lögbærum yfirvöldum allar aðrar upplýsingar sem máli skipta við að meta ávinning og áhættu af völdum dýrallyfs, þar með taldar viðeigandi upplýsingar um eftirlitsrannsóknir eftir markaðssetningu.“

4. Í stað 42. gr. d komi eftirfarandi texti:

„42. gr. d

1. Markaðsleyfishafinn skal gera ítarlega skýrslu um allar meintar aukaverkanir lyfs sem koma fram annað hvort í bandalaginu eða í þriðja landi.

2. Markaðsleyfishafinn skal sjá til þess að allar meintar, alvarlegar aukaverkanir lyfs og aukaverkanir í mönnum vegna notkunar dýrallyfs, sem með réttu má gera ráð fyrir að hann hafi vitneskju um eða sem honum er skýrt frá, séu þegar í stað skráðar og tilkynntar lögbærum yfirvöldum í aðildarríkinu þar sem atvikið átti sér stað og eigi síðar en 15 almanaksdögum eftir að þessar upplýsingar berast.

3. Markaðsleyfishafinn skal sjá til þess að meintar, alvarlegar og óvæntar aukaverkanir lyfs og aukaverkanir í mönnum, sem koma fram á yfirráðasvæði þriðja lands, séu tilkynntar tafarlaust í samræmi við viðmiðunarreglurnar sem um getur í 42. gr. g svo að Lyfjamálastofnunin og lögbær yfirvöld aðildarríkisins, þar sem dýrallyfið er leyft, hafi aðgang að þeim og eigi síðar en 15 almanaksdögum eftir að þessar upplýsingar berast.

4. Þegar um er að ræða dýrallyf, sem teljast falla undir gildissvið tilskipunar 87/22/EEB eða sem falla undir málsmæðferð um gagnkvæma viðurkenningu skv. 8. gr., 8. gr. a og 4. mgr. 17. gr., og dýrallyf, þar sem vísað er til málsmæðferðarinnar í 21. og 22. gr. þessarar tilskipunar, skal markaðsleyfishafinn að auki tryggja að allar meintar, alvarlegar aukaverkanir og aukaverkanir í mönnum, sem koma fram í bandalaginu, séu tilkynntar á því eyðublaði og með því millibili sem samið er um við tilvísunarríkið eða lögbæra yfirvaldið sem er tilnefnt sem tilvísunarríki þannig að tilvísunarríkið hafi aðgang að upplýsingunum.

5. Afhenda skal lögbærum yfirvöldum skrár yfir allar aukaverkanir í formi öryggisskýrslu sem er uppfærð reglulega, annaðhvort án tafar að fenginni beiðni þar að lútandi eða með reglulegu millibili sem hér segir: á sex mánaða fresti fyrstu tvö árin eftir veitingu leyfis, einu sinni á ári næstu tvö árin og þegar leyfið er endurnýjað í fyrsta sinn, nema mælt hafi verið fyrir um aðrar kröfur sem uppfylla skal til að fá leyfi. Eftir það skal afhenda uppfærðu öryggisskýrslurnar á fimm ára fresti ásamt umsókn um endurnýjun leyfisins. Öryggisskýrslunum, sem eru uppfærðar reglulega, skal fylgja vísindalegt mat á ávinningi og áhættu sem lyfið getur haft í för með sér.

6. Þegar leyfið hefur verið veitt getur markaðsleyfishafinn krafist þess að tímamörkunum, sem um getur í þessari grein, verði breytt samkvæmt málsmæðferðinni sem mælt er fyrir um í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 541/95 (*), ef við á.

(*) Stjútíð. EB L 55, 11.3.1995, bls. 7.“

5. Ný málsgrein bætist við 42. gr. e sem önnur málsgrein:

„Aðildarríkin geta fyrirskipað sérstakar kröfur til starfandi dýralækna og annarra starfsmanna í heilbrigðisþjónustu viðvíkjandi skýrslugjöf um meintar, alvarlegar eða óvæntar aukaverkanir og aukaverkanir í mönnum, einkum ef slík skýrslugjöf er skilyrði fyrir markaðsleyfi.“

6. Í stað 42. gr. f komi eftirfarandi texti:

„42. gr. f

1. Lyfjamálastofnunin skal, í samvinnu við aðildarríkin og framkvæmdastjórnina, setja upp gagnavinnslukerfi til að auðvelda skipti á upplýsingum um lyfjagát varðandi lyf sem eru markaðssett í bandalaginu.

2. Aðildarríkin skulu, með því að nota kerfið sem um getur í fyrstu málsgrein, tryggja að Lyfjamálastofnunin og hin aðildarríkin fái tafarlaust tilkynningar, í samræmi við viðmiðunarreglur fastanefndarinnar um dýrallyf sem um getur í 42. gr. g, um meintar, alvarlegar aukaverkanir og aukaverkanir í mönnum sem koma fram á yfirlýðingum þeirra og eigi síðar en 15 almanaksdögum eftir að þessar upplýsingar berast.

3. Aðildarríkin skulu tryggja að markaðsleyfishafinn fái strax tilkynningu um meintar, alvarlegar aukaverkanir og aukaverkanir í mönnum sem koma fram á yfirlýðingum þeirra og eigi síðar en 15 almanaksdögum eftir að þessar upplýsingar berast“.

7. Ákvæðum 42. gr. g er breytt sem hér segir:

„42. gr. g

a) Í því skyni að auðvelda skipti á upplýsingum um lyfjagát innan bandalagsins skal framkvæmdastjórnin, í samráði við Lyfjamálastofnunina, aðildarríki og hagsmunaaðila, semja viðmiðunarreglur um söfnun, sannpröfun og framsetningu skýrsla um aukaverkanir, þ.m.t. tæknilegar kröfur um rafræn skipti á upplýsingum um dýrallyfjagát í samræmi við alþjóðlega samþykktar íðorðanotkun.

b) Birta skal þessar viðmiðunarreglur í 9. bindi ritsins „Reglur um lyf í Evrópusambandinu“ og skulu þær taka mið af alþjóðlegu samhæfingarstarfi á sviði lyfjagátar.“

8. Í stað 42. gr. h komi eftirfarandi texti:

„42. gr. h

Telji aðildarríki, að loknu mati á gögnum um dýrallyfjagát, að fella skuli niður markaðsleyfi um tíma, afturkalla það eða breyta því til að takmarka ábendingar eða framboð, breyta stærð skammta eða bæta við frábendingu eða nýrri varúðarráðstöfun skal það þegar í stað tilkynna það Lyfjamálastofnuninni, hinum aðildarríkjunum og markaðsleyfishafanum.

Ef málið er brýnt getur hlutaðeigandi aðildarríki fellt niður markaðsleyfi fyrir dýrallyfi um tíma, að því tilskildu að Lyfjamálastofnuninni, framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum sé tilkynnt það í síðasta lagi næsta virka dag.“

2. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 5. desember 2001.

Þegar aðildarríkin samþykkja ákvæðin í 1. mgr. skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 5. júní 2000.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Erkki LIIKANEN

framkvæmdastjóri.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2002/EES/37/11

frá 16. október 2000

um að samþykkja ákvarðanir bandalagsins um innflutning á tilteknum efnum samkvæmt reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2455/92 um inn- og útflutning tiltekinna hættulegra efna(*)

(tilkynnt með númeri C(2000) 2685)

(2000/657/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2455/92 frá 23. júlí 1992 um inn- og útflutning tiltekinna hættulegra efna⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2247/98⁽²⁾, einkum 2. mgr. 5. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð (EBE) nr. 2455/92 er kveðið á um að framkvæmdastjórnin skuli ákvarða fyrir sérhvert efni, sem fellur undir málsmæðferðina um fyrir fram samþykkt leyfi (PIC), hvort bandalagið leyfi, banni eða setji skilyrði um innflutning þess.
- 2) Umhverfismálastofnun Sameinuðu þjóðanna (UNEP) og Matvæla- og landbúnaðarstofnunin (FAO) hefur verið falið að sinna skrifstofuhaldi við framkvæmd tímabundinnar PIC-málsmæðferðar sem var samþykkt í lokagerð, einkum í meðfylgjandi ályktun um tímabundið fyrirkomulag, á ráðstefnu fulltrúa ríkja um samning um fyrir fram samþykkt leyfi (PIC) fyrir tiltekin hættuleg efni og varnarefni í alþjóðaviðskiptum sem var undirritaður í Rotterdam 10. september 1998.

- 3) Fleiri íðefni hafa verið felld undir tímabundnu PIC-málsmæðferðina sem varnarefni eða blanda varnarefna og hefur framkvæmdastjórnin fengið upplýsingar um þau frá tímabundnu aðalskrifstofunni í formi leiðbeininga um ákvarðanir.
- 4) Framkvæmdastjórnin, sem starfar sem sameiginlega tilnefnt yfirvald varðandi íðefni, framsendir ákvarðanir um íðefni til aðalskrifstofunnar fyrir tímabundnu PIC-málsmæðferðina fyrir hönd bandalagsins og aðildarríkja þess.
- 5) Tímabundna aðalskrifstofan hefur farið þess á leit við aðila að PIC-málsmæðferðinni að þeir noti tiltekið svareyðublað fyrir tilkynningar frá innflutningslandinu um ákvarðanir um innflutning.
- 6) Framkvæmdastjórnin skal, þegar mögulegt reynist, styðjast við gildandi reglur bandalagsins og tryggja að svörin stangist ekki á við gildandi löggjöf bandalagsins. Framkvæmdastjórnin skal einnig taka tillit til banna aðildarríkjanna eða strangra takmarkana uns bandalagið hefur tekið ákvörðun þar að lútandi.
- 7) Efnin bínapakrýl, kaptafól, hexaklórbensen, pentaklórfenól og toxafen eru bönnuð eða háð ströngum takmörkunum í bandalaginu, einkum samkvæmt tilskipun ráðsins 79/117/EBE frá 21. desember 1978 um bann við sölu og notkun plöntuvarnarefna sem innihalda tiltekin virk efni⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 91/188/EBE⁽⁴⁾, eða samkvæmt tilskipun ráðsins 76/769/EBE frá 27. júlí 1976 um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna varðandi takmörkun á sölu og notkun tiltekinna skaðlegra efna og efnablandna⁽⁵⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 1999/77/EB⁽⁶⁾. Því skal taka endanlega ákvörðun um innflutning þessara efna.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 275, 27.10.2000, bls. 44, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 154/2001 frá 11. desember 2001 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 13, 7.3.2002, bls. 18.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 251, 29.8.1992, bls. 13.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 282, 20.10.1998, bls. 12.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 33, 8.2.1979, bls. 36.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 92, 13.4.1991, bls. 42.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 262, 27.9.1976, bls. 201.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 207, 6.8.1999, bls. 18.

8) Efnin 2,4,5-T, klórbensílat, lindan, metamídófos, metýlparaþíon, mónókrótófos, paraþíon og fosfamídon heyra undir löggjöf bandalagsins, einkum tilskipun ráðsins 91/414/EBE frá 15. júlí 1991 um markaðssetningu plöntuvarnarefna ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 2000/50/EB ⁽²⁾ eða tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/8/EB frá 16. febrúar 1998 um markaðssetningu sæfiefna ⁽³⁾, þar sem í báðum tilskipunum er kveðið á um aðlögunartímabil sem aðildarríkin mega nota til að taka ákvarðanir innanlands um efni og afurðir sem heyra undir gildissvið þeirra uns bandalagið hefur tekið ákvörðun þar að lútandi. Því skal taka bráðabirgðaákvörðun um innflutning þessara efna.

9) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót samkvæmt 29. gr. tilskipunar ráðsins 67/548/EBE⁽⁴⁾.

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:

Stök grein

Hér með eru samþykktar ákvarðanir um innflutning íðefnanna 2,4,5-T, bínapakrýls, kaptafóls, klórbensílat, hexaklórbensens, lindans, metamídófos, metýlparaþíons, mónókrótófos, paraþíons, pentaklórfenóls, fosfamídon og toxafens eins og tilkynnt er á svareyðublöðum fyrir innflutningslönd í viðaukanum.

Gjört í Brussel 16. október 2000.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Margot WALLSTRÖM

framkvæmdastjóri.

⁽¹⁾ Stj.íð. EB L 230, 19.8.1991, bls. 1.

⁽²⁾ Stj.íð. EB L 198, 4.8.2000, bls. 39.

⁽³⁾ Stj.íð. EB L 123, 24.4.1998, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stj.íð. L 196, 16.8.1967, bls. 1.

*VIDAUKI***SVAREYÐUBLÓÐ FYRIR INNFLUTNINGSLÓND**

Evrópubandalagið: (Aðildarríki: Austurríki, Belgía, Danmörk, Finnland, Frakkland, Þýskaland, Grikkland, Írland, Ítalía, Lúxemborg, Holland, Portúgal, Spánn, Svíþjóð, Breska konungsríkið og aðilar að EES-samningnum: Ísland, Liechtenstein, Noregur)

1. ÞÁTTUR. AUÐKENNI ÍÐEFNIS			
1.1.	Almennt heiti	2,4,5-T	
1.2.	CAS-númer	93-76-5	
1.3.	Gerð efnablöndu og hlutfallslegt magn virks efnis		
2. ÞÁTTUR. SVARIÐ FRÁ INNFLUTNINGSLANDINU Á ÞESSU EYÐUBLAÐI VARÐAR EFTIRFARANDI FLOKK EÐA FLOKKA			
☒ Varnarefni ☐ Iðnefni ☐ Mjög hættuleg varnarefnablanda			
3. ÞÁTTUR. ÁBENDING VARÐANDI HUGSANLEGT FYRRA SVAR			
3.1.	☒ Þetta er í fyrsta skipti sem innflutningslandið gefur svar um þetta íðefni.		
3.2.	☐ Þetta er breyting á fyrra svari. Fyrra svar var endanleg ákvörðun. ☐ Já ☐ Nei Fyrra svar var bráðabirgðasvar. ☐ Já ☐ Nei Dagsetning fyrra svars: _____		
4. ÞÁTTUR. SVAR VARÐANDI VÆNTANLEGAN INNFLUTNING			
Endanleg ákvörðun (fyllið út 5. þátt) ☐ EÐA ☒ Bráðabirgðasvar (fyllið út 6. þátt)			
5. ÞÁTTUR. ENDANLEG ÁKVÖRÐUN SAMKÆVMT INNLENDUM LAGA- EÐA STJÓRNSÝSLUÁKVÆÐUM			
5.1.	Innflutningur bannaður Er innflutningur íðefnisins bannaður án tillit til þess hver uppruni þess er? ☐ Já ☐ Nei Er einnig bönnuð innlend framleiðsla íðefnisins til notkunar innanlands? ☐ Já ☐ Nei		
5.2.	☐ Leyfi til innflutnings		
5.3.	☐ Innflutningur er einungis leyfður með tilgreindum skilyrðum Gilda sömu skilyrði um innflutning íðefnisins án tillits til þess hver uppruni þess er? ☐ Já ☐ Nei Gilda sömu skilyrði um innlenda framleiðslu íðefnisins til notkunar innanlands og um allan innflutning? ☐ Já ☐ Nei		
5.4.	Innlend laga- eða stjórnsýsluákvæði sem endanlega ákvörðunin byggist á Lýsing á innlendum laga- eða stjórnsýsluákvæðum: Fullt nafn og heimilisfang stofnunarinnar/yfirvaldsins sem er ábyrgt fyrir setningu þessara innlendu laga- eða stjórnsýsluákvæða:		

5.5	Athugasemdir Sjá liði 5.3 og 5.4.		
	Hefur verið sótt um skráningu íðefnisins í landinu?	☐ Já	☐ Nei
	Er íðefnið sem stendur skráð í landinu?	☐ Já	☐ Nei
	Er íðefnið framleitt í landinu?	☐ Já	☐ Nei
	Er íðefnið í samsetningum í landinu?	☐ Já	☐ Nei
	Ef svarið er „já“ við annarri af tveimur síðustu spurningum:	Er ætlunin að nota íðefnið innanlands?	☐ Já ☐ Nei
		Er ætlunin að flytja íðefnið út?	☐ Já ☐ Nei
	Aðrar athugasemdir		
6. ÞÁTTUR. BRÁÐABIRGÐASVAR			
6.1.	☐ Innflutningur bannaður		
	Er innflutningur íðefnisins bannaður án tillits til þess hver uppruni þess er?	☐ Já	☐ Nei
	Er einnig bönnuð innlend framleiðsla íðefnisins til notkunar innanlands?	☐ Já	☐ Nei
6.2.	☐ Leyfi til innflutnings		
6.3.	X Innflutningur er einungis leyfður með tilgreindum skilyrðum		
	Tilgreindu skilyrðin eru:		
	Aðildarríki sem banna innflutning: Austurríki, Belgía, Danmörk, Finnland, Þýskaland, Írland, Ítalía, Lúxemborg, Holland, Spánn, Svíþjóð og aðilar að EES-samningnum: Ísland, Liechtenstein og Noregur.		
	Aðildarríki sem leyfa innflutning (krafist er fyrir fram skriflegs leyfis til innflutnings): Frakkland, Grikkland, Portúgal og Breska konungsríkið.		
	Gilda sömu skilyrði um innflutning íðefnisins án tillits til þess hver uppruni þess er?	☒ Já	☐ Nei
	Gilda sömu skilyrði um innlenda framleiðslu íðefnisins til notkunar innanlands og um allan innflutning?	☒ Já	☐ Nei
6.4.	Upplýsingar um að hafin sé ítarleg athugun í því skyni að tekin verði endanleg ákvörðun		
	Er endanleg ákvörðun í ítarlegri athugun?	☒ Já	☐ Nei
	Eftirfarandi stjórnvaldsaðgerð er gerð á því tímabili sem endanlega ákvörðun er í athugun:		
	— 2,4,5-T heyrir undir áætlun bandalagsins um mat á skráðum virkum efnum samkvæmt tilskipun ráðsins 91/414/EBE frá 15. júlí 1991 um markaðssetningu plöntuvarnarefna (Stjtið. EB L 230 frá 19.8.1991, bls. 1),		
	— íðefnið er þegar bannað í landslögum eftirfarandi aðildarríkja: Austurríki, Belgíu, Danmörku, Finnlandi, Þýskalandi, Írlandi, Ítalíu, Lúxemborg, Hollandi, Spáni, Svíþjóð og hjá aðilum að EES-samningnum: Íslandi, Liechtenstein og Noregi.		
	Áætlaður tími sem þarf til að komast að endanlegri ákvörðun: fyrir 2003		
	Fullt nafn og heimilisfang stofnunarinnar/yfirvaldsins sem er ábyrgt fyrir ítarlegri athugun endanlegrar ákvörðunar: Evrópubandalagið og aðildarríki þess (sjá heimilisfang í 8. þætti)		

6.5.	Beiðni um upplýsingar eða aðstoð til að unnt sé að taka endanlega ákvörðun		
	Aðalskrifstofan óskar eftir eftirfarandi upplýsingum til viðbótar: Óskað er eftir eftirfarandi upplýsingum frá landinu sem tilkynnti endanlegu reglusetningaraðgerðina: Aðalskrifstofan óskar eftir eftirfarandi aðstoð við mat á íðefninu:		
6.6.	Athugasemdir		
	Hefur verið sótt um skráningu íðefnisins í landinu?	☐ Já	☐ Nei
	Er íðefnið sem stendur skráð í landinu?	☐ Já	☐ Nei
	Er íðefnið framleitt í landinu?	☐ Já	☐ Nei
	Er íðefnið í samsetningum í landinu?	☐ Já	☐ Nei
	Ef svarið er „já“ við annarri af tveimur síðustu spurningum:	Er ætlunin að nota íðefnið innanlands?	☐ Já ☐ Nei
		Er ætlunin að flytja íðefnið út?	☐ Já ☐ Nei
	Aðrar athugasemdir		
7. ÞÁTTUR. VIÐBÓTARUPPLÝSINGAR SEM MÁLI SKIPTA			
2,4,5-T er flokkað samkvæmt tilskipun ráðsins 67/548/EEB frá 27. júní 1967 um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum um flokkun, þökkun og merkingu hættulegra efna (Stj. tíð. EB nr. 196, 16.8. 1967, bls. 1) sem: Xn; H 22 (hættulegt heilsu; hættulegt við inntöku) — Xi; H 36/37/38 (ertandi, ertir augu, öndunarfæri og húð) — N; H 50/53 (hættulegt umhverfinu; mjög eitrað vatnalífverum, getur haft skaðleg langtímaáhrif á lífríki í vatni)			
8. ÞÁTTUR. TILNEFNT INNLENT YFIRVALD			
Stofnun	Framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna, aðalskrifstofa umhverfismála		
Heimilisfang	Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Brussels		

1. ÞÁTTUR. AUÐKENNI ÍÐEFNIS			
1.1.	Almennt heiti	Bínapakrýl	
1.2.	CAS-númer	485-31-4	
1.3.	Gerð efnablöndu og hlutfallslegt magn virks efnis		
2. ÞÁTTUR. SVARIÐ FRÁ INNFLUTNINGSLANDINU Á ÞESSU EYÐUBLAÐI VARÐAR EFTIRFARANDI FLOKK EÐA FLOKKA			
☒ Varnarefni ☐ Iðnefni ☐ Mjög hættuleg varnarefnablanda			
3. ÞÁTTUR. ÁBENDING VARÐANDI HUGSANLEGT FYRRA SVAR			
3.1.	☒ Þetta er í fyrsta skipti sem innflutningslandið gefur svar um þetta íðefni.		
3.2.	☐ Þetta er breyting á fyrra svari. Fyrri svar var endanleg ákvörðun. ☐ Já ☐ Nei Fyrri svar var bráðabirgðasvar. ☐ Já ☐ Nei Dagsetning fyrra svars: _____		
4. ÞÁTTUR. SVAR VARÐANDI VÆNTANLEGAN INNFLUTNING			
☒ Endanleg ákvörðun (fyllið út 5. þátt) ☐ EÐA ☐ Bráðabirgðasvar (fyllið út 6. þátt)			
5. ÞÁTTUR. ENDANLEG ÁKVÖRÐUN SAMKÆVMT INNLENDUM LAGA- EÐA STJÓRNSÝSLUÁKVÆÐUM			
5.1.	☒ Innflutningur bannaður		
	Er innflutningur íðefnisins bannaður án tillits til þess hver uppruni þess er?	☒ Já	☐ Nei
	Er einnig bönnuð innlend framleiðsla íðefnisins til notkunar innanlands?	☒ Já	☐ Nei
5.2.	☐ Leyfi til innflutnings		
5.3.	☐ Innflutningur er einungis leyfður með tilgreindum skilyrðum		
	Gilda sömu skilyrði um innflutning íðefnisins án tillits til þess hver uppruni þess er?	☐ Já	☐ Nei
	Gilda sömu skilyrði um innlenda framleiðslu íðefnisins til notkunar innanlands og um allan innflutning?	☐ Já	☐ Nei
5.4.	Innlend laga- eða stjórnsýsluákvæði sem endanlega ákvörðunin byggist á Lýsing á innlendum laga- eða stjórnsýsluákvæðum: Bínapakrýl er skráð í I. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2455/92 frá 23. júlí 1992 um inn- og útflutning tiltekinna hættulegra efna (Stjtið. EB L 251, 29.8.1992, bls. 13) og þar er bannað að nota það sem plöntuvarnarefni. Það er bannað að nota eða markaðssetja öll plöntuvarnarefni sem innihalda bínapakrýl sem virkt innihaldsefni samkvæmt tilskipun ráðsins 79/117/EB frá 21. desember 1978 um bann við sölu og notkun plöntuvarnarefna sem innihalda tiltekin virk efni (Stjtið. EB L 33, 8.2.1979, bls. 36), eins og henni var breytt með tilskipun 90/533/EBE frá 15. október 1990 (Stjtið. EB L 296, 27.10.1990, bls. 63). Fullt nafn og heimilisfang stofnunarinnar/yfirvaldsins sem er ábyrgt fyrir setningu þessara innlendu laga- eða stjórnsýsluákvæða: Evrópubandalagið og aðildarríki þess (sjá heimilisfang í 8. þætti)		

5.5.	Athugasemdir Sjá liði 5.3 og 5.4.		
	Hefur verið sótt um skráningu íðefnisins í landinu?	☐ Já	☐ Nei
	Er íðefnið sem stendur skráð í landinu?	☐ Já	☐ Nei
	Er íðefnið framleitt í landinu?	☐ Já	☐ Nei
	Er íðefnið í samsetningum í landinu?	☐ Já	☐ Nei
	Ef svarið er „já“ við annarri af tveimur síðustu spurningum:	Er ætlunin að nota íðefnið innanlands?	☐ Já ☐ Nei
		Er ætlunin að flytja íðefnið út?	☐ Já ☐ Nei
	Aðrar athugasemdir		
6. ÞÁTTUR. BRÁÐABIRGÐASVAR			
6.1.	☐ Innflutningur bannaður		
	Er innflutningur íðefnisins bannaður án tillits til þess hver uppruni þess er?	☐ Já	☐ Nei
	Er einnig bönnuð innlend framleiðsla íðefnisins til notkunar innanlands?	☐ Já	☐ Nei
6.2.	☐ Leyfi til innflutnings		
6.3.	☐ Innflutningur er einungis leyfður með tilgreindum skilyrðum		
	Tilgreindu skilyrðin eru:		
	Gilda sömu skilyrði um innflutning íðefnisins án tillits til þess hver uppruni þess er?	☐ Já	☐ Nei
	Gilda sömu skilyrði um innlenda framleiðslu íðefnisins til notkunar innanlands og um allan innflutning?	☐ Já	☐ Nei
6.4.	Upplýsingar um að hafin sé ítarleg athugun í því skyni að tekin verði endanleg ákvörðun		
	Er endanleg ákvörðun í ítarlegri athugun?	☐ Já	☐ Nei
	Eftirfarandi stjórnvaldsaðgerð er gerð á því tímabili sem endanleg ákvörðun er í athugun:		
	Áætlaður tími sem þarf til að komast að endanlegri ákvörðun: _____		
	Fullt nafn og heimilisfang stofnunarinnar/yfirvaldsins sem er ábyrgt fyrir ítarlegri athugun endanlegrar ákvörðunar:		

6.5	Beiðni um upplýsingar eða aðstoð til að unnt sé að taka endanlega ákvörðun		
	Aðalskrifstofan óskar eftir eftirfarandi upplýsingum til viðbótar: Óskað er eftir eftirfarandi upplýsingum frá landinu sem tilkynnti endanlegu reglusetningaraðgerðina: Aðalskrifstofan óskar eftir eftirfarandi aðstoð við mat á íðefninu:		
6.6.	Athugasemdir		
	Hefur verið sótt um skráningu íðefnisins í landinu?	☐ Já	☐ Nei
	Er íðefnið sem stendur skráð í landinu?	☐ Já	☐ Nei
	Er íðefnið framleitt í landinu?	☐ Já	☐ Nei
	Er íðefnið í samsetningum í landinu?	☐ Já	☐ Nei
	Ef svarið er „já“ við annarri af tveimur síðustu spurningum:	Er ætlunin að nota íðefnið innanlands?	☐ Já ☐ Nei
		Er ætlunin að flytja íðefnið út?	☐ Já ☐ Nei
	Aðrar athugasemdir		
7. ÞÁTTUR. VIÐBÓTARUPPLÝSINGAR SEM MÁLI SKIPTA			
Bínapakrýl er flokkað samkvæmt tilskipun ráðsins 67/548/EBE frá 27. júní 1967 um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnslufyrirmælum um flokkun, þökkun og merkingu hættulegra efna (Stjtið. EB 196, 16.8. 1967, bls. 1) sem: æxlunarskaðvaldur í 2. flokki, H 61 (skaðleg áhrif á æxlun, 2. flokkur, getur skaðað barn í móðurkviði) — Xn; H 21/22 (hættulegt í snertingu við húð og við inntöku).			
8. ÞÁTTUR. TILNEFNT INNLENT YFIRVALD			
Stofnun	Framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna, aðalskrifstofa umhverfismála		
Heimilisfang	Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Brussels		

1. ÞÁTTUR AUÐKENNI ÍÐEFNIS			
1.1.	Almennt heiti	Kaptafól	
1.2.	CAS-númer	2425-06-1	
1.3.	Gerð efnablöndu og hlutfallslegt magn virks efnis		
2. ÞÁTTUR. SVARIÐ FRÁ INNFLUTNINGSLANDINU Á ÞESSU EYÐUBLAði VARÐAR EFTIRFARANDI FLOKK EÐA FLOKKA			
☒ Varnarefni ☐ Íðnefni ☐ Mjög hættuleg varnarefnablanda			
3.ÞÁTTUR. SVAR VARÐANDI VÆNTANLEGAN INNFLUTNING			
3.1.	☒ Þetta er í fyrsta skipti sem innflutningslandið gefur svar um þetta íðefni.		
3.2.	☐ Þetta er breyting á fyrra svari Fyrra svar var endanleg ákvörðun. ☐ Já ☐ Nei Fyrra svar var bráðabirgðasvar. ☐ Já ☐ Nei Dagsetning fyrra svars: _____		
4. ÞÁTTUR. SVAR VARÐANDI VÆNTANLEGAN INNFLUTNING			
☒ Endanleg ákvörðun (fyllið út 5. þátt) EÐA ☐ Bráðabirgðasvar (fyllið út 6. þátt)			
5. ÞÁTTUR. ENDANLEG ÁKVÖRÐUN SAMKÆVMT INNLENDUM LAGA- EÐA STJÓRNSÝSLUÁKVÆÐUM			
5.1.	☒ Innflutningur bannaður Er innflutningur íðefnisins bannaður án tillits til þess hver uppruni þess er? ☒ Já ☐ Nei Er einnig bönnuð innlend framleiðsla íðefnisins til notkunar innanlands? ☒ Já ☐ Nei		
5.2.	☐ Leyfi til innflutnings		
5.3.	☐ Innflutningur er einungis leyfður með tilgreindum skilyrðum Gilda sömu skilyrði um innflutning íðefnisins án tillits til þess hver uppruni þess er? ☐ Já ☐ Nei Gilda sömu skilyrði um innlenda framleiðslu íðefnisins til notkunar innanlands og um allan innflutning? ☐ Já ☐ Nei		
5.4.	Innlend laga- og stjórnsýsluákvæði sem endanlega ákvörðunin byggist á Lýsing á innlendum laga- eða stjórnsýsluákvæðum: Kaptafól er skráð í I. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2455/92 frá 23. júlí 1992 um inn- og útflutning tiltekinna hættulegra efna (Stjtið. EB L 251, 29.8.1992, bls. 13) og þar er bannað að nota það sem plöntuvarnarefni (Stjtið. EB L 251, 29.8.1992, bls. 13). Það er bannað að nota eða markaðssetja öll plöntuvarnarefni sem innihalda kaptafól sem virk innihaldsefni samkvæmt tilskipun 79/117/EB frá 21. desember 1978 (Stjtið. EB L 33, 8.2.1979, bls. 36), eins og henni var breytt með tilskipun 90/533/EBE frá 15. október 1990 (Stjtið. EB L 296, 27.10.1990, bls. 63). Fullt nafn og heimilisfang stofnunarinnar/yfirvaldsins sem er ábyrgt fyrir setningu þessara innlendu laga- eða stjórnsýsluákvæða: Evrópubandalagið og aðildarríki þess (sjá heimilisfang í 8. þætti)		

5.5.	Athugasemdir Sjá liði 5.3 og 5.4.			
	Hefur verið sótt um skráningu íðefnisins í landinu?	* Já	* Nei	
	Er íðefnið sem stendur skráð í landinu?	* Já	* Nei	
	Er íðefnið framleitt í landinu?	* Já	* Nei	
	Er íðefnið í samsetningum í landinu?	* Já	* Nei	
	Ef svarið er „já“ við annarri af tveimur síðustu spurningum:	Er ætlunin að nota íðefnið innanlands?	* Já	* Nei
		Er ætlunin að flytja íðefnið út?	* Já	* Nei
	Aðrar athugasemdir			
6. ÞÁTTUR. BRÁÐABIRGÐASVAR				
6.1.	* Innflutningur bannaður			
	Er innflutningur íðefnisins bannaður án tillits til þess hver uppruni þess er?	* Já	* Nei	
	Er einnig bönnuð innlend framleiðsla íðefnisins til notkunar innanlands?	* Já	* Nei	
6.2.	* Leyfi til innflutnings			
6.3	* Innflutningur er einungis leyfður með tilgreindum skilyrðum			
	Tilgreindu skilyrðin eru:			
	Gilda sömu skilyrði um innflutning íðefnisins án tillits til þess hver uppruni þess er?	* Já	* Nei	
	Gilda sömu skilyrði um innlenda framleiðslu íðefnisins til notkunar innanlands og um allan innflutning?	* Já	* Nei	
6.4.	Upplýsingar um að hafin sé ítarleg athugun í því skyni að tekin verði endanleg ákvörðun			
	Er endanleg ákvörðun í ítarlegri athugun?			
	* Já			
	* Nei			
	Eftirfarandi stjórnvaldsaðgerð er gerð á því tímabili sem endanleg ákvörðun er í athugun:			
	Áætlaður tími sem þarf til að komast að endanlegri ákvörðun: _____			
	Fullt nafn og heimilisfang stofnunarinnar/yfirvaldsins sem er ábyrgt fyrir ítarlegri athugun endanlegrar ákvörðunar:			

6.5.	Beiðni um upplýsingar eða aðstoð til að unnt sé að taka endanlega ákvörðun		
	Aðalskrifstofan óskar eftir eftirfarandi upplýsingum til viðbótar:		
	Óskað er eftir eftirfarandi upplýsingum frá landinu sem tilkynnti endanlegu reglugetningaraðgerðina:		
	Aðalskrifstofan óskar eftir eftirfarandi aðstoð við mat á íðefninu:		
6.6.	Athugasemdir		
	Hefur verið sótt um skráningu íðefnisins í landinu?	☐ Já	☐ Nei
	Er íðefnið sem stendur skráð í landinu?	☐ Já	☐ Nei
	Er íðefnið framleitt í landinu?	☐ Já	☐ Nei
	Er íðefnið í samsetningum í landinu?	☐ Já	☐ Nei
	Ef svarið er „já“ við annarri af tveimur síðustu spurningum:	Er ætlunin að nota íðefnið innanlands?	☐ Já ☐ Nei
		Er ætlunin að flytja íðefnið út?	☐ Já ☐ Nei
	Aðrar athugasemdir		
7. ÞÁTTUR. VIÐBÓTARUPPLÝSINGAR SEM MÁLI SKIPTA			
Kaptafól er flokkað samkvæmt tilskipun ráðsins 67/548/EBE frá 27. júní 1967 um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum um flokkun, pökkun og merkingu hættulegra efna (Stjtið. EB 196, 16.8.1967, bls. 1) sem krabbameinsvaldur í 2. flokki, H 45 (krabbameinsvaldandi, 2. flokkur, getur valdið krabbameini) — H 43 (getur valdið ofnæmi í snertingu við húð) — N; H 50/53 (hættulegt umhverfinu; mjög eitruð vatnalífverum, getur haft skaðleg langtímaáhrif á lífríki í vatni).			
8. ÞÁTTUR. TILNEFNT INNLENT YFIRVALD			
Stofnun	Framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna, aðalskrifstofa umhverfismála		
Heimilisfang	Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Brussels		

1. HÁTTUR. AUÐKENNI OG EFNIS			
1.1.	Almennt heiti	Klárhenslat	
1.2.	CAS-númer	510-15-6	
1.3.	Gerð efnablaðs og hlutfallslegt magn virks efnis		
2. HÁTTUR. SVARIG FRÓ INNFLUTNINGSLANDINU Ó HESSU EYÐUBLAÐI VARÐAR EFTIRFARANDI FLOKK EGA FLOKKA			
☒ Varnarefni ☐ Iðnefni ☐ Mjög hðttuleg varnarefnablanda			
3. HÁTTUR. SVAR VARÐANDI V Í NTANLEGAN INNFLUTNING			
3.1.	☒ Hetta er 2 fyrsta skipti sem innflutningslandið gefur svar um Hetta 2. Gefni.		
3.2.	☐ Hetta er breyting á fyrra svari Fyrri svar var endanleg skvörðun. ☐ Já ☐ Nei Fyrri svar var brýðabirgðasvar. ☐ Já ☐ Nei Dagsetning fyrri svars: _____		
4. HÁTTUR. SVAR VARÐANDI V Í NTANLEGAN INNFLUTNING			
☐ Endanleg skvörðun (fylgi 5. Hst) ☒ Brýðabirgðasvar (fylgi 6. Hst)			
5. HÁTTUR. ENDANLEG ÓKVÆRÐUN SAMK Í VMT INNLENDUM LAGA- EGA STJÓRNSGÆLUKV Í GUM.			
5.1.	☐ Innflutningur bannaður Er innflutningur 2. Gefnisins bannaður þn tillits til HESS hver uppruni HESS er? ☐ Já ☐ Nei Er einnig bðnnuð innlend framleiðsla 2. Gefnisins til notkunar innanlands? ☐ Já ☐ Nei		
5.2.	☐ Leyfi til innflutnings		
5.3.	☐ Innflutningur er einungis leyfður með tilgreindum skilyrðum Gilda sðmu skilyrði um innflutning 2. Gefnisins þn tillits til HESS hver uppruni HESS er? ☐ Já ☐ Nei Gilda sðmu skilyrði um innlenda framleiðslu 2. Gefnisins til notkunar innanlands og um allan innflutning? ☐ Já ☐ Nei		
5.4.	Innlend laga- og stjórnsýsluðkvæði sem endanlega skvörðunin byggist á Lýsing á innlendum laga- eða stjórnsýsluðkvæðum: Fullt nafn og heimilisfang stofnunarinnar/yfirvaldsins sem er þbyrgt fyrir setningu HESSARA innlendu laga- eða stjórnsýsluðkvæða:		

5.5.	Athugasemdir Sjá liði 5.3 og 5.4.		
	Hefur verið sýtt um skráningu þessa áfagnis á landinu?	Já	Nei
	Er áfagnin sem stendur skráð á landinu?	Já	Nei
	Er áfagnin framleitt á landinu?	Já	Nei
	Er áfagnin á samsetningum á landinu?	Já	Nei
	Ef svarið er já þá við annarri af tveimur spurningum:	Er þúlinn að nota áfagnin innanlands?	Já Nei
		Er þúlinn að flytja áfagnin út?	Já Nei
	Aðrar athugasemdir		
6. HÁTTUR. BRÉÐABIRGÐASVAR			
6.1.	Á Innflutningur bannaður		
	Er innflutningur áfagnisins bannaður þú tillits til þess hver uppruni þess er?	Já	Nei
	Er einnig bannaður innlend framleiðsla áfagnisins til notkunar innanlands?	Já	Nei
6.2.	Á Leyfi til innflutnings		
6.3.	X Innflutningur er einungis leyfður með tilgreindum skilyrðum		
	Tilgreindu skilyrðin eru:		
	Aðildarríki sem banna innflutning: Belgía, Danmörk, Finnland, Grikkland, Írland, Ítalía, Lúxemborg, Holland, Spánn, Svíþýð og aðilar að EES-samningnum: Ísland, Liechtenstein og Noregur.		
	Aðildarríki sem leyfa innflutning (krafist er fyrirfram skriflegs leyfis til innflutnings): Austurríki, Frakkland, Hólskaland, Portúgal og Breska konungsríkið.		
	Gilda sýmu skilyrði um innflutning áfagnisins þú tillits til þess hver uppruni þess er?	X Já	Nei
	Gilda sýmu skilyrði um innlenda framleiðslu áfagnisins til notkunar innanlands og um allan innflutning?	X Já	Nei
6.4.	Upplýsingar um að hafa sýðtarleg athugun á hvort skyni að tekin verði endanleg ákvörðun		
	Er endanleg ákvörðun átarlegri athugun?		
	X Já Nei		
	Eftirfarandi stjórnsýsladaðgerð er gerð á hvort mábali sem endanlega ákvörðun er á athugun:		
	ð kúrbensálat heyrir undir undir þáttun bandalagsins um mat á skráðum virkum efnum samkvæmt tilskipun ríkisins 91/414/EBE frá 15. júlí 1991 um markaðssetningu plöntuvæðingefna (Stjórn. EB L 230 frá 19.8.1991, bls. 1),		
	ð áfagnin er þegar bannað á landslögum eftirfarandi aðildarríkja: Belgía, Danmörku, Finnlandi, Grikklandi, Írlandi, Ítalíu, Lúxemborg, Hollandi, Spánni, Svíþýð og hja aðilum að EES-samningnum: Íslandi, Liechtenstein og Noregi.		
	Áðilaður tæmi sem þarf til að komast að endanlegri ákvörðun: fyrir 2003		
	Fullt nafn og heimilisfang stofnunarinnar/yfirvaldsins sem er þýgt fyrir átarlegri athugun endanlegrar ákvörðunar: Evrópubandalagið og aðildarríki þess (sjá heimilisfang á 8. þætti)		

6.5.	Upplýsingar eða beiðni um aðstoð til að komast að endanlegri skvörðun		
	Aðalskrifstofan þóskar eftir eftirfarandi upplýsingum til viðbótar: Þú skaltu er eftir eftirfarandi upplýsingum frá landinu sem tilkynnti endanlegu reglugerðingaraðgerðina: Aðalskrifstofan þóskar eftir eftirfarandi aðstoð við mat § 2.4. Gefninu:		
6.6.	Athugasemdir		
	Hefur verið sýtt um skýringu 2.4. Gefnisins 2. landinu?	Já	Nei
	Er 2.4. Gefnið sem stendur skýringu 2. landinu?	Já	Nei
	Er 2.4. Gefnið framleitt 2. landinu?	Já	Nei
	Er 2.4. Gefnið 2. samsetningum 2. landinu?	Já	Nei
	Ef svarið er Ájæðni við annarri af tveimur sýgustu spurningum:	Er þú lúinn að nota 2.4. Gefnið innanlands?	Já Nei
		Er þú lúinn að flytja 2.4. Gefnið út?	Já Nei
	Aðrar athugasemdir		
7. HÁTTUR. VIÐBÆTTARUPPLÝSINGAR SEM MÓLI SKIPTA			
Klárðenslat er flokkað samkvæmt tilskipun rýðsins 67/548/EEB frá 27. júní 1967 um samræmingu skvæða 2. lögum og stjórnsýslufyrirðum um flokkun, þókkun og merkingu hóttulegra efna (Stjórn. EEB 196, 16.8.1967, bls. 1) sem: Xn; H 22 (hóttulegt heilsu, hóttulegt við inntöku) ð N; H 50/53 (hóttulegt umhverfinu; mjög eitrað vatnalífrum, getur haft skaðleg langtíðmaðhrif § 1.2. fríki 2. vatni).			
8. HÁTTUR. TILNEFNT INNLENT YFIRVALD			
Stofnun	Framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna, aðalskrifstofa umhverfismála		
Heimilisfang	Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Brussels		

1. HÁTTUR. AUKENNI EGFNIS			
1.1.	Almennt heiti	Hexaklórbenzen	
1.2.	CAS-númer	118-74-1	
1.3.	Gerð efnablöndu og hlutfallslegt magn virks efnis		
2. HÁTTUR. SVARIG FRÓ INNFLUTNINGSLANDINU Ó HESSU EYGBLAÐI VARÐAR EFTIRFARANDI FLOKK EÐA FLOKKA			
☒ Varnarefni ☐ Iðnefni ☐ Mjög hættuleg varnarefnablanda			
3. HÁTTUR. ÓBENDING VARÐANDI HUGSANLEGT FYRRA SVAR			
3.1.	☒ Hetta er 2 fyrsta skipti sem innflutningslandið gefur svar um Hetta áæfni.		
3.2.	☐ Hetta er breyting á fyrra svari. Fyrri svar var endanleg ákvörðun. Þ Jð Þ Nei Fyrri svar var brýðabirgðasvar. Þ Jð Þ Nei Dagsetning fyrra svars: _____		
4. HÁTTUR. SVAR VARÐANDI V Í NTANLEGAN INNFLUTNING			
☒ Endanleg ákvörðun (fyllið ¼t 5. Hstt) EÐA ☐ Brýðabirgðasvar (fyllið ¼t 6. Hstt)			
5. HÁTTUR. ENDANLEG ÓKVÆRÐUN SAMK Í VMT INNLENDUM LAGA -EÐA STJÓRNSÁSLUÓKV Í GUM			
5.1.	☒ Innflutningur bannaður Er innflutningur áæfnisins bannaður án tillits til Hæss hver uppruni Hæss er? Þ Jð Þ Nei Er einnig bannuð innlend framleiðsla áæfnisins til notkunar innanlands? Þ Jð Þ Nei		
5.2.	☐ Leyfi til innflutnings		
5.3.	☐ Innflutningur er einungis leyfður með tilgreindum skilyrðum Gilda sðmu skilyrði um innflutning áæfnisins án tillits til Hæss hver uppruni Hæss er? Þ Jð Þ Nei Gilda sðmu skilyrði um innlenda framleiðslu áæfnisins til notkunar innanlands og um allan innflutning? Þ Jð Þ Nei		
5.4.	Innlend laga- og stjórnsásluákvæði sem endanlega ákvörðunin byggist á Lásing á innlendum laga- eða stjórnsásluákvæðum: Hexaklórbenzen er skráð í I. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2455/92 frá 23. júlí 1992 um inn- og útflytning tiltekinna hættulegra efna (Stjóð. EB L 251, 29.8.1992, bls. 13) og Hær er bannað að nota Hæð sem plötuvarnarefni. Bannað er að markaðssetja eða nota öll plötuvarnarefni sem innihalda hexaklórbenzen sem virkt innihaldsefni samkvæmt tilskipun 79/117/EB frá 21. desember 1978 um bann við sölu og notkun plötuvarnarefna sem innihalda tiltekin virk efni (Stjóð. EB L 33, 8.2.1979, bls. 36). Fullt nafn og heimilisfang stofnunarinnar/yfirvaldsins sem er ábyrgt fyrir setningu Hæssara laga- eða stjórnsásluákvæði: Evrópubandalagið og aðildarríki Hæss (sjá heimilisfang í 8. Hætti)		

5.5.	Athugasemdir Sjá liði 5.3 og 5.4.		
	Hefur verið sýtt um skráningu áðefnisins á landinu?		☐ Já ☐ Nei
	Er áðefnið sem stendur skráð á landinu?		☐ Já ☐ Nei
	Er áðefnið framleitt á landinu?		☐ Já ☐ Nei
	Er áðefnið á samsetningum á landinu?		☐ Já ☐ Nei
	Ef svarið er ájáðni við annarri af tveimur sýgustum spurningum:	Er þúlinin að nota áðefnið innanlands? Er þúlinin að flytja áðefnið út?	☐ Já ☐ Nei ☐ Já ☐ Nei
	Aðrar athugasemdir		
6. HÁTTUR. BRÉÐABIRGÐASVAR			
6.1.	Á Innflutningur bannaður		
	Er innflutningur áðefnisins bannaður á tillits til þess hver uppruni þess er?		☐ Já ☐ Nei
	Er einnig bannaður innlend framleiðsla áðefnisins til notkunar innanlands?		☐ Já ☐ Nei
6.2.	Á Leyfi til innflutnings		
6.3.	Á Innflutningur er einungis leyfður með tilgreindum skilyrðum		
	Tilgreindu skilyrðin eru:		
	Gilda sýmu skilyrði um innflutning áðefnisins á tillits til þess hver uppruni þess er?		☐ Já ☐ Nei
	Gilda sýmu skilyrði um innlenda framleiðslu áðefnisins til notkunar innanlands og um allan innflutning?		☐ Já ☐ Nei
6.4.	Upplýsingar um að hafið sé átarleg athugun á hví skyni að tekin verði endanleg ákvörðun		
	Er endanleg ákvörðun átarlegri athugun?		☐ Já ☐ Nei
Eftirfarandi stjórnsvaldaðgerð er gerð á hví tæmabili sem endanlega ákvörðun er á athugun:			
Áðlaður tæmi sem áarf til að komast að endanlegri ákvörðun: fyrir 2003: _____			
Fullt nafn og heimilisfang stofnunarinnar/yfirvaldsins sem er ábyrgt fyrir átarlegri athugun endanlegrar ákvörðunar:			

6.5.	Beiðni um upplýsingar eða aðstoð til að unnt sé að taka endanlega ákvörðun		
	Aðalskrifstofan skilar eftir eftirfarandi upplýsingum til viðbætur: Þetta er eftir eftirfarandi upplýsingum frá landinu sem tilkynnti endanlegu reglugerðingaraðgerðina: Aðalskrifstofan skilar eftir eftirfarandi aðstoð við mat á áhrifinu:		
6.6.	Athugasemdir:		
	Hefur verið stöðugt um skráningu áhrifisins á landinu?	Já	Nei
	Er áhrifnið sem stendur skráð á landinu?	Já	Nei
	Er áhrifnið framleitt á landinu?	Já	Nei
	Er áhrifnið á samsetningum á landinu?	Já	Nei
	Ef svarið er já þá við annarri af tveimur sýgustu spurningum:	Er þóttunin að nota áhrifnið innanlands?	Já Nei
		Er þóttunin að flytja áhrifnið út?	Já Nei
	Aðrar athugasemdir		
7. HÁTTUR. VIÐBÆTURUPPLÝSINGAR SEM MÓLI SKIPTA			
Hexaklórbenzen er flokkað samkvæmt tilskipun ríkisins 67/548/EEB frá 27. júní 1967 um samræmingu ákvæða 1. og 2. stjórnsýslufyrirmæla um flokkun, þókkun og merkingu hættelegra efna (Stjórn EB 196 frá 16.8.1967, bls. 1) sem: krabbameinsvaldur 2. flokki, H 45 (krabbameinsvaldandi, 2. flokkur, getur valdið krabbameini) Þ T; H 48/25 (eitruð; eitruð: hætta á alvarlegu heilsutjóni við inntöku við langvarandi notkun Þ N; H 50/53 (hættelegt umhverfinu, mjög eitruð vatnalíffærum, getur haft skaðleg langtíðhrif á lífríki vatni).			
8. HÁTTUR. TILNEFNT INNLENT YFIRVALD			
Stofnun	Framkvæmdastjórn Evrópuandalaganna, aðalskrifstofa umhverfismála		
Heimilisfang	Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Brussels		

1. HÁTTUR. AUÐKENNI EGFNIS			
1.1.	Almennt heiti	Lindan	
1.2.	CAS-númer	58-89-9	
1.3.	Gerð efnablöndu og hlutfallslegt magn virks efnis		
2. HÁTTUR SVARIÐ FRÓ INNFLUTNINGSLANDINU Ó HESSU EYÐUBLAÐI VARÐAR EFTIRFARANDI FLOKK EÐA FLOKKA			
☒ Varnarefni ☐ Iðnefni ☐ Mjög hðttuleg varnarefnablanda			
3. HÁTTUR. SVAR VARÐANDI V Í NTANLEGAN INNFLUTNING			
3.1.	☒ Hetta er 2 fyrsta skipti sem innflutningslandið gefur svar um Hetta 2. Gefni.		
3.2.	☐ Hetta er breyting á fyrra svari. Fyrri svar var endanleg skvörðun. ☐ Já ☐ Nei Fyrri svar var brýðabirgðasvar. ☐ Já ☐ Nei Dagsetning fyrra svars: _____		
4. HÁTTUR. SVAR VARÐANDI V Í NTANLEGAN INNFLUTNING			
☐ Endanleg skvörðun (fyllið ½t 5. Hstt) ☒ Brýðabirgðasvar (fyllið ½t 6. Hstt)			
5. HÁTTUR. ENDANLEG ÓKVÆRÐUN SAMK Í VMT INNLENDUM LAGA- EÐA STJÓRNSGÆLUÓKV Í GUM			
5.1.	☐ Innflutningur bannaður Er innflutningur 2. Gefnisins bannaður á tillits til HESS hver uppruni HESS er? ☐ Já ☐ Nei Er einnig bannaður innlend framleiðsla 2. Gefnisins til notkunar innanlands? ☐ Já ☐ Nei		
5.2.	☐ Leyfi til innflutnings		
5.3.	☐ Innflutningur er einungis leyfður með tilgreindum skilyrðum Gilda s°mu skilyrði um innflutning 2. Gefnisins á tillits til HESS hver uppruni HESS er? ☐ Já ☐ Nei Gilda s°mu skilyrði um innlenda framleiðslu 2. Gefnisins til notkunar innanlands og um allan innflutning? ☐ Já ☐ Nei		
5.4.	Innlend laga- eða stjórnsýsluökvðgi sem endanlega skvörðunin byggist á Lýsing á innlendum laga- eða stjórnsýsluökvðgum: Fullt nafn og heimilisfang stofnunarinnar/yfirvaldsins sem er sýðgt fyrir setningu HESSARA innlendu laga- eða stjórnsýsluökvðga:		

5.5.	Athugasemdir Sjð liði 5.3 og 5.4.		
	Hefur verið s·tt um skráningu áðæfnisins á landinu?		Ç Jð Ç Nei
	Er áðæfnið sem stendur skráð á landinu?		Ç Jð Ç Nei
	Er áðæfnið framleitt á landinu?		Ç Jð Ç Nei
	Er áðæfnið á samsetningum á landinu?		Ç Jð Ç Nei
	Ef svarið er ájðñ við annarri af tveimur sðgustu spurningum:	Er þtlunin að nota áðæfnið innanlands?	Ç Jð Ç Nei
		Er þtlunin að flytja áðæfnið út?	Ç Jð Ç Nei
	Aðrar athugasemdir		
6. HÉTTUR. BRÉÐABIRÐÁSVAR			
6.1.	Ç Innflutningur bannaður		
	Er innflutningur áðæfnisins bannaður ðn tillits til þess hver uppruni þess er?		Ç Jð Ç Nei
	Er einnig bðnnuð innlend framleiðsla áðæfnisins til notkunar innanlands?		Ç Jð Ç Nei
6.2.	Ç Leyfi til innflutnings		
6.3.	X Innflutningur er einungis leyfður með tilgreindum skilyrðum		
	Tilgreindu skilyrðin eru:		
	Aðildarrðki sem banna innflutning: Danmðrk, Finnland, Holland, Svððjð og aðilar að EES- samningnum: ðsland, Liechtenstein og Noregur.		
	Aðildarrðki sem leyfa innflutning (kraftist er fyrir fram skriflegs leyfis til innflutnings): Austurrðki, Belgða, Frakkland, ððskaland, Grikkland, ðrland, ðtalða, Lðxemborg, Spðnn, Portðgal og Breska konungsðkið.		
	Gilda sðmu skilyrði um innflutning áðæfnisins ðn tillits til þess hver uppruni þess er?	X Jð	Ç Nei
Gilda sðmu skilyrði um innlenda framleiðslu áðæfnisins til notkunar innanlands og um allan innflutning?	X Jð	Ç Nei	
6.4.	Upplýsingar um að hafin sðtarleg athugun áðvð skyni að tekin verði endanleg ðkvðrðun		
	Er endanleg ðkvðrðun átarlegri athugun?		X Jð Ç Nei
Eftirfarandi stjðrnvaldsaðgerð er gerð áðvð tðmabili sem endanleg ðkvðrðun er á athugun:			
ð lindan heyrir undir þðtlun bandalagsins um mat á skráðum virkum eðnum samkvðmt tilskipun rððsins 91/414/EBE frð 15. jðlð 1991 um markaðssetningu plðntuvarnarefna (Stjðð. EB L 230 frð 19.8.1991, bls. 1) og tilskipun Evrðpuððingsins og rððsins 98/9/EB frð 16. febrðar 1998 um markaðssetningu sððiefna (Stjðð. L 123, 24.4.1998, bls. 1),			
ð áðæfnið er þegar bannað á landslðgum eftirfarandi aðildarrðkja: Danmðrku, Finnlandi, Hollandi, Svððjð og ððs aðilum að EES- samningnum: ðslandi, Liechtenstein og Noregi.			
Çðtlaður tðmi sem ðarf til að komast að endanlegri ðkvðrðun: fyrir 2003 ef efnið er notað sem plðntuvarnarefni og fyrir 2008 ef efnið er notað sem sððiefni			
Fullt nafn og heimilisfang stofnunarinnar/yfirvaldsins sem er ðbyrgt fyrir átarlegri athugun endanlegrar ðkvðrðunar: Evrðpubandalagið og aðildarrðki þess (sjð heimilisfang á 8. Hðtti)			

6.5.	Beiðni um upplýsingar eða aðstoð til að unnt sé að taka endanlega ákvörðun		
	Aðalskrifstofan þóskar eftir eftirfarandi upplýsingum til viðbótar: Þetta skýrsla er eftir eftirfarandi upplýsingum frá landinu sem tilkynnti endanlegu reglugerðingaraðgerðina: Aðalskrifstofan þóskar eftir eftirfarandi aðstoð við mat á áhrifinu:		
6.6.	Athugasemdir		
	Hefur verið stöðugt um skýringu á áhrifum á landinu?	Já	Nei
	Er áhrifnið sem stendur skýrt á landinu?	Já	Nei
	Er áhrifnið framleitt á landinu?	Já	Nei
	Er áhrifnið á samsetningu á landinu?	Já	Nei
	Ef svarið er já þá við annarri af tveimur sýgustu spurningum:	Er þátturinn að nota áhrifnið innanlands?	Já Nei
		Er þátturinn að flytja áhrifnið út?	Já Nei
	Aðrar athugasemdir		
7. HÁTTUR. VIÐBÆTURUPPLÝSINGAR SEM MÓLI SKIPTA			
Lídan er flokkað samkvæmt tilskipun ráðsins 67/548/EEB frá 27. júní 1967 um samræmingu ákvæða á lögum og stjórnsýslufyrirmælum um flokkun, þókkun og merkingu hóttulegra efna (Stjórn EB 196, 16.8.1967, bls. 1) sem T; H 23/24/25 (eitrað; eitrað við innviðun, á snertingu við hálð og við innviðu) á Xi; H 36/38 (ertandi; ertir augu og hálð) á N; R 50/53 (hóttulegt umhverfinu; mjög eitrað vatnalífrum, getur haft skaðleg langtíðmaáhrif á lífríki á vatni).			
8. HÁTTUR. TILNEFNT INNLENT YFIRVALD			
Stofnun	Framkvæmdastjórn Evrópuandalaganna, aðalskrifstofa umhverfismála		
Heimilisfang	Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Brussels		

1. HÁTTUR. AUÐKENNI EGFNIS			
1.1.	Almennt heiti	Metam²d · fos	
1.2.	CAS-númer	10265-92-6	
1.3.	Gerð efnablöndu og hlutfallslegt magn virks efnis		
2. HÁTTUR. SVARIG FRÓ INNFLUTNINGSLANDINU Ó HESSU EYÐUBLAÐI VARÐAR EFTIRFARANDI FLOKK EÐA FLOKKA			
☐ Varnamefni ☐ Ígnefni ☒ Mjög hðttuleg varnamefnablanda			
3. HÁTTUR. ÓBENDING VARÐANDI HUGSANLEGT FYRRA SVAR			
3.1.	☒ Hetta er 2 fyrsta skipti sem innflutningslandið gefur svar um Hetta 2gefni.		
3.2.	☐ Hetta er breyting á fyrra svari. Fyrri svar var endanleg skvörðun. ☐ Já ☐ Nei Fyrri svar var brýðabirgðasvar. ☐ Já ☐ Nei Dagsetning fyrra svars: _____		
4. HÁTTUR. SVAR VARÐANDI V ÍNTANLEGAN INNFLUTNING			
☐ Endanleg skvörðun (fyllið ½t 5. Hstt) EÐA ☒ Brýðabirgðasvar (fyllið ½t 6. Hstt)			
5. HÁTTUR. ENDANLEG ÓKVÆRÐUN SAMK Í VMT INNLENDUM LAGA- EÐA STJÓRNSGSLUÓKV Í GUM			
5.1.	☐ Innflutningur bannaður Er innflutningur 2gefnisins bannaður þn tillits til HESS hver uppruni HESS er? ☐ Já ☐ Nei Er einnig bðnnuð innlend framleiðsla 2gefnisins til notkunar innanlands? ☐ Já ☐ Nei		
5.2.	☐ Leyfi til innflutnings		
5.3.	☐ Innflutningur er einungis leyfður með tilgreindum skilyrðum Gilda sðmu skilyrði um innflutning 2gefnisins þn tillits til HESS hver uppruni HESS er? ☐ Já ☐ Nei Gilda sðmu skilyrði um innlenda framleiðslu 2gefnisins til notkunar innanlands og um allan innflutning? ☐ Já ☐ Nei		
5.4.	Innlend laga- eða stjórnsýsluókvæði sem endanlega skvörðunin byggist á Lýsing á innlendum laga- eða stjórnsýsluókvæðum: Fullt nafn og heimilisfang stofnunarinnar/yfirvaldsins sem er sbyrgt fyrir setningu HESSARA innlendu laga- eða stjórnsýsluókvæða:		

5.5.	Athugasemdir Sjá liði 5.3 og 5.4.		
	Hefur verið stött um skráningu áðafnisins á landinu?	Já	Nei
	Er áðafnið sem stendur skráð á landinu?	Já	Nei
	Er áðafnið framleitt á landinu?	Já	Nei
	Er áðafnið á samsetningum á landinu?	Já	Nei
	Ef svarið er já þá við annarri af tveimur spurningum:	Er þúlinin að nota áðafnið innanlands?	Já Nei
		Er þúlinin að flytja áðafnið út?	Já Nei
	Aðrar athugasemdir		
6. HÁTTUR. BRÉÐABIRÐASVAR			
6.1.	Á Innflutningur bannaður		
	Er innflutningur áðafnisins bannaður þn tillits til þess hver uppruni þess er?	Já	Nei
	Er einnig bannaður innlend framleiðsla áðafnisins til notkunar innanlands?	Já	Nei
6.2.	Á Leyfi til innflutnings		
6.3.	X Innflutningur er einungis leyfður með tilgreindum skilyrðum		
	Tilgreindu skilyrðin eru:		
	Aðildarríki sem banna innflutning: Danmörk, Írland, Svíþýð og aðilar að EES- samningnum: Ísland, Liechtenstein og Noregur.		
	Aðildarríki sem leyfa innflutning (krafist er fyrir fram skriflegs leyfis til innflutnings): Austurríki, Belgía, Finnland, Frakkland, Hólskaland, Gríkkland, Ítalía, Lúxemborg, Holland, Spánn, Portúgal og Breska konungsríkið.		
	Gilda sýmu skilyrði um innflutning áðafnisins þn tillits til þess hver uppruni þess er?	X Já	Nei
	Gilda sýmu skilyrði um innlenda framleiðslu áðafnisins til notkunar innanlands og um allan innflutning?	X Já	Nei
6.4.	Upplýsingar um að hafa sýtarleg athugun á hvort skyni að tekin verði endanleg ákvörðun		
	Er endanleg ákvörðun átarlegri skoðun? X Já Nei		
	Eftirfarandi stjórnsýsluáðgerð er gerð á hvort tóbabili sem endanleg ákvörðun er á athugun:		
	ð metamóðfos heyrir undir þótlun bandalagsins um mat á skráðum virkum efnum samkvæmt tilskipun ríðsins 91/414/EBE frá 15. júlí 1991 um markaðssetningu plóntuvarnarefna (Stjóð. EB L 230, 19.8.1991, bls. 1),		
	ð áðafnið er þegar bannað á landslógum eftirfarandi aðildarríkja: Danmörku, Írlandi, Svíþýð og hjá aðilum að EES-samningnum: Íslandi, Liechtenstein og Noregi.		
	Óþólaður tómi sem þarf til að komast að endanlegri ákvörðun: fyrir 2003		
	Fullt nafn og heimilisfang stofnunarinnar/yfirvaldsins sem er þbyrgt fyrir átarlegri athugun endanlegrar ákvörðunar: Evrópubandalagið og aðildarríki þess (sjá heimilisfang á 8. Hótti)		

6.5.	Upplýsingar eða beiðni um aðstoð til að komast að endanlegri skvörðun		
	Aðalskrifstofan ·skar eftir eftirfarandi upplýsingum: Þskað er eftir eftirfarandi upplýsingum frá landinu sem tilkynnti endanlegu reglusetningaraðgerðina: Aðalskrifstofan ·skar eftir eftirfarandi aðstoð við mat § 2Gefninu:		
6.6.	Athugasemdir:		
	Hefur verið sýtt um skýrningu 2Gefnisins 2 landinu?	Ç J§	Ç Nei
	Er 2Gefnið sem stendur skýð 2 landinu?	Ç J§	Ç Nei
	Er 2Gefnið framleitt 2 landinu?	Ç J§	Ç Nei
	Er 2Gefnið 2 samsetningum 2 landinu?	Ç J§	Ç Nei
Ef svarið er Ájshn við annarri af tveimur s2Gustu spurningum:	Er Þtlunin að nota 2Gefnið innanlands?	Ç J§	Ç Nei
	Er Þtlunin að flytja 2Gefnið ¼t?	Ç J§	Ç Nei
	Aðrar athugasemdir		
7. HÁTTUR. VIÐBÆTTARUPPLÝSINGAR SEM MÓLI SKIPTA			
Metam2d·fos er flokkað samkvæmt tilskipun r§ðsins 67/548/EBE frá 27. júní 1967 um samræmingu skvæða 2 l°gum og stjórnsýslufyrirbolum um flokkun, þókkun og merkingu hþttulegra efna (Stjóð EB 196 frá 16.8.1967, bls. 1) sem:T+; H 28 (mj°g eitrað, eitrað við innt°ku) ð T; H 24 (eitrad, eitrað 2 snertingu við h¼G) ð Xi; H 36 (ertandi, ertir augu) ð N; H 50 (hþttulegt umhverfinu, mj°g eitrað vatnal2fverum).			
8. HÁTTUR. TILNEFNT INNLENT YFIRVALD			
Stofnun	Framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna, aðalskrifstofa umhverfismála		
Heimilisfang	Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Brussels		

1. HÁTTUR. AUKENNI EGFNIS			
1.1.	Almennt heiti	Metfílparafton	
1.2.	CAS-númer	298-00-0	
1.3.	Gerð efnablöndu og hlutfallslegt magn virks efnis		
2. HÁTTUR. SVARIG FRÓ INNFLUTNINGSLANDINU Ó HESSU EYÐUBLAÐI VARÐAR EFTIRFARANDI FLOKK EÐA FLOKKA			
☐ Varnamefni ☐ Iðnefni ☒ Mjög hðttuleg varnamefnablanda			
3. HÁTTUR. ÓBENDING VARÐANDI HUGSANLEGT FYRRA SVAR			
3.1.	Hetta er 2 fyrsta skipti sem innflutningslandið gefur svar um Hetta 2. efnis.		
3.2.	☐ Hetta er breyting á fyrra svari. Fyrri svar var endanleg skvörðun. ☐ Já ☐ Nei Fyrri svar var brýðabirgðasvar. ☐ Já ☐ Nei Dagsetning fyrra svars: _____		
4. HÁTTUR. SVAR VARÐANDI V ÍNTANLEGAN INNFLUTNING			
☐ Endanleg skvörðun (fyllið 4t 5. Hst) ☐ EÐA ☒ Brýðabirgðasvar (fyllið 4t 6. Hst)			
5. HÁTTUR. ENDANLEG ÓKVÆRÐUN SAMK Í VMT INNLENDUM LAGA- EÐA STJÓRNSLUSLÚCKV Í GUM			
5.1.	☐ Innflutningur bannaður Er innflutningur 2. efnisins bannaður þn tillits til HESS hver uppruni HESS er? ☐ Já ☐ Nei Er einnig bðnnuð innlend framleiðsla 2. efnisins til notkunar innanlands? ☐ Já ☐ Nei		
5.2.	☐ Leyfi til innflutnings		
5.3.	☐ Innflutningur er einungis leyfður með tilgreindum skilyrðum Gilda sðmu skilyrði um innflutning 2. efnisins þn tillits til HESS hver uppruni HESS er? ☐ Já ☐ Nei Gilda sðmu skilyrði um innlenda framleiðslu 2. efnisins til notkunar innanlands og um allan innflutning? ☐ Já ☐ Nei		
5.4.	Innlend laga- og stjórnsýsluðkvðði sem endanlega skvörðunin byggist á Lýsing á innlendum laga- eða stjórnsýsluðkvððum: Fullt nafn og heimilisfang stofnunarinnar/yfirvaldsins sem er þbyrgt fyrir setningu HESSARA innlendu laga- eða stjórnsýsluðkvðða:		

5.5.	Athugasemdir Sjð liði 5.3 og 5.4.		
	Hefur verið s·tt um skrðningu ²gefnisins ² landinu?		Ç Jð Ç Nei
	Er ²gefniÇ sem stendur skrÇÇ ² landinu?		Ç Jð Ç Nei
	Er ²gefniÇ framleitt ² landinu?		Ç Jð Ç Nei
	Er ²gefniÇ ² samsetningum ² landinu?		Ç Jð Ç Nei
	Ef svariÇ er Ájðñ við annarri af tveimur s²Çustu spurningum:	Er Þtlunin aÇ nota ²gefniÇ innanlands?	Ç Jð Ç Nei
Er Þtlunin aÇ flytja ²gefniÇ ¼t?		Ç Jð Ç Nei	
	AÇrar athugasemdir		
6. hÇTTUR. BRÇğABIRGğASVAR			
6.1.	Ç Innflutningur bannaÇur		
	Er innflutningur ²gefnisins bannaÇur ðn tillits til Hæss hver uppruni Hæss er?		Ç Jð Ç Nei
	Er einnig b°nnuÇ innlend framleiÇsla ²gefnisins til notkunar innanlands?		Ç Jð Ç Nei
6.2.	Ç Leyfi til innflutnings		
6.3.	X Innflutningur er einungis leyfÇur með tilgreindum skilyrÇum		
	Tilgreindu skilyrÇin eru:		
	AÇildarr²ki sem banna innflutning: Belg²a, Danm°rk, Finnland, Çrland, Sv²Hj·Ç og aÇilar aÇ EES-samningnum: Çsland, Liechtenstein og Noregur.		
	AÇildarr²ki sem leyfa innflutning (krafist er fyrir fram skriflegs leyfis til innflutnings): Austurr²ki, Frakkland, hñðskaland, Grikkland, Çtal²a, L¼xemborg, Holland, Spðnn, Port¼gal og Breska konungs²kiÇ.		
	Gilda s°mu skilyrÇi um innflutning ²gefnisins ðn tillits til Hæss hver uppruni Hæss er?		X Jð Ç Nei
Gilda s°mu skilyrÇi um innlenda framleiÇslu ²gefnisins til notkunar innanlands og um allan innflutning?		X Jð Ç Nei	
6.4.	Upplýsingar um aÇ hafin s® ²tarleg athugun ² Hv² skyni aÇ tekin verÇi endanleg ðkv°rÇun		
	Er endanleg ðkv°rÇun ² ²tarlegri athugun?		X Jð Ç Nei
Eftirfarandi stj·rnvaldsaÇgerÇ er gerÇ § Hv² t²mabili sem endanlega ðkv°rÇun er ² athugun:			
ð meðflparaH²on heyrir undir §Þtlun bandalagsins um mat § skrðÇum virkum efnum samkvÞmt tilskipun rðÇsins 91/414/EBE frð 15. j¼l 1991 um markaðssetningu pl°ntuvarnarefna (Stjt²Ç. EB L 230, 19.8.1991, bls. 1) og tilskipun 98/8/EB Evr·puðingsins og rðÇsins frð 16. febr¼ar 1998 um markaðssetningu sÞfiefna (Stjt²Ç. EB L 123, 24.4.1998, bls.1),			
ð ²gefniÇ er Hëgar bannaÇ ² landsl°gum eftirfarandi aÇildarr²kja: Belg²u, Danm°rku, Finnlandi, Çrlandi, Sv²Hj·Ç og hjð aÇilum aÇ EES-samningnum: Çslandi, Liechtenstein og Noregi.			
ÇÞtlaÇur t²mi sem Harf til aÇ komast aÇ endanlegri ðkv°rÇun: fyrir 2003 (ef nota § efniÇ sem pl°ntuvarnarefni) og fyrir 2008 (ef nota § efniÇ sem sÞfiefni).			
Fullt nafn og heimilisfang stofnunarinnar/yfirvaldsins sem er ðbyrgt fyrir ²tarlegri athugun endanlegrar ðkv°rÇunar: Evr·pubandalagiÇ og aÇildarr²ki Hæss (sjð heimilisfang ² 8. HÞtti)			

6.5.	Beiðni um upplýsingar eða aðstoð til að unnt sé að taka endanlega ákvörðun		
	Aðalskrifstofan þóskar eftir eftirfarandi upplýsingum til viðbótar: Þú skaltu er eftir eftirfarandi upplýsingum frá landinu sem tilkynnti endanlegu reglugerðingaraðgerðina: Aðalskrifstofan þóskar eftir eftirfarandi aðstoð við mat á áhrifinu:		
6.6.	Athugasemdir		
	Hefur verið sýtt um skýringu á áhrifum á landinu?	Já	Nei
	Er áhrifnið sem stendur skýrt á landinu?	Já	Nei
	Er áhrifnið framleitt á landinu?	Já	Nei
	Er áhrifnið á samsetningu á landinu?	Já	Nei
	Ef svarið er já þá við annarri af tveimur sýgustu spurningum:	Er þúlinin að nota áhrifnið innanlands?	Já Nei
		Er þúlinin að flytja áhrifnið út?	Já Nei
	Aðrar athugasemdir		
7. HÁTTUR. VIÐBÆTURUPPLÝSINGAR SEM MÆLI SKIPTA			
Metilparafrón er flokkað samkvæmt tilskipun ríkissins 67/548/EEB frá 27. júní 1967 um samræmingu ákvæða á lögum og stjórnsýslufyrirmælum um flokkun, þókkun og merkingu hóttulegra efna (Stjórt. EB nr. 196, 16.8. 1967, bls. 1) sem: T+; H 28 (mjög eitrað, mjög eitrað við innþóku) ð T; H 24 (eitrad; eitrad á snertingu við hótt).			
8. HÁTTUR. TILNEFNT INNLENT YFIRVALD			
Stofnun	Framkvæmdastjórn Evrópuþandalaganna, aðalskrifstofa umhverfismála		
Heimilisfang	Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Brussels		

1. HÁTTUR. AUÐKENNI OG EFNIS			
1.1.	Almennt heiti	M · n · kr · t · fos	
1.2.	CAS-númer	6923-22-4	
1.3.	Gerð efnablöndu og hlutfallslegt magn virks efnis		
2. HÁTTUR. SVARIG FRÓ INNFLUTNINGSLANDINU Ó HESSU EYÐUBLAÐI VARÐAR EFTIRFARANDI FLOKK EÐA FLOKKA			
☐ Varnamefni ☐ Íðnefni ☒ Mjög hðttuleg varnamefnablanda			
3. HÁTTUR. ÓBENDING VARÐANDI HUGSANLEGT FYRRA SVAR			
3.1.	☒ Hetta er 2 fyrsta skipti sem innflutningslandið gefur svar um Hetta 2ðefni.		
3.2.	☐ Hetta er breyting á fyrra svari. Fyrra svar var endanleg skvörðun. ☐ Já ☐ Nei Fyrra svar var brýðabirgðasvar. ☐ Já ☐ Nei Dagsetning fyrra svars: _____		
4. HÁTTUR. SVAR VARÐANDI V ÍNTANLEGAN INNFLUTNING			
☐ Endanleg skvörðun (fyllið 4t 5. Hst) ☐ EÐA ☒ Brýðabirgðasvar (fyllið 4t 6. Hst)			
5. HÁTTUR. ENDANLEG ÓKVÆRÐUN SAMK Í VMT INNLENDUM LAGA- EÐA STJÓRNSGSLUÓKV Í GUM			
5.1.	☐ Innflutningur bannaður Er innflutningur 2ðefnisins bannaður þn tillits til HESS hver uppruni HESS er? ☐ Já ☐ Nei Er einnig bðnnuð innlend framleiðsla 2ðefnisins til notkunar innanlands? ☐ Já ☐ Nei		
5.2.	☐ Leyfi til innflutnings		
5.3.	☐ Innflutningur er einungis leyfður með tilgreindum skilyrðum Gilda sðmu skilyrði um innflutning 2ðefnisins þn tillits til HESS hver uppruni HESS er? ☐ Já ☐ Nei Gilda sðmu skilyrði um innlenda framleiðslu 2ðefnisins til notkunar innanlands og um allan innflutning? ☐ Já ☐ Nei		
5.4.	Innlend laga- eða stjórnsýsluókvæði sem endanlega skvörðunin byggist á Lýsing á innlendum laga- eða stjórnsýsluókvæðum: Fullt nafn og heimilisfang stofnunarinnar/yfirvaldsins sem er þbyrgt fyrir setningu HESSARA innlendu laga- eða stjórnsýsluókvæða:		

5.5.	Athugasemdir Sjð liði 5.3 og 5.4.		
	Hefur verið s·tt um skráningu áðæfnisins á landinu?		Ç Jð Ç Nei
	Er áðæfnið sem stendur skráð á landinu?		Ç Jð Ç Nei
	Er áðæfnið framleitt á landinu?		Ç Jð Ç Nei
	Er áðæfnið á samsetningum á landinu?		Ç Jð Ç Nei
	Ef svarið er ájðñ við annarri af tveimur sðgustu spurningum:	Er þtlunin að nota áðæfnið innanlands?	Ç Jð Ç Nei
		Er þtlunin að flytja áðæfnið út?	Ç Jð Ç Nei
	Aðrar athugasemdir		
6. HÁTTUR. BRÉÐABIRÐÁSVAR			
6.1.	Ç Innflutningur bannaður		
	Er innflutningur áðæfnisins bannaður ðn tillits til ðess hver uppruni ðess er?		Ç Jð Ç Nei
	Er einnig bðnnuð innlend framleiðsla áðæfnisins til notkunar innanlands?		Ç Jð Ç Nei
6.2.	Ç Leyfi til innflutnings		
6.3	X Innflutningur er einungis leyfður með tilgreindum skilyrðum		
	Tilgreindu skilyrðin eru:		
	Aðildarrðki sem banna innflutning: Belgía, Danmörk, Írland, Lúxemborg, Holland, Svíþýð og aðilar að EES-samningnum: Ísland, Liechtenstein og Noregur.		
	Aðildarrðki sem leyfa innflutning (krafið er fyrir fram skriflegs leyfis til innflutnings): Austurrðki, Frakkland, Hóðskaland, Grikkland, Ítalía, Spánn, Portúgal og Breska konungsrðkið.		
	Gilda sðmu skilyrði um innflutning áðæfnisins ðn tillits til ðess hver uppruni ðess er?	X Jð	Ç Nei
	Gilda sðmu skilyrði um innlenda framleiðslu áðæfnisins til notkunar innanlands og um allan innflutning?	X Jð	Ç Nei
6.4.	Upplýsingar um að hafin sðtarleg athugun áðæfni skyni að tekin verði endanleg ákvörðun		
	Er endanleg ákvörðun átarlegri athugun?		X Jð Ç Nei
	Eftirfarandi stjórnsvaldsáðgerð er gerð áðæfnið tðmabili sem endanleg ákvörðun er á athugun:		
	ð Mönkrðfos heyrir undir áðtlun bandalagsins um mat á skráðum virkum efnum samkvðmt tilskipun rððsins 91/414/EBE frá 15. júlí 1991 um markaðssetningu plöntuvarnarefna (Stjóð. EB L 230, 19.8.1991, bls. 1),		
	ð áðæfnið er ðegar bannað á landslðgum eftirfarandi aðildarrðkja: Belgía, Danmörku, Írlandi, Lúxemborg, Hollandi, Svíþýð og hðð aðilum að EES-samningnum: Íslandi, Liechtenstein og Noregi.		
Áðtlaður tðma sem ðarf til að komast að endanlegri ákvörðun: fyrir 2003 (ef nota á efnið sem plöntuvarnarefni) og fyrir 2008 (ef nota á efnið sem sðfiefni).			
Fullt nafn og heimilisfang stofnunarinnar/yfirvaldsins sem er sðbyrgt fyrir átarlegri athugun endanlegrar ákvörðunar: Evrópubandalagið og aðildarrðki ðess (sjá heimilisfang á 8. Hðtti)			

6.5.	Beiðni um upplýsingar eða aðstoð til að unnt sé að taka endanlega ákvörðun		
	Aðalskrifstofan ·skar eftir eftirfarandi upplýsingum til viðbætur: Þskað er eftir eftirfarandi upplýsingum frá landinu sem tilkynnti endanlegu reglusetningaraðgerðina: Aðalskrifstofan ·skar eftir eftirfarandi aðstoð við mat § 2.4.2:		
6.6.	Athugasemdir		
	Hefur verið sýtt um skýringu 2.4.2.2 landinu?	Já	Nei
	Er 2.4.2.2 sem stendur skýring 2.4.2.2 landinu?	Já	Nei
	Er 2.4.2.2 framleitt 2.4.2.2 landinu?	Já	Nei
	Er 2.4.2.2 samsetningum 2.4.2.2 landinu?	Já	Nei
	Ef svarið er já þá er annað af tveimur sýgustum spurningum:	Er þáttunin að nota 2.4.2.2 innanlands?	Já Nei
		Er þáttunin að flytja 2.4.2.2 1/2?	Já Nei
	Aðrar athugasemdir		
7. HÉTTUR. VIÐBÆTURUPPLÝSINGAR SEM MÓLI SKIPTA			
Máttur er flokkað samkvæmt tilskipun ríkisins 67/548/EEB frá 27. júní 1967 um samræmingu ákvæða 2.1.2.2 og stjórnsýslufyrirmælum um flokkun, þókkun og merkingu hóttulegra efna (Stjórn EB 196 frá 16.8.1967, bls. 1) sem: stórkæbreytivaldur 2.3. flokki, H 40 (krabbameinsvaldandi, 3. flokkur, getur valdið varanlegu heilsutjúni) 2. T; H 26/28 (mjóga eitrað; mjóga eitrað við innöndun og innöku) 2. T; H 24 (eitrad, eitrad 2. snertingu við hál) 2. N; H 50/53 (hóttulegt umhverfinu, mjóga eitrað vatnalífrum, getur haft skaðleg langtímaáhrif § 1.2.2.2 vatni).			
8. HÉTTUR. TILNEFNT INNLENT YFIRVALD			
Stofnun	Framkvæmdastjórn Evrópuandalaganna, aðalskrifstofa umhverfismála		
Heimilisfang	Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Brussels		

1. HÁTTUR. AUÐKENNI OG EFNIS			
1.1.	Almennt heiti	Paraffin	
1.2.	CAS-númer	56-38-2	
1.3.	Gerð efnablanda og hlutfallslegt magn virks efnis		
2. HÁTTUR. SVARIG FRÓ INNFLUTNINGSLANDINU Ó HESSU EYÐUBLAÐI VARÐAR EFTIRFARANDI FLOKK EGA FLOKKA			
☐ Varnarefni ☐ Iðnefni ☒ Mjög hðttuleg varnarefnablanda			
3. HÁTTUR. ÓBENDING VARÐANDI HUGSANLEGT FYRRA SVAR			
3.1.	☒ Hetta er 2 fyrsta skipti sem innflutningslandið gefur svar um Hetta 2. Gefni.		
3.2.	☐ Hetta er breyting á fyrra svari. Fyrri svar var endanleg skvörðun. ☐ Já ☐ Nei Fyrri svar var brýðgábirgðasvar. ☐ Já ☐ Nei Dagsetning fyrra svars: _____		
4. HÁTTUR. SVAR VARÐANDI V ÍNTANLEGAN INNFLUTNING			
☐ Endanleg skvörðun (fyllið 1/4 5. Hst) ☒ Brýðgábirgðasvar (fyllið 1/4 6. Hst)			
5. HÁTTUR. ENDANLEG ÓKVÆRÐUN SAMK Í VMT INNLENDUM LAGA- EGA STJÓRNSGÆLUÓKV Í GUM.			
5.1.	☐ Innflutningur bannaður Er innflutningur 2. Gefnisins bannaður þn tillits til HESS hver uppruni HESS er? ☐ Já ☐ Nei Er einnig bðnnuð innlend framleiðsla 2. Gefnisins til notkunar innanlands? ☐ Já ☐ Nei		
5.2.	☐ Leyfi til innflutnings		
5.3.	☐ Innflutningur er einungis leyfður með tilgreindum skilyrðum Gilda sðmu skilyrði um innflutning 2. Gefnisins þn tillits til HESS hver uppruni HESS er? ☐ Já ☐ Nei Gilda sðmu skilyrði um innlenda framleiðslu 2. Gefnisins til notkunar innanlands og um allan innflutning? ☐ Já ☐ Nei		
5.4.	Innlend laga- eða stjórnsýsluökvðði sem endanlega skvörðunin byggist á Lýsing á innlendum laga- eða stjórnsýsluökvððum: Fullt nafn og heimilisfang stofnunarinnar/yfirvaldsins sem er þbyrgt fyrir setningu HESSARA innlendu laga- eða stjórnsýsluökvðða:		

5.5.	Athugasemdir Sjð liði 5.3 og 5.4.		
	Hefur verið s·tt um skráningu áðfnisins á landinu?		Ç J§ Ç Nei
	Er áðfnið sem stendur skráð á landinu?		Ç J§ Ç Nei
	Er áðfnið framleitt á landinu?		Ç J§ Ç Nei
	Er áðfnið á samsetningum á landinu?		Ç J§ Ç Nei
	Ef svarið er ájðni við annarri af tveimur sðgustu spurningum:	Er þtunin að nota áðfnið innanlands?	Ç J§ Ç Nei
Er þtunin að flytja áðfnið út?		Ç J§ Ç Nei	
	Aðrar athugasemdir		
6. HÁTTUR. BRÉÐABIRÐÁSVAR			
6.1.	Ç Innflutningur bannaður		
	Er innflutningur áðfnisins bannaður þn tillits til þess hver uppruni þess er?		Ç J§ Ç Nei
	Er einnig bðnnuð innlend framleiðsla áðfnisins til notkunar innanlands?		Ç J§ Ç Nei
6.2.	Ç Leyfi til innflutnings		
6.3.	X Innflutningur er einungis leyfður með tilgreindum skilyrðum		
	Tilgreindu skilyrðin eru:		
	Aðildarrðki sem banna innflutning: Danmðrk, Finnland, írland, SvðHjðÇ og aðilar að EES-samningnum: ísland, Liechtenstein og Noregur.		
	Aðildarrðki sem leyfa innflutning (kraftast er fyrirfram skriflegs leyfis til innflutnings): Austurrðki, Belgða, Frakkland, hðfskaland, Grikkland, ítald, Lðxemborg, Holland, Spðnn, Portðgal og Breska konungsrðkið.		
	Gilda sðmu skilyrði um innflutning áðfnisins þn tillits til þess hver uppruni þess er?		X J§ Ç Nei
	Gilda sðmu skilyrði um innlenda framleiðslu áðfnisins til notkunar innanlands og um allan innflutning?		X J§ Ç Nei
6.4.	Upplýsingar um að hafin sðtarleg athugun á Hvð skyni að tekin verði endanleg skvðrðun		
	Er endanleg skvðrðun á tarlegri athugun?		X J§ Ç Nei
	Eftirfarandi stjðrnvaldsaðgerð er gerð § Hvð tðmabili sem tarleg skvðrðun er á athugun:		
	ð paraðon heyrir undir þtun bandalagsins um mat § skráðum virkum efnum samkvðmt tilskipun rððsins 91/414/EBE frð 15. jðlð 1991 um markaðssetningu plðntuvarnarefna (Stjðð. EB L 230, 19.8.1991, bls. 1) og samkvðmt tilskipun 98/8/EB Evrðpuððingsins og rððsins frð 16. febrðar 1998 um markaðssetningu sððfiefna (Stjðð. L 123, 24.4.1998, bls. 1),		
	ð áðfnið er þegar bannað á landslðgum eftirfarandi aðildarrðkja: Danmðrku, Finnlandi, írlandi, SvðHjðÇ og hjð aðilum að EES-samningnum: íslandi, Liechtenstein og Noregi.		
Íðtlaður tðmi sem þarf til að komast að endanlegri skvðrðun: fyrir 2003 ef nota § efnið sem plðntuvarnarefni og fyrir 2008 ef nota § efnið sem sððfiefni.			
Fullt nafn og heimilisfang stofnunarinnar/yfirvaldsins sem er þbyrgt fyrir tarlegri athugun endanlegrar skvðrðunar: Evrðpubandalagið og aðildarrðki þess (sjð heimilisfang á 8. Hðtti)			

6.5.	Beiðni um upplýsingar eða aðstoð til að unnt sé að taka endanlega ákvörðun		
	Aðalskrifstofan þýðir eftirfarandi upplýsingum til viðbráta: Þetta er eftir eftirfarandi upplýsingum frá landinu sem tilkynnti endanlegu reglugerðingaraðgerðina: Aðalskrifstofan þýðir eftirfarandi aðstoð við mat á áhrifinu:		
6.6.	Athugasemdir		
	Hefur verið stöðugt um skýringu á áhrifum á landinu?	Já	Nei
	Er áhrifnið sem stendur skýrt á landinu?	Já	Nei
	Er áhrifnið framleitt á landinu?	Já	Nei
	Er áhrifnið á samsetningu á landinu?	Já	Nei
	Ef svarið er já þá við annarri af tveimur sýgustu spurningum:	Er þátturinn að nota áhrifnið innanlands?	Já Nei
		Er þátturinn að flytja áhrifnið út?	Já Nei
	Aðrar athugasemdir		
7. HÁTTUR. VIÐBÆTURUPPLÝSINGAR SEM MÓLI SKIPTA			
Þessi er flokkað samkvæmt tilskipun ráðsins 67/548/EEB frá 27. júní 1967 um samræmingu ákvæða á lögum og stjórnsýslufyrirmælum um flokkun, þókkun og merkingu hettulegra efna (Stjórn EB 196, 16.8.1967, bls. 1) sem: T+; H 27/28 (mjóga eitrað; mjóga eitrað á snertingu við hálfa og við innþöku) ón; H 50/53 (hettulegt umhverfinu, mjóga eitrað vatnaðfverum, getur haft skaðleg langtímaáhrif á þessum vatni).			
8. HÁTTUR. TILNEFNT INNLENT YFIRVALD			
Stofnun	Framkvæmdastjórn Evrópuþandalaganna, aðalskrifstofa umhverfismála		
Heimilisfang	Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Brussels		

1. HÁTTUR. AUGKENNI OG EFNIS			
1.1.	Almennt heiti	Pentaklórfeól	
1.2.	CAS-númer	87-86-5	
1.3.	Gerð efnablöndu og hlutfallslegt magn virks efnis		
2. HÁTTUR. SVARIG FRÓ INNFLUTNINGSLANDINU Ó HESSU EYGU BLAÐI VARÐAR EFTIRFARANDI FLOKK EGA FLOKKA			
☒ Varnarefni ☐ Iðnefni ☐ Mjög hðttuleg varnarefnablanda			
3. HÁTTUR. ÓBENDING VARÐANDI HUGSANLEGT FYRRA SVAR			
3.1.	☒ Hetta er 2 fyrsta skipti sem innflutningslandið gefur svar um Hetta 2Gefni.		
3.2.	☐ Hetta er breyting á fyrra svari. Fyrri svar var endanleg skvörðun. ☐ Já ☐ Nei Fyrri svar var brýðgábirgðasvar. ☐ Já ☐ Nei Dagsetning fyrra svars: _____		
4. HÁTTUR. SVAR VARÐANDI V ÍNTANLEGAN INNFLUTNING			
☒ Endanleg skvörðun (fyllið 1/4 5. Hst) ☐ EGA ☐ Brýðgábirgðasvar (fyllið 1/4 6. Hst)			
5. HÁTTUR. ENDANLEG ÓKVÆRÐUN SAMK Í VMT INNLENDUM LAGA- EGA STJÓRNSGSLUÓKV Í GUM			
5.1.	☐ Innflutningur bannaður Er innflutningur 2Gefnisins bannaður á tillits til HESS hver uppruni HESS er? ☐ Já ☐ Nei Er einnig bðnnuð innlend framleiðsla 2Gefnisins til notkunar innanlands? ☐ Já ☐ Nei		
5.2.	☐ Leyfi til innflutnings		

5.3.	Innflutningur er einungis leyfður með tilgreindum skilyrðum			
	Aðildarríki sem banna innflutning: Austurríki, Belgía, Danmörk, Finnland, Ísland, Grikkland, Ítalía, Lúxemborg, Holland, Spánn, Svíþýða og aðilar að EES-samningnum: Ísland, Liechtenstein og Noregur.			
	Aðildarríki sem veita undanþéttu til innflutnings til takmarkaðra nota til 31. desember 2008: Frakkland, Írland, Portúgal og Breska konungsríki.			
	Aðildarríki sem veita undanþéttu til innflutnings til takmarkaðra nota til 1. janúar 2004: Spánn.			
	Eftirfarandi skilyrði gilda:			
	Markaðssetja má efni og efnaðandi, sem innihalda pentaklórbenzol (PCP), sáltað eða estra, sem notað í iðnaðarvæðingum sem getur ekki losað eða sleppt PCP í loftið og meira magni en hvar sem mál er fyrir um nýggjandi lög:			
	a) við meðhöndlun víðar. Í mál ekki nota meðhöndlaðan víð inni í byggingum eða víð framleiðslu eða endurmeðhöndlun til ræktunar, umbúða sem geta komist í snertingu við unnar vörur, millistigsvörur eða fullunnar vörur sem þetta eru mál og/eða dæmum til neyslu;			
b) við gegndreypingu trefja og slitfólina textíla sem ekki í neinu tilviki að nota fatnað eða til skrauts innanhus;				
c) samkvæmt samskiptum undantekningum í grundvelli hvers einstaks tilviks.				
Íllum tilvikum skal heildarmagn hexaklórbenzol (HCDD) í PCP, sem er notað hreint eða sem efnisbættur efnaðandi, sem eru notaðar innan ramma framangreindra undantekninga, vera minna en tveir millí narklutar (ppm). Ekki má markaðssetja hessi efni og efnaðandi í annan hátt en í 20 ára umbúðum eða stöðri og ekki má selja þau almenningi.				
Með fyrirvara um núnur skilyrði um merkingar skal standa í umbúðum slátra efnaðandi með lóðilegu og afmáðanlegu lettri: Áeinungis til iðnaðar- og faglegra nota.				
Gilda sálmu skilyrði um innflutning á gefnisins í tilliti til hess hver uppruni hess er?		X Já	Já Nei	
Gilda sálmu skilyrði um innlenda framleiðslu á gefnisins til notkunar innanlands og um allan innflutning?		X Já	Já Nei	
5.4.	Innlend laga- eða stjórnsýsluákvæði sem endanlega ákvæðunin byggist á			
Lísing í innlendum laga- eða stjórnsýsluákvæðum:				
Pentaklórbenzol er í skrá yfir áfengi, sem eru háð ströngum takmörkunum, í víðauka við reglugerð ríkisins (EBE) nr. 2455/92 frá 23. júlí 1992 um inn- og flutning tiltekinna hðttulegra efna (Stjórn. EB L 251, 29.8.1992, bls. 13). Markaðssetning og notkun vara sem innihalda pentaklórbenzol, sáltað eða estra, er bönnuð samkvæmt tilskipun 76/769/EBE frá 27. júlí 1976 um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðilaríkjanna varðandi takmörkun í sál og notkun tiltekinna skaðlegra efna og efnaðandi (Stjórn. EB L 262, 27.9.76, bls. 201), eins og henni var sýst breytt með tilskipun 91/173/EBE frá 21. mars 1991 (Stjórn. EB L 85, 5.4.1991, bls. 34) og tilskipun 1999/51/EB (Stjórn. EB L 142, 5.6.1999, bls. 22).				
Fullt nafn og heimilisfang stofnunarinnar/yfirvaldsins sem er sýrt fyrir setningu hessara laga- eða stjórnsýsluákvæði: Evrópubandalagið og aðildarríki hess (sjá heimilisfang í 8. Hðtti)				
5.5.	Athugasemdir Sjá lífi 5.3. og 5.4.			
Hefur verið sáltað um skráningu á gefnisins í landinu?		Já	Já Nei	
Er áfengi sem stendur skráð í landinu?		Já	Já Nei	
Er áfengi framleitt í landinu?		Já	X Nei	
Er áfengi í samsetningum í landinu?		Já	X Nei	
Ef svarið er jáð við annarri af tveimur sýstustum spurningum:		Er þáttunin að nota áfengi innanlands?	Já	Já Nei
		Er þáttunin að flytja áfengi í?	Já	Já Nei
Aðrar athugasemdir				

6. HÁTTUR. BRÉÐABIRGÐASVAR			
6.1.	Ç Innflutningur bannaður		
	Er innflutningur 2Gefnisins bannaður þn tillits til þess hver uppruni þess er?	Ç Já	Ç Nei
	Er einnig bannuð innlend framleiðsla 2Gefnisins til notkunar innanlands?	Ç Já	Ç Nei
6.2.	Ç Leyfi til innflutnings		
6.3	Ç Innflutningur er einungis leyfður með tilgreindum skilyrðum		
	Tilgreindu skilyrðin eru:		
	Gilda s°mu skilyrði um innflutning 2Gefnisins þn tillits til þess hver uppruni þess er?	Ç Já	Ç Nei
	Gilda s°mu skilyrði um innlenda framleiðslu 2Gefnisins til notkunar innanlands og um allan innflutning?	Ç Já	Ç Nei
6.4.	Upplýsingar um að hafin s° 2tarleg athugun 2 Hv² skyni að tekin verði endanleg skv°rðun		
	Er endanleg skv°rðun 2 2tarlegri athugun?	Ç Já	Ç Nei
	Eftirfarandi stjórnsvaldaðgerð er gerð í Hv² t²mabili sem endanleg skv°rðun er 2 athugun:		
	Útlaður t²mi sem þarf til að komast að endanlegri skv°rðun: _____		
	Fullt nafn og heimilisfang stofnunarinnar/yfirvaldsins sem er þbyrgt fyrir 2tarlegri athugun endanlegrar skv°rðunar:		
6.5.	Beiðni um upplýsingar eða aðstoð til að unnt s° að taka endanlega skv°rðun		
	Aðalskrifstofan ·skar eftir eftirfarandi upplýsingum til viðb·tar:		
	Éskað er eftir eftirfarandi upplýsingum frá landinu sem tilkynnti endanlegu reglusetningaraðgerðina:		
	Aðalskrifstofan ·skar eftir eftirfarandi aðstoð við mat á 2Gefninu:		

6.6.	Athugasemdir		
	Hefur verið s - tt um skrðningu ²Gefnisins ² landinu?		Ç Jð Ç Nei
	Er ²GefniÇ sem stendur skrðÇ ² landinu?		Ç Jð Ç Nei
	Er ²GefniÇ framleitt ² landinu?		Ç Jð Ç Nei
	Er ²GefniÇ ² samsetningum ² landinu?		Ç Jð Ç Nei
	Ef svariÇ er Ájðñ við annarri af tveimur s²Çustu spurningum:	Er Þtlunin að nota ²GefniÇ innanlands?	Ç Jð Ç Nei
		Er Þtlunin að flytja ²GefniÇ ¼at?	Ç Jð Ç Nei
AÇrar athugasemdir			
7. ÍÁTTUR. VIÐBÆTARUPPLÝSINGAR SEM MÓLI SKIPTA			
Pentaki - rfen - l er flokkaÇ samkvðmt tilskipun rðÇsins 67/548/EBE frá 27. jún² 1967 um samrðmingu ðkvðÇa ² l°gum og stj - rnsðslufyrirmðlum um flokkun, p°kkun og merkingu hðttulegra efna (Stj²Ç EB 196, 16.8.1967, bls. 1) sem: krabbameinsvaldur ² 3. flokki, H 40 (krabbameinsvaldur, 3. flokkur, getur valdiÇ varanlegu heilsutj - ni) ð T+; H 26 (mj°g eitraÇ; mj°g eitraÇ við inn°ndun) ð T; H 24/25 (eitraÇ, eitraÇ við snertingu ² h¼Ç og við innt°ku) ð Xi; H 36/37/38 (ertandi; ertir augu, °ndunarfðri og h¼Ç) ð N; H 50/53 (hðttulegt umhverfinu, mj°g eitraÇ vatna²fverum, getur haft skaÇleg langt²maðhrif § l²fr²ki ² vatni).			
8. ÍÁTTUR. TILNEFNT INNLENT YFIRVALD			
Stofnun		Framkvðmdastj - rn Evr - pubandalaganna, aðalskrifstofa umhverfismðla	
Heimilisfang		Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Brussels	

1. HÁTTUR. AUÐKENNI OG EFNIS			
1.1.	Almennt heiti	Fosfam²don	
1.2.	CAS-númer	13171-21-6/23783-98-4/297-99-4	
1.3.	Gerð efnablöndu og hlutfallslegt magn virks efnis		
2. HÁTTUR. SVARIG FRÓ INNFLUTNINGSLANDINU Ó HESSU EYÐUBLAÐI VARÐAR EFTIRFARANDI FLOKK EÐA FLOKKA			
☐ Varnamefni ☐ Ígnefni ☒ Mjög hðttuleg varnamefnablanda			
3. HÁTTUR. ÓBENDING VARÐANDI HUGSANLEGT FYRRA SVAR			
3.1.	☒ Hetta er 2 fyrsta skipti sem innflutningslandið gefur svar um Hetta 2. Gefni.		
3.2.	☐ Hetta er breyting á fyrra svari. Fyrra svar var endanleg skvörðun. ☐ Já ☐ Nei Fyrra svar var brýðabirgðasvar. ☐ Já ☐ Nei Dagsetning fyrra svars: _____		
4. HÁTTUR. SVAR VARÐANDI V Í NTANLEGAN INNFLUTNING			
☐ Endanleg skvörðun (fyllið ½t 5. Hstt) EÐA ☒ Brýðabirgðasvar (fyllið ½t 6. Hstt)			
5. HÁTTUR. ENDANLEG ÓKVÆRÐUN SAMK Í VMT INNLENDUM LAGA- EÐA STJÓRNSGÆLUÓKV Í GUM			
5.1.	☐ Innflutningur bannaður Er innflutningur 2. Gefnisins bannaður þn tillits til Hessa hver uppruni Hessa er? ☐ Já ☐ Nei Er einnig bðnnuð innlend framleiðsla 2. Gefnisins til notkunar innanlands? ☐ Já ☐ Nei		
5.2.	☐ Leyfi til innflutnings		
5.3.	☐ Innflutningur er einungis leyfður með tilgreindum skilyrðum Gilda sðmu skilyrði um innflutning 2. Gefnisins þn tillits til Hessa hver uppruni Hessa er? ☐ Já ☐ Nei Gilda sðmu skilyrði um innlenda framleiðslu 2. Gefnisins til notkunar innanlands og um allan innflutning? ☐ Já ☐ Nei		
5.4.	Innlend laga- eða stjórnsýsluökvðði sem endanlega ökvörðunin byggist á Lýsing á innlendum laga- eða stjórnsýsluökvððum: Fullt nafn og heimilisfang stofnunarinnar/yfirvaldsins sem er þbyrgt fyrir setningu Hessara innlendu laga- eða stjórnsýsluökvðða:		

5.5.	Athugasemdir Sjð liði 5.3 og 5.4.		
	Hefur verið s·tt um skráningu áGefnisins á landinu?		Ç Jð Ç Nei
	Er áGefnið sem stendur skráð á landinu?		Ç Jð Ç Nei
	Er áGefnið framleitt á landinu?		Ç Jð Ç Nei
	Er áGefnið á samsetningum á landinu?		Ç Jð Ç Nei
	Ef svarið er Ájðñ við annarri af tveimur sáGustu spurningum:	Er þtunin að nota áGefnið innanlands?	Ç Jð Ç Nei
Er þtunin að flytja áGefnið út?		Ç Jð Ç Nei	
	Aðrar athugasemdir		
6. HÁTTUR. BRÚGABIRGÚASVAR			
6.1.	Ç Innflutningur bannaður		
	Er innflutningur áGefnisins bannaður ðn tillits til þess hver uppruni þess er?		Ç Jð Ç Nei
	Er einnig b·nnuð innlend framleiðsla áGefnisins til notkunar innanlands?		Ç Jð Ç Nei
6.2.	Ç Leyfi til innflutnings		
6.3.	X Innflutningur er einungis leyfður með tilgreindum skilyrðum		
	Tilgreindu skilyrðin eru:		
	Aðildarráki sem banna innflutning: Belgía, Danmörk, Írland, Lúxemborg, Holland og aðilar að EES-samningnum: Ísland, Liechtenstein og Noregur.		
	Aðildarráki sem leyfa innflutning (krafist er fyrir fram skriflegs leyfis til innflutnings): Austurráki, Finnland, Frakkland, Hófskaland, Grikkland, Ítalía, Spánn, Portúgal, Svíþýð og Breska konungsrákið.		
	Gilda s·mu skilyrði um innflutning áGefnisins ðn tillits til þess hver uppruni þess er?		X Jð Ç Nei
Gilda s·mu skilyrði um innlenda framleiðslu áGefnisins til notkunar innanlands og um allan innflutning?		X Jð Ç Nei	
6.4.	Upplýsingar um að hafin sá tarleg athugun á Hvá skyni að tekin verði endanleg ákvörðun		
	Er endanleg ákvörðun á tarlegri athugun?		X Jð Ç Nei
	Eftirfarandi stjórnsvaldsáæerð er gerð á Hvá tábili sem endanleg ákvörðun er á athugun:		
	ð fosfamádon heyrir undir þtun bandalagsins um mat á skráðum virkum efnum samkvámt tilskipun ráðsins 91/414/EBE frá 15. júlí 1991 um markaðssetningu plóntuvarnarefna (Stjóð. EB L 230, 19.8.1991, bls. 1).		
	ð áGefnið er þegar bannað á landslögum eftirfarandi aðildarráki: Belgía, Danmörku, Írlandi, Lúxemborg, Hollandi og hjð aðilum að EES-samningnum: Íslandi, Liechtenstein og Noregi.		
Áðtlaður tæmi sem Harf til að komast að endanlegri ákvörðun: fyrir 2003			
Fullt nafn og heimilisfang viðkomandi stofnunar/yfirvalds sem er ábyrgt fyrir átarlegri athugun endanlegrar ákvörðunar: Evrópubandalagið og aðildarráki þess (sjð heimilisfang á 8. Hðtti)			

6.5.	Beiðni um upplýsingar eða aðstoð til að unnt sé að taka endanlega ákvörðun																																	
	Aðalskrifstofan þakkar eftir eftirfarandi upplýsingum til viðbætur: Þetta er eftir eftirfarandi upplýsingum frá landinu sem tilkynnti endanlegu reglugerðingaraðgerðina: Aðalskrifstofan þakkar eftir eftirfarandi aðstoð við mat á áhrifinu:																																	
6.6.	<table border="1"> <tr> <td colspan="2" data-bbox="240 405 1214 454">Athugasemdir</td> <td data-bbox="1214 405 1439 454"></td> <td data-bbox="1439 405 1439 454"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="240 454 1214 504">Hefur þú verið sáttur um skráningu áhrifisins á landinu?</td> <td data-bbox="1214 454 1439 504"></td> <td data-bbox="1214 454 1278 504">Já</td> <td data-bbox="1278 454 1439 504">Nei</td> </tr> <tr> <td data-bbox="240 504 1214 553">Er áhrifnið sem stendur skráð á landinu?</td> <td data-bbox="1214 504 1439 553"></td> <td data-bbox="1214 504 1278 553">Já</td> <td data-bbox="1278 504 1439 553">Nei</td> </tr> <tr> <td data-bbox="240 553 1214 602">Er áhrifnið framleitt á landinu?</td> <td data-bbox="1214 553 1439 602"></td> <td data-bbox="1214 553 1278 602">Já</td> <td data-bbox="1278 553 1439 602">Nei</td> </tr> <tr> <td data-bbox="240 602 1214 651">Er áhrifnið á samsetningu á landinu?</td> <td data-bbox="1214 602 1439 651"></td> <td data-bbox="1214 602 1278 651">Já</td> <td data-bbox="1278 602 1439 651">Nei</td> </tr> <tr> <td data-bbox="240 651 730 732" rowspan="2">Ef svarið er já þá við annarri af tveimur sýgustu spurningum:</td> <td data-bbox="730 651 1214 689">Er þúlinn að nota áhrifnið innanlands?</td> <td data-bbox="1214 651 1278 689">Já</td> <td data-bbox="1278 651 1439 689">Nei</td> </tr> <tr> <td data-bbox="730 689 1214 732">Er þúlinn að flytja áhrifnið út?</td> <td data-bbox="1214 689 1278 732">Já</td> <td data-bbox="1278 689 1439 732">Nei</td> </tr> <tr> <td colspan="4" data-bbox="240 732 1439 882">Aðrar athugasemdir</td></tr> </table>			Athugasemdir				Hefur þú verið sáttur um skráningu áhrifisins á landinu?		Já	Nei	Er áhrifnið sem stendur skráð á landinu?		Já	Nei	Er áhrifnið framleitt á landinu?		Já	Nei	Er áhrifnið á samsetningu á landinu?		Já	Nei	Ef svarið er já þá við annarri af tveimur sýgustu spurningum:	Er þúlinn að nota áhrifnið innanlands?	Já	Nei	Er þúlinn að flytja áhrifnið út?	Já	Nei	Aðrar athugasemdir			
Athugasemdir																																		
Hefur þú verið sáttur um skráningu áhrifisins á landinu?		Já	Nei																															
Er áhrifnið sem stendur skráð á landinu?		Já	Nei																															
Er áhrifnið framleitt á landinu?		Já	Nei																															
Er áhrifnið á samsetningu á landinu?		Já	Nei																															
Ef svarið er já þá við annarri af tveimur sýgustu spurningum:	Er þúlinn að nota áhrifnið innanlands?	Já	Nei																															
	Er þúlinn að flytja áhrifnið út?	Já	Nei																															
Aðrar athugasemdir																																		
7. HÁTTUR. VIÐBÆTURUPPLÝSINGAR SEM MÆLI SKIPTA																																		
Fosfóríð er flokkað samkvæmt tilskipun ríkisins 67/548/EEC frá 27. júní 1967 um samræmingu ákvæða 1. og stjórnsýslufyrirmæla um flokkun, þókkun og merkingu hettulegra efna (Stjórn EB 196, 16.8.1967, bls. 1) sem: stókkbreytivaldur 3. flokki; H 40 (stókkbreytivaldur, 3. flokkur, getur valdið varanlegu heilsutryggni) á T+; H 28 (mjóga eitrað; mjóga eitrað við inntöku á T; H 24 (eitrað, eitrað á snertingu við hálfa) á N; H 50/53 (hettulegt umhverfinu, mjóga eitrað vatnalífrum, getur haft skaðleg langtímaáhrif á lífríki vatni).																																		
8. HÁTTUR. TILNEFNT INNLENT YFIRVALD																																		
Stofnun	Framkvæmdastjórn Evrópuandalaganna, aðalskrifstofa umhverfismála																																	
Heimilisfang	Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Brussels																																	

1. HÉTTUR. AUÐKENNI EGFENIS			
1.1.	Almennt heiti	Toxafen	
1.2.	CAS-númer	8001-35-2	
1.3.	Gerð efnablöndu og hlutfallslegt magn virks efnis		
2. HÉTTUR. SVARIG FRÓ INNFLUTNINGSLANDINU Ó HESSU EYÐUBLAÐI VARÐAR EFTIRFARANDI FLOKK EÐA FLOKKA			
☒ Varnarefni ☐ Iðnefni ☐ Mjög hðttuleg varnarefnablanda			
3. HÉTTUR. ÓBENDING VARÐANDI MÝGULEGT FYRRA SVAR			
3.1.	☒ Hetta er 2 fyrsta skipti sem innflutningslandið gefur svar um Hetta 2Gefni.		
3.2.	☐ Hetta er breyting § fyrra svari. Fyrri svar var endanleg skvörðun. Ç J§ Ç Nei Fyrri svar var brýðabirgðasvar. Ç J§ Ç Nei Dagsetning fyrra svars: _____		
4. HÉTTUR. SVAR VARÐANDI V ÍNTANLEGAN INNFLUTNING			
☒ Endanleg skvörðun (fyllið ¼t 5. Hstt) EÐA Ç Brýðabirgðasvar (fyllið ¼t 6. Hstt)			
5. HÉTTUR. ENDANLEG ÓKVÝRÐUN SAMK Í VMT INNLENDUM LAGA- EÐA STJÓRNSGSLUÓKV Í GUM			
5.1.	☒ Innflutningur bannaður Er innflutningur 2Gefnisins bannaður þn tillits til Hæss hver uppruni Hæss er? X J§ Ç Nei Er einnig bðnnuð innlend framleiðsla 2Gefnisins til notkunar innanlands? X J§ Ç Nei		
5.2.	☐ Leyfi til innflutnings		
5.3.	☐ Innflutningur er einungis leyfður með tilgreindum skilyrðum Gilda sðmu skilyrði um innflutning 2Gefnisins þn tillits til Hæss hver uppruni Hæss er? Ç J§ Ç Nei Gilda sðmu skilyrði um innlenda framleiðslu 2Gefnisins til notkunar innanlands og um allan innflutning? Ç J§ Ç Nei		
5.4.	☐ Leyfi til innflutnings Lýsing § innlendum laga- eða stjórnsýsluókvððum: Toxafen er skráð í I. viðauka við reglugerð rððsins (EBE) nr. 2455/92 frð 23. júlí 1992 um inn- og ¼tflutning tiltekinna hðttulegra efna og Hæar er bannað að nota Hæð sem plötuvarnarefni (Stjðð. EB L 251, 29.8.1992, bls. 13). Hæð er bannað að nota eða markaðssetja ¼ll plötuvarnarefni sem innihalda toxafen sem virkt innihaldsefni samkvðmt tilskipun rððsins 79/117/EBE frð 21. desember 1978 um bann við sðlu og notkun plötuvarnarefna sem innihalda tiltekin virk efni (Stjðð. EB L 33, 8.2. 1979, bls. 36), eins og henni var breytt með tilskipun 83/131/EBE frð 14. mars 1983 (Stjðð. EB L 91, 9.4.1983, bls. 35). Fullt nafn og heimilisfang stofnunarinnar/yfirvaldsins sem er þbyrgt fyrir setningu Hæssara laga- eða stjórnsýsluókvððgi: Evrópubandalagið og aðildarrðki Hæss (sjð heimilisfang 2 8. Hðtti)		

5.5.	Athugasemdir Sjá liði 5.3 og 5.4.			
	Hefur þú verið sátt um skráningu á Gefnisins 2 landinu?	Þú J	Þú Nei	
	Er á Gefni sem stendur skráð á landinu?	Þú J	Þú Nei	
	Er á Gefni framleitt á landinu?	Þú J	Þú Nei	
	Er á Gefni á samsetningum á landinu?	Þú J	Þú Nei	
	Ef svarið er Já þá við annarri af tveimur spurningum:	Er þú á nota á Gefni innanlands?	Þú J	Þú Nei
		Er þú á flytja á Gefni á 1/4?	Þú J	Þú Nei
	Aðrar athugasemdir			
6. HÁTTUR. BRÉÐABIRGÐASVAR				
6.1.	Þú Innflutningur bannaður			
	Er innflutningur á Gefnisins bannaður þú tillits til þess hver uppruni þess er?	Þú J	Þú Nei	
	Er einnig bannaður innlend framleiðsla á Gefnisins til notkunar innanlands?	Þú J	Þú Nei	
6.2.	Þú Leyfi til innflutnings			
6.3.	Þú Innflutningur er einungis leyfður með tilgreindum skilyrðum			
	Tilgreindu skilyrðin eru:			
	Gilda sámu skilyrði um innflutning á Gefnisins þú tillits til þess hver uppruni þess er?	Þú J	Þú Nei	
	Gilda sámu skilyrði um innlenda framleiðslu á Gefnisins til notkunar innanlands og um allan innflutning?	Þú J	Þú Nei	
6.4.	Upplýsingar um að hafin sé átarleg athugun á hvort skyni að tekin verði endanleg skvörðun			
	Er endanleg skvörðun átarlegri athugun?	Þú J	Þú Nei	
	Eftirfarandi stjórnsvaldaðgerð er gerð á hvort mábali sem endanleg skvörðun er á athugun:			
	Átalaður tími sem þarf til að komast að endanlegri skvörðun: _____			
	Fullt nafn og heimilisfang stofnunarinnar/yfirvaldsins sem er sýrt fyrir átarlegri athugun endanlegrar skvörðunar:			

6.5.	Beiðni um upplýsingar eða aðstoð til að unnt sé að taka endanlega skvörðun		
	Aðalskrifstofan ·skar eftir eftirfarandi upplýsingum til viðbætur:		
	Þskað er eftir eftirfarandi upplýsingum frá landinu sem tilkynnti endanlegu reglusetningaraðgerðina:		
	Aðalskrifstofan ·skar eftir eftirfarandi aðstoð við mat § 2.4.2:		
6.6.	Athugasemdir		
	Hefur §4ur verið sýtt um skýrningu 2.4.2.2 landinu?	Já	Nei
	Er 2.4.2.2 sem stendur skýr 2.4.2.2 landinu?	Já	Nei
	Er 2.4.2.2 framleitt 2.4.2.2 landinu?	Já	Nei
	Er 2.4.2.2 samsetningum 2.4.2.2 landinu?	Já	Nei
	Ef svarið er já þá við annarri af tveimur sýgustu spurningum:	Er þáttunin að nota 2.4.2.2 innanlands?	Nei
		Er þáttunin að flytja 2.4.2.2 1/4t?	Nei
	Aðrar athugasemdir		
7. HÉTTUR. VIÐBÆTURUPPLÝSINGAR SEM MÓLI SKIPTA			
Toxafen er flokkað samkvæmt tilskipun ríkisins 67/548/EEC frá 27. júní 1967 um samræmingu skvæða 2. lögum og stjórnsýslufyrirmælum um flokkun, þókkun og merkingu hðttulegra efna (Stjórn EB 196, 16.8.1967, bls. 1) sem krabbameinsvaldur 2.3. flokki; H 40 (krabbameinsvaldandi, 3. flokkur, getur valdið varanlegu heilsutjóni) ð T; H 25 (eitrað; eitrað við innþöku) ð Xn; H 21 (hðttulegt, hðttulegt 2. snertingu við h/4) ð Xi; H37/38 (ertandi; ertir óndunarfæri og h/4) ð N; H 50/53 (hðttulegt umhverfinu, mjög eitrað vatnalífrum, getur haft skaðleg langtímaþhrif § lífríki 2 vatni).			
8. HÉTTUR. TILNEFNT INNLENT YFIRVALD			
Stofnun	Framkvæmdastjórn Evrópuþingadalaganna, aðalskrifstofa umhverfismála		
Heimilisfang	Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Brussels		

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2001/41/EB

2002/EES/37/12

frá 19. júní 2001

um tuttugustu og fyrstu breytingu á tilskipun ráðsins 76/769/EBE um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnýslufyrirmælum aðildarríkjanna varðandi takmörkun á sölu og notkun tiltekinna skaðlegra efna og efnablandna, að því er varðar efni sem eru flokkuð sem krabbameinsvaldandi, stökkbreytivaldandi eða efni sem hafa skaðleg áhrif á æxlun(*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFU,
með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 95. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í 14. gr. sáttmálans er kveðið á um að koma skuli á fót svæði án innri landamæra þar sem frjálssir vöruflutningar, fólksflutningar, þjónustustarfsemi og fjármagnsflutningar eru tryggðir.
- 2) Hinn 29. mars 1996 samþykktu Evrópuþingið og ráðið ákvörðun 646/96/EB um aðgerðaáætlun um baráttu gegn krabbameini sem liður í almennu átaki á sviði almannahelbrigðis (1996–2000) ⁽⁴⁾.
- 3) Til að efla heilsuvernd og öryggi neytenda er rétt að markaðssetja hvorki til almennra nota þau efni sem eru flokkuð sem krabbameinsvaldandi, stökkbreytandi eða efni sem hafa skaðleg áhrif á æxlun né efnablöndur sem innihalda þau.
- 4) Í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/60/EB frá 20. desember 1994 um 14. breytingu á tilskipun 76/769/EBE ⁽⁵⁾ er sett fram skrá, í formi viðbætis sem varðar 29., 30. og 31. lið í I. viðauka við tilskipun 76/769/EBE ⁽⁶⁾, og hefur að geyma efni úr 1. eða 2. flokki sem eru flokkuð sem krabbameinsvaldandi, stökkbreytandi eða efni sem hafa skaðleg áhrif á æxlun. Þessi efni og efnablöndur má ekki markaðssetja til almennra nota.
- 5) Í tilskipun 94/60/EB er kveðið á um að framkvæmdastjórnin skuli leggja fyrir Evrópuþingið og ráðið tillögu um viðbætur við þessa skrá, eigi síðar en sex mánuðum eftir að birt er aðlögun að tækniframförum á I. viðauka við tilskipun ráðsins 67/548/EBE frá

27. júní 1967, um flokkun, þökkun og merkingu hættulegra efna ⁽⁷⁾, sem hefur að geyma efni úr 1. eða 2. flokki sem eru flokkuð sem krabbameinsvaldandi, stökkbreytandi eða efni sem hafa skaðleg áhrif á æxlun.

- 6) Í tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 97/69/EB frá 5. desember 1997 um tuttugustu og þriðju aðlögun að tækniframförum á tilskipun 67/548/EBE, einkum I. viðauka við hana, er tilgreint eitt efni sem hefur nýlega verið flokkað sem krabbameinsvaldandi í 2. flokki og í tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/73/EB ⁽⁸⁾ frá 18. september 1998 um tuttugustu og fjórðu aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 67/548/EBE ⁽⁹⁾, einkum I. viðauka við hana, er tilgreint eitt efni úr 2. flokki sem hefur nýlega verið flokkað sem krabbameinsvaldandi og eitt efni úr 2. flokki sem hefur nýlega verið flokkað þannig að það hafi skaðleg áhrif á æxlun. Rétt er að bæta þessum efnunum við í viðbætinum sem varðar 29. og 31. lið í I. viðauka við tilskipun 76/769/EBE.
- 7) Í tilskipun 97/69/EB og 98/73/EB hefur verið tekið tillit til áhættuþátta og kosta þeirra efna sem hafa nýlega verið flokkuð sem krabbameinsvaldandi í 2. flokki eða þannig að þau hafi skaðleg áhrif á æxlun í 2. flokki.
- 8) Þessi tilskipun hefur ekki áhrif á löggjöf bandalagsins þar sem kveðið er á um lágmarkskröfur um vernd starfsmanna, sem fjallað er um í tilskipun ráðsins 89/391/EBE frá 12. júní 1989 um lögleiðingu ráðstafana er stuðla að bættu öryggi og heilsu starfsmanna á vinnustöðum ⁽¹⁰⁾, og sértilskipunum sem eru byggðar á henni, einkum tilskipun ráðsins 90/394/EBE frá 28. júní 1990 um verndun starfsmanna gegn áhættu vegna áhrifa af krabbameinsvöldum á vinnustað (sjötta sértilskipun í skilningi 1. mgr. 16. gr. tilskipunar 89/391/EBE) ⁽¹¹⁾.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Viðbæti við I. viðauka við tilskipun 76/769/EBE er breytt sem hér segir:

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 194, 18.7.2001, bls. 36, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 155/2001 frá 11. desember 2001 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 13, 7.3.2002, bls. 19.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 116 E, 26.4.2000, bls. 54.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 140, 18.5.2000, bls. 1.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 14. nóvember 2000 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB), sameiginleg afstaða ráðsins frá 12. mars 2001 (Stjtið. EB C 142, 15.5.2001, bls. 1) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 16. maí 2001.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 95, 16.4.1996, bls. 9.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 365, 31.12.1994, bls. 1.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 262, 27.9.1976, bls. 201. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 1999/77/EB (Stjtið. EB L 207, 6.8.1999, bls. 18).

⁽⁷⁾ Stjtið. EB J 196, 16.8.1967, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2000/33/EB (Stjtið. EB L 136, 8.6.2000, bls. 90).

⁽⁸⁾ Stjtið. EB L 343, 13.12.1997, bls. 19.

⁽⁹⁾ Stjtið. EB L 305, 16.11.1998, bls. 1.

⁽¹⁰⁾ Stjtið. EB L 183, 29.6.1989, bls. 1.

⁽¹¹⁾ Stjtið. EB L 196, 26.7.1990, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun ráðsins 1999/38/EB (Stjtið. EB L 138, 1.6.1999, bls. 66).

1. Eftirfarandi athugasemd R skal bætast við í inngangi:

Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

„Athugasemd R:

3. gr.

Ekki er nauðsynlegt að flokka efnið sem krabbameinsvaldandi ef lengdarvegið faldmeðaltal þvermáls trefjanna, að frádreginni tvöfaldri staðalskekkju, er meira en 6 µm.“

Tilskipun þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

2. Bæta skal efnunum, sem eru tilgreind í viðaukanum við þessa tilskipun, við efnin sem eru tilgreind í viðbætinum sem varðar 29. og 31. lið.

4. gr.

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnisýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari fyrir 18. júlí 2002. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Þau skulu beita þessum ákvæðum frá og með 18. janúar 2003.

Gjört í Lúxemborg 19. júní 2001.

2. Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

Fyrir hönd ráðsins,

N. FONTAINE

M. WINBERG

forseti.

forseti.

VIÐAUKI

29. liður — Krabbameinsvaldar: 2. flokkur

Efni	Skrárnúmer	EB-númer	CAS-númer	Athugasemdir
4-klóránílín	612-137-00-9	203-401-0	106-47-8	
Eldfastar keramíktrefjar; trefjar til sérstakra nota, að undanteknum þeim sem eru tilgreindar annars staðar í I. viðauka við tilskipun 67/548/EBE; [tilbúnar, glerkenndar trefjar (silíkatrefjar), sem raðast óreglulega, og sem innihalda 18% eða minna af alkalínóxíði og jarðalkalínóxíði (Na ₂ O + K ₂ O + CaO + MgO + BaO) miðað við þyngd]	650-017-00-8			R

31. liður - Æxlunarskaðvaldar: 2. flokkur

Efni	Skrárnúmer	EB-númer	CAS-númer	Athugasemdir
6-(2-klórétýl)-6(2-metoxýetoxý)-2,5,7,10-tetraoxa-6-sílaundekan; etaselasíl	014-014-00-X	253-704-7	37894-46-5	

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2002/EES/37/13

frá 20. desember 2000

um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar þenslusamskeyti fyrir vegabryr(*)

(tilkynnt með númeri C(2000) 3694)

(2001/19/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 89/106/EBE frá 21. desember 1988 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna um byggingarvörur ⁽¹⁾, eins og henni var breytt með tilskipun 93/68/EBE ⁽²⁾, einkum 4. mgr. 13. gr

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Þegar staðfesta á samræmi vöru skal framkvæmdastjórnin velja á milli aðferðanna tveggja sem kveðið er á um í 3. mgr. 13. gr. tilskipunar 89/106/EBE og velja auðveldustu aðferðina af þeim sem samrýmast öryggissjónarmiðum. Þetta merkir að nauðsynlegt er að ákveða, með tilliti til ákveðinnar vöru eða ákveðins vöruflökks, hvort framleiðslustýringarkerfi í verksmiðju, sem framleiðandi ber ábyrgð á, er nauðsynlegt og fullnægjandi skilyrði fyrir staðfestingu á samræmi eða hvort þörf er á afskiptum viðurkennds vottunaraðila af ástæðum er varða samræmi við viðmiðanirnar sem um getur í 4. mgr. 13. gr.

2) Samkvæmt 4. mgr. 13. gr. skal aðferðin, sem þannig er valin, tilgreind í umboðunum og tækniforskriftunum. Því er æskilegt að tilgreina þær vörur eða þá vöruflökka sem um getur í tækniforskriftunum.

3) Aðferðunum tveimur, sem kveðið er á um í 3. mgr. 13. gr., er lýst ítarlega í III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE. Því er nauðsynlegt að tilgreina með skýrum hætti, með hliðsjón af III. viðauka, hvernig þessum tveimur aðferðum skuli beitt, að því er varðar hverja vöru eða vöruflökk, þar eð ákveðin kerfi eru tekin fram yfir önnur í III. viðauka.

4) Aðferðin, sem um getur í a-lið 3. mgr. 13. gr., svarar til kerfanna sem eru tilgreind í fyrsta kosti, án stöðugs eftirlits, og í öðrum og þriðja kosti í ii-lið 2. þáttar í III. viðauka. Aðferðin, sem um getur í b-lið 3. mgr. 13. gr., svarar til kerfanna sem eru tilgreind í i-lið 2. þáttar í III. viðauka og í fyrsta kosti, með stöðugu eftirliti, í ii-lið 2. þáttar í III. viðauka.

5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um byggingarmál.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Staðfesta skal samræmi vara og vöruflökka, sem eru tilgreindir í I. viðauka, með aðferð þar sem gert er ráð fyrir, til viðbótar við framleiðslustýringarkerfi í verksmiðjunni sem framleiðandinn starfrækir, þátttöku viðurkennds vottunaraðila við mat og eftirlit með framleiðslustýringunni eða vörunni sjálfri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 5, 10.1.2001, bls. 6, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 156/2001 frá 11. desember 2001 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 13, 7.3.2002, bls. 20.

⁽¹⁾ Stjtið. EB. L 40, 11.2.1989, bls. 12

⁽²⁾ Stjtið. EB. L 220, 30.8.1993, bls. 1.

2. gr.

Tilgreina skal aðferðina, sem nota skal til að staðfesta samræmi eins og fram kemur í II. viðauka, í umboðum fyrir viðmiðunarreglur um evrópskt tæknisamþykki.

3. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkanna.

Gjört í Brussel 20. desember 2000.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Erkki LIIKANEN

framkvæmdastjóri.

I. VIÐAUKI

Þenslusamskeyti fyrir vegabréy

Til notkunar í vegabréy til að tryggja samfelldni akbrautar, samfellt burðarþol og til að skapa svigrúm fyrir hreyfingar brúar.

*II. VIÐAUKI***Vöruflokkur: þenslusamskeyti fyrir vegabréy****Kerfi til staðfestingar á samræmi**

Fyrir þær vörur og þau áformuðu not, sem eru talin upp hér að aftan, eru Evrópusamtökin um tæknisamþykki beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi viðmiðunarreglu um evrópskt tæknisamþykki:

Vara	Áformuð not	Stig eða flokkur	Kerfi til staðfestingar á samræmi
Þenslusamskeyti fyrir vegabréy	Í vegabréy	—	1

1. kerfi: Sjá tilskipun 89/106/EBE (CPD) i-lið 2. þáttar III. viðauka, án úttektarprófunar á sýnum.

Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota hana, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 89/106/EBE og, eftir atvikum, lið 1.2.3 í grunnskjölunum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 997/2001

2002/EES/37/14

frá 22. maí 2001

**um breytingu á reglugerð (EB) nr. 805/1999 um sérstakar ráðstafanir vegna framkvæmdar
á reglugerð ráðsins (EB) nr. 718/1999 um stefnu bandalagsins varðandi flutningsgetu flotans
er miðar að því að efla flutninga á skipgengum vatnaleiðum(*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EB) nr. 718/1999 frá 29. mars 1999 um stefnu bandalagsins varðandi flutningsgetu flotans er miðar að því að efla flutninga á skipgengum vatnaleiðum ⁽¹⁾, einkum 3. mgr. 9. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í 7. gr. reglugerðar (EB) nr. 718/1999 er þess krafist að framkvæmdastjórnin mæli fyrir um nákvæmar reglur til framkvæmdar stefnu bandalagsins varðandi flutningsgetu flotans eins og hún er skilgreind í þeirri reglugerð.
- 2) Í 4. gr. reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 805/1999 ⁽²⁾, eins og henni er breytt með reglugerð (EB) nr. 1532/2000 ⁽³⁾, sem er samþykkt samkvæmt reglugerð (EB) nr. 718/1999, er sett fram hlutfall fyrir regluna „gamalt fyrir nýtt“ sem á að gilda frá 29. apríl 1999.
- 3) Í 2. mgr. 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 718/1999 er þess krafist að hlutfallið fyrir „gamalt fyrir nýtt“ sé minnkað jafnt og þétt til að koma því, eins hratt og unnt er og í reglubundnum áföngum, niður í núll eigi síðar en 29. apríl 2003. Því er rétt að ákveða nýtt hlutfall fyrir „gamalt fyrir nýtt“ fyrir árið 2000.
- 4) Ráðlegt er, með tilliti til efnahagsþróunar í hinum ýmsu greinum flutninga á skipgengum vatnaleiðum, að minnka hlutföllin fyrir „gamalt fyrir nýtt“, sem um getur í 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 718/1999 og eru ákveðin í 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 805/1999, en þó

án þess að gera að engu þann ávinning sem orðið hefur af skipulagsumbótum frá árinu 1990. Minnka ætti hlutfallið fyrir þurrflutningaskip niður í 0,80:1 þar eð greinin heldur áfram að vaxa. Minni breytinga er þörf á hlutfallinu fyrir tankskip eða í 1,15:1 þar eð ástandið í þeirri grein er enn áhyggjuefni og markaðurinn vex ekki. Meiri breytinga er þörf vegna stjakkbáta eða í 0,50:1 þar eð ekki er mikil umframflutningsgeta í þeirri grein.

- 5) Sérfræðingahópur um stefnu bandalagsins varðandi flutningsgetu og eflingu flota bandalagsins, sem komið var á fót með 6. gr. reglugerðar (EB) nr. 805/1999, hefur skilað álitum um ráðstafanirnar sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Reglugerð (EB) nr. 805/1999 er breytt sem hér segir:

1. Í 1. mgr. 4. gr. komi hlutfallið „0,80:1“ í stað „1:1“.
2. Í 2. mgr. 4. gr. komi hlutfallið „1,15:1“ í stað „1,30:1“.
3. Í 3. mgr. 4. gr. komi hlutfallið „0,50:1“ í stað „0,75:1“.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 22. maí 2001.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,
Loyola DE PALACIO
framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 139, 23.5.2001, bls. 11, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 158/2001 frá 11. desember 2001 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 13, 7.3.2002, bls. 21.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 90, 2.4.1999, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 102, 17.4.1999, bls. 64.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 175, 14.7.2000, bls. 74.

TILSKIPUN RÁÐSINS 2001/23/EB

2002/EES/37/15

frá 12. mars 2001

um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um vernd launamanna við aðilaskipti að fyrirtækjum, atvinnurekstri eða hluta fyrirtækja eða atvinnurekstrar(*)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,
með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 94. gr.,
með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,
með hliðsjón af álitum Evrópuþingsins⁽¹⁾,
með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Tilskipun ráðsins 77/187/EBE frá 14. febrúar 1977 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um vernd launþega við eigendaskipti að fyrirtækjum, atvinnurekstri eða hluta atvinnurekstrar⁽³⁾ hefur verið breytt verulega⁽⁴⁾. Til löggjvunar og hagræðingar ber því að kerfisbinda hana.
- 2) Efnahagsþróun hefur haft í för með sér breytingar á uppbyggingu fyrirtækja, bæði á innlendum vettvangi og á vettvangi bandalagsins, m.a. með aðilaskiptum (eigendaskiptum) að fyrirtækjum, atvinnurekstri eða hluta fyrirtækja eða atvinnurekstrar í kjölfar aðilaskipta eða samruna.
- 3) Nauðsynlegt er að setja ákvæði um verndun launamanna þegar nýir vinnuveitendur taka við, einkum til að tryggja að staðinn sé vörður um réttindi þeirra.
- 4) Enn er munur frá einu aðildarríki til annars á því hversu víðtæk vernd launamanna er í þessu sambandi og ber að draga úr þeim mun.
- 5) Í stofnskrá bandalagsins um félagsleg grundvallarréttindi launþega, sem samþykkt var 9. desember 1989 („Félagsmálasáttmálanum“), nánar tiltekið í 7., 17. og 18. lið, er eftirfarandi lýst yfir: „Stofnsetning innri markaðarins verður að leiða til bættra starfsskilyrða og bættra lífskjara launamanna í Evrópubandalaginu. Umbæturnar verða, eftir því sem þörf krefur, að taka til þróunar ákveðinna þátta í löggjöf vinnumarkaðarins, svo sem reglna um hópuppsagnir og gjaldþrot. Auka skal upplýsingar, samráð og áhrif launamanna með viðeigandi hætti þar sem tekið verði tillit til þeirrar venju sem fyrir er í hinum ýmsu aðildarríkjum. Þessar upplýsingar, samráð og áhrif launamanna skulu koma til framkvæmda tímanlega, einkum í tengslum við endurskipulagningu í fyrirtækjum eða í tilvikum þar sem samruni hefur áhrif á atvinnu launamanna“.
- 6) Árið 1977 samþykkti ráðið tilskipun 77/187/EBE sem stuðlar að samræmingu viðeigandi innlendra lagaákvæða sem tryggja að staðinn sé vörður um réttindi launþega og þar sem gerð er sú krafa til afsalshafa og afsalshafa að þeir veiti fulltrúum launamanna upplýsingar og ráðfæri sig við þá með góðum fyrirvara.
- 7) Þeirri tilskipun var síðar breytt í ljósi áhrifa hins innri markaðar, tilhneiginga aðildarríkjanna í lagasetningu að því er varðar aðstoð við fyrirtæki í fjárhags-erfiðleikum, fordæmisréttar dómstóls Evrópubandalaganna, tilskipunar ráðsins 75/129/EBE frá 17. febrúar 1975 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um hópuppsagnir⁽⁵⁾ og gildandi löggjafar í flestum aðildarríkjum.
- 8) Með tilliti til réttaröryggis og gagnsæis þurfti að skýra lagalega hugtakið „aðilaskipti“ í ljósi fordæmisréttar dómstólsins. Slík skýring hefur ekki breytt gildissviði tilskipunar 77/187/EBE eins og það er túlkað af dómstólum.
- 9) Í félagsmálasáttmálanum er viðurkennt mikilvægi þess að berjast gegn hvers konar mismunun, einkum þeirri sem byggist á kynferði, litarhætti, kynþætti, skoðunum og trúarbrögðum.
- 10) Þessi tilskipun skal ekki hafa áhrif á frest aðildarríkjanna, sem um getur í B-hluta I. viðauka, til að hlíta tilskipun 77/187/EBE og gerðinni sem henni er breytt með.

SAMÞYKKT ÞESSA TILSKIPUN:

I. KAFLI

Gildissvið og skilgreiningar

1. gr.

1. a) Tilskipun þessi gildir um hvers konar aðilaskipti að fyrirtækjum, atvinnurekstri eða hluta fyrirtækja eða atvinnurekstrar á grundvelli aðilaskipta eða samruna.
- b) Með fyrirvara um a-lið og eftirfarandi ákvæði þessarar greinar merkja aðilaskipti, í skilningi þessarar tilskipunar, aðilaskipti á efnahagslegri einingu sem heldur einkennum sínum, þ.e.a.s. skipulagðri heild verðmæta sem notuð verður í efnahagslegum tilgangi, hvort sem um er að ræða meginstarfsemi eða stoðstarfsemi.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 82, 22.3.2001, bls. 16, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 159/2001 frá 11. desember 2001 um breytingu á XVIII. viðauka (Öryggi og hollustuhættir á vinnustöðum, vinnuréttur og jafnrétti kynjanna) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 13, 7.3.2002, bls. 22.

(¹) Álitum var skilað 25. október 2000 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

(²) Stjtið. EB C 367, 20.12.2000, bls. 21.

(³) Stjtið. EB L 61, 5.3.1977, bls. 26.

(⁴) Sjá A-hluta I. viðauka.

(⁵) Stjtið. EB L 48, 22.2.1975, bls. 29. Í stað tilskipunarinnar kom tilskipun 98/59/EB (Stjtið. EB L 225, 12.8.1998, bls. 16).

- c) Tilskipun þessi gildir um einkafyrirtæki og opinber fyrirtæki, sem stunda atvinnustarfsemi, hvort sem er í hagnaðarskyni eða ekki. Endurskipulagning stjórn-sýslu hjá opinberu stjórnvaldi eða flutningur stjórnsýsluskyldna milli opinberra stjórnvalds-eininga falla ekki undir aðilaskipti í skilningi þessarar tilskipunar.

2. Tilskipun þessi gildir þegar fyrirtæki, atvinnurekstur eða hluti fyrirtækis eða atvinnurekstrar, sem skipta á um eigendur að, eru staðsett innan þess yfirráðasvæðis þar sem sáttmálinn gildir.

3. Tilskipun þessi gildir ekki um hafskip.

2. gr.

1. Í tilskipun þessari er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „framseljandi“: einstaklingur eða lögpersóna sem við aðilaskipti í skilningi 1. mgr. 1. gr. hættir að vera vinnuveitandi í fyrirtæki, atvinnurekstri eða hluta fyrirtækis eða atvinnurekstrar;
- b) „framsalshafi“: einstaklingur eða lögpersóna sem við aðilaskipti í skilningi 1. mgr. 1. gr. verður vinnuveitandi í fyrirtæki, atvinnurekstri eða hluta fyrirtækis eða atvinnurekstrar;
- c) „fulltrúar launamanna“: og skyld orðasambönd: fulltrúar þeirra launamanna sem gert er ráð fyrir í lögum eða í viðteknum venjum á aðildarríkjunum;
- d) „launamaður“: hver sá einstaklingur sem nýtur verndar sem launamaður í hlutaðeigandi aðildarríki samkvæmt innlendri vinnulöggjöf.

2. Tilskipun þessi gildir með fyrirvara um innlend lög að því er varðar skilgreiningu á ráðningarsamningi eða ráðningarsambandi.

Þó skulu aðildarríki ekki undanskilja ráðningarsamninga eða ráðningarsambönd gildissviði þessarar tilskipunar einungis vegna:

- a) fjölda unninna eða óunninna vinnustunda,
- b) þess að um er að ræða ráðningasamband samkvæmt ráðningarsamningi til ákveðins tíma, í skilningi 1. mgr. 1. gr. tilskipunar ráðsins 91/383/EBE frá 25. júní 1991 til viðbótar ráðstöfunum til að bæta öryggi og hollustuhætti starfsmanna í afleysingarstarfi eða tímabundnu starfi ⁽¹⁾, eða
- c) þess að um er að ræða tímabundið ráðningarsamband, í skilningi 2. mgr. 1. gr. tilskipunar 91/383/EBE og fyrirtækið, atvinnureksturinn eða hluti fyrirtækisins eða atvinnurekstrarins, sem skipti um eigendur, er atvinnumiðlun eða hluti atvinnumiðlunar fyrir afleysingafólk sem gegnir hlutverki vinnuveitanda.

⁽¹⁾ Stjótd. EB L 206, 29.7.1991, bls. 19.

II. KAFLI

Vernd réttinda launamanna

3. gr.

1. Við aðilaskiptin færast réttindi og skyldur framseljanda, er tengjast ráðningarsamningi eða ráðningarsambandi og sem eru fyrir hendi þann dag sem aðilaskiptin fara fram, yfir til framsalshafa.

Aðildarríkin geta kveðið á um að framseljandi og framsalshafi beri, eftir þann dag er aðilaskipti fara fram, sameiginlega og óskipta ábyrgð að því er varðar skuldbindingar sem stofnað var til fyrir þann dag er aðilaskipti urðu og tengjast ráðningarsamningi eða ráðningarsambandi sem eru í gildi á þeim degi er aðilaskipti verða.

2. Aðildarríkjunum er heimilt að gera viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að framseljandi tilkynni framsalshafa um öll þau réttindi og skyldur sem færast yfir til framsalshafa samkvæmt þessari grein, að svo miklu leyti sem framseljandi var eða ætti að hafa verið kunnugt um þessi réttindi og skyldur þegar aðilaskiptin fóru fram. Tilkynni framseljandi framsalshafa ekki um slík réttindi eða skyldur hefur það ekki áhrif á afsal þeirra réttinda eða skyldna né á réttindi hvaða launamanna sem er gagnvart framsalshafanum og/eða framseljandanum að því er varðar þau réttindi eða skyldur.

3. Að aðilaskiptum loknum skal framsalshafi virða þau launakjör og starfsskilyrði, sem samþykkt hafa verið í almennum kjarasamningi, með sömu skilmálum og giltu fyrir framseljanda, þar til samningi verður sagt upp eða hann rennur út eða þar til annar kjarasamningur öðlast gildi eða kemur til framkvæmda.

Aðildarríkjunum er heimilt að stytta tímabilið sem launakjörum og starfsskilyrðum er haldið óbreyttum enda vari þetta tímabil eigi skemur en eitt ár.

4. a) Ákvæði 1. og 3. mgr. gilda ekki um rétt launamanna til bóta vegna elli, örorku eða til eftirlifenda þegar um er að ræða viðbótarlífeyrissjóði fyrir eina eða fleiri starfsstéttir sem eru utan lögskipaðra almannatryggingakerfa í aðildarríkjunum, nema aðildarríkin kveði á um annað.

b) Jafnvel þegar aðildarríki kveða ekki á um, samkvæmt a-lið, að 1. og 3. mgr. gildi að því er varðar slík réttindi skulu aðildarríkin gera nauðsynlegar ráðstafanir til að vernda hagsmuni launamanna og hagsmuni þeirra sem starfa ekki lengur við atvinnurekstur framseljanda á þeim tíma sem gengið er frá aðilaskiptum, varðandi áunninn eða væntanlegan rétt þeirra til bóta vegna elli, að meðtöldum bótum til eftirlifenda, í viðbótarlífeyrissjóðum þeim sem um getur í a-lið.

4. gr.

1. Aðilaskipti að fyrirtæki, atvinnurekstri eða hluta fyrirtækis eða atvinnurekstrar geta ein sér ekki verið ástæða fyrir uppsögn af hálfu framseljanda eða framsalshafa. Ákvæði þetta skal ekki koma í veg fyrir uppsagnir af efna-hagslegum eða tæknilegum ástæðum, eða sem rekja má til skipulagsbreytinga er hafa í för með sér breytingar á starfs-mannahaldi.

Aðildarríkin geta kveðið á um að fyrsta undirgrein hér að framan gildi ekki um tiltekna afmarkaða hópa launamanna sem falla ekki undir lög aðildarríkjanna eða viðteknar venjur um vernd gegn uppsögnum.

2. Sé ráðningarsamningi eða ráðningarsambandi rift vegna þess að aðilaskiptin hafi í för með sér verulegar breytingar á vinnuskilyrðum launamanni í óhag skal litið svo á að vinnuveitandinn beri ábyrgð á riftun ráðningarsamningsins eða ráðningarsambandsins.

5. gr.

1. Kveði aðildarríkin ekki á um annað gilda 3. og 4. gr. ekki um aðilaskipti að fyrirtæki, atvinnurekstri eða hluta fyrirtækis eða atvinnurekstrar ef bú framseljanda hefur verið tekið til gjaldþrotaskipta eða hliðstæðrar gjaldþrotameðferðar vegna ógjaldfærni sem hafin var með skiptameðferð á eignum framseljanda fyrir augum og sem er í umsjón lögbærra stjórnvalda (sem getur verið skiptastjóri sem viðurkenndur er af lögbærum stjórnvöldum).

2. Þegar 3. og 4. gr. gilda um aðilaskipti meðan á gjaldþrotameðferð stendur, sem var hafin vegna framseljanda (hvort sem meðferðin hefur verið hafin með skiptameðferð á eignum framseljanda fyrir augum eða ekki) og að því tilskildu að slík meðferð sé undir stjórn lögbærra stjórnvalda (sem getur verið skiptastjóri sem er ákveðinn samkvæmt landslögum) er aðildarríki heimilt að kveða á um að:

- a) þrátt fyrir 1. mgr. 3. gr. skuli skuldir framseljanda vegna hvers konar ráðningarsamninga eða ráðningarsambanda, sem koma til greiðslu fyrir aðilaskiptin eða áður en gjaldþrotameðferð hefst ekki færast yfir á framsalshafa, að því tilskildu að slík meðferð leiði, samkvæmt lögum aðildarríkisins, til verndar sem er að minnsta kosti jafngild þeirri sem kveðið er á um varðandi aðstæður sem falla undir tilskipun ráðsins 80/987/EBE frá 20. október 1980 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um vernd til handa launþegum verði vinnuveitandi gjaldþrota⁽¹⁾, og, eða að öðrum kosti, að,
- b) framsalshafa, framseljanda eða einstaklingi eða einstaklingum sem gegna hlutverki framseljanda annars vegar og fulltrúum launamanna hins vegar sé heimilt, samræmist það gildandi lögum og viðteknum venjum, að samþykkja breytingar á launakjörum og starfskilyrðum launamanna, sem er ætlað að standa vörð um atvinnutækifæri með því að tryggja að fyrirtæki, atvinnurekstur eða hluti fyrirtækis eða atvinnurekstrar haldi velli.

3. Aðildarríki er heimilt að beita b-lið 20. mgr. við aðilaskipti ef framseljandi á í alvarlegum fjárhagsörðugleikum, eins og þeir eru skilgreindir í landslögum, að því tilskildu að lögbær stjórnvöld lýsi yfir slíku ástandi og að dómstólar geti haft eftirlit með því, og með því skilyrði að slík ákvæði hafi þegar verið til staðar í innlendum lögum fyrir 17. júlí 1998.

Framkvæmdastjórnin skal leggja fram skýrslu um áhrif þessa ákvæðis fyrir 17. júlí 2003 og leggja viðeigandi tillögur fyrir ráðið.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 283, 20.10.1980, bls. 23. Tilskipuninni var síðast breytt með aðildarlögnum frá 1994.

4. Aðildarríki skulu gera viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að gjaldþrotameðferð sé ekki misnotuð í þeim tilgangi að svifta launamenn þeim réttindum sem kveðið er á um í þessari tilskipun.

6. gr.

1. Að svo miklu leyti sem fyrirtæki, atvinnurekstur eða hluti fyrirtækis eða atvinnurekstrar heldur sjálfstæði sínu skulu fulltrúar eða fulltrúanefnd þeirra launamanna, sem aðilaskiptin snerta, halda réttarstöðu sinni og starfi, með sömu launakjörum og starfsskilyrðum og áður en aðilaskiptin áttu sér stað, samkvæmt lögum, stjórnsýslufyrirmælum eða samningi, að því tilskildu að nauðsynlegum skilyrðum fyrir skipan fulltrúanefndar launamanna sé fullnægt.

Ákvæði fyrstu undirgreinar gilda ekki ef nauðsynlegum skilyrðum fyrir nýrri útnefningu fulltrúa launamanna eða nýrri skipan fulltrúanefndar launamanna er fullnægt samkvæmt lögum og stjórnsýsluákvæðum aðildarríkjanna eða viðteknum venjum þar eða með samningi við fulltrúa launamanna.

Ef bú framseljanda er tekið til gjaldþrotaskipta eða hliðstæðrar gjaldþrotameðferðar vegna ógjaldfærni, sem hafin var með skiptameðferð á eignum framseljanda fyrir augum og sem er í umsjón lögbærra stjórnvalda (sem getur verið skiptastjóri sem viðurkenndur er af lögbærum stjórnvöldum), er aðildarríkjum heimilt að gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að tilhlýðilegt fyrir svar sé haft fyrir launmönnum, sem fylgt hafa við aðilaskipti, fram að nýjum kosningum eða nýrri skipan fulltrúa launamanna.

Haldi fyrirtæki, atvinnurekstur eða hluti fyrirtækis eða atvinnurekstrar ekki sjálfstæði sínu skulu aðildarríkin gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að haft sé áfram tilhlýðilegt fyrir svar fyrir launamönnum, sem fylgt hafa við aðilaskipti og haft var fyrir svar fyrir áður en aðilaskiptin áttu sér stað, í þann tíma sem nauðsynlegur er til að ný útnefning eða ný skipan fulltrúanefndar launamanna megi fara fram í samræmi við landslög og viðteknar venjur.

2. Missi fulltrúar þeirra launamanna, sem aðilaskipti snerta, umboð sitt vegna aðilaskiptanna skulu fulltrúarnir áfram njóta verndar þeirrar sem kveðið er á um í lögum og stjórnsýslufyrirmælum eða samkvæmt viðteknum venjum í aðildarríkjunum.

III. KAFLI

Upplýsingar og samráð

7. gr.

1. Þess skal krafist af framseljanda og framsalshafa að þeir upplýsi fulltrúa launamanna, sem aðilaskipti snerta, um eftirfarandi:

- dagsetningu eða fyrirhugaða dagsetningu aðilaskiptanna,
- ástæðuna fyrir aðilaskiptunum,
- lagalegar, efnahags- og félagslegar afleiðingar aðilaskiptanna fyrir launamennina,
- fyrirhugaðar ráðstafanir vegna launamanna.

Framseljandi skal veita fulltrúum launamanna sinna slíkar upplýsingar með góðum fyrirvara áður en af aðilaskiptum verður.

Framsalshafi skal veita fulltrúum launamanna sinna slíkar upplýsingar með góðum fyrirvara og hvernig sem á stendur áður en aðilaskipti fara að hafa bein áhrif á starfs- og ráðningarskilyrði launþega.

2. Hafi framseljandi eða framsalshafi í huga að gera ráðstafanir vegna launamanna sinna skal hann ráðfæra sig við fulltrúa launamanna með góðum fyrirvara í því skyni að ná samkomulagi um þær.

3. Þau aðildarríki, þar sem kveðið er á um í lögum og stjórnsýslufyrirmælum að fulltrúum launamanna sé heimilt að snúa sér til gerðardóms til að fá skorið úr um þær ráðstafanir sem gerðar eru vegna launamanna, geta takmarkað þær skuldbindingar, sem kveðið er á um í 1. og 2. mgr., við aðilaskipti er leiða til breytinga á rekstrinum og líklegt er að verði til verulegs óhagræðis fyrir talsverðan hluta launamannanna.

Upplýsingarnar og samráðið skal að minnsta kosti taka til þeirra ráðstafana sem fyrirhugaðar eru varðandi launamennina.

Skýlt er að veita upplýsingar og hefja samráð með góðum fyrirvara áður en þær breytingar á rekstrinum, sem um getur í fyrstu undirgrein, koma til framkvæmda.

4. Skuldbindingarnar sem mælt er fyrir um í þessari grein skulu gilda hvort sem ákvörðunin, sem leiddi til aðilaskiptanna, var tekin af vinnuveitanda eða af fyrirtæki sem vinnuveitandi heyrir undir.

Að því er varðar meint brot á kröfum um upplýsingar og samráð, sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun, eru ekki tekin gild þau rök að slíkt brot hafi átt sér stað vegna þess að fyrirtækið, sem vinnuveitandinn heyrir undir, hafi ekki látið upplýsingar í té.

5. Aðildarríkjum er heimilt að takmarka þær skuldbindingar sem mælt er fyrir um í 1., 2. og 3. mgr. við fyrirtæki eða atvinnurekstur sem uppfylla skilyrði fyrir kosningu eða útnefningu sameiginlegrar nefndar, sem kemur fram fyrir hönd launamanna, að því er varðar starfsmannafjölda.

6. Aðildarríki skulu kveða á um að í fyrirtækjum eða atvinnurekstri þar sem launamenn eiga enga fulltrúa, án þess að eiga sjálfir neina sök þar á, skuli hlutaðeigandi launamönnum tilkynnt fyrirfram um:

- dagsetningu eða fyrirhugaða dagsetningu aðilaskiptanna,
- ástæðuna fyrir aðilaskiptunum,
- lagalegar, efnahags- og félagslegar afleiðingar aðilaskiptanna fyrir launamennina,

fyrirhugaðar ráðstafanir vegna launamanna.

IV. KAFLI

Lokaákvæði

8. gr.

Tilskipun þessi hefur ekki áhrif á rétt aðildarríkjanna til að beita eða koma á lögum eða stjórnsýslufyrirmælum sem eru launamönnum hagstæðari eða að stuðla að eða heimila kjarasamninga eða samninga milli aðila vinnumarkaðarins sem eru launamönnum hagstæðari.

9. gr.

Aðildarríki skulu fella inn í réttarkerfi sín nauðsynlegar ráðstafanir til að allir launamenn og fulltrúar launamanna, sem telja að gengið hafi verið á þeirra hlut með því að skuldbindingum er leiða af þessari tilskipun hafi ekki verið fullnægt, geti leitað fullnustu krafna sinna með málarekstri eftir að málinu kann að hafa verið skotið til annarra lögbærra yfirvalda.

10. gr.

Framkvæmdastjórnin skal leggja fyrir ráðið greiningu á áhrifum ákvæða þessarar tilskipunar fyrir 17. júlí 2006. Hún skal leggja til hvers konar breytingar sem kunna að virðast nauðsynlegar.

11. gr.

Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni þau ákvæði úr lögum og stjórnsýslufyrirmælum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

12. gr.

Tilskipun 77/187/EBE, eins og henni var breytt með tilskipuninni, sem um getur í A-hluta I. viðauka, samanber þó skyldur aðildarríkjanna varðandi frest til framkvæmda sem gefinn er í B-hluta I. viðauka, falli úr gildi.

Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu tilskipunina sem tilvísanir í þessa tilskipun og skulu þær lesnar með hliðsjón af samanburðartöflunni í II. viðauka

13. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

14. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 12. mars 2001.

Fyrir hönd ráðsins,

B. RINGHOLM

forseti.

I. VIÐAUKI

A-HLUTI

Niðurfelld tilskipun og breytingartilskipun hennar

(sem um getur í 12. gr.)

Tilskipun ráðsins 77/187/EBE (Stjtíð. EB L 61, 5.3.1977, bls. 26)

Tilskipun ráðsins 98/50/EB (Stjtíð. EB L 201, 17.7.1998, bls. 88)

B-HLUTI

Frestur til að setja innlend lög

(sem um getur í 12. gr.)

Tilskipun	Frestur til að setja innlend lög
77/187/EBE	16. febrúar 1979
98/50/EB	17. júlí 2001

II. VIÐAUKI

SAMANBURÐARTAFLA

Tilskipun 77/187/EBE	Þessi tilskipun
1. gr.	1. gr.
2. gr.	2. gr.
3. gr.	3. gr.
4. gr.	4. gr.
4. gr. a	5. gr.
5. gr.	6. gr.
6. gr.	7. gr.
7. gr.	8. gr.
7. gr. a	9. gr.
7. gr. b	10. gr.
8. gr.	11. gr.
—	12. gr.
—	13. gr.
—	14. gr.
—	I. VIÐAUKI
—	II. VIÐAUKI

TILMÆLI FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2002/EES/37/16

frá 4. apríl 2001

um meginreglur fyrir aðila sem vinna utan dómstóla að úrlausn deilumála sem varða neytendur(*)

(tilkynnt með númeri C(2001) 1016)

(2001/310/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 211. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í því skyni að tryggja öfluga neytendavernd og stuðla að tiltrú neytenda skal bandalagið tryggja að neytendur hafi einfaldan og skilvirkan aðgang að kærurétti og hvetji til og greiði fyrir lausn deilumála, sem varða neytendur, á frumstigi.
- 2) Stöðug þróun nýrra viðskiptahátta að því er varðar neytendur, svo sem rafrænna viðskipta og áætlaðrar aukningar í viðskiptum yfir landamæri, útheimtir að gefa skuli sérstakan gaum að því að skapa tiltrú neytenda, einkum með því að tryggja greiðan aðgang að hagnýtum, skilvirkum og ódýrum leiðum til að leggja fram kvartanir, þar með talinn aðgangur með rafrænum hætti. Í aðgerðaáætlun um rafræna Evrópu, sem samþykkt var á fundi Evrópuráðsins í Feira 19. og 20. júní 2000, kemur það fram að til þess að rafræn viðskipti eigi að nýtast til fulls þurfi að styrkja tiltrú neytenda, í samvinnu við neytendahópa, iðnaðinn og aðildarríkin, með því að stuðla að aðgangi að óhefðbundnum kerfum í úrlausnum deilumála.
- 3) Þann 30. mars 1998 samþykkti framkvæmdastjórnin tilmæli 98/257/EB um þær meginreglur sem gilda um aðila sem annast lausn deilumála á sviði neytendamála utan dómstóla ⁽¹⁾. En gildissvið þessara tilmæla takmarkaðist hins vegar við málsmæðferðir sem, hvaða nafni sem þær kunna að nefnast, leiða til samkomulags í deilumáli fyrir atbeina þriðja aðila sem leggur til eða fyrirskipar úrlausn. Þau náðu ekki til málsmæðferða sem miða eingöngu að því að koma deiluaðilum saman til að hægt sé að sannfæra þá um að finna beri sameiginlega lausn.
- 4) Með ályktun ráðsins frá 25. maí 2000 um net innlendra aðila um gervallt bandalagið til að ná samkomulagi utan dómstóla í deilumálum á sviði neytendamála ⁽²⁾ benti ráðið á að þeir aðilar, sem vinna utan dómstóla og falla ekki undir gildissvið tilmæla 98/257/EB, gegna gagnlegu hlutverki fyrir neytendur og fór þess á leit við framkvæmdastjórnina að hún þróaði, í náinni samvinnu við aðildarríkin, sameiginlegar viðmiðanir til að meta slíka aðila sem ætti m.a. að tryggja gæði, sanngirni og skilvirkni. Einkum kom þar fram að aðildarríkin beittu slíkum viðmiðunum til þess að

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 109, 19.4.2001, bls. 56, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 160/2001 frá 18. janúar 2002 um breytingu á XIX. viðauka (Neytendavernd) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 13, 7.3.2002, bls. 23.

⁽¹⁾ Tilmæli framkvæmdastjórnarinnar frá 30. mars 1998 um þær meginreglur sem gilda um aðila sem annast lausn deilumála á sviði neytendamála utan dómstóla EB L 115, 17.4.1998, bls. 31).

⁽²⁾ Stjtið. EB C 155, 6.6.2000, bls. 1.

netið, sem um getur í vinnuskjali framkvæmdastjórnarinnar um myndun evrópsks nets fyrir mál sem rekin eru utan dómstóla (EEJ-Net), tæki til slíkra aðila eða kerfa ⁽¹⁾.

- 5) Í 17. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2000/31/EB frá 8. júní 2000 um tiltekna lagalega þætti þjónustu, einkum rafrænna viðskipta, í tengslum við upplýsingasamfélagið á innri markaðnum („tilskipun um rafræn viðskipti“) ⁽²⁾ er mælt fyrir um að aðildarríkin skuli tryggja að löggjöf þeirra hindri ekki notkun kerfa, sem tiltæk eru samkvæmt innlendum lögum, til að ná samkomulagi í deilumálum utan dómstóla.
- 6) Rafræn viðskipti greiða fyrir viðskiptum yfir landamæri milli fyrirtækja og neytenda. Í slíkum viðskiptum er oft um lítil verðmæti að ræða og þess vegna þarf úrlausn deilumála að vera einföld, hraðvirk og ódýr. Ný tækni getur stuðlað að þróun á rafrænum kerfum til að ná samkomulagi í deilumálum, fyrirkomulagi til að leysa deilumál milli lögsagnarumdæma á skilvirkan hátt án þess að þörf sé á að aðilar hittist augliti til auglitis, og skal því hvetja til slíks fyrirkomulags með meginreglum sem tryggja stöðuga og áreiðanlega staðla til að vekja traust hjá öllum notendum.
- 7) Í niðurstöðum sem samþykktar voru 29. maí 2000 ⁽³⁾ hvatti ráðið framkvæmdastjórnina til að semja grænbók um óhefðbundnar aðferðir til lausnar deilumála samkvæmt einkamála- og verslunarrétti til að gera úttekt á og endurskoða aðstæður sem fyrir eru og hefja víðtækt samráð.
- 8) Í áliti Evrópuþingsins um tillögu að reglugerð um lögsögu og viðurkenningu og fullnustu dóma í einkamálarétti og viðskiptamálum ⁽⁴⁾ kemur fram þörf á að mun oftar sé gripið til þess að finna lausn utan dómstóla á deilumálum vegna viðskipta neytenda, einkum þegar aðilarnir eiga lögheimili í mismunandi aðildarríkjum og með tilliti til þess kostnaðar og þeirra tafa sem fylgir því að leita til dómstóla. Ráðið og framkvæmdastjórnin lögðu áherslu á, í yfirlýsingu sinni um samþykkt á framangreindri reglugerð, að almennt hafa neytandi og fyrirtæki hag af því að reyna að ná sáttum í deilumálum á vinsamlegan hátt áður en leitað er til dómstóla og ítrekuðu mikilvægi þess að halda áfram að vinna að óhefðbundnum aðferðum við lausn deilumála á vettvangi Evrópu-bandalagsins.
- 9) Meginreglurnar, sem settar eru fram í þessum tilmælum, hafa ekki áhrif á meginreglurnar, sem mælt er fyrir um í tilmælum framkvæmdastjórnarinnar 98/257/EB og ber að taka tillit til í málsmeðferðum utan dómstóla sem, hvaða nafni sem þær kunna að nefnast, leiða til sátta í deilumáli fyrir atbeina þriðja aðila sem leggur aðilunum til eða fyrirskipar úrlausn oftast með formlegri ákvörðun hvort sem hún er skuldbindandi eða ekki. Gildandi meginreglur skulu í heiðri hafðar við málsmeðferðir þriðja aðila, hvaða nafni sem þær kunna að nefnast, sem stuðla að lausn deilumála á sviði neytendamála með því að koma deiluaðilum saman og aðstoða þá við að finna sameiginlega lausn, t.d. með því að koma með óformlegar tillögur um samkomulag. Meginreglurnar takmarkast við málsmeðferðir við lausn deilumála á sviði neytendamála sem er ætlað að koma í staðinn fyrir lausn deilumála fyrir dómstólum. Þess vegna er kvartanakerfi fyrir viðskiptavinum sem fyrirtæki starfrækir og leysir mál beint með neytandanum, eða ef þriðji aðili framkvæmir slíka þjónustu gegnum eða fyrir hönd fyrirtækis, útilokað þar sem það er hluti af venjubundnum viðræðum milli aðilanna áður en málið er orðið að deilumáli sem vísa ætti til þriðja aðila, sem ber ábyrgð á lausn deilumála, eða dómstóla.
- 10) Tryggja skal óhlutdrægni þessara málsmeðferða við lausn deilumála til að tryggj sé að allir aðilar séu þess fullvissir að sanngirni verði gætt. Hvort heldur það er einstaklingur eða hópur, sem ber ábyrgð á málsmeðferð við lausn deilumáls, skal gera viðeigandi ráðstafanir til að tryggja óhlutdrægni og að aðilarnir fái upplýsingar sem sýna fram á óhlutdrægni og hæfni þess aðila svo að þeir hafi nægilegar upplýsingar til að ákveða hvort þeir vilja taka þátt í málsmeðferðinni.

⁽¹⁾ SEC(2000) 405. Sjá vefsíðu: http://europa.eu.int/comm/consumers/policy/developments/acce_just/acce_just06_en.pdf

⁽²⁾ Stjótið. EB L 178, 17.7.2000, bls. 1.

⁽³⁾ SI (2000) 519.

⁽⁴⁾ Áliti var skilað 21. september 2000 um reglugerð (EB) nr. 44/2001 (Stjótið. EB L 12, 16.1.2001, bls. 1).

- 11) Til þess að tryggja að báðir aðilar hafi aðgang að nauðsynlegum upplýsingum þarf að tryggja gagnsæi málsmeðferðarinnar. Aðilinn sem er ábyrgur fyrir málsmeðferðinni skal skrá umsamda lausn sem fallist var á og gera hana aðgengilega fyrir aðilana til að hindra að síðar komi upp óvissa eða misskilningur.
- 12) Til þess að þessar málsmeðferðir við lausn deilumála yfir landamæri verði skilvirkari þurfa þær að vera aðgengilegar og tiltækar báðum aðilum hvar sem þeir eru staðsettir. Einkum skal hvetja til notkunar á rafrænum miðlum til að auðvelda þetta.
- 13) Ef slíkar málsmeðferðir eiga að vera raunhæfur kostur, í stað þess að deilumál fari fyrir dómstóla, skal markmiðið með þeim vera að yfirstíga vandamál sem fela í sér kostnað, töf, málaflækjur og málflutning. Ráðstafanir, sem tryggja hlutfallslegan kostnað eða engan, auðveldari aðgang, skilvirkni, eftirlit með framvindu deilumálsins og að aðilunum séu veittar upplýsingar, eru nauðsynlegar til að tryggja árangur.
- 14) Skv. 6. gr. Evrópusáttmálans um verndun mannréttinda og mannfrelsis er aðgengi að dómstólum grundvallarréttindi. Þar sem lög bandalagsins tryggja frjálsa vöruflutninga og frjálsa þjónustustarfsemi innan hins sameiginlega markaðar er eðlileg afleiðing þess frelsis að atvinnurekendur og neytendur geti, ef ná þarf sáttum í málum sem tengjast atvinnustarfsemi þeirra, farið með mál fyrir dómstóla í aðildarríki á sama hátt og ríkisborgarar þess aðildarríkis. Málsmeðferð við lausn deilumála á sviði neytendamála getur ekki komið í stað málsmeðferðar fyrir dómstóli. Beiting slíkra málsmeðferða skal ekki svipta neytendur réttinum til málsóknar fyrir dómstólum enda þótt málsmeðferð utan dómstóla hafi verið notuð, nema þeir samþykki það sérstaklega, í fullri vitneskju um allar staðreyndir og aðeins eftir að málið er orðið að deilumáli.
- 15) Gæta skal sanngirni við málsmeðferðir með því að leyfa aðilunum að láta í té hvers kyns nauðsynlegar og viðhlítandi upplýsingar. Það ræðst af skipulagi málsmeðferðarinnar hvort fara skuli með upplýsingar sem aðilarnir láta í té sem trúnaðarmál nema þeir samþykki annað sérstaklega eða, ef andmælaréttur er nýttur á einhverju stigi, gera viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að sanngirni sé við höfð. Ráðstafanir skulu fyrirhugaðar til að hvetja til og hafa eftirlit með samstarfi aðilanna í málsmeðferðinni, einkum með því að afla upplýsinga sem kunna að vera nauðsynlegar fyrir sanngjarna lausn deilumálsins.
- 16) Áður en aðilarnir samþykkja þá lausn sem lögð er til, um hvernig skuli ná samkomulagi í deilumáli skal veita þeim sanngjarnan frest til að íhuga upplýsingarnar og möguleg skilyrði eða skilmála.
- 17) Til þess að tryggja að málsmeðferðir séu sanngjarnar og sveigjanlegar og að neytendur eigi kost á upplýstu vali þarf að veita þeim skýrar og skiljanlegar upplýsingar svo að þeir geti velt fyrir sér hvort þeir eigi að samþykkja lausnina sem lögð er til, fengið ráðleggingar ef þeir óska þess eða íhugað aðra valkosti.
- 18) Í gagnagrunni framkvæmdastjórnarinnar, yfir aðila sem bera ábyrgð á að leysa deilumál á sviði neytendamála utan dómstóla, koma fram upplýsingar sem aðildarríkin láta í té varðandi notkun slíkra aðila, sem falla undir gildissvið þessara tilmæla og sem koma að lausn deilumála á sviði neytendamála, á slíkum meginreglum, í því skyni að taka þátt í evrópsku neti fyrir mál sem rekin eru utan dómstóla (EEJ-Net).
- 19) Loks virðist, við þessar aðstæður, nauðsynlegt að setja fram, á grundvelli bandalagsins, meginreglur fyrir þá aðila sem bera ábyrgð á málsmeðferð við lausn deilumála á sviði neytendamála sem meginreglurnar í tilmælum 98/257/EB taka ekki til, til að hægt sé, á þessu mikilvæga sviði, að styðja og bæta við framtak aðildarríkjanna við að koma á öflugri neytendavernd í samræmi við 153. gr. sáttmálans. Þær ganga ekki lengra en nauðsyn krefur til að tryggja snurðulausa málsmeðferð við lausn deilumála utan dómstóla. Þessar meginreglur eru þannig í samræmi við dreifræðisregluna,

LAGT TIL EFTIRFARANDI:

Að allir núverandi og tilvonandi aðilar sem sjá um málsmeðferðir í lausn deilumála á sviði neytendamála utan dómstóla, sem gildissvið þessara tilmæla tekur til og eins og skilgreint er í I. hluta, hafi í heiðri þær meginreglur sem settar eru fram í II. hluta:

I. GILDISSVIÐ

1. Tilmæli þessi gilda um þriðju aðila sem bera ábyrgð á málsmeðferðum við lausn deilumála á sviði neytendamála sem fara fram utan dómstóla, hvaða nafni sem þær nefnast, og reyna að leysa deilumál með því að koma deiluaðilum saman til að hægt sé að sannfæra þá um að finna beri sameiginlega lausn.
2. Þetta gildir ekki um kvartanakerfi fyrir viðskiptavinum sem fyrirtæki sinnir þar sem mál eru leyst beint með neytandanum eða um kerfi sem sér um slíka þjónustu gegnum eða fyrir hönd fyrirtækis.

II. MEGINREGLUR

A. Óhlutdrægni

Óhlutdrægni skal tryggð með því að sjá til þess að þeir sem ábyrgir eru fyrir málsmeðferðinni:

- a) séu skipaðir í ákveðinn tíma og ekki skal vera hægt að víkja þeim úr starfi án gildrar ástæðu;
- b) eigi ekki á hættu hugsanlega eða raunverulega hagsmunaárekstra við viðkomandi aðila;
- c) sýni báðum aðilum fram á óhlutdrægni og hæfni sína áður en málsmeðferð hefst.

B. Gagnsæi

1. Tryggja skal gagnsæi málsmeðferðarinnar.
2. Upplýsingar um tengiliði, framkvæmd málsmeðferðarinnar og hvort hún sé fyrir hendi skulu vera tiltækar aðilunum á einföldu máli svo að þeir geti nálgast þær og haft í huga áður en þeir leggja fram deilumál.
3. Einkum skulu upplýsingar liggja fyrir um:
 - a) hvernig málsmeðferðin fer fram, tegundir deilumála sem hún nær yfir og hömlur á framkvæmd hennar, ef einhverjar eru;
 - b) reglur um hvers kyns forkröfur sem aðilarnir gætu þurft að uppfylla, ef einhverjar eru, og aðrar málsmeðferðarreglur, nánar tiltekið reglur um framkvæmd málsmeðferðar og tungumálin sem notuð verða í henni;
 - c) kostnaðinn, ef einhver er, sem aðilarnir skulu bera;
 - d) tímaáætlunina sem gildir um málsmeðferðina, einkum með tilliti til þess um hvers konar deilumál er að ræða;
 - e) efnisákvæði laga sem kunna að gilda (lagaákvæði, besta framkvæmd innan starfsgreinar, sanngirnissjónarmið, siðareglur);
 - f) hlutverk málsmeðferðarinnar við að koma með lausn á deilumáli;
 - g) stöðu umsaminnar lausnar á deilumálinu, ef einhver er.
4. Ef aðilar hafa samið um lausn á deilumáli skal hún skráð á varanlegan miðil og skýrt greinilega frá þeim skilmálum og forsendum sem hún byggist á. Báðir aðilar skulu hafa aðgang að þeirri skrá.
5. Upplýsingar um framkvæmd málsmeðferðar skal vera aðgengileg almenningi, þar með talið:
 - a) fjöldi og gerðir kvartana sem hafa borist og hvernig þeim lyktaði;

- b) tíminn sem fer í að leysa úr kvörtunum;
- c) kerfisbundin vandamál sem tengjast kvörtunum;
- d) samræmisskrá, ef hún er þekkt, um umsamdar lausnir.

C. Skilvirkni

1. Tryggja skal skilvirkni málsmeðferðarinnar.
2. Hún skal vera aðgengileg og tiltæk báðum aðilum, til dæmis með rafrænum hætti, án tillits til þess hvar aðilarnir eru staðsettir.
3. Málsmeðferðin skal annaðhvort vera neytendum að kostnaðarlausu eða nauðsynlegur kostnaður skal vera hlutfallslegur miðað við fjárhæðina sem deilt er um og skal honum jafnframt stillt í hóf.
4. Aðilarnir skulu hafa aðgang að málsmeðferðinni jafnvel þótt þeir séu ekki skuldbundnir til að notfæra sér lögfræðiaðstoð. Samt sem áður skal ekki vinna gegn því að aðilar geri þriðja aðili að fulltrúa sínum eða njóti aðstoðar hans á einhverjum eða öllum stigum málsmeðferðarinnar.
5. Þegar deilumál hefur verið lagt fram skal fjalla um það á eins skömmum tíma og auðið er í samræmi við eðli þess. Sá aðili sem ber ábyrgð á málsmeðferðinni skal skoða framvindu hennar reglulega til að ganga úr skugga um að verið sé að fjalla um deilumál aðilanna skjótt og á tilhlýðilegan hátt.
6. Sá aðili sem ber ábyrgð á málsmeðferðinni skal skoða breytni aðilanna vandlega til að ganga úr skugga um að þeir leitist við að finna viðeigandi, sanngjarna og tímanlega lausn á deilumálinu. Ef breytni eins aðila er ófullnægjandi skulu báðir aðilar fá vitneskju um það svo að þeir geti íhugað hvort halda skuli áfram málsmeðferðinni við lausn deilumálsins.

D. Sanngirni

1. Tryggja skal sanngirni málsmeðferðarinnar. Einkum:
 - a) skal upplýsa aðilana um rétt sinn til að neita að taka þátt í eða draga sig til baka frá málsmeðferð hvenær sem er og hafa aðgang að lagakerfinu eða einhverju öðru kvartanakerfi utan dómstóla á öllum stigum ef þeir eru óánægðir með framkvæmd eða framvindu málsmeðferðarinnar;
 - b) skal báðum aðilum vera frjálst og auðvelt að leggja fram til málsmeðferðarinnar rök, upplýsingar eða sönnunargögn sem tengjast máli þeirra, á trúnaðargrundvelli, nema aðilarnir hafa gert með sér samkomulag um að senda slíkar upplýsingar áfram til mótaðilans. Ef þriðji aðili leggur fram mögulega lausn í deilumálinu, á einhverju stigi, skal hvor aðili um sig fá tækifæri til að útskýra mál sitt og gera athugasemdir við rök, upplýsingar eða sönnunargögn mótaðilans;
 - c) skal hvetja báða aðilana til að sýna fullan samstarfsvilja í málsmeðferðinni, einkum með því að láta í té upplýsingar sem eru nauðsynlegar til að sanngjörn lausn fái stíð í deilumálinu;
 - d) skulu aðilarnir sem samþykkja lausn sem lögð er fram í deilumálinu fá sanngjarnan frest til að íhuga þá lausn.
2. Áður en neytandinn samþykkir lausn sem lögð hefur verið fram skal veita honum upplýsingar um eftirtalin atriði á skýru og auðskiljanlegu máli:
 - a) hann ræður hvort hann samþykkir lausnina sem lögð er fram;
 - b) lausnin sem lögð er fram kann að vera óhagstæðari en niðurstaða sem fengin er með lagaúrskurði;
 - c) hann á rétt á að leita ráða hjá óháðum aðilum áður en hann samþykkir eða hafnar lausninni sem lögð er fram;
 - d) málsmeðferðin útilokar ekki þann valkost að vísa deilumálinu til annars kerfis sem fæst við lausn deilumála utan dómstóla, einkum innan gildissviðs tilmæla 98/257/EB, eða að lögð sé fram lagaleg kvörtun í eigið dómkerfi;
 - e) stöðu umsaminnar lausnar.

ÞESSUM TILMÆLUM

er beint til aðildarríkja, að svo miklu leyti sem þau snerta þau, með tilliti til þeirra málsmeðferða sem eru til þess gerðar að auðvelda að lausn fáiist á deilumálum á sviði neytendamála utan dómstóla og með tilliti til einstaklinga eða lögaðila sem bera ábyrgð á að stofna til eða reka slíkar málsmeðferðir.

Gjört í Brussel 4. apríl 2001.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2000/53/EB

2002/EES/37/17

frá 18. september 2000

um úr sér gengin ökutæki(*)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS Hafa,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 1. mgr. 175. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 251. gr. í sáttmálanum, á grundvelli sameiginlegs texta sáttanefndarinnar frá 23. maí 2000 ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Samræma ber ólíkar innlendar ráðstafanir varðandi úr sér gengin ökutæki í fyrsta lagi til þess að halda í lágmarki áhrifum úr sér genginna ökutækja á umhverfið og stuðla þannig að því að vernda, varðveita og bæta gæði umhverfisins og spara orku, og í öðru lagi til þess að tryggja eðlilega starfsemi innri markaðarins og komast hjá röskun á samkeppni innan bandalagsins.
- 2) Nauðsynlegt er að setja ramma, sem nær til gervalls bandalagsins, til að tryggja samræmi milli innlendra aðferða við að ná framangreindum markmiðum, einkum að því er varðar hönnun ökutækja með tilliti til endurvinnslu og endurnýtingar, kröfur sem eru gerðar til söfnunar- og meðhöndlunarstöðva og við að ná markmiðum um endurnotkun, endurvinnslu og endurnýtingu með tilliti til dreifræðisreglunnar og mengunarbótareglunnar.
- 3) Á hverju ári falla til innan bandalagsins 8 til 9 milljón tonn úrgangs vegna úr sér genginna ökutækja sem verður að meðhöndla á réttan hátt.
- 4) Til þess að varúðarreglan og reglan um fyrirbyggjandi aðgerðir komist til framkvæmda og í samræmi við áætlun bandalagsins varðandi meðhöndlun úrgangs skal draga úr myndun úrgangs eins og frekast er unnt.
- 5) Enn fremur er það grundvallarregla að úrgangur skuli endurnotaður eða endurnýttur og að endurnotkun eða endurvinnsla hafi forgang.

6) Aðildarríkin skulu gera ráðstafanir til að tryggja að aðilar í atvinnurekstri komi á fót kerfi til söfnunar, meðhöndlunar og endurnýtingar á úr sér gengnum ökutækjum.

7) Aðildarríkin skulu tryggja að sá sem hefur úr sér gengna ökutækið síðast í vörslu sinni og/eða eigandinn geti farið með það til viðurkenndrar meðhöndlunarstöðvar sér að kostnaðarlausu þar sem markaðsvirði ökutækisins er ekkert eða neikvætt. Aðildarríkin skulu tryggja að framleiðendur greiði verulegan hluta eða allan kostnað sem hlýst af því að hrinda þessum ráðstöfunum í framkvæmd. Þetta skal ekki valda hindrun á eðlilegri virkni markaðsaflanna.

8) Tilskipun þessi skal ná til ökutækja og úr sér genginna ökutækja þar með talið íhluta og smíðafnis þeirra, einnig varahluta, með fyrirvara um öryggisstaðla, losun út í andrúmsloftið og hávaðaeftirlit.

9) Í tilskipun þessari eru notuð sömu hugtök og í nokkrum gildandi tilskipunum, nánar tiltekið í tilskipun ráðsins 67/548/EBE frá 27. júní 1967 um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum um flokkun, þökkun og merkingu hættulegra efna ⁽⁴⁾, tilskipun ráðsins 70/156/EBE frá 6. febrúar 1970 um samræmingu laga aðildarríkjanna um gerðarviðurkenningu á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra ⁽⁵⁾, og tilskipun ráðsins 75/442/EBE frá 15. júlí 1975 um úrgang ⁽⁶⁾.

10) Fornökutæki, það er söguleg ökutæki eða ökutæki sem hafa gildi fyrir safnara eða sem eru ætluð sem safngripir og geymd eru á réttan og umhverfisvænan hátt, annaðhvort tilbúin til notkunar eða í hlutum, falla ekki undir þá skilgreiningu á úrgangi sem mælt er fyrir um í tilskipun 75/442/EBE og falla ekki undir gildissvið þessarar tilskipunar.

11) Mikilvægt er að forvarnarráðstöfunum sé beitt allt frá því að ökutæki er á hönnunarstigi og að þær beinist einkum að því að draga úr og takmarka hættuleg efni í ökutækjum í því skyni að koma í veg fyrir að þau berist út í umhverfið, til að auðvelda endurvinnslu og forðast förgun hættulegs úrgangs. Einkum skal banna notkun á blýi, kvikasilfri, kadmíum og sexgildu krómi. Einungis skal nota þessa þungmálma í tilteknum

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 269, 21.10.2000, bls. 34, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 162/2001 frá 11. desember 2001 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 13, 7.3.2002, bls. 24.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 337, 7.11.1997, bls. 3 og Stjtið. EB C 156, 3.6.1999, bls. 5.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 129, 27.4.1998, bls. 44.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 11. febrúar 1999 (Stjtið. EB C 150, 28.5.1999, bls. 420), sameiginleg afstaða ráðsins frá 29. júlí 1999 (Stjtið. EB C 317, 4.11.1999, bls. 19) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 3. febrúar 2000 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB). Ákvörðun ráðsins frá 20. júlí 2000 og ákvörðun Evrópuþingsins frá 7. september 2000.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 196, 16.8.1967, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/98/EB (Stjtið. EB L 355, 30.12.1998, bls. 1).

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 42, 23.2.1970, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/91/EB (Stjtið. EB L 11, 16.1.1999, bls. 25).

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 194, 25.7.1975, bls. 39. Tilskipuninni var síðast breytt með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/350/EB (Stjtið. EB L 135, 6.6.1996, bls. 32).

- hlutum samkvæmt skrá sem verður endurskoðuð reglulega. Þetta mun stuðla að því að tryggja að viss efni og íhlutir verði ekki að tætaraleifum og verði ekki brennd eða þeim fargað á urðunarstað.
- 12) Stöðugt skal bæta endurvinnslu allra plastefna frá úr sér gengnum ökutækjum. Eins og sakir standa rannsakar framkvæmdastjórnin umhverfisáhrif pólývínýlklóríðs. Framkvæmdastjórnin mun á grundvelli þessarar vinnu gera tillögur, eftir því sem við á, um notkun pólývínýlklóríðs sem taka einnig tillit til ökutækja.
- 13) Fella skal kröfurnar sem gilda um að taka í sundur, endurnota og endurvinnna úr sér gengin ökutæki og íhluti þeirra inn í hönnun og framleiðslu nýrra ökutækja.
- 14) Stuðla skal að þróun markaða fyrir endurunnin efni.
- 15) Í því skyni að tryggja að úr sér gengnum ökutækjum sé hent án þess að stofna umhverfinu í hættu skal koma á viðeigandi söfnunarkerfi.
- 16) Taka skal upp eyðingarvottorð sem nota skal sem skilyrði fyrir afskráningu úr sér genginna ökutækja. Aðildarríki, sem ekki eiga sér afskráningarkerfi, skulu taka upp slíkt kerfi en samkvæmt því skal tilkynna viðeigandi lögbæru yfirvaldi um það þegar úr sér gengið ökutæki er flutt til meðhöndlunarstöðvar.
- 17) Tilskipun þessi kemur ekki í veg fyrir að aðildarríki leyfi, eftir því sem við á, tímabundna afskráningu ökutækja.
- 18) Rekstraraðilum, sem sjá um söfnun og meðhöndlun, skal einungis vera heimilt að starfa að fengnu leyfi eða, þar sem skráning kemur í stað leyfis, að uppfylltum ákveðnum skilyrðum.
- 19) Stuðla skal að endurvinnslu og endurnýtingu ökutækja.
- 20) Mikilvægt er að mæla fyrir um kröfur vegna tilhögunar við geymslu og meðhöndlun í því skyni að koma í veg fyrir neikvæð áhrif á umhverfið og til að forðast röskun á viðskiptum og samkeppni.
- 21) Í því skyni að ná árangri í nánustu framtíð og til að veita rekstraraðilum, neytendum og opinberum yfirvöldum nauðsynlega heildarsýn, til lengri tíma lítið, skal setja magnbundin markmið varðandi endurnotkun, endurvinnslu og endurnýtingu sem rekstrar- aðilar skulu ná fram.
- 22) Framleiðendur skulu tryggja að ökutæki séu hönnuð og framleidd á þann hátt að þessi endurnotkunar-, endurvinnslu- og endurnýtingarmarkmið náist. Í þessu skyni mun framkvæmdastjórnin stuðla að undirbúningi evrópskra staðla og gera aðrar nauðsynlegar ráðstafanir til þess að breyta viðeigandi evrópskri löggjöf um gerðarviðurkenningu ökutækja.
- 23) Þegar ákvæði þessarar tilskipunar koma til framkvæmda skulu aðildarríkin tryggja að samkeppni haldist, einkum hvað varðar aðgengi lítilla og meðalstórra fyrirtækja að þeim markaði er snýr að söfnun, sundurhlutun, meðhöndlun og endurvinnslu.
- 24) Í því skyni að auðvelda sundurhlutun og endurnýtingu, einkum endurvinnslu, úr sér genginna ökutækja skulu framleiðendur ökutækja sjá viðurkenndum meðhöndlunarstöðvum fyrir öllum nauðsynlegum upplýsingum varðandi sundurhlutun, einkum að því er varðar hættuleg efni.
- 25) Stuðla skal að undirbúningi evrópustaðla þar sem við á. Framleiðendur ökutækja og framleiðendur smíðaefna skulu nota kóðunarstaðla fyrir íhluti og smíðaefni sem framkvæmdastjórnin ákvarðar með aðstoð viðeigandi nefndar. Við undirbúning þessara staðla skal framkvæmdastjórnin, eftir því sem við á, taka mið af því starfi sem fram fer í viðeigandi alþjóðlegu samhengi á þessu sviði.
- 26) Gögn um úr sér gengin ökutæki, í öllu bandalaginu, eru nauðsynleg til þess að hafa eftirlit með því að markmið þessarar tilskipunar komi til framkvæmda.
- 27) Upplýsa verður neytendur á fullnægjandi hátt til þess að þeir geti breytt hegðun sinni og viðhorfi. Í þessu skyni skulu viðeigandi rekstraraðilar koma upplýsingum á framfæri.
- 28) Aðildarríkin geta kosið að láta tiltekin ákvæði koma til framkvæmda með samningum við þann atvinnuveg sem um er að ræða, að því tilskildu að viss skilyrði séu uppfyllt.
- 29) Framkvæmdastjórninni ber, við málsmeðferð í nefnd, að tryggja að kröfur, sem eru gerðar til meðhöndlunarstöðva og notkunar hættulegra efna, séu lagaðar að framförum í vísindum og tækni og lágmarksstaðlar fyrir eyðingarvottorð og snið gagnagrunns samþykkt ásamt framkvæmdaráðstöfunum sem nauðsynlegar eru til að hafa eftirlit með því að magntakmarkanirnar séu virtar.
- 30) Samþykkja ber þær ráðstafanir sem gera þarf þegar tilskipun þessi kemur til framkvæmda í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽¹⁾.
- 31) Aðildarríkjunum er heimilt að beita ákvæðum þessarar tilskipunar fyrir þá dagsetningu sem um getur hér, að því tilskildu að slíkar ráðstafanir samrýmist sáttmálanum.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Markmið

Í tilskipun þessari er mælt fyrir um ráðstafanir sem hafa það fyrst og fremst að markmiði að koma í veg fyrir tilurð úrgangs en markmiðið er einnig endurnotkun, endurvinnsla og annars konar endurnýting úr sér genginna ökutækja og íhluta þeirra til þess að draga úr förgun úrgangs og að bæta umhverfisáhrif allra rekstraraðila sem koma að lífsferli ökutækja, einkum þeirra aðila sem á beinan hátt koma að meðhöndlun úr sér genginna ökutækja.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1. „ökutæki“: öll ökutæki í flokki M1 eða N1, samanber skilgreiningu í II. viðauka A við tilskipun 70/156/EBE, og vélknúin ökutæki á þremur hjólum, eins og það er skilgreint í tilskipun 92/61/EBE, að undanskildum bifhjólum með þremur hjólum;
2. „úr sér gengið ökutæki“: ökutæki sem er úrgangur í skilningi a-liðar 1. gr. tilskipunar 75/442/EBE;
3. „framleiðandi“: framleiðandi ökutækis eða sá sem í atvinnuskyni flytur inn ökutæki til aðildarríkis;
4. „forvarnir“: ráðstafanir sem miða að því að draga úr magni og skaðsemi úr sér genginna ökutækja, smíðaefnis og efnum þeirra fyrir umhverfið;
5. „meðhöndlun“: öll starfsemi sem fer fram eftir að komið hefur verið með ökutæki til stöðvar til afmengunar, sundurhlutunar, sundurskurðar, tætingar, endurnýtingar eða undirbúnings til förgunar á tætarúrgangi og hvers kyns aðgerða sem eru framkvæmdar til endurnýtingar og/eða förgunar úr sér genginna ökutækja og íhluta þeirra;
6. „endurnotkun“: hvers kyns notkun þar sem íhlutir úr sér genginna ökutækja eru notaðir í sama tilgangi og þeir voru ætlaðir;
7. „endurvinnsla“: endurvinnsla innan framleiðsluferlis úrgangsefnanna í upprunalegum eða öðrum tilgangi, að undanskildri endurnýtingu orku. Endurnýting orku er að nota brennanlegan úrgang til að framleiða orku með því að brenna hann beint, einan sér eða með öðrum úrgangi þar sem hitinn er nýttur;
8. „endurnýting“: allar viðeigandi aðgerðir sem kveðið er á um í II. viðauka B við tilskipun 75/442/EBE;
9. „förgun“: allar viðeigandi aðgerðir sem kveðið er á um í II. viðauka A við tilskipun 75/442/EBE;
10. „rekstraraðilar“: framleiðendur, dreifingaraðilar, söfnunarstöðvar, ökutækjatrýggingarfyritæki, aðilar sem sjá um sundurhlutun, tætingu, endurnýtingu, endurvinnslu og aðrir meðhöndlunaraðilar úr sér

genginna ökutækja, að meðtöldum íhlutum þeirra og smíðaeftum;

11. „hættulegt efni“: hvers kyns efni sem telst hættulegt samkvæmt tilskipun 67/548/EBE;
12. „tætari“: hvers kyns búnaður sem er notaður til að tæta úr sér gengin ökutæki í stykki eða brot, þar með talið í þeim tilgangi að fá brotamálm beint til endurnotkunar;
13. „upplýsingar um sundurhlutun“: allar nauðsynlegar upplýsingar varðandi rétta og vistvæna meðhöndlun úr sér genginna ökutækja. Framleiðendur ökutækja og íhluta skulu koma þeim á framfæri til viðurkenndra meðhöndlunarstöðva með handbókum eða rafrænum miðlum (t.d. lesgeisladiskum eða beinlínubjónustu).

3. gr.

Gildissvið

1. Tilskipun þessi skal taka til ökutækja og úr sér genginna ökutækja, þar með talið íhluta þeirra og smíðaefti. Með fyrirvara um þriðju undirgrein 4. mgr. 5. gr. gildir þetta án tillits til þess með hvaða hætti viðhald og viðgerðir hafa farið fram á ökutækinu meðan það var í notkun og án tillits til þess hvort það sé búið íhlutum frá framleiðanda eða öðrum íhlutum sem hafa verið settir í sem varahlutir samkvæmt viðeigandi ákvæðum bandalagsins eða innlendum ákvæðum.
2. Tilskipun þessi gildir með fyrirvara um gildandi löggjöf bandalagsins og viðeigandi innlenda löggjöf, einkum að því er varðar öryggisstaðla, losun í andrúmsloftið og eftirlit með hávaða og jarðvegs- og vatnsvernd.
3. Ef framleiðandi framleiðir einungis eða flytur inn ökutæki sem eru undanþegin tilskipun 70/156/EBE, með skírskotun til a-liðar 2. mgr. 8. gr. tilskipunarinnar, er aðildarríkjunum heimilt að veita framleiðandanum og ökutækjum hans undanþágu frá 4. mgr. 7. gr., 8. og 9. gr. þessarar tilskipunar.
4. Ökutæki til sérstakra nota samkvæmt skilgreiningu annars undirliðar a-liðar 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 70/156/EBE skulu undanþegin ákvæðum 7. gr. þessarar tilskipunar.
5. Einungis 1. mgr. 5. gr., 2. mgr. 5. gr. og 6. gr. þessarar tilskipunar skulu gilda um vélknúin ökutæki á þremur hjólum.

4. gr.

Forvarnir

1. Í því skyni að koma í veg fyrir úrgang skulu aðildarríkin einkum ýta undir:
 - a) að framleiðendur ökutækja, í tengslum við framleiðendur smíðaefta og búnaðar, takmarki notkun hættulegra efna í ökutækjum og að þeir dragi úr þeim, eins mikið og unnt er, allt frá því að ökutækið er á hönnunarstigi, einkum í því skyni að koma í veg fyrir losun þeirra út í umhverfið, auðvela endurvinnslu og komast hjá því að farga þurfi hættulegum úrgangi;

- b) að við hönnun og framleiðslu nýrra ökutækja sé tekið fullt tillit til sundurhlutunar, endurnotkunar, endurnýtingar og einkum endurvinnslu úr sér genginna ökutækja, íhluta þeirra og smíðafna og hún auðvelduð;
- c) að framleiðendur ökutækja, í tengslum við framleiðendur smíðafna og búnaðar, noti sífellt meira magn endurunnins efnis í ökutæki og aðrar vörur í því skyni að þróa markaðinn fyrir endurunnið efni.
2. a) Aðildarríkin skulu tryggja að smíðafni og íhlutir ökutækja, sem eru sett á markað eftir 1. júlí 2003, innihaldi ekki blý, kvikasilfur, kadmíum eða sexgilt króm nema í tilvikum sem skráð eru í II. viðauka með þeim skilyrðum sem eru tilgreind þar.
- b) Í samræmi við málsmæðferðina, sem mælt er fyrir um í 11. gr., skal framkvæmdastjórnin, í samræmi við framfarir í tækni og vísindum, breyta II. viðauka reglubundið í því skyni að:
- i) ákvarða, eftir því sem þörf krefur, ásætlanlegan hámarksstyrk þeirra efna, sem um getur í a-lið, í tilteknum smíðafnum og íhlutum ökutækja;
- ii) veita ákveðnum smíðafnum og íhlutum ökutækja undanþágu frá ákvæðum a-liðar ef notkun þessara efna er óhjákvæmileg;
- iii) fella smíðafni og íhluti ökutækja brott úr II. viðauka ef notkun þessara efna er óhjákvæmileg;
- iv) tiltaka samkvæmt i- og ii-lið þau smíðafni og íhluti ökutækja sem hægt er að fjarlægja áður en frekari meðhöndlun fer fram; þau skulu merkt eða auðkennd á annan viðeigandi hátt.
- c) Framkvæmdastjórnin skal breyta II. viðauka í fyrsta sinn eigi síðar en 21. október 2001. Engin þeirra undanþágna, sem þar er skráð, skal felld brott úr viðaukanum fyrir 1. janúar 2003.

5. gr.

Söfnun

1. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja:
- að rekstraraðilar setji upp kerfi til söfnunar á öllum úr sér gengnum ökutækjum og, eftir því sem er tæknilega mögulegt, á notuðum hlutum sem falla til sem úrgangur þegar gert er við fólksbifreiðar,
 - framboð á söfnunarstöðvum innan yfirráðasvæðis þeirra sé fullnægjandi.
2. Aðildarríkin skulu einnig gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að öll úr sér gengin ökutæki séu flutt til viðurkenndra meðhöndlunarstöðva.
3. Aðildarríkin skulu koma á fót kerfi þar sem framvísun eyðingarvottorðs er skilyrði fyrir afskráningu úr sér gengna ökutækisins. Þetta vottorð skal gefið út til þess sem hefur ökutækið í vörslu sinni og/eða eiganda þess þegar það er flutt til meðhöndlunarstöðvar. Meðhöndlunarstöðvum, sem hafa fengið leyfi samkvæmt 6. gr., skal heimilt að gefa út

eyðingarvottorð. Aðildarríkjunum er heimilt að leyfa framleiðendum, seljendum og söfnunarstöðvum að gefa út eyðingarvottorð fyrir hönd viðurkenndra meðhöndlunarstöðva, að því tilskildu að þeir tryggi að úr sér gengna ökutækið sé flutt til viðurkenndrar meðhöndlunarstöðvar og að þeir séu skráðir hjá opinberum yfirvöldum.

Útgáfa á eyðingarvottorðum veitir meðhöndlunarstöðvum, eða seljendum eða söfnunarstöðvum, fyrir hönd viðurkenndra meðhöndlunarstöðva, ekki rétt til að krefjast endurgjalds, nema í þeim tilvikum þar sem aðildarríkin hafa beinlínis samið um slíkt.

Aðildarríki, sem ekki eiga sér afskráningarkerfi þegar tilskipun þessi öðlast gildi, skulu koma á fót kerfi þar sem tilkynnt er um eyðingarvottorð til viðkomandi lögbærs yfirvalds þegar úr sér gengið ökutæki er flutt til meðhöndlunarstöðvar og skulu að öðru leyti hlíta skilmálum þessarar málsgreinar. Aðildarríki, sem notfæra sér þessa undirgrein, skulu tilkynna framkvæmdastjórninni ástæður þess.

4. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að ökutæki sé afhent viðurkenndri meðhöndlunarstöð í samræmi við 3. gr. þeim sem hafði það síðast í vörslu sinni og/eða eigandanum að kostnaðarlausu þar sem markaðsvirði ökutækisins er ekkert eða neikvætt.

Aðildarríki skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að framleiðendur standi straum af öllum eða verulegum hluta kostnaðar sem hlýst af því að hrinda þessari ráðstöfun í framkvæmd og/eða taki aftur við úr sér gengnum ökutækjum með sömu skilyrðum og um getur í fyrstu undirgrein.

Aðildarríkjunum er heimilt að kveða á um að afhending úr sér genginna ökutækja sé ekki að öllu án endurgjalds ef úr sér gengna ökutækið inniheldur ekki nauðsynlega íhluti ökutækis, einkum hreyfilinn og yfirbygginguna, eða inniheldur úrgang sem bætt hefur verið við úr sér gengna ökutækið.

Framkvæmdastjórnin skal stunda reglubundið eftirlit með framkvæmd fyrstu undirgreinar til að tryggja að hún leiði ekki til markaðsröskunar og skal, ef nauðsyn ber til, gera tillögur um breytingar á henni til Evrópuþingsins og ráðsins.

5. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að lögbær yfirvöld viðurkenni og samþykki gagnkvæm eyðingarvottorð, sem eru gefin út í öðrum aðildarríkjum, í samræmi við 3. mgr. Í þessu skyni skal framkvæmdastjórnin, eigi síðar en 21. október 2001, setja lágmarkskröfur vegna eyðingarvottorðsins.

6. gr.

Meðhöndlun

1. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að öll úr sér gengin ökutæki séu geymd (jafnvel til bráðabirgða) og meðhöndluð í samræmi við almennar kröfur, sem mælt er fyrir um í 4. gr. tilskipunar 75/442/EBE, og í samræmi við lágmarkstæknikröfur, sem settar eru fram í I. viðauka við þessa tilskipun, með fyrirvara um innlendar heilbrigðis- og umhverfisreglur.

2. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að allar starfsstöðvar eða fyrirtæki, sem annast meðhöndlun, fái leyfi eða verði skráð af lögbærum yfirvöldum í samræmi við 9., 10. og 11. gr. tilskipunar 75/442/EBE.

Undanþágan frá þessari kröfu um leyfi, sem um getur í b-lið 1. mgr. 11. gr. tilskipunar 75/442/EBE, getur átt við um endurnýtingaraðgerðir varðandi úrgang frá úr sér gengnum ökutækjum eftir að þau hafa verið meðhöndluð samkvæmt 3. lið 1. viðauka við þessa tilskipun ef lögbært yfirvald hefur framkvæmt skoðun áður en skráning fer fram. Skoðun þessi skal staðfesta:

- a) gerð og magn úrgangs sem meðhöndla skal,
- b) almennar tæknikröfur sem verður að uppfylla,
- c) öryggisráðstafanir sem gera skal,

í því skyni að ná fram þeim markmiðum sem um getur í 4. gr. tilskipunar 75/442/EBE. Skoðun þessa skal framkvæma einu sinni á hverju ári. Aðildarríki, sem nýta sér undanþáguna, skulu senda niðurstöðurnar til framkvæmdastjórnarinnar.

3. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að allar starfsstöðvar eða fyrirtæki, sem annast meðhöndlun, uppfylli að minnsta kosti eftirfarandi skuldbindingar í samræmi við I. viðauka:

- a) allt lauslegt skal fjarlægð af úr sér gengna ökutækinu áður en frekari meðhöndlun fer fram eða sambærilegar ráðstafanir gerðar í því skyni að draga úr skaðlegum áhrifum á umhverfið. Íhlutir eða smíðaeefni, sem eru merkt eða auðkennd á annan hátt í samræmi við 2. mgr. 4. gr., skulu fjarlægð áður en frekari meðhöndlun fer fram;
- b) fjarlægja skal hættuleg smíðaeefni og íhluti og aðgreina á sértækan hátt til þess að menga ekki tætarúrgang sem fellur til frá úr sér gengnum ökutækjum;
- c) lausir hlutar skulu fjarlægðir og geymdir með þeim hætti að tryggt sé að íhlutir ökutækisins henti til endurnotkunar og endurnýtingar, einkum til endurvinnslu.

Meðhöndlun vegna afmengunar úr sér genginna ökutækja, eins og um getur í 3. lið I. viðauka, skal framkvæma eins fljótt og mögulegt er.

4. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að leyfið eða skráningin, sem um getur í 2. mgr., feli í sér öll nauðsynleg skilyrði þannig að kröfurnar í 1., 2. og 3. mgr. séu uppfylltar.

5. Aðildarríkin skulu hvetja til þess að starfsstöðvar eða fyrirtæki, sem annast meðhöndlun, taki upp viðurkennd umhverfisstjórnunarkerfi.

7. gr.

Endurnotkun og endurnýting

1. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að hvetja til endurnotkunar íhluta sem henta til endurnotkunar, endurnýtingu íhluta sem ekki er hægt að endurnota og að endurvinnsla hafi forgang, þegar hún er umhverfislega hagkvæm, með fyrirvara um kröfur varðandi öryggi í ökutækjum og umhverfiskröfur svo sem losun út í andrúmsloftið og hávaðaeftirlit.

2. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að rekstraraðilar nái eftirfarandi markmiðum:

- a) Eigi síðar en 1. janúar 2006 skal endurnotkun og endurnýting allra úr sér genginna ökutækja að lágmarki aukast í 85% af meðalþyngd ökutækis á ári. Innan sömu tímamarka skal endurnotkun og endurvinnsla úr sér genginna ökutækja að lágmarki aukast í 80% af meðalþyngd ökutækis á ári.

Að því er varðar ökutæki, sem eru framleidd fyrir 1. janúar 1980, er aðildarríkjunum heimilt að mæla fyrir um lægri mörk, þó ekki lægri en 75% fyrir endurnotkun og endurnýtingu og ekki lægri en 70% fyrir endurnotkun og endurvinnslu. Aðildarríki, sem notfæra sér þessa undirgrein skulu tilkynna framkvæmdastjórninni ástæður þess.

- b) Eigi síðar en 1. janúar 2015 skal endurnotkun og endurnýting allra úr sér genginna ökutækja að lágmarki aukast í 95% af meðalþyngd ökutækis á ári. Innan sömu tímamarka skal endurnotkun og endurnýting úr sér genginna ökutækja að lágmarki aukast í 85% af meðalþyngd ökutækis á ári.

Eigi síðar en 31. desember 2005 skulu Evrópuþingið og ráðið endurskoða markmiðin, sem um getur í b-lið, á grundvelli skýrslu framkvæmdastjórnarinnar sem tillaga fylgir. Í skýrslu sinni skal framkvæmdastjórnin taka tillit til þróunar á samsetningu smíðaefnis ökutækja og allra annarra viðeigandi umhverfisþátta sem varða ökutæki.

Framkvæmdastjórnin skal, í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 11. gr., setja nákvæmar reglur sem eru nauðsynlegar til eftirlits með því hvort aðildarríkin nái þeim mörkum sem sett eru í þeirri málsgrein. Þegar framkvæmdastjórnin setur reglurnar skal hún taka tillit til allra þátta sem máli skipta, meðal annars framboðs á gögnum og inn- og útflutnings úr sér genginna ökutækja. Framkvæmdastjórnin skal beita þessari ráðstöfun eigi síðar en 21. október 2002.

3. Á grundvelli tillögu framkvæmdastjórnarinnar skulu Evrópuþingið og ráðið setja mörk varðandi endurnotkun og endurnýtingu og varðandi endurnotkun og endurvinnslu eftir árið 2015.

4. Í því skyni að undirbúa breytingu á tilskipun 70/156/EBE skal framkvæmdastjórnin stuðla að undirbúningi evrópustaðla varðandi eiginleika ökutækja með tilliti til sundurhlutunar, endurnýtingar og endurvinnslu. Þegar staðlarnir hafa verið samþykktir, eða eigi síðar en í lok ársins 2001, skulu Evrópuþingið og ráðið á grundvelli tillögu framkvæmdastjórnarinnar breyta tilskipun 70/156/EBE þannig að ökutæki, sem hljóta gerðarviðurkenningu í samræmi við þá tilskipun og eru sett á markað þremur árum eftir að tilskipun 70/156/EBE er breytt, séu að lágmarki 85% endurnotanleg og/eða endurvinnanleg miðað við þyngd ökutækis og séu að lágmarki 95% endurnotanleg og/eða endurnýtanleg miðað við þyngd ökutækis.

5. Þegar framkvæmdastjórnin gerir tillögu um breytingu á tilskipun 70/156/EBE er varðar eiginleika ökutækja með tilliti til sundurhlutunar, endurnýtingar og endurvinnslu skal hún taka tillit til, eftir því sem við á, nauðsyn þess að tryggja að endurnotkun á íhlutum skapi hvorki öryggis- né umhverfishættu.

8. gr.

Kóðunarstaðlar/upplýsingar um sundurhlutun

1. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að framleiðendur, í samvinnu við framleiðendur smíðafnis og búnaðar, noti kóðunarstaðla fyrir íhluti og smíðafni, einkum til að auðvelda að kennsl verði borin á þá íhluti og smíðafni sem henta til endurnotkunar og endurnýtingar.

2. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 21. október 2001, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 11. gr. ákveða staðlana sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar. Þegar hún gerir það skal framkvæmdastjórnin taka mið af því starfi sem fram fer í viðeigandi alþjóðlegu samhengi á þessu sviði og leggja sitt af mörkum til þessa starfs eftir því sem við á.

3. Aðildarríkin skulu gera viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að framleiðendur leggi fram upplýsingar um hvernig taka skuli í sundur hverja nýja gerð ökutækis sem er sett á markað innan sex mánaða frá því að ökutækið er sett á markað. Í þessum upplýsingum skal auðkenna, eftir því sem það er nauðsynlegt fyrir meðhöndlunarstöðvar til þess að fara að ákvæðum þessarar tilskipunar, mismunandi íhluti ökutækisins og smíðafni, staðsetningu allra hættulegra efna í ökutækinu, einkum með hliðsjón af því að ná þeim markmiðum sem mælt er fyrir um í 7. gr.

4. Með fyrirvara um viðskipta- og atvinnuleynd skulu aðildarríkin gera viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að framleiðendur íhluta, sem notaðir eru í ökutækjum, komi á framfæri við viðurkenndar meðhöndlunarstöðvar, eftir því sem þessar stöðvar óska þess, viðeigandi upplýsingum um sundurhlutun, geymslu og prófanir á íhlutum sem hægt er að endurnota.

9. gr.

Skýrslugjöf og upplýsingar

1. Á þriggja ári fresti skulu aðildarríkin senda skýrslu til framkvæmdastjórnarinnar varðandi framkvæmd þessarar tilskipunar. Skýrslan skal samin á grundvelli spurningalista eða draga, sem framkvæmdastjórnin semur í samræmi við málsmeðferðina, sem mælt er fyrir um í 6. gr. tilskipunar 91/692/EBE ⁽¹⁾, með það að markmiði að koma á fót gagnagrunni um úr sér gengin ökutæki og meðhöndlun þeirra. Í skýrslunni skulu vera viðeigandi upplýsingar vegna hugsanlegra breytinga á tilhögun í viðskiptum með vélknúin ökutæki og þeim iðnaði, er snýr að söfnun, sundurhlutun, tætingu, endurnýtingu og endurvinnslu, sem leiða til röskunar á samkeppni milli eða innan aðildarríkja. Spurningalistann eða uppkastið skal senda til aðildarríkjanna sex mánuðum áður en tímabilið, sem skýrslan fjallar um, hefst. Framkvæmdastjórnin skal fá skýrsluna innan níu mánaða frá lokum þriggja ára tímabilsins sem hún fjallar um.

Fyrsta skýrslan skal ná yfir þriggja ára tímabil frá og með 21. apríl 2002.

Á grundvelli framangreindra upplýsinga skal framkvæmdastjórnin gefa út skýrslu um framkvæmd þessarar tilskipunar innan níu mánaða frá því að hún fær skýrslurnar frá aðildarríkjunum.

2. Aðildarríkin skulu skylda, í hverju tilviki fyrir sig, viðkomandi rekstraraðila til að birta upplýsingar varðandi:

- hönnun ökutækja og íhluta þeirra með tilliti til eiginleika þeirra til endurnýtingar og endurvinnslu,
- vistvæna meðhöndlun úr sér genginna ökutækja, einkum við að fjarlægja alla vökva og sundurhlutun,
- þróun og bestun leiða til endurnotkunar, endurvinnslu og endurnýtingar úr sér genginna ökutækja og íhluta þeirra,
- framfarir sem verða, með tilliti til endurnýtingar og endurvinnslu, í því að draga úr úrgangi sem er fargað og í að auka endurnýtingu og endurvinnslu.

Framleiðandinn skal gera þessar upplýsingar aðgengilegar væntanlegum kaupendum ökutækja. Þær skulu koma fram í kynningaritum sem eru notuð við markaðssetningu nýrra ökutækja.

10. gr.

Framkvæmd

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari fyrir 21. apríl 2002. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. Að því tilskildu að markmiðin sem sett eru fram í þessari tilskipun náist er aðildarríkjunum heimilt að taka upp ákvæðin sem mælt er fyrir um í 4. gr. (1. mgr.), 5. gr. (1. mgr.), 7. gr. (1. mgr.), 8. gr. (1. og 3. mgr.) og 9. gr. (2. mgr.) og tilgreina nákvæmar reglur um framkvæmd 4. mgr. 5. gr. með samningum milli lögbærra yfirvalda og þeirra atvinnuvega sem um ræðir. Slíkir samningar skulu uppfylla eftirfarandi kröfur:

- a) samningar skulu vera aðfararhæfir;
- b) í samningum verður að tilgreina markmið ásamt viðeigandi tímamörkum;
- c) samningar skulu birtir í innlendum stjórnartíðindum eða opinberu skjali, sem almenningur hefur jafnt aðgengi að, og komið á framfæri við framkvæmdastjórnina;
- d) reglulegt eftirlit skal vera með þeim niðurstöðum sem nást með samningi, gefa skal skýrslu um þær til lögbærra yfirvalda og til framkvæmdastjórnarinnar og koma þeim á framfæri við almenning samkvæmt þeim skilyrðum sem sett eru í samningnum;
- e) lögbær yfirvöld skulu setja ákvæði um að framfarir, sem nást samkvæmt samningi, skuli kannaðar;

(¹) Stjtið. EB L 377, 31.12.1991, bls. 48.

- f) ef ekki er staðið við samning skulu aðildarríkin beita viðeigandi ákvæðum þessarar tilskipunar með laga-, reglu- eða stjórnsýsluákvæðum.

11. gr.

Nefndarmeðferð

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndarinnar sem sett var á stofn með 18. gr. tilskipunar 75/442/EEB, sem nefnist hér á eftir „nefndin“.

2. Þegar vísað er í þessa grein skulu ákvæði 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB gilda með hliðsjón af 8. gr. hennar.

Tímabilið, sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera þrír mánuðir.

3. Nefndin setur sér reglur um málsmeðferð.

4. Framkvæmdastjórnin, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í þessari grein, skal samþykkja:

- a) lágmarkskröfurnar, sem um getur í 5. mgr. 5. gr., vegna eyðingarvottorðsins;
- b) þær nákvæmu reglur sem um getur í 2. mgr. 7. gr., þriðju undirgrein;
- c) snið fyrir gagnagrunnskerfið sem um getur í 9. gr.;

- d) nauðsynlegar breytingar til að laga viðaukana við þessa tilskipun að framförum í tækni og vísindum.

12. gr.

Gildistaka

1. Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

2. Ákvæði 4. mgr. 5. gr. skulu gilda:

· frá og með 1. júlí 2002 að því er varðar ökutæki sem eru sett á markað frá og með þeirri dagsetningu,

· frá og með 1. janúar að því er varðar ökutæki sem eru sett á markað fyrir þá dagsetningu sem um getur í fyrsta undirlið.

3. Aðildarríkjunum er heimilt að beita 4. mgr. 5. gr. fyrir þá dagsetningu sem mælt er fyrir um í 2. mgr.

13. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 18. september 2000.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

N. FONTAINE

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

H. VÉDRINE

forseti.

I. VIÐAUKI

Tæknilegar lágmarkskröfur um meðhöndlun í samræmi við 1. og 3. mgr. 6. gr.

1. Geymslustaður (einnig tímabundin geymsla) úr sér genginna ökutækja áður en þau eru meðhöndluð:
 - hentug svæði með ógagndræpu yfirborði þar sem söfnunaraðstaða, afhellingarbúnaður og hreinsun-fituhreinsun er fyrir hendi,
 - tækjabúnaður til að meðhöndla vatn, þar með talið rigningarvatn, í samræmi við heilbrigðis- og umhverfisreglugerðir.
2. Meðhöndlunarstaðir:
 - hentug svæði með ógagndræpu yfirborði þar sem söfnunaraðstaða, afhellingarbúnaður og hreinsun-fituhreinsun er fyrir hendi,
 - hentug geymsla fyrir varahluti sem hafa verið fjarlægðir af ökutækinu, þar með talin ógagndræp geymsla fyrir varahluti sem eru olímengaðir,
 - hentug ílát til geymslu á rafgeymum (þar sem raflausn er gerð hlutlaus á staðnum eða annars staðar), síum og þéttum sem innihalda PCB/PCT-efni,
 - hentugir geymar til aðgreindrar geymslu á vökvum frá úr sér gengnum ökutækjum: eldsneyti, smurolíu, gírkassaolíu, gír- og drifolíu, vökvakerfisolíu, kælivökva, ísvara, hemlavökva, rafgeymasýrum, vökva úr loftjöfnunarkerfum og öllum öðrum vökvum sem fyrirfinnast í úr sér gengnum ökutækjum,
 - tækjabúnaður til að meðhöndla vatn, þar með talið rigningarvatn, í samræmi við heilbrigðis- og umhverfisreglugerðir,
 - hentug geymsla fyrir notaða hjólbarða, þar með taldar forvarnir gegn eldhættu og því að þeim sé hlaðið í of stórar hrúgur.
3. Meðhöndlun við afmengun úr sér genginna ökutækja:
 - rafgeymar og geymar fyrir fljótandi gas fjarlægðir,
 - íhlutir, sem hugsanlega eru sprengifimur (t.d. öryggispúðar), fjarlægðir eða gerðir óvirkir,
 - eldsneyti, smurolía, gír- og drifolía, gírkassaolía, vökvakerfisolía, kælivökvi, ísvari, hemlavökvi, vökvi úr loftjöfnunarkerfum og allir aðrir vökvar, sem fyrirfinnast í úr sér gengnum ökutækjum, eru fjarlægðir og safnað sérstaklega saman og geymdir nema þeir séu nauðsynlegir vegna endurnotkunar viðkomandi hluta,
 - allir íhlutir, sem vitað er að innihalda kvikasilfur, eru fjarlægðir eftir því sem unnt er.
4. Meðhöndlun sem stuðlar að endurvinnslu:
 - hvatar eru fjarlægðir,
 - íhlutir úr málm, sem inniheldur kopar, ál og magnesíum, eru fjarlægðir ef þessar málmar eru ekki aðgreindir í tætaferlinu,
 - hjólbarðar og stórir íhlutir úr plasti (stuðarar, mælaborð, vökvageymar o.s.frv.) eru fjarlægðir ef þessi smíðaeefni eru ekki aðgreind í tætaferlinu þannig að hægt sé að endurvinna þau á skilvirkan hátt sem smíðaeefni,
 - gler er fjarlægt.
5. Aðgerðir vegna geymslu skulu fara þannig fram að komist sé hjá því að íhlutir sem innihalda vökva, endurnýtanlegir íhlutir eða varahlutir skemmist.

II. VIÐAUKI

Smíðaeftirbúnaður og hlutir sem eru undanþegin a-lið 2. mgr. 4. gr.

Smíðaeftirbúnaður og hlutir	Skulu merkt eða auðkennd í samræmi við iv-lið b-liðar 2. mgr. 4. gr.
<i>Blý sem hluti málmblendis</i>	
1. Stál (þar með talið tinhúðað stál) sem inniheldur allt að 0,35% af blýi miðað við þyngd	
2. Ál sem inniheldur allt að 0,4% af blýi miðað við þyngd	
3. Ál (í felgum, hlutum hreyfils og búnaði til að skrúfa rúður upp og niður) sem inniheldur allt að 4 % af blýi miðað við þyngd	X
4. Koparblendi sem inniheldur allt að 4% af blýi miðað við þyngd	
5. Blý/brons í legubökkum og -fóðringum	
<i>Blý og blýsambönd í hlutum</i>	
6. Rafgeymar	X
7. Húð innan í bensíngeymum	X
8. Titringsdeyfar	X
9. Súlfunareftirbúnaður fyrir háþrýsti- og eldsneytisslöngur	
10. Stöðgari í hlífðarmálningu	
11. Lóðmálmur í rafeindarásaplötum og öðrum búnaði	
<i>Sexgilt króm</i>	
12. Tæringarvarnareftirbúnaður til yfirborðsmeðferðar á fjölda lykilhluta ökutækja (að hámarki 2 g á ökutæki)	
<i>Kvikasilfur</i>	
13. Perur og álestrarbúnaður í mælaborði	X

Það skal hafa forgang að framkvæmdastjórnin meti eftirfarandi búnað í þeirri málsmeðferð, sem um getur í b-lið 2. mgr. 4. gr:

- blý sem málmblendi í áli í felgum, hlutum hreyfils og í búnaði til að skrúfa rúður upp og niður
- blý í rafgeymum
- blý í jafnvægisstillingarlóðum
- rafmagnsihluti sem innihalda blý í uppistöðueftirbúnaðum glers eða keramíks
- kadmíum í rafgeymum rafmagnsökutækja

Í því skyni að komast að raun um hvort breyta beri II. viðauka í samræmi við hana. Að því er varðar kadmíum í rafgeymum rafmagnsökutækja skal framkvæmdastjórnin, við málsmeðferðina, sem um getur í b-lið 2. mgr. 4. gr., og innan ramma heildarumhverfismats, taka tillit til framboðs á staðgönguefnum og einnig nauðsynjar þess að viðhalda framboði á rafmagnsökutækjum.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2002/EES/37/18

frá 12. febrúar 2001

um breytingu á ákvörðun 98/488/EB um vistfræðilegar viðmiðanir er veita á umhverfismerki bandalagsins fyrir jarðvegsbæti(*)

(tilkynnt með númeri C(2001) 345)

(2001/157/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1980/2000 frá 17. júlí ⁽¹⁾ um endurskoðað kerfi um veitingu umhverfismerkis bandalagsins, einkum 3., 4. og 6. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 1980/2000 er kveðið á um að veita megi umhverfismerki bandalagsins fyrir vöru sem hefur eiginleika sem hafa verulega hagstæð áhrif að því er varðar helstu umhverfisþætti.
- 2) Í 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 1980/2000 er kveðið á um að setja skuli sérstakar viðmiðanir fyrir umhverfismerki samkvæmt vöruflokkum.
- 3) Í 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 1980/2000 er kveðið á um að endurskoðun á viðmiðununum fyrir umhverfismerki, sem og kröfunum um mat og sannprófun er varða viðmiðanirnar, skuli fara fram í tæka tíð áður en gildistímabili viðmiðananna, sem tilgreindar eru fyrir hvern vöruflokk, lýkur og skuli leiða til tillögu að framlengingu, afturköllun eða endurskoðun.
- 4) Með ákvörðun 98/488/EB ⁽²⁾ setti framkvæmdastjórnin vistfræðilegar viðmiðanir fyrir veitingu umhverfismerkis bandalagsins fyrir jarðvegsbæti en þær skulu, skv. 3. gr. þeirrar ákvörðunar, gilda til 31. mars 2001.
- 5) Umhverfismerki bandalagsins hefur verið veitt nokkrum sinnum fyrir vörur í þessum vöruflokki.

- 6) Skilgreiningin á vöruflokknum og vistfræðilegu viðmiðanirnar fyrir vöruflokkinn skulu gilda óbreyttar áfram um átján mánaða skeið.
- 7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, hafa verið unnar og samþykktar í samræmi við málsmeðferðina við setningu viðmiðana fyrir umhverfismerki sem mælt er fyrir um í 6. gr. reglugerðar (EB) nr. 1980/2000.
- 8) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem var sett á lagðirnar skv. 17. gr. reglugerðar (EB) nr. 1980/2000.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Í stað 3. gr. ákvörðunar 98/488/EB komi eftirfarandi:

„3. gr.

Skilgreiningin á vöruflokknum og viðmiðanirnar fyrir vöruflokkinn skulu gilda frá 1. apríl 1998 til 30. september 2002.“

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 12. febrúar 2001.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Margot WALLSTRÖM

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 57, 27.2.2001, bls. 51, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 163/2001 frá 11. desember 2001 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 13, 7.3.2002, bls. 25.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 237, 21.9.2000, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 219, 7.8.1998, bls. 39.

REGLUGERÐ RÁÐSINS (EB) nr. 659/1999

2002/EES/37/19

frá 22. mars 1999

um ítarlegar reglur um beitingu 93. gr. EB-sáttmálans(*)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 94. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,með hliðsjón af álitum Evrópuþingsins ⁽²⁾,með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Reglugerð þessi gildir um aðstoð í öllum geirum með fyrirvara um sérstakar reglur um málsmeðferð sem mælt er fyrir um í reglugerðum sem gilda um tiltekna geira. Að því er varðar beitingu 77. og 92. gr. sáttmálans hefur framkvæmdastjórnin sérstakar heimildir samkvæmt 93. gr. til að skera úr um hvort ríkisaðstoð samrýmist hinum sameiginlega markaði þegar hún tekur yfirstandandi aðstoð til endurskoðunar, tekur ákvarðanir um nýja eða breytta aðstoð og grípur til aðgerða vegna þess að ákvörðunum hennar er ekki hlítt eða tilkynningaskyldu er ekki sinnt.
- 2) Framkvæmdastjórnin hefur, í samræmi við fordæmi dómstóls Evrópubandalaganna, mótað og komið á ákveðinni venju þegar beita á 93. gr. sáttmálans og hefur mælt fyrir um tiltekna reglur um málsmeðferð og meginreglur í fjölda orðsendinga. Til að tryggja árangursríka og skilvirka málsmeðferð samkvæmt 93. gr. sáttmálans er rétt að kerfisbinda og renna stöðum undir fyrrnefnda venju með setningu reglugerðar.
- 3) Reglugerð um málsmeðferð, sem fjallar um beitingu 93. gr. sáttmálans, mun auka gagnsæi og réttaröryggi.
- 4) Í því skyni að tryggja réttaröryggi er rétt að skilgreina þær aðstæður sem ráða því að aðstoð er talin vera yfirstandandi aðstoð. Tilkoma og efling innri markaðarins verður í áföngum og endurspeglast í

stöðugri þróun stefnunnar í málefnum ríkisaðstoðar. Afleiðing þessarar þróunar getur verið sú að tiltekna ráðstafanir, sem voru ekki talda ríkisaðstoð þegar þær komu til framkvæmda, kunni síðan að hafa orðið að ríkisaðstoð.

- 5) Í samræmi við 3. mgr. 93. gr. sáttmálans ber að tilkynna framkvæmdastjórninni um öll áform um að veita nýja aðstoð en eigi ber að hrinda slíkum áformum í framkvæmd fyrr en framkvæmdastjórnin hefur veitt leyfi til þess.
- 6) Aðildarríkjunum ber skylda til, í samræmi við 5. gr. sáttmálans, að vinna með framkvæmdastjórninni og veita henni allar nauðsynlegar upplýsingar til að gera henni kleift að sinna skyldum sínum samkvæmt þessari reglugerð.
- 7) Frestur, sem framkvæmdastjórnin hefur til að ljúka forathugun á tilkynntri aðstoð, skal vera tveir mánuðir eftir viðtöku fullfrágenginnar tilkynningar eða eftir viðtöku tilhlýðilega rökstuddrar yfirlýsingar viðkomandi aðildarríkis þess efnis að það telji tilkynninguna fullfrágengna af þeirri ástæðu að viðbótarupplýsingarnar, sem framkvæmdastjórnin óskaði eftir, séu ekki tiltækar eða hafi þegar verið látnar í té. Til að tryggja réttaröryggi ber að ljúka fyrrnefndri athugun með ákvörðun.
- 8) Í öllum tilvikum, þar sem framkvæmdastjórnin getur ekki staðfest, í framhaldi af forathuguninni, að aðstoð samrýmist hinum innri markaði, ber að hefja formlega rannsókn í því skyni að gera framkvæmdastjórninni kleift að safna saman öllum nauðsynlegum upplýsingum svo að hún sé í stakk búin til þess að meta samræmi aðstoðarinnar og til þess að gefa þeim, sem eiga hagsmuna að gæta, tækifæri til þess að koma sjónarmiðum sínum á framfæri. Unnt er að tryggja réttindi hagsmunaaðila á sem bestan hátt innan ramma þeirrar formlegu rannsóknar sem kveðið er á um í 2. mgr. 93. gr. sáttmálans.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 83, 27.3.1999, bls. 1, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 164/2001 frá 11. desember 2001 um breytingu á um breytingu á bókun 26 við EES-samninginn um valdsvið og störf eftirlitsstofnunar EFTA á sviði ríkisaðstoðar. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 13, 7.3.2002, bls. 26.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 116, 16. 4. 1998, bls. 13.

⁽²⁾ Álitum var skilað 14. janúar 1999 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

⁽³⁾ Stjtið. EB C 284, 14. 9. 1998, bls. 10.

- 9) Framkvæmdastjórninni ber, eftir að hafa fjallað um athugasemdirnar sem hagsmunaaðilar hafa lagt fram, að ljúka athugun sinni með lokaákvörðun um leið og efasemdum hefur verið eytt. Sé athugininni ólokið 18 mánuðum eftir að málsmeðferð var hafin er rétt að hlutaðeigandi aðildarríki eigi þess kost að óska eftir því að framkvæmdastjórnin taki ákvörðun innan tveggja mánaða.
- 10) Til að tryggja að reglum um ríkisaðstoð sé beitt með réttum og skilvirkum hætti skal framkvæmdastjórnin eiga þess kost að afturkalla ákvörðun sem var byggð á röngum upplýsingum.
- 11) Í því skyni að tryggja að ákvæðum 93. gr. sáttmálans sé hlítt, einkum ákvæðum um tilkynningarskyldu og stöðvun í 3. mgr. 93. gr., ber framkvæmdastjórninni að kanna öll tilvik þar sem um ólöglega aðstoð er að ræða. Af ástæðum er varða gagnsæi og réttaröryggi ber að mæla fyrir um reglur um málsmeðferð sem fylgja skal í slíkum tilvikum. Virði aðildarríki ekki tilkynningarskylduna eða stöðvunarákvæðið er framkvæmdastjórnin óbundin af frestum.
- 12) Ef um ólöglega aðstoð er að ræða ber framkvæmdastjórninni réttur til að afla allra nauðsynlegra upplýsinga sem gera henni kleift að taka ákvörðun og koma tafarlaust aftur á, þar sem það á við, ótruflaðri samkeppni. Því er rétt að gera framkvæmdastjórninni kleift að samþykkja bráðabirgðaráðstafanir gagnvart hlutaðeigandi aðildarríki. Þessar tímabundnu ráðstafanir geta verið fyrirmæli um að veita upplýsingar, fyrirmæli um stöðvun aðstoðar og fyrirmæli um endurgreiðslu aðstoðar. Sé fyrirmælum um að veita upplýsingar ekki hlítt skal framkvæmdastjórninni gert kleift að taka ákvörðun, sem byggist á fyrirliggjandi upplýsingum, og ef fyrirmælum um stöðvun eða endurgreiðslu er ekki hlítt skal hún eiga þess kost að vísa málinu beint til dómstólsins í samræmi við annan undirlið 2. mgr. 93. gr. sáttmálans.
- 13) Ef um er að ræða ólöglega aðstoð sem samrýmist ekki hinum sameiginlega markaði ber að koma aftur á virkri samkeppni. Í þessu skyni er nauðsynlegt að aðstoðin sé endurgreidd án tafar með vöxtum. Rétt er að endurgreiðsla fari fram í samræmi við málsmeðferð samkvæmt ákvæðum innlendra laga. Beiting slíkrar málsmeðferðar á ekki að koma í veg fyrir, með því að hindra að ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar sé hrundið í framkvæmd án tafar og með skilvirkum hætti, að virkri samkeppni sé aftur komið á. Til þess að svo megi verða ber aðildarríkjunum að gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til þess að tryggja að ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar nái fram að ganga.
- 14) Til að tryggja réttaröryggi er rétt að ákvarða 10 ára fyrningarfrest að því er varðar ólöglega aðstoð, þannig að ekki sé unnt að gera kröfu um endurgreiðslu eftir að hann er útrunninn.
- 15) Misnotkun aðstoðar kann að hafa áhrif á starfsemi innri markaðarins sem eru svipaðs eðlis og áhrif ólöglegar aðstoðar og því ber að bregðast við slíkri misnotkun eins og um ólöglega aðstoð sé að ræða. Ólíkt ólöglegri aðstoð er aðstoð, sem hugsanlega hefur verið misnotuð, aðstoð sem framkvæmdastjórnin hefur áður samþykkt. Því skal framkvæmdastjórninni óheimilt að beita fyrirmælum um endurgreiðslu þegar um misnotkun aðstoðar er að ræða.
- 16) Rétt er að skilgreina alla þá kosti sem þriðju aðilar eiga til að verja hagsmuni sína í málarekstri vegna ríkisaðstoðar.
- 17) Framkvæmdastjórninni er skylt, í samræmi við 1. mgr. 93. gr. sáttmálans, að fylgjast stöðugt með skipulagi allra yfirstandandi aðstoðarkerfa í samvinnu við aðildarríkin. Vegna gagnsæis og réttaröryggis er rétt að tilgreina umfang samvinnu samkvæmt þeirri grein.
- 18) Í því skyni að tryggja að samræmi ríki milli yfirstandandi aðstoðarkerfa og innri markaðarins og í samræmi við 1. mgr. 93. gr. sáttmálans ber framkvæmdastjórninni að gera viðeigandi tillögur um nauðsynlegar ráðstafanir, ef yfirstandandi aðstoðarkerfi samrýmist ekki eða samrýmist ekki lengur hinum innri markaði, og hefja málsmeðferðina sem kveðið er á um í 2. mgr. 93. gr. sáttmálans neiti hlutaðeigandi aðildarríki að gera þær ráðstafanir sem eru lagðar til.
- 19) Til þess að gera framkvæmdastjórninni kleift að hafa skilvirkt eftirlit með því hvort ákvörðunum hennar sé hlítt og stuðla að samstarfi framkvæmdastjórnarinnar og aðildarríkjanna um stöðuga endurskoðun allra yfirstandandi áætlana um aðstoð í aðildarríkjunum í samræmi við 1. mgr. 93. gr. sáttmálans er nauðsynlegt að samþykkja almenna kvöð um skýrslugjöf um allar yfirstandandi áætlanir um aðstoð.
- 20) Hafi framkvæmdastjórnin miklar efasemdir um að ákvörðunum hennar sé hlítt skal hún eiga þess kost að grípa til frekari úrræða sem gera henni kleift að afla nauðsynlegra upplýsinga til þess að sannreyna hvort ákvörðunum hennar sé hlítt með skilvirkum hætti. Eftirlitsvitjanir á vettvangi eru viðeigandi og nothæft úrræði, einkum í þeim tilvikum þar sem aðstoð kann að hafa verið misnotuð. Því ber að heimila framkvæmdastjórninni að fara í eftirlitsvitjanir á vettvangi og skal hún njóta samvinnu við lögbær yfirvöld í þeim aðildarríkjum þar sem fyrirtæki er andvígt slíkri vitjun.

21) Vegna gagnsæis og réttaröryggis er rétt að upplýsa almenning um ákvarðanir framkvæmdastjórnarinnar um leið og sú meginregla er virt að ákvörðunum í málum, sem tengjast ríkisaðstoð, sé beint til hlutaðeigandi aðildarríkis. Því er rétt að birta allar ákvarðanir sem kynnu að hafa áhrif á hagsmuni hagsmunaaðila, annaðhvort í heild eða sem samantekt, eða gera hagsmunaaðilum kleift að nálgast eintök af slíkum ákvörðunum hafi þær ekki verið birtar eða ekki verið birtar í heild. Framkvæmdastjórninni ber, þegar hún veitir almenningi upplýsingar um ákvarðanir sínar, að virða reglur um þagnarskyldu í samræmi við 214. gr. sáttmálans.

22) Framkvæmdastjórnin skal, í náinni samvinnu við aðildarríkin, vera í stakk búin til að samþykkja framkvæmdarákvæði þar sem settar eru ítarlegar reglur um málsmeðferðina í þessari reglugerð. Í því skyni að stuðla að samvinnu framkvæmdastjórnarinnar og lögbærra yfirvalda í aðildarríkjunum er rétt að stofna ráðgjafarnefnd um ríkisaðstoð sem ber að hafa samráð við áður en framkvæmdastjórnin samþykkir ákvæði samkvæmt þessari reglugerð.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. KAFLI

ALMENNT

1. gr.

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

a) „aðstoð“: allar ráðstafanir sem samræmast viðmiðunum sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 92. gr. sáttmálans;

b) „yfirstandandi aðstoð“:

i) með fyrirvara um 144. og 172. gr. laganna um aðild Austurríkis, Finnlands og Svíþjóðar, öll aðstoð sem var hafin fyrir gildistöku sáttmálans í viðkomandi aðildarríkjum, það er aðstoðarkerfi og stök aðstoð sem hafin var áður en sáttmálinn öðlaðist gildi og er enn veitt;

ii) heimiluð aðstoð, það er aðstoðarkerfi og stök aðstoð sem framkvæmdastjórnin eða ráðið hafa heimilað;

iii) aðstoð sem telst hafa verið heimiluð samkvæmt 6. mgr. 4. gr. þessarar reglugerðar eða fyrir

gildistöku hennar en í samræmi við þessa málsmeðferð

iv) aðstoð sem telst vera yfirstandandi aðstoð skv. 15. gr.;

v) aðstoð sem telst vera yfirstandandi aðstoð vegna þess að unnt er að sýna fram á að þegar hún kom til framkvæmda hafi hún ekki talist aðstoð heldur hafi hún orðið að aðstoð síðar vegna þróunar sameiginlega markaðarins, án breytinga af hálfu aðildarríkisins. Þegar tiltekna ráðstafanir verða að aðstoð í kjölfar þess að frelsi er aukið í atvinnugrein með bandalagslögum skulu þær ráðstafanir ekki teljast vera yfirstandandi aðstoð eftir þann dag sem frelsi er aukið;

c) „ný aðstoð“: öll aðstoð, það er aðstoðarkerfi og stök aðstoð, sem er ekki yfirstandandi aðstoð, þar með taldar breytingar á yfirstandandi aðstoð;

d) „aðstoðarkerfi“: sérhver gerð sem leggja má, án frekari framkvæmdarráðstafana, til grundvallar því að veita fyrirtækjum sem í gerðinni eru skilgreind á almennan og óhlutbundinn hátt, staka aðstoð og sérhver gerð sem leggja má til grundvallar því að veita einu eða fleiri fyrirtækjum staka aðstoð, sem er ekki bundin sérstöku verkefni, í ótiltekinn tíma og/eða sem nemur ótiltekinni fjárhæð;

e) „stök aðstoð“: aðstoð sem er ekki veitt á grundvelli aðstoðarkerfis og tilkynningaskyld veiting aðstoðar sem er byggð á aðstoðarkerfi;

f) „ólögleg aðstoð“: ný aðstoð sem veitt er andstætt ákvæðum 3. mgr. 93. gr. sáttmálans;

g) „misnotkun aðstoðar“: aðstoð sem þiggjandinn notar andstætt ákvörðun sem er tekin skv. 3. mgr. 4. gr. eða 3. eða 4. mgr. 7. gr. þessarar reglugerðar;

h) „hagsmunaaðili“: aðildarríki og einstaklingar, fyrirtæki eða samtök fyrirtækja sem eiga hagsmuna að gæta og veiting aðstoðar gæti haft áhrif á, einkum þiggjandi aðstoðarinnar, fyrirtæki í samkeppni og atvinnugreina-samtök.

II. KAFLI

MÁLSMEÐFERÐ VIÐVÍKJANDI TILKYNNTRI AÐSTOÐ

2. gr.

Tilkynning um nýja aðstoð

1. Ef ekki er kveðið á um annað í reglugerðum sem eru gefnar út samkvæmt 94. gr. sáttmálans eða öðrum viðeigandi ákvæðum hans ber hlutaðeigandi aðildarríki að tilkynna

framkvæmdastjórninni tímanlega um öll áform um að veita nýja aðstoð. Framkvæmdastjórninni ber að tilkynna hlutaðeigandi aðildarríki án tafar um viðtöku tilkynningar.

2. Í tilkynningu hlutaðeigandi aðildarríkis skulu koma fram allar nauðsynlegar upplýsingar til þess að framkvæmdastjórnin geti tekið ákvörðun skv. 4. og 7. gr. (hér á eftir nefnd „fullnægjandi tilkynning“).

3. gr.

Stöðvunarákvæði

Tilkynningaskyld aðstoð skv. 1. mgr. 2. gr. skal ekki koma til framkvæmda fyrr en framkvæmdastjórnin hefur tekið, eða telst hafa tekið, ákvörðun um að leyfa slíka aðstoð.

4. gr.

Forathugun á tilkynningu og ákvarðanir framkvæmdastjórnarinnar

1. Framkvæmdastjórnin skal taka tilkynninguna til athugunar strax eftir viðtöku hennar. Framkvæmdastjórninni ber að taka ákvörðun skv. 2., 3. eða 4. mgr. sbr. þó 8. gr.

2. Komist framkvæmdastjórnin að raun um, að lokinni forathugun, að í tilkynntri ráðstöfun felist ekki aðstoð skal hún skrá þá niðurstöðu í ákvörðun.

3. Komist framkvæmdastjórnin að raun um, að lokinni forathugun, að enginn vafi leiki á að tilkynnt ráðstöfun samrýmist hinum sameiginlega markaði, að því marki sem hún fellur undir gildissvið 1. mgr. 92. gr. sáttmálans, skal hún ákvarða að ráðstöfunin samrýmist hinum sameiginlega markaði (hér á eftir nefnd „ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum“). Í tilkynningunni skal tilgreina hvaða undanþáguákvæði sáttmálans hafi verið beitt.

4. Komist framkvæmdastjórnin að raun um, að lokinni forathugun, að vafi leiki á að tilkynnt ráðstöfun samrýmist hinum sameiginlega markaði skal hún ákvarða að hefja málsmeðferð skv. 2. mgr. 93. gr. sáttmálans (hér á eftir nefnd „ákvörðun um að hefja formlega rannsókn“).

5. Ákvarðanirnar, sem um getur í 2., 3. og 4. mgr., skulu teknar innan tveggja mánaða. Fresturinn hefst daginn eftir viðtöku fullnægjandi tilkynningar. Tilkynningin verður talin fullnægjandi komi ekki beiðni frá framkvæmdastjórninni um viðbótarupplýsingar innan tveggja mánaða frá viðtöku hennar eða frá viðtöku viðbótarupplýsinga sem farið er fram á. Unnt er að framlengja frestinn ef bæði framkvæmdastjórnin og hlutaðeigandi aðildarríki eru því samþykkt. Framkvæmdastjórninni er heimilt að ákvarða skemmri frest þar sem það á við.

6. Hafi framkvæmdastjórnin ekki tekið ákvörðun í samræmi við 2., 3. eða 4. mgr. innan þess frests sem mælt er fyrir um í 5. mgr. skal líta svo á að framkvæmdastjórnin hafi heimilað aðstöðina. Hlutaðeigandi aðildarríki er að svo búnu heimilt að gera þær ráðstafanir, sem um ræðir, eftir að hafa tilkynnt framkvæmdastjórninni um það áður, nema framkvæmdastjórnin taki ákvörðun samkvæmt þessari grein innan 15 virkra daga frá viðtöku tilkynningarinnar.

5. gr.

Beiðni um upplýsingar

1. Telji framkvæmdastjórnin að upplýsingar, sem hlutaðeigandi aðildarríki veitir um ráðstöfun sem tilkynnt er um skv. 2. gr., séu ófullnægjandi skal hún leggja fram beiðni um allar nauðsynlegar viðbótarupplýsingar. Þegar aðildarríki svarar slíkri beiðni ber framkvæmdastjórninni að tilkynna því um viðtöku svarsins.

2. Veiti hlutaðeigandi aðildarríki ekki umbeðnar upplýsingar innan þess frests sem framkvæmdastjórnin hefur mælt fyrir um eða veiti það ófullnægjandi upplýsingar skal framkvæmdastjórnin senda ítrekun þar sem gefinn er hæfilegur viðbótarfrestur til þess að veita upplýsingarnar.

3. Líta ber svo á að tilkynningin hafi verið dregin til baka séu umbeðnar upplýsingar ekki veittar innan tilskilins frests, nema sá frestur hafi, áður en hann rann út, annaðhvort verið framlengdur með samþykki bæði framkvæmdastjórnarinnar og hlutaðeigandi aðildarríkis eða hlutaðeigandi aðildarríki hafi tilkynnt framkvæmdastjórninni, með tilhlýðilega rökstuddri yfirlýsingu, að það telji tilkynninguna fullnægjandi af þeirri ástæðu að umbeðnar viðbótarupplýsingar séu ekki tiltækar eða hafi þegar verið veittar. Í því tilviki skal fresturinn, sem um getur í 5. mgr. 4. gr., hefjast daginn eftir viðtöku yfirlýsingarinnar. Sé litið svo á að tilkynningin hafi verið dregin til baka ber framkvæmdastjórninni að tilkynna aðildarríkinu um það.

6. gr.

Formleg rannsókn

1. Í ákvörðuninni um að hefja formlega rannsókn skal vera samantekt um þau atriði, sem máli skipta að lögum og í reynd, bráðabirgðamat framkvæmdastjórnarinnar á því hvort fyrirhuguð ráðstöfun sé í eðli sínu aðstoð og þar skulu raktar þær efasemdir sem eru uppi um að hún samrýmist hinum sameiginlega markaði. Í ákvörðuninni skal hvetja hlutaðeigandi aðildarríki og aðra hagsmunaaðila til þess að gera athugasemdir innan tiltekins frests sem að öllu jöfnu skal ekki vera lengri en einn mánuður. Framkvæmdastjórninni er heimilt að framlengja þennan frest í tilhlýðilega rökstuddum tilvikum.

2. Senda skal hlutaðeigandi EFTA-ríki þær athugasemdir sem berast. Fari hagsmunaaðili fram á að hlutaðeigandi aðildarríki fái ekki vitneskju um hver hann er, vegna þess að það kunni að skaða hann, skal orðið við þeirri ósk. Hlutaðeigandi aðildarríki má svara athugasemdunum sem berast innan tiltekins frests sem skal að öllu jöfnu ekki vera lengri en einn mánuður. Framkvæmdastjórninni er heimilt að framlengja þennan frest í tilhlýðilega rökstuddum tilvikum.

7. gr.

Ákvarðanir framkvæmdastjórnarinnar um að ljúka formlegri rannsókn

1. Formlegri rannsókn ber að ljúka með ákvörðun eins og kveðið er á um í 2. til 5. mgr. þessarar greinar, sbr. þó 8. gr.

2. Komist framkvæmdastjórnin að raun um að í tilkynnti ráðstöfun felist ekki aðstoð eftir að hlutaðeigandi aðildarríki hefur, eftir atvikum, gert breytingu á henni, ber henni að skrá þá niðurstöðu í ákvörðun.

3. Komist framkvæmdastjórnin að raun um að ekki leiki lengur vafi á að tilkynnt ráðstöfun samrýmist hinum sameiginlega markaði, eftir að hlutaðeigandi aðildarríki hefur, eftir atvikum, gert breytingu á henni, skal hún ákvarða að aðstoðin samrýmist hinum sameiginlega markaði (hér á eftir nefnd „jákvæð ákvörðun“). Í ákvörðuninni skal tilgreina hvaða undanþágúákvæði sáttmálans hafi verið beitt.

4. Framkvæmdastjórninni er heimilt að binda jákvæða ákvörðun skilyrðum sem uppfylla þarf til að aðstoð geti talist samrýmast hinum sameiginlega markaði og hún getur mælt fyrir um kvaðir til þess að unnt sé að fylgjast með því að ákvörðuninni sé hlítt (hér á eftir nefnd „skilyrt ákvörðun“).

5. Komist framkvæmdastjórnin að raun um að tilkynnt aðstoð samrýmist ekki hinum sameiginlega markaði skal hún ákvarða að aðstoðin komi ekki til framkvæmda (hér á eftir nefnd „neikvæð ákvörðun“).

6. Ákvarðanir, sem eru teknar samkvæmt 2., 3., 4. og 5. mgr., skal taka undir eins og vafanum, sem um getur í 4. mgr. 4. gr., hefur verið eytt. Framkvæmdastjórnin skal leggja allt kapp á að samþykkja ákvörðun innan 18 mánaða frá því að málsmeðferð hefst. Unnt er að framlengja frestinn ef bæði framkvæmdastjórnin og hlutaðeigandi aðildarríki eru því samþykk.

7. Eftir að fresturinn, sem um getur í 6. mgr., er liðinn og fari hlutaðeigandi aðildarríki fram á það ber framkvæmdastjórninni að taka ákvörðun, innan tveggja mánaða, sem byggist á fyrirliggjandi upplýsingum.

Framkvæmdastjórninni ber, eftir atvikum, að taka neikvæða ákvörðun ef veittar upplýsingar nægja ekki til þess að sýna fram á að aðstoðin samrýmist hinum sameiginlega markaði.

8. gr.

Tilkynning dregin til baka

1. Hlutaðeigandi aðildarríki er heimilt að draga til baka tilkynningu í skilningi 2. gr. í tæka tíð áður en framkvæmdastjórnin hefur tekið ákvörðun skv. 4. eða 7. gr.

2. Þegar framkvæmdastjórnin hefur hafið formlega rannsókn skal hún ljúka þeirri rannsókn.

9. gr.

Afturköllun ákvörðunar

Framkvæmdastjórninni er heimilt að afturkalla ákvörðun, sem er tekin skv. 2. eða 3. mgr. 4. gr. eða 2., 3. og 4. mgr. 7. gr., eftir að hafa gefið hlutaðeigandi aðildarríki tækifæri til þess að koma athugasemdum sínum á framfæri, hafi ákvörðunin verið byggð á röngum upplýsingum sem voru veittar meðan rannsókn stóð yfir og höfðu úrslitaáhrif á að ákvörðunin var tekin. Framkvæmdastjórninni ber, áður en hún afturkallar ákvörðun og tekur nýja, að hefja formlega rannsókn skv. 4. mgr. 4. gr. Ákvæði 6., 7. og 10. gr., 1. mgr. 11. gr. og 13., 14. og 15. gr. gilda að breyttu breytanda.

III. KAFLI

MÁLSMEDFERÐ VEGNA ÓLÖGLEGRAR AÐSTOÐAR

10. gr.

Athugun, beiðni um upplýsingar og fyrirmæli um að veita upplýsingar

1. Hafi framkvæmdastjórnin í fórum sínum upplýsingar um meinta ólöglega aðstoð skal hún athuga þessar upplýsingar án tafar, óháð því hvaðan þær eru komnar.

2. Ef nauðsyn krefur skal hún óska eftir upplýsingum frá hlutaðeigandi aðildarríki. Ákvæði 2. mgr. 2. gr. og 1. og 2. mgr. 5. gr. gilda að breyttu breytanda.

3. Ef hlutaðeigandi aðildarríki veitir ekki, þrátt fyrir ítrekun skv. 2. mgr. 5. gr., umbeðnar upplýsingar innan þess frests sem framkvæmdastjórnin hefur mælt fyrir um eða veitir ófullnægjandi upplýsingar skal framkvæmdastjórnin fara fram á það með ákvörðun að upplýsingarnar séu veittar (hér á eftir nefnd „fyrirmæli um að veita upplýsingar“). Í ákvörðuninni skal koma fram hvaða upplýsinga er krafist og mæla fyrir um viðeigandi frest til þess að veita þær.

11. gr.

Fyrirmæli um stöðvun eða bráðabirgðaendurgreiðslu aðstoðar

1. Framkvæmdastjórninni er heimilt, eftir að hafa gefið hlutaðeigandi aðildarríki tækifæri til þess að koma athugasemdum sínum á framfæri, að samþykkja ákvörðun þar sem þess er krafist að aðildarríkið stöðvi alla ólöglega aðstoð uns framkvæmdastjórnin hefur tekið ákvörðun um hvort aðstoðin samrýmist hinum sameiginlega markaði (hér á eftir nefnd „fyrirmæli um stöðvun“).

2. Framkvæmdastjórninni er heimilt, eftir að hafa gefið hlutaðeigandi aðildarríki tækifæri til þess að koma athugasemdum sínum á framfæri, að samþykkja ákvörðun þar sem þess er krafist að aðildarríkinu sé endurgreidd til bráðabirgða öll ólögleg aðstoð uns framkvæmdastjórnin hefur tekið ákvörðun um hvort aðstoðin samrýmist hinum sameiginlega markaði (hér á eftir nefnd „fyrirmæli um endurgreiðslu“), að uppfylltum eftirtöldum skilyrðum:

- samkvæmt viðtekinni venju leiki enginn vafi á því að viðkomandi ráðstöfun sé í eðli sínu aðstoð,
- brýnt sé að grípa til aðgerða, og
- veruleg hættu sé á að samkeppnisaðili verði fyrir umtalsverðum og óbætanlegum skaða.

Endurgreiðsla skal fara fram í samræmi við málsmeðferðina í 2. og 3. mgr. 14. gr. Eftir að aðstoðin hefur verið endurgreidd ber framkvæmdastjórninni að taka ákvörðun innan þeirra tímamarka sem gilda um tilkynnta aðstoð.

Framkvæmdastjórnin getur heimilað aðildarríkinu að tengja endurgreiðslu aðstoðarinnar greiðslu björgunaraðstoðar til hlutaðeigandi fyrirtækis.

Ákvæði þessarar málsgreinar gilda einungis um ólöglega aðstoð sem kemur til framkvæmda eftir að reglugerð þessi öðlast gildi.

12. gr.

Fyrirmælum í ákvörðunum ekki hlitt

Hlíti aðildarríkið ekki fyrirmælum um stöðvun eða endurgreiðslu hefur framkvæmdastjórnin, samtúmis því að láta fara fram athugun á efnisatriðum málsins á grundvelli fyrirliggjandi upplýsinga, rétt til að vísa málinu beint til dómstóls Evrópubandalaganna og fara fram á yfirlýsingu þess efnis að misbrestur á því að hlíta fyrirmælunum feli í sér brot á ákvæðum sáttmálans.

13. gr.

Ákvarðanir framkvæmdastjórnarinnar

1. Athugun á aðstoð, sem hugsanlega er ólögleg, skal ljúka með ákvörðun skv. 2., 3. eða 4. mgr. 4. gr. Ef um er að ræða ákvarðanir um að hefja formlega rannsókn skal rannsókninni ljúka með ákvörðun skv. 7. gr. Hlíti aðildarríki ekki fyrirmælum um að veita upplýsingar ber að taka ákvörðunina á grundvelli fyrirliggjandi upplýsinga.

2. Ef um er að ræða aðstoð, sem hugsanlega er ólögleg, og með fyrirvara um 2. mgr. 11. gr. skal framkvæmdastjórnin óbundin af frestinum sem um getur í 5. mgr. 4. gr. og í 6. og 7. mgr. 7. gr.

3. Ákvæði 9. gr. gilda að breyttu breytanda.

14. gr.

Endurgreiðsla aðstoðar

1. Ef neikvæðar ákvarðanir eru teknar þegar um ólöglega aðstoð er að ræða skal framkvæmdastjórnin ákveða að hlutaðeigandi aðildarríki skuli gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til þess að þiggjandi aðstoðar endurgreiði hana (hér á eftir nefnd „ákvörðun um endurgreiðslu“). Framkvæmdastjórnin skal ekki krefjast endurgreiðslu aðstoðar ef það stríðir gegn einhverju grundvallaratriði í bandalagslögum.

2. Aðstoðin, sem ber að endurgreiða samkvæmt ákvörðun um endurgreiðslu, skal endurgreidd með hæfilegum vöxtum sem framkvæmdastjórnin ákveður. Greiða ber vexti frá þeim degi að þiggjandinn fékk hina ólöglegu aðstoð til umræða og fram til þess dags að hún er endurgreidd.

3. Með fyrirvara um úrskurði dómstóls Evrópubandalaganna skv. 185. gr. sáttmálans skal endurgreiðsla fara fram án tafar og í samræmi við fyrirmæli laga hlutaðeigandi aðildarríkis, að því tilskildu að þau heimili tafarlausa og skilvirka framkvæmd ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar. Til að svo megi verða og þegar um er að ræða mál fyrir innlendum dómstólum skulu hlutaðeigandi aðildarríki gera allar nauðsynlegar ráðstafanir, meðal annars bráðabirgðaráðstafanir, sem réttarkerfi hvers og eins heimila, sbr. þó ákvæði bandalagslaga.

15. gr.

Fyrningarfrestur

1. Tíu ára fyrningarfrestur skal gilda um heimildir framkvæmdastjórnarinnar til þess að láta endurgreiða aðstoð.

2. Fyrningarfrestur hefst daginn sem hin ólöglega aðstoð er veitt þiggjanda, annaðhvort sem stök aðstoð eða aðstoð samkvæmt aðstoðarkerfi.

Sérhver aðgerð af hálfu framkvæmdastjórnarinnar eða aðildarríkis, sem aðhefst að beiðni framkvæmdastjórnarinnar vegna ólöglegar aðstoðar, rýfur fyrningarfrestinn. Í hvert sinn, sem fyrningarfrestur er rofinn, hefst jafnlangur frestur að nýju. Rjúfa ber fyrningarfrestinn á meðan ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar er til meðferðar fyrir dómstóli Evrópubandalaganna.

3. Sé fyrningarfrestur vegna aðstoðar útrunninn skal líta svo á að um yfirstandandi aðstoð sé að ræða.

IV. KAFLI

MÁLSMEDFERÐ VEGNA MISNOTKUNAR AÐSTOÐAR

16. gr.

Misnotkun aðstoðar

Þegar um misnotkun aðstoðar er að ræða er framkvæmdastjórninni heimilt, með fyrirvara um 23. gr., að hefja formlega rannsókn skv. 4. mgr. 4. gr. Ákvæði 6., 7., 9. og 10. gr., 1. mgr. 11. gr. og 12., 13., 14. og 15. gr. gilda að breyttu breytanda.

V. KAFLI

MÁLSMEDFERÐ VEGNA YFIRSTANDANDI AÐSTOÐARKERFA

17. gr.

Samvinna samkvæmt 1. mgr. 93. gr. sáttmálans

1. Framkvæmdastjórnin skal afla allra nauðsynlegra upplýsinga frá hlutaðeigandi aðildarríki vegna endurskoðunar yfirstandandi aðstoðarkerfa sem fer fram í samvinnu við aðildarríkið skv. 1. mgr. 93. gr. sáttmálans.

2. Telji framkvæmdastjórnin að yfirstandandi aðstoðarkerfi samrýmist ekki eða samrýmist ekki lengur hinum sameiginlega markaði ber henni að tilkynna hlutaðeigandi aðildarríki um bráðabirgðaálit sitt og gefa því kost á að koma athugasemdum sínum á framfæri innan eins mánaðar. Framkvæmdastjórninni er heimilt að framlengja þennan frest í tilhlýðilega rökstuddum tilvikum.

18. gr.

Tillaga um viðeigandi ráðstafanir

Komist framkvæmdastjórnin að þeirri niðurstöðu, í ljósi upplýsinga sem aðildarríkið hefur látið í té skv. 17. gr., að yfirstandandi aðstoðarkerfi samrýmist ekki eða samrýmist ekki lengur hinum sameiginlega markaði skal hún gefa út tilmæli til hlutaðeigandi aðildarríkis þar sem hún gerir

tillögur um viðeigandi ráðstafanir. Í tilmælunum geta einkum falist eftirfarandi tillögur:

a) að gerðar skuli verulegar breytingar á aðstoðarkerfinu,

eða

b) að settar verði fram kröfur um málsmæðferð,

eða

c) að aðstoðarkerfið skuli fellt niður.

19. gr.

Lagalegar afleiðingar tillögu um viðeigandi ráðstafanir

1. Ef hlutaðeigandi aðildarríki samþykkir fyrirhugaðar ráðstafanir og tilkynnir framkvæmdastjórninni það skal hún bóka þá niðurstöðu og tilkynna aðildarríkinu um það. Aðildarríkið er bundið af samþykki sínu um framkvæmd viðeigandi ráðstafana.

2. Ef hlutaðeigandi aðildarríki samþykkir ekki fyrirhugaðar ráðstafanir og framkvæmdastjórnin telur enn, að teknu tilliti til röksemdafærslu hlutaðeigandi aðildarríkis, að ráðstafanirnar séu nauðsynlegar skal hún hefja málsmæðferð skv. 4. mgr. 4. gr. Ákvæði 6., 7. og 9. gr. gilda að breyttu breytanda.

VI. KAFLI

HAGSMUNAAÐILAR

20. gr.

Réttur hagsmunaaðila

1. Öllum hagsmunaaðilum er heimilt að gera athugasemdir skv. 6. gr. í kjölfar ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar um að hefja formlega rannsókn. Senda ber öllum hagsmunaaðilum, sem hafa gert slíkar athugasemdir, og þiggjendum stakrar aðstoðar afrit af ákvörðuninni sem framkvæmdastjórnin hefur tekið skv. 7. gr.

2. Öllum hagsmunaaðilum er heimilt að gera framkvæmdastjórninni viðvart um meinta ólöglega aðstoð og meinta misnotkun aðstoðar. Telji framkvæmdastjórnin, á grundvelli þeirra upplýsinga sem hún hefur í fórum sínum, að ekki séu nægilegar ástæður til að taka málið til athugunar ber henni að tilkynna hagsmunaaðilanum um það. Taki framkvæmdastjórnin ákvörðun í máli, sem varðar efnisatriði upplýsinganna sem hafa verið veittar, ber henni að senda hagsmunaaðilanum afrit af þeirri ákvörðun.

3. Ef hagsmunaaðilar óska þess skulu þeir fá afrit af öllum ákvörðunum, sem teknar eru skv. 4. og 7. gr., 3. mgr. 10. gr. og 11. gr.

VII. KAFLI

EFTIRLIT

21. gr.

Ársskýrslur

1. Aðildarríkin skulu afhenda framkvæmdastjórninni ársskýrslur um öll yfirstandandi aðstoðarkerfi sem engar sérstakar kvaðir um skýrslugjöf hafa verið samþykktar um í skilyrtri ákvörðun skv. 4. mgr. 7. gr.

2. Láti hlutaðeigandi aðildarríki hjá líða, þrátt fyrir ítrekun, að afhenda ársskýrslu er framkvæmdastjórninni heimilt að gera ráðstafanir í samræmi við ákvæði 18. gr. varðandi viðkomandi aðstoðarkerfi.

22. gr.

Eftirlit á vettvangi

1. Hafi framkvæmdastjórnin verulegar efasemdir um að ákvörðunum um að hreyfa ekki andmælum, jákvæðum ákvörðunum eða skilyrtum ákvörðunum með tilliti til stakrar aðstoðar sé hlítt ber hlutaðeigandi aðildarríki, eftir að hafa verið gefinn kostur á að leggja fram athugasemdir sínar, að heimila framkvæmdastjórninni að efna til eftirlitsvitjana á vettvangi.

2. Embættismenn, sem framkvæmdastjórnin viðurkennir, skulu hafa umboð, í því skyni að sannreyna að viðkomandi ákvörðun sé hlítt, til þess að:

- a) fara inn á athafnasvæði og lóðir hlutaðeigandi fyrirtækis,
- b) fara fram á munnlegar skýringar á staðnum,
- c) rannsaka bókhald og önnur viðskiptaskjöl og taka eða fara fram á afrit.

Framkvæmdastjórninni er heimilt að njóta aðstoðar óháðra sérfræðinga ef nauðsyn krefur.

3. Framkvæmdastjórnin skal tilkynna hlutaðeigandi aðildarríki, skriflega og með góðum fyrirvara, um fyrirhugaða eftirlitsvitjun á vettvangi og segja deili á viðurkenndu embættismönnum og sérfræðingum. Andmæli aðildarríkið vali framkvæmdastjórnarinnar á sérfræðingum með tilhlýðilegum rökstuðningi ber að komast að samkomulagi við aðildarríkið um tilnefningu þeirra. Embættismenn framkvæmdastjórnarinnar og sérfræðingar með umboð til eftirlits á vettvangi skulu framvísa skriflegu leyfi þar sem fram kemur tilefni og tilgangur vitjunarinnar.

4. Embættismönnum með umboð aðildarríkisins sem ræður yfir því svæði þar sem eftirlitsvitjun er fyrirhuguð er heimilt að vera viðstaddir eftirlitsvitjunina.

5. Framkvæmdastjórnin skal láta aðildarríkinu í té afrit af öllum skýrslum sem eru gerðar í kjölfar eftirlitsvitjunarinnar.

6. Andmæli fyrirtæki eftirlitsvitjun, sem er fyrirskipuð með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar samkvæmt þessari grein ber hlutaðeigandi aðildarríki að veita embættismönnum og sérfræðingum með umboð framkvæmdastjórnarinnar nauðsynlega aðstoð til að fara í eftirlitsvitjunina. Aðildarríkinu ber, í þessu skyni og að höfðu samráði við framkvæmdastjórnina, að gera nauðsynlegar ráðstafanir innan 18 mánaða frá því að reglugerð þessi öðlast gildi.

23. gr.

Ákvörðunum og dómsúrskurðum ekki hlítt

1. Hlíti hlutaðeigandi aðildarríki ekki skilyrtum eða neikvæðum ákvörðunum, einkum í tilvikum sem um getur í 14. gr., er framkvæmdastjórninni heimilt að vísa málinu beint til dómstóls Evrópubandalaganna í samræmi við 2. mgr. 93. gr. sáttmálans.

2. Telji framkvæmdastjórnin að hlutaðeigandi aðildarríki hafi ekki hlítt úrskurði dómstóls Evrópubandalaganna getur hún fylgt málinu eftir í samræmi við 171. gr. sáttmálans.

VIII. KAFLI

SAMEIGINLEG ÁKVÆÐI

24. gr.

Þagnarskylda

Framkvæmdastjórninni og aðildarríkjunum, embættismönnum þeirra og öðrum opinberum starfsmönnum, þar með töldum óháðum sérfræðingum sem framkvæmdastjórnin tilnefnir, er óheimilt að láta öðrum í té upplýsingar sem þeir hafa fengið við beitingu ákvæða þessarar reglugerðar og sem falla undir þagnarskyldu.

25. gr.

Viðtakandi ákvarðana

Ákvörðunum, sem eru teknar samkvæmt II., III., IV., V. og VII. kafla, skal beint til hlutaðeigandi aðildarríkis. Framkvæmdastjórninni ber að tilkynna hlutaðeigandi aðildarríki um þær án tafar og gefa því tækifæri til þess að benda framkvæmdastjórninni á hvaða upplýsingar það telur falla undir þagnarskyldu.

26. gr.

Birting ákvarðana

1. Framkvæmdastjórnin skal birta samantekt í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* um þær ákvarðanir sem hún tekur skv. 2. og 3. mgr. 4. gr. og 18. gr. svo og 1. mgr. 19. gr. Í samantektinni komi fram að unnt sé að fá afrit af ákvörðuninni á tungumáli eða tungumálum frumútgáfunnar.

2. Framkvæmdastjórnin skal birta í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* þær ákvarðanir, sem hún tekur skv. 4. mgr. 4. gr., á tungumáli frumútgáfunnar. Í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*, sem eru birt á öðrum tungumálum en á tungumáli frumútgáfunnar, mun fylgja útgáfunni á frummálinu ítarleg samantekt á tungumáli viðkomandi *Stjórnartíðinda Evrópubandalaganna*.

3. Framkvæmdastjórnin skal birta í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* þær ákvarðanir sem hún tekur skv. 7. gr.

4. Í þeim tilvikum, þar sem ákvæði 6. mgr. 4. gr. eða 2. mgr. 8. gr. gilda, skal birta stutta tilkynningu í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

5. Ráðið getur, með samhljóða samþykki, ákveðið að birta ákvarðanir, samkvæmt þriðju undirgrein 2. mgr. 93. gr. sáttmálans, í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

27. gr.

Framkvæmdarákvæði

Framkvæmdastjórnin skal, í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 29. gr., hafa umboð til þess að samþykkja framkvæmdarákvæði um framsetningu, efni og önnur formsatriði er lúta að tilkynningum, framsetningu, efni og önnur formsatriði er lúta að ársskýrslum, formsatriði er lúta að frestum og útreikningi fresta og um vextina sem um getur í 2. mgr. 14. gr.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 22. mars 1999.

28. gr.

Ráðgjafarnefnd um ríkisaðstoð

Koma ber á fót ráðgjafarnefnd um ríkisaðstoð (hér á eftir kölluð „nefndin“). Hún skal skipuð fulltrúum aðildarríkjanna undir formennsku fulltrúa framkvæmdastjórnarinnar.

29. gr.

Samráð við nefndina

1. Framkvæmdastjórninni ber að hafa samráð við nefndina áður en hún samþykkir framkvæmdarákvæði skv. 27. gr.

2. Samráð við nefndina skal fara fram á fundi sem framkvæmdastjórnin boðar til. Drög og skjöl, sem fjalla á um, skulu fylgja fundarboði. Fundurinn skal haldinn í fyrsta lagi tveimur mánuðum eftir að fundarboð var sent. Heimilt er að stytta þann tíma ef um bráðatilvik er að ræða.

3. Fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar leggur fyrir nefndina drög að þeim ráðstöfunum sem gera skal. Nefndin skal skila álitinu á drögunum innan þeirra tímamarka sem formanni er heimilt að setja eftir því hversu brýnt málið er, með atkvæðagreiðslu ef þörf krefur.

4. Álitid skal skráð í fundargerð; þar að auki hefur hvert aðildarríki rétt til að láta bóka afstöðu sína í fundargerðina. Nefndin getur lagt til að álitid verði birt í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

5. Framkvæmdastjórnin skal taka írasta tillit til álits nefndarinnar. Henni ber að greina nefndinni frá því með hvaða hætti álit hennar var haft til hliðsjónar.

30. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Fyrir hönd ráðsins,

G. VERHEUGEN

forseti.

TILMÆLI RÁÐSINS

2002/EES/37/20

frá 24. september 1998

að því er varðar samvinnu í Evrópu um að tryggja gæði æðri menntunar(*)

(98/561/EB)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 126. og 127. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álit svæðanefndarinnar ⁽²⁾,

Í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 189. gr. c í sáttmálanum ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Markmið allra aðildarríkja er að halda uppi góðri menntun og starfsmenntun. Þess er farið á leit við framkvæmdastjórnina að hún stuðli að viðleitni aðildarríkjanna til samvinnu með því að efla hana og, ef nauðskyn krefur, með því að styðja og auka við aðgerðir þeirra en virða um leið að fullu ábyrgð þeirra á kennsluefni og mennta- og starfsmenntakerfum og einnig fjölbreytni tungumála og menningar.
- 2) Í niðurstöðum sínum frá 25. nóvember 1991 ⁽⁴⁾ lýsti ráðið því yfir að það væri sameiginlegt verkefni allra aðildarríkjanna og allra menntastofnana sem sinna æðri menntun í Evrópubandalaginu að auka gæði hennar. Í ljósi þess hve margvíslegum aðferðum er beitt á innlendum vettvangi er hægt að auka við þá reynslu sem þar hefur fengist með evrópskri reynslu, einkum með því að koma á fót tilraunaverkefnum sem miða að því að koma á samvinnu á þessu sviði eða efla þá samvinnu sem fyrir er.
- 3) Í svörum við greinargerð framkvæmdastjórnarinnar um æðri menntun er m.a. lögð áhersla á að tryggja berri gæði á öllum stigum og í öllum greinum og að munur á milli stofnana skuli takmarkast við markmið,

aðferðir og eftirspurn eftir menntun. Almennur stuðningur er við það að taka upp skilvirkar og ásættanlegar aðferðir við gæðatryggingu þar sem tekið er tillit til evrópskrar og alþjóðlegrar reynslu og möguleika á samvinnu.

- 4) Athugun framkvæmdastjórnarinnar á stöðu gæðatryggingamála í aðildarríkjunum leiddi í ljós að ýmislegt var sameiginlegt með nýju gæðatryggingakerfunum. Tilraunaverkefni tvö, sem voru unnin í framhaldi af því, voru grundvölluð á þessum undirstöðuþáttum í innlendum kerfum sem fyrir voru. Í tilraunaverkefnunum var prófuð sameiginleg aðferð með góðum árangri og í ljós kom að þeir sem starfa á þessu sviði vilja mjög gjarnan skiptast á reynslu, sem leiðir í ljós fjölbreytni innlendra matsaðferða og einnig mikilvægi gæðatrygginga almennt.
- 5) Vegna þess hve fjölbreytileg menntakerfin í bandalaginu eru nær skilgreining hugtaksins „æðri menntastofnun“, sem tilmælin eiga við um, til allra tegunda af stofnunum sem veita menntun og hæfi eða námsgráður á þessu stigi menntunar án tillits til þess hvernig þeim er lýst í aðildarríkjunum. Þessi skilgreining er notuð í ákvörðuninni um að koma á fót Sókrates-áætluninni.
- 6) Æðri menntastofnanir verða að uppfylla nýjar menntunarlegar og félagslegar kröfur sem verða gerðar í „þekkingarsamfélagi“ á heimsvísu og takast á við þær breytingar sem fylgja í kjölfarið. Þær munu því leitast við að bæta nauðsynlega eiginleika þjónustunnar, sem þær veita, með því að þróa, þegar við á, ný framtaksverkefni (á einstaklings- eða samstarfsgrundvelli í samtökum á sviði æðri menntunar) sem miða að því að auka gæði kennslu og náms.
- 7) Tæknilegar og efnahagslegar breytingar og afleiðingar þeirra fyrir vinnumarkaðinn fela í sér ný og krefjandi verkefni fyrir æðri menntastofnanir. Í ljósi þess að hnattræn samkeppni krefst þess, og einnig vegna síaukins streymis námsmanna til æðri menntastofnana, standa aðildarríkin frammi fyrir því verkefni að

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 270, 7.10.1998, bls. 56, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 165/2001 frá 11. desember 2001 um breytingu á bókun 31 við EES-samninginn um samvinnu á sérstökum sviðum utan marka fjórþætta frelsisins. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 13, 7.3.2002, bls. 27.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 19, 21. 1. 1998, bls. 39.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 64, 27. 2. 1998, bls. 63.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 18. nóvember 1997 (Stjtið. EB C 371, 8. 12. 1997, bls. 33). Sameiginleg afstaða ráðsins frá 26. febrúar 1998 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 28. maí 1998 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

⁽⁴⁾ Stjtið. EB C 321, 12. 12. 1991, bls. 2.

skipuleggja menntakerfi sín fyrir æðri menntun og tengsl þeirra við ríki og samfélag á þann hátt að akademískir mælikvarðar, menntunarmarkmið, gæðamælikvarðar, sjálfsforræði og/eða sjálfstæði æðri menntastofnana haldist — með tilliti til uppbyggingar skólastarfs í viðkomandi aðildarríki, — ásamt þörfinni á að vera ábyrg gagnvart almenningi og upplýsa hann.

- 8) Umræður um orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar frá 13. febrúar 1994 hafa leitt í ljós að gæðatryggingakerfi gætu stuðlað að gagnkvæmri viðurkenningu á bóklegri og faglegri menntun og hæfi á vettvangi bandalagsins.
- 9) Í hvítbók framkvæmdastjórnarinnar „Vöxtur, samkeppnishæfni og atvinna“, hvítbókinni „Kennsla og nám: leiðin til þekkingarsamfélagsins“ og grænbókinni „Menntun, starfsmenntun, rannsóknir – hindranir á hreyfanleika milli landa“ er bent á það hve mikilvæg hágæðamenntun er fyrir atvinnu og vöxt í bandalaginu og fyrir samkeppnishæfni þess á heimsvísu. Í þessum skjölum er varpað ljósi á tengslin milli félagslegra og menningarlegra þátta menntunar og starfsmenntunar annars vegar og efnahagslegra þátta þeirra hins vegar og þar með á hinar ýmsu hliðar hugtaksins gæði. Skýrt kemur fram að vegna hreyfanleika milli landa er nauðsynlegt að menntakerfi séu gagnsæ.
- 10) Eitt af markmiðunum með samstarfi innan bandalagsins á sviði menntunar og starfsmenntunar er að hvetja til hreyfanleika. Í grænbók framkvæmdastjórnarinnar „Menntun, starfsmenntun, rannsóknir – hindranir á hreyfanleika milli landa“ er fjallað um helstu hindranir að því er varðar lög, stjórnsýslu og framkvæmdaratriði, sem verða á vegi þeirra námsmanna sem hafa hug á að stunda nám í öðru aðildarríki, lagðar til ráðstafanir til að auka hreyfanleika og lögð áhersla á að þessi tegund hreyfanleika komi æðri menntun til góða og geti gert einstaklingum kleift að taka þátt í samkeppni á alþjóðavettvangi og nýta sér frjálsa för innan bandalagsins.
- 11) Stærð, uppbygging og fjármögnun menntakerfa fyrir æðri menntun er mismunandi milli aðildarríkja og haldið verður áfram að þróa markmið þeirra. Í sumum aðildarríkjum ná menntakerfi fyrir æðri menntun til háskóla og annarra æðri menntastofnana sem oft sinna starfsmenntun. Hvert aðildarríki skilgreinir hugtakið „umfang og aðferðir gæðatryggingar“ og það verður áfram sveigjanlegt og hægt að laga það að breyttum aðstæðum og/eða uppbyggingu.
- 12) Aðildarríkin bera sjálf ábyrgð á skipulagi menntakerfa sinna fyrir æðri menntun, uppbyggingu þeirra og fjárhagsramma og sjálfsforræði og/eða sjálfstæði æðri

menntastofnana með tilliti til uppbyggingar í hverju aðildarríki.

I. MÆLIR MEÐ ÞVÍ HÉR MEÐ að aðildarríkin:

A. styðji og, ef nauðsyn krefur, komi á fót gagnsæjum gæðatryggingakerfum með eftirfarandi markmiðum:

- að standa vörð um gæði æðri menntunar eftir efnahagslegum, félagslegum og menningarlegum aðstæðum í löndum sínum og taka um leið tilhlýðilegt tillit til Evrópuþáttarins og hinna öru breytinga í heiminum,

- að hvetja og aðstoða æðri menntastofnanir við að beita viðeigandi ráðstöfunum, einkum gæðatryggingu, til að auka gæði kennslu og náms og einnig þjálfunar í rannsóknum, sem er annar mikilvægur þáttur í því hlutverki sem þær gegna,

- að örva gagnkvæm upplýsingaskipti um gæði og gæðatryggingu á vettvangi bandalagsins og á heimsvísu og hvetja til samvinnu milli æðri menntastofnana á þessu sviði;

B. að byggja gæðatryggingakerfi á eftirfarandi atriðum eins og lýst er í viðaukanum:

- sjálfsforræði og/eða sjálfstæði aðilanna sem sjá um gæðatryggingu að því er varðar val á málsmæðferð og aðferðum, með tilliti til skipulags í hverju aðildarríki,

- aðlögun málsmæðferðar við gæðatryggingu og aðferðir að því er varðar einkenni og markmið æðri menntastofnana en virða um leið sjálfsforræði og/eða sjálfstæði þeirra með tilliti til skipulags í hverju aðildarríki,

- markvissri notkun á innri og/eða ytri þáttum gæðatryggingar sem er löguð að málsmæðferð og aðferðum sem eru notaðar,

- þátttaka hinna ýmsu hlutaðeigandi aðila eftir því hver tilgangurinn með gæðatryggingu er,

- birting gæðatryggingar í því formi sem hentar best fyrir hvert aðildarríki;

C. ef nauðsyn krefur, hvetja æðri menntastofnanir, í samvinnu við þar til bærar stofnanir í aðildarríkjunum, til að standa að viðeigandi framhaldsaðgerðum;

D. skora á lögbær yfirvöld og æðri menntastofnanir að leggja sérstaka rækt við það, í tengslum við gæðatryggingu, að skiptast á reynslu og eiga samvinnu við önnur aðildarríki og einnig við alþjóðasamtök og félög sem starfa á sviði æðri menntunar;

E. að efla samvinnu á milli yfirvalda sem eru ábyrg fyrir gæðamati eða gæðatryggingu í æðri menntun og að efla tengslamyndun.

Þessi samvinna skal ná að einhverju eða öllu leyti yfir eftirfarandi svið:

a) að hvetja til og koma því á að skiptast á upplýsingum og reynslu, einkum að því er varðar þróun aðferða og dæmi um góðar starfsvenjur;

b) að verða við beiðnum um sérfræðiaðstoð og ráðgjöf frá viðkomandi yfirvöldum í aðildarríkjunum;

c) að styðja æðri menntastofnanir sem vilja taka þátt í samstarfi um gæðatryggingar milli landa;

d) að efla tengslin við alþjóðlega sérfræðinga.

Þegar leitast er við að ná þessum markmiðum skal taka tillit til tengslanna á milli gæðatryggingar og annarrar starfsemi bandalagsins, einkum innan ramma Sókrates- og Leonardo da Vinci-áætlananna og einnig til réttarreglna bandalagsins á sviði viðurkenningar á faglegri menntun og hæfi.

II. MÆLIR MEÐ ÞVÍ HÉR MEÐ

að framkvæmdastjórnin hvetji, í nánun samstarfi við aðildarríkin og á grundvelli fyrirbyggjandi áætlana og samkvæmt markmiðum þeirra og venjulegri opinni og gagnsæri málsmeðferð, til samvinnunnar, sem um getur í lið I. E., milli yfirvaldanna sem bera ábyrgð á gæðamati og gæðatryggingu í æðri menntun og einnig til samvinnu við samtök og félög æðri menntastofnana á evrópsku valdsviði sem hafa nauðsynlega reynslu í gæðamati og gæðatryggingu.

III. FER HÉR MEÐ FRAM Á

að framkvæmdastjórnin leggi, á þriggja ára fresti, skýrslur fyrir Evrópuþingið, ráðið, efnahags- og félagsmálanefndina og svæðanefndina um framfarir í þróun gæðamatskerfa í hinum ýmsu aðildarríkjunum og um samvinnu á vettvangi bandalagsins, þar á meðal framfarir sem orðið hafa að því er varðar markmiðin sem getið er hér að framan.

Gjört í Brussel 24. september 1998.

Fyrir hönd ráðsins,

J. FARNLEITNER

forseti.

VIÐAUKI

Leiðbeinandi þættir í gæðamati

Fyrirliggjandi evrópsk gæðamatskerfi hafa eftirfarandi þætti sameiginlega. Evrópsk tilraunaverkefni, þar sem metin eru gæði æðri menntunar, hafa sýnt að allir hlutaðeigandi aðilar á þessu sviði geta haft gagn af því að skoða þessa þætti.

Líklegt er að sjálfsforræði og/eða sjálfstæði aðilanna, sem sjá um gæðatryggingu, (að því er varðar val á málsmæðferð og aðferðum) með tilliti til skipulags í hverju aðildarríki, stuðli að skilvirkni málsmæðferðar við gæðamat og tiltrú á niðurstöðum matsins.

Viðmiðanir fyrir gæðatryggingu eru nátengdar þeim markmiðum sem hafa verið sett fyrir hverja menntastofnun í tengslum við þarfir samfélagsins og vinnumarkaðarins. Málsmæðferð við gæðamat verður því að vera mismunandi allt eftir sérstöðu stofnunarinnar. Þekking á markmiðum stofnunarinnar, hvort heldur um er að ræða stofnunina í heild, deild eða einstaka einingu, er mikilvæg í þessu sambandi.

Málsmæðferð við gæðamat skal almennt samanstanda af innri, sjálfskoðandi þætti og ytri þætti sem er byggður á mati utanaðkomandi sérfræðinga.

Innri sjálfskoðunarþátturinn skal miða að því að ná til allra sem starfa að þessum málum, einkum kennara og, ef við á, þeirra stjórnenda sem hafa með höndum námsráðgjöf og faglega leiðsögn og einnig til námsfólks. Ytri þátturinn skal fela í sér ferli samvinnu, samráðs og ráðgjafar milli óháðra, utanaðkomandi sérfræðinga og þeirra sem starfa innan stofnunarinnar.

Í ljósi markmiðanna og viðmiðananna, sem eru notaðar í málsmæðferð við gæðamat, og með tilvísun til uppbyggingar æðri menntunar í aðildarríkjunum, má telja fagfélög, aðila vinnumarkaðarins og fyrrverandi nemendur með í sérfræðingahópum.

Æskilegt er að er erlendir sérfræðingar taki þátt í málsmæðferðinni til að hvetja til þess að reynslu, sem fengist hefur í öðrum löndum, sé miðlað.

Birta skal skýrslur um málsmæðferð við gæðatryggingu og niðurstöður þeirra á þann hátt sem er heppilegast þykir í hverju aðildarríki og í þeim skal vera forði af góðu viðmiðunarefni fyrir þá sem eiga hlut að máli og almenning.

TILMÆLI EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS

2002/EES/37/21

frá 12. febrúar 2001

að því er varðar samvinnu í Evrópu um að meta gæði menntunar í skólum(*)

(2001/166/EB)

EVROÞUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS Hafa,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 4. mgr. 149. gr. og 4. mgr. 150. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar⁽¹⁾,með hliðsjón af álit svæðanefndarinnar⁽²⁾,í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. í sáttmálanum⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Nauðsynlegt er að efla Evrópuþáttinn í menntun þar eð hann er mikilvægt markmið í uppbyggingu „Evrópu fólksins“.
- 2) Góð menntun, þ.m.t. starfsmenntun, er eitt af höfuðmarkmiðunum allra aðildarríkjanna varðandi grunn- og framhaldsmenntun í tengslum við þekkingarsamfélagið.
- 3) Tryggja verður gæði skólamenntunar á öllum stigum og öllum sviðum menntunar, án tillits til mismunandi markmiða með menntuninni, aðferða og þarfa og án tillits til röðunar skóla eftir gæðum, þar sem það tíðkast.
- 4) Á síðustu áratugum hefur auknu fjármagni verið veitt til menntamála í öllum iðnvæddum ríkjum. Ekki er einungis litið þannig á menntun að hún auðgi einstaklinginn heldur er hún einnig talin framlag til félagslegrar samheldni, félagslegrar þátttöku og lausnar á atvinnuvandamálum. Símenntun er þýðingarmikill þáttur í því að hafa stjórn á eigin

framtíð, bæði faglega og persónulega. Góð menntun er grundvallaratriði að því er varðar stefnumótun í vinnumarkaðsmálum, frjálsa för starfsmanna innan bandalagsins og viðurkenningu prófskírteina og menntun og hæfi kennara.

- 5) Það er á ábyrgð aðildarríkjanna að tryggja, þegar þau hafa möguleika á því, að tekið sé tillit til samfélagsþróunar í námsefni skólanna.
- 6) Aðildarríkin skulu aðstoða menntastofnanir við að mæta menntunarlegum og félagslegum kröfum á nýrri öld og fylgja þróuninni sem af þeim leiðir. Aðildarríkjunum ber því að styðja menntastofnanir með það fyrir augum að auka gæði þjónustunnar sem þær veita með því að aðstoða þær við þróun nýsköpunarverkefna, sem er ætlað að tryggja gæði kennslu, og með því að aðstoða þær við að stuðla að hreyfanleika einstaklinga milli landa og þekkingarmiðlun.
- 7) Á hverju ári samþykkir ráðið leiðbeiningar á sviði stefnu í vinnumarkaðsmálum sem eru byggðar á markmiðum um magn og vísbendum. Í 7. viðmiðunarreglu um atvinnumál fyrir árið 2000, sem er sett fram í viðaukanum við ákvörðun 2000/228/EB⁽⁴⁾, er því lýst yfir að aðildarríkin muni „...auka gæði menntunar í skólakerfinu með það fyrir augum að draga verulega úr fjölda þeirra ungmenna sem hætta snemma í skóla. Einnig verður lögð sérstök rækt við ungt fólk með námsörðugleika.“
- 8) Í 8. reglu umræddra viðmiðunarreglna er fjallað sérstaklega um það að þróa tölvulæsi, að skólar skuli útbúnir með tölvubúnaði og að auðvelda nemendum aðgang að Netinu eigi síðar en við lok ársins 2002, sem myndi hafa jákvæð áhrif á gæði menntunar og búa ungt fólk undir stafræna öld.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 60, 1.3.2001, bls. 51, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 165/2001 frá 11. desember 2001 um breytingu á bókun 31 við EES-samninginn um samvinnu á sérstökum sviðum utan marka fjórþætta frelsisins. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 13, 7.3.2002, bls. 27.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 168, 16.6.2000, bls. 30.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 317, 6.11.2000, bls. 56.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 6. júlí 2000 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB), sameiginleg afstaða ráðsins frá 9. nóvember 2000 (Stjtið. EB C 375, 28.12.2000, bls. 38) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 16. janúar 2001 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 72, 21.3.2000, bls. 15.

- 9) Góð menntun á að stuðla að því að auka hreyfanleika sem, samkvæmt 149. og 150. gr. sáttmálans, er eitt af markmiðum bandalagsins.
- 10) Evrópsk samvinna og það að skiptast á reynslu milli landa mun stuðla að því að þróa og miðla skilvirkum og ásættanlegum aðferðum við gæðamat.
- 11) Gæðatryggingarkerfi þurfa að vera sveigjanleg og vera hægt að laga þau að nýjum aðstæðum sem skapast vegna breytinga á uppbyggingu og markmiðum menntastofnana, að teknu tilliti til menningarþáttar menntunarinnar.
- 12) Kerfi sem eiga að tryggja gæði eru mismunandi eftir aðildarríkjum og menntastofnunum vegna mismunandi stærðar, uppbyggingar, fjárhagsaðstæðna, hlutverks stofnananna og mismunandi kennsluaðferða ólíkra stofnana.
- 13) Gæðamat, og þó einkum sjálfsmat skólanna, eru tæki sem henta vel því markmiði að berjast gegn því að fjöldi ungs fólks hætti snemma í skóla og gegn félagslegri útilokun almennt.
- 14) Margar leiðir eru færar til þess að ná markmiðunum um góða menntun. Ein þeirra er gæðamat sem er mikilvægt til þess að tryggja og þróa gæði menntunar í skólum sem veita almenna menntun og starfsmenntun. Við gæðamat menntunar þarf m.a. að leitast við að meta getu skóla til að nýta sér nýja upplýsingatækni sem nær sífellt meiri útbreiðslu.
- 15) Það er grundvallaratriði að stofnanir, sem gæðamat nær til, hafi netsamstarf um alla Evrópu. Evrópsk netkerfi sem fyrir eru, s.s. evrópska netkerfið sem aðildarríkin komu upp árið 1995 fyrir þá sem móta stefnuna varðandi mat á menntakerfum, getur orðið til ómetanlegs hagræðis við framkvæmd þessara tilmæla.
- 16) Framkvæmdastjórnin lét vinna tilraunaverkefni um gæðamat í framhaldsmenntun á árunum 1994 og 1995. Í tilmælum ráðsins 98/561/EB frá 24. september 1998 að því er varðar samvinnu í Evrópu um að tryggja gæði æðri menntunar ⁽¹⁾ er lögð áhersla á mikilvægi þess að skiptast á upplýsingum og reynslu milli aðildarríkjanna og á samvinnu að því er varðar gæðatryggingu.
- 17) Í Sókrates-áætluninni ⁽²⁾, einkum í aðgerð 6.1., er framkvæmdastjórninni falið að efla miðlun upplýsinga og reynslu í málum sem eru sameiginleg hagsmunamál. Eitt af forgangsverkefnum umræddrar aðgerðar er að meta gæði skólamenntunar.
- 18) Frá því í mars 1996 hefur framkvæmdastjórnin látið hefja margs konar athuganir og verklega starfsemi til að rannsaka matsgerð frá mismunandi sjónarhóli með það fyrir augum að kortleggja hinar mörgu og margvíslegu aðferðir og aðferðafræði við mat á menntun sem er beitt á mismunandi stigum.
- 19) Framkvæmdastjórnin lét vinna tilraunaverkefni á skólaárinu 1997/1998 í 101 framhaldsskóla, bæði á fyrri og síðari stigum framhaldsmenntunar, í löndum sem Sókrates-áætlunin nær til, og leiddi það til vitundarvakningar um gæðamál og stuðlaði að því að auka gæði menntunar í þessum skólum. Í lokaskýrslunni í júní 1999, sem nefndist „Gæði mats í skólamenntun, evrópskt tilraunaverkefni“, er lögð áhersla á allmarga aðferðafræðilega þætti sem taldir eru þýðingarmiklir í árangursríku sjálfsmati.
- 20) Í niðurstöðum sínum frá 16. desember 1997 ⁽³⁾ lýsti ráðið því yfir að mat sé einnig þýðingarmikill þáttur í því að tryggja og, þegar við á, auka gæði.
- 21) Fundarstjórn ráðsins lýsti því yfir í niðurstöðum sínum á aukafundi leiðtogaráðsins, sem haldinn var í Lissabon 23. og 24. mars 2000, að laga verði bæði evrópsk mennta- og starfsmenntakerfi að þörfum upplýsingasamfélagsins og að þeirri þörf að hækka atvinnustigið og auka gæði þess.
- 22) Að því er varðar stækkun Evrópusambandsins skulu þau ríki sem bætast við taka þátt í evrópsku samstarfi um gæðamat.
- 23) Nauðsynlegt er að taka tillit til dreifræðisreglunnar og sérstakrar ábyrgðar aðildarríkjanna við að skipuleggja og byggja upp menntakerfi sín svo að sérstök menningareinkenni og menntahefðir hvers ríkis fái að dafna.

I. MÆLA MEÐ ÞVÍ VIÐ AÐILDARRÍKIN:

að þau styðji umbætur í gæðamati í skólamenntun, allt eftir efnahagslegum, félagslegum og menningarlegum aðstæðum í löndum sínum og taki jafnframt tilhlýðilegt tillit til Evrópuþáttarins, með því að:

1. styðja og, ef við á, koma á fót gagnsæjum gæðamatskerfum með eftirfarandi markmiðum:
 - a) tryggja góða menntun og stuðla jafnframt að félagslegri þátttöku og jöfnum tækifærum fyrir stúlkur og pílta,
 - b) standa vörð um gæði skólamenntunar sem grunns fyrir símenntun,

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 270, 7.10.1998, bls. 56.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 28, 3.2.2000, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB C 1, 3.1.1998, bls. 4.

III EB-STOFNANIR

- 1. Ráðið**
- 2. Framkvæmdastjórnin**
- 3. Dómstóllinn**